

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр. Перемоги, 10, м. Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96
E-mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Управління (департаменти) освіти
і науки обласних, Київської міської
державних адміністрацій
Інститути післядипломної
педагогічної освіти

Щодо методичних рекомендацій
про викладання навчальних предметів
у закладах загальної середньої освіти
у 2019/2020 навчальному році

Міністерство освіти і науки надсилає для практичного використання методичні рекомендації щодо викладання навчальних предметів у закладах загальної середньої освіти у 2019/2020 навчальному році, підготовлені спільно з Національною академією педагогічних наук України та Інститутом модернізації змісту освіти.

Просимо довести їх до відома керівників закладів загальної середньої освіти та вчителів.

Заступник Міністра

В. А. Карандій

Бескова, 481-32-01
Дубовик О.А.
Коваленко О.Я.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
№1/11-5966 від 01.07.2019

6794424044

Вступ

Реформування загальної середньої освіти передбачає модернізацію змісту освіти, що має ґрунтуватися на компетентнісному та особистісно орієнтованому підходах до навчання, а саме головне – орієнтуватися на здобуття учнями умінь і навичок, необхідних сучасній людині для успішної самореалізації у професійній діяльності, особистому житті, громадській активності.

Статтею 12 Закону України «Про освіту» визначено мету повної загальної середньої освіти - всебічний розвиток, виховання і соціалізація особистості, яка здатна до життя в суспільстві та цивілізованій взаємодії з природою, має прагнення до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готова до свідомого життєвого вибору та самореалізації, відповідальності, трудової діяльності та громадянської активності.

Досягнення цієї мети забезпечується шляхом формування ключових компетентностей, необхідних кожній сучасній людині:

- вільне володіння державною мовою;
- здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами;
- математична компетентність;
- компетентності у галузі природничих наук, техніки і технологій;
- інноваційність;
- екологічна компетентність;
- інформаційно-комунікаційна компетентність;
- навчання впродовж життя;
- громадянські та соціальні компетентності, пов'язані з ідеями демократії, справедливості, рівності, прав людини, добробуту та здорового способу життя, з усвідомленням рівних прав і можливостей;
- культурна компетентність;
- підприємливість та фінансова грамотність;
- інші компетентності, передбачені стандартом освіти.

Окрім того, усі компетентності однаково важливі і взаємопов'язані: елементи, притаманні одній компетентності впливатимуть на формування інших.

Звертаємо особливу увагу, що у змісті всіх навчальних програм послідовно впроваджено компетентнісний підхід, який відповідає стратегічному напрямку розвитку освіти в контексті положень Концепції «Нова українська школа» та показано особливості запровадження наскрізних змістовних ліній «Екологічна безпека та сталий розвиток», «Громадянська відповідальність», «Здоров'я і безпека», «Підприємливість та фінансова грамотність», які відображають провідні соціально й особистісно значущі ідеї, що послідовно розкриваються у процесі навчання й виховання.

Наскрізна лінія «Екологічна безпека і сталий розвиток» підсилює формування в учнів соціальної активності, відповідальності й екологічної свідомості: збереження, захист довкілля й усвідомлення сталого його розвитку, готовність брати участь у вирішенні питань навколишнього середовища і розвитку суспільства.

Наскрізна лінія «Громадянська відповідальність» забезпечує розвиток соціальної й громадянської компетентностей, розкриває суть поняття «відповідальний громадянин», визначає вектори його діяльності.

Реалізації здоров'язбережувальної ключової компетентності сприяє наскрізна лінія «Здоров'я і безпека», орієнтуючи на формування учня як духовно, емоційно, соціально й фізично

повноцінного громадянина, що дотримується здорового способу життя, активно долучається до облаштування безпечного для життя й діяльності середовища.

Метою наскрізної лінії «Підприємливість і фінансова грамотність» є навчання молодого покоління українців ощадливості, раціонального використання коштів, планування витрат, стимулювання лідерських ініціатив, прагнення успішно діяти в технологічному швидкозмінному середовищі.

Наскрізні змістові лінії спільні для всіх початкових предметів, є засобом інтегрування навчального змісту, вони корелюються з окремими ключовими компетентностями і сприяють формуванню ціннісних і світоглядних орієнтацій учня, що визначають його поведінку в життєвих ситуаціях. Упровадження наскрізних змістових ліній у навчальний предмет передбачає розв'язування завдань реального змісту, виконання міжпредметних навчальних проектів, роботу з різними джерелами інформації.

Спільними для всіх компетентностей є такі вміння: читання з розумінням, уміння висловлювати власну думку усно і письмово, критичне та системне мислення, здатність логічно обґрунтовувати позицію, творчість, ініціативність, вміння конструктивно керувати емоціями, оцінювати ризики, приймати рішення, розв'язувати проблеми, здатність співпрацювати з іншими людьми.

Зміст навчання потрібно базувати на положеннях дидактики, психології, методики, підборі оригінальних завдань і видів діяльності, моделюванні творчої діяльності учнів, урахуванні розвитку мовних, соціальних, громадянських, здоров'язбережувальних та інших компетентностей, визначених навчальними програмами.

Нині змінилися не тільки вимоги до якості освіти, а й виникла потреба впровадження у зміст освіти європейського виміру, спрямування його на інтеграцію до світових та європейських стандартів. А тому перед освітянами, науковцями стоїть нелегке завдання – пошук ефективних механізмів проходження всіх етапів навчання.

Саме через освіту необхідно підготувати інноваційну людину, здатну до сприйняття змін та новацій. Головна мета розвитку української системи освіти – створити умови для саморозвитку та самореалізації кожної особистості як громадянина України.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
[від 01.07.2019 р. № 1/11-5966](#)

Початкова школа

Організація освітньої діяльності у 1-4-х класах закладів загальної середньої освіти у 2019/2020 навчальному році здійснюється відповідно до законів України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», Указу Президента України від 13.10.2015 № 580/2015 «Про стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016-2020 роки», Концепції Нової української школи (схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. № 988-р «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року»; <http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/ua-sch-2016/konczepczyia.html>), Державного стандарту початкової освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 87 від 21.02.2018 (у 1-

2 класах), Державного стандарту початкової загальної освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 462 від 20.04.2011 (у 3-4-х класах).

Виконання вимог зазначених державних стандартів є обов'язковим для всіх закладів загальної середньої освіти незалежно від підпорядкування, типів і форми власності.

Основним документом, що забезпечує досягнення учнями визначених відповідним Державним стандартом загальної середньої освіти результатів навчання є освітня програма закладу загальної середньої освіти (стаття 33 Закону України «Про освіту», стаття 15 Закону України «Про загальну середню освіту»). Освітня програма закладу освіти, який здійснює свою діяльність на різних рівнях освіти, може бути наскрізною (з 1 по 11/12 класи), або для певного рівня освіти. Документ схвалюється педагогічною радою закладу освіти та затверджується його керівником. Основою для розроблення освітньої програми є стандарт освіти відповідного рівня (у такому випадку освітня програма закладу освіти затверджується Державним органом якості освіти України за результатами експертизи на відповідність Державному стандарту освіти). Освітні програми розробляються закладами освіти, науковими установами, іншими суб'єктами освітньої діяльності та затверджуються відповідно до Закону України «Про освіту» та спеціальних законів.

Освітні програми повинні передбачати освітні компоненти для вільного вибору здобувачів освіти.

Заклади освіти можуть використовувати типові або інші освітні програми.

З урахуванням поетапного переходу закладів освіти на здійснення діяльності за новим Державним стандартом у 2019/2020 навчальному році освітня програма закладу освіти може розроблятися на основі:

для 1-2 класів – Державного стандарту початкової освіти (2018), типових освітніх програм (наказ МОН України від 21.03.2018 № 268);

для 3-4 класів – Державного стандарту початкової загальної освіти (2011 р.), типових освітніх програм (наказ МОН України від 20.04.2018 № 407).

У навчальному плані освітньої програми закладу освіти конкретизується розподіл годин інваріантного (у випадку викладання інтегрованого курсу двома педагогічними працівниками) та варіативного складників. У разі використання варіативної години на вивчення курсу за вибором до переліку навчальних програм, який є складником освітньої програми, додається програма цього курсу. Звертаємо увагу, що програма курсу за вибором повинна мати відповідний гриф і входити до переліку навчальних програм, підручників та навчально-методичних посібників, рекомендованих МОН України для використання у початкових класах закладів загальної середньої освіти (<https://imzo.gov.ua/pidruchniki/pereliki/>).

Використання годин варіативного складника навчальних планів може йти на збільшення годин на вивчення окремих предметів інваріантного складника, упровадження курсів за вибором, проведенням індивідуальних консультацій та групових занять. При розподілі варіативного складника навчального плану слід враховувати, що гранично допустиме навантаження вираховується на одного учня, а уроки фізичної культури не враховуються при визначенні цього показника.

Звертаємо увагу, що загальний обсяг навчального навантаження визначається у навчальному плані, очікувані результати навчання здобувачів освіти окреслюються у навчальних програмах предметів/інтегрованих курсів (що є складниками освітньої програми). В освітній програмі закладу освіти, що складена на основі типової освітньої програм чи іншої освітньої програми, що може бути впроваджена відповідно до чинних нормативних документів, навчальні програми предметів/інтегрованих курсів подаються переліком.

На основі навчальної програми предмета/інтегрованого курсу вчитель складає календарно-тематичне планування з урахуванням навчальних можливостей учнів класу.

Календарно-тематичне та поурочне планування здійснюється вчителем у довільній формі, у тому числі з використанням друкованих чи електронних джерел тощо. Формат, обсяг, структура, зміст та оформлення календарно-тематичних планів та поурочних планів-конспектів є **індивідуальною справою вчителя**. Встановлення універсальних у межах закладу загальної середньої освіти міста, району чи області стандартів таких документів є неприпустимим.

Автономія вчителя має бути забезпечена академічною свободою, включаючи свободу викладання, свободу від втручання в педагогічну, науково-педагогічну та наукову діяльність, вільним вибором форм, методів і засобів навчання, що відповідають освітній програмі, розробленням та впровадженням авторських навчальних програм, проєктів, освітніх методик і технологій, методів і засобів, насамперед методик компетентнісного навчання. Вчитель має право на вільний вибір освітніх програм, форм навчання, закладів освіти, установ і організацій, інших суб'єктів освітньої діяльності, що здійснюють підвищення кваліфікації та перепідготовку педагогічних працівників.

При розробленні календарно-тематичного, системи поурочного планування вчителю/вчительці необхідно самостійно вибудовувати послідовність формування очікуваних результатів навчання, враховуючи при цьому послідовність розгортання змісту в обраному ними підручнику. Учитель може самостійно переносити теми уроків, відповідно до засвоєння учнями навчального матеріалу, визначати кількість годин на вивчення окремих тем. Адміністрація закладу загальної середньої освіти або працівники методичних служб можуть лише надавати методичну допомогу вчителю, з метою покращення освітнього процесу, а не контролювати його.

Звертаємо увагу педагогічних працівників на те, що відповідно до вимог Державного стандарту початкової освіти у навчальних програмах з усіх предметів і курсів передбачено 20% резервного часу. При складанні календарно-тематичного планування учитель може використовувати його на власний розсуд, наприклад, для вдосконалення вмінь, дослідження місцевого середовища (довкілля), у якому мешкають діти, краєзнавчих розвідок, дослідницько-пізнавальних проєктів та екскурсій, зокрема з ініціативи дітей. Крім того, пропонується наприкінці кожної чверті планувати корекційно-рефлексійний тиждень для подолання розбіжностей у навчальних досягненнях учнів. З метою створення умов для проєктної діяльності учнів, здійснення спостережень, досліджень, виконання практико орієнтованих завдань протягом навчального року пропонується виділити час на проведення навчально-пізнавальної

практики, екскурсій. Вибір змісту і форм організації такої навчально-пізнавальної практики заклад освіти визначає самостійно.

Структура навчального року (за чвертями, півріччями, семестрами), тривалість навчального тижня, дня, занять, відпочинку між ними, інші форми організації освітнього процесу встановлюються закладом загальної середньої освіти у межах часу, передбаченого освітньою програмою.

Організація освітнього процесу не повинна призводити до перевантаження учнів та має забезпечувати безпечні та нешкідливі умови здобуття освіти.

Режим роботи закладу загальної середньої освіти визначається закладом освіти на основі відповідних нормативно-правових актів.

Рекомендуємо навчальний день у 1-2 класах розпочинати ранковими зустрічами, метою яких є створення психологічно комфортної атмосфери в класному колективі та формування в учнів мотивації до навчальної діяльності. Перші 15-25 хвилин навчального дня бажано відводити на ранкову зустріч, що регламентують під час розроблення розкладу дзвінків для 1-2 класів. Решту часу навчального дня розподіляти між уроками, відповідно до навчального плану, та перервами.

У цілому, навчальний день не повинен перевищувати час, що визначають за кількістю академічних годин, передбачених навчальним планом закладу загальної середньої освіти, та тривалістю перерв між уроками. Для кожного класу розклад дзвінків є гнучким і коригується вчителем з урахуванням особливостей учнів класу та дидактичної доцільності запланованої на день навчальної діяльності.

Тривалість уроків у закладах освіти становить: у перших класах - 35 хвилин, у других - четвертих класах - 40 хвилин, у п'ятих - одинадцятих класах - 45 хвилин. Заклад освіти може обрати інші, крім уроку, форми організації освітнього процесу.

Тривалість канікул у закладах загальної середньої освіти протягом навчального року не може бути меншою 30 календарних днів.

Фактичне виконання навчальної програми фіксується у Класному журналі відповідно до Інструкції щодо заповнення Класного журналу для 1-4-х класів загальноосвітніх навчальних закладів, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 08.04.2015 № 412, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 27.04.2015 за № 472/26917, та з урахуванням методичних рекомендацій щодо заповнення Класного журналу для 1-4-х класів закладів загальної середньої освіти (лист Міністерства освіти і науки України від 21.09.2015 № 2/2-14-1907-15).

Новий Державний стандарт початкової освіти, регламентуючи свободу педагогічних спільнот у виборі шляхів навчання, виховання і розвитку школярів, відкриває можливість вибору та створення власного навчального забезпечення освітнього процесу. Чинні вимоги до його якості доповнюються показниками, що відповідають пріоритетам нового Державного стандарту і передбачають: реалізацію ідеї інтеграції; дослідницький підхід до формування умінь; конструювання знань, а не їх відтворення; організацію пошуку інформації з різних джерел; розвиток критичного мислення, творчості тощо.

У 1- 4 класах закладів загальної середньої освіти пропонується працювати за підручниками, що за результатами конкурсного відбору отримали гриф

«Рекомендовано для використання в закладах загальної середньої освіти» і надруковані за кошти державного бюджету. Використання навчальних посібників, зошитів з друкованою основою, що доповнюють зміст підручників, утворюють разом з ними навчальні комплекти, є не обов'язковим і може мати місце в освітньому процесі лише за умови дидактичної доцільності навчальних видань для реалізації нових підходів у роботі з учнями, дотримання вимог щодо уникнення перевантаження учнів та добровільної згоди усіх батьків учнів класу на фінансове забезпечення.

Звертаємо також увагу, що відповідальність за реалізацію державної політики у сфері освіти та забезпечення якості освіти на відповідній території покладена на органи місцевого самоврядування (стаття 66 Закону України «Про освіту»).

**Особливості організації освітнього процесу у 2 класах
за типовою освітньою програмою, розробленою під керівництвом
Савченко О. Я.**

**Методичні рекомендації щодо реалізації мовно-літературної освітньої
галузі в 2 класі**

За типовою освітньою програмою, створеною колективом під керівництвом О. Я. Савченко, мовно-літературна освітня галузь у 2 класі може реалізуватися через інтегрований курс «Українська мова та читання» або через окремі предмети «Українська мова» і «Читання». У типовому навчальному плані на цю галузь відведено 7 навчальних годин. У разі реалізації галузі через окремі предмети, рекомендуємо розподіляти їх порівну на кожних предмет, тобто по 3,5 години. Під час складання розкладу радимо впродовж тижня планувати три уроки української мови і три уроки читання. Сьомий урок на одному тижні присвячувати розвитку зв'язного мовлення, а на іншому – роботі з дитячою книжкою.

Зміст та очікувані результати початкового курсу мовно-літературної освіти визначено за такими **змістовими лініями**: «Взаємодіємо усно», «Читаємо», «Взаємодіємо письмово», «Досліджуємо медіа», «Досліджуємо мовні явища».

Змістова лінія **«Взаємодіємо усно»** спрямована на формування в молодших школярів умінь сприймати, аналізувати, інтерпретувати й оцінювати усну інформацію та використовувати її в різних комунікативних ситуаціях; спілкуватися усно з іншими людьми в діалогічній і монологічній формах заради досягнення певних життєвих цілей.

Розвиток у другокласників умінь сприймати й аналізувати усну інформацію здійснюється на матеріалі елементів мовного потоку (звуків, складів, слів, словосполучень, речень), текстів та інструкцій щодо виконання навчальних дій. У процесі вивчення мовних одиниць доцільно використовувати завдання на визначення кількості звуків, складів у почутому слові, на встановлення відповідності між переліком почутих слів і поданими предметами чи малюнками, на поділ сприйнятих на слух слів на групи за певною ознакою, на виявлення «зайвого» слова в певній тематичній групі, на визначення кількості слів у сприйнятому на слух реченні, кількості речень у почутому невеликому тексті.

Для формування умінь аналізувати та інтерпретувати сприйняті на слух тексти радимо використовувати різні жанри художніх текстів (казки, оповідання,

вірші), а також науково-популярні, навчальні та медіатексти. Під час їх опрацювання доцільно пропонувати другокласникам запитання і завдання, що передбачають запам'ятовування персонажів тексту, відтворення основного змісту усного повідомлення, запам'ятовування елементів фактичного змісту (Хто? Що? Де? Коли?), відповідати на запитання за змістом прослуханого, ставити запитання до усного повідомлення, вибирати необхідну або цікаву інформацію з почутого та пояснювати свій вибір, розповідати про почуття, які викликав прослуханий текст, пояснювати, чому щось сподобалось у почутому повідомленні, а щось – ні.

Розвиток умінь спілкуватися з іншими людьми необхідно здійснювати в процесі складання діалогів і побудови усних зв'язних висловлень. Ефективними для розвитку діалогічного мовлення і, водночас, цікавими для учнів є інсценізація прочитаних творів, розігрування сценок, описаних у фрагментах текстів, читання розмови персонажів в ролях, проведення інтерв'ю тощо. Крім того, доцільно використовувати завдання, що передбачають доповнення діалогу репліками-відповідями на подані запитання, побудову запитань до запропонованих реплік-відповідей, розігрування діалогу за ситуативним малюнком, складання діалогу за словесно описаною вчителем ситуацією, продовження діалогу за поданим початком.

У процесі складання і розігрування діалогів необхідно вчити дітей доречно вживати ввічливі слова, українські форми звертання до дітей та дорослих, дотримуватись правил етикету у спілкуванні з людьми різного віку й статусу.

Уміння будувати монологічні усні зв'язні висловлення формуються в процесі переказування текстів та складання власних розповідей, описів, найпростіших міркувань. Під час переказування слід націлювати учнів на те, що той самий епізод із тексту можна передати різними словами, і спонукати дітей не прагнути дослівно відтворювати оригінал тексту або фрази і речення своїх однокласників, а переказувати текст своїми словами. Водночас, заохочувати вживати виражальні засоби мови, використані автором тексту.

Формуючи в другокласників уміння будувати самостійні усні зв'язні тексти, варто використовувати різноманітні допоміжні матеріали: малюнки і серії малюнків, опорні слова, початок або початок і кінцівку тексту тощо. Цінним і цікавим для учнів буде складання розповідей про прочитані книжки і журнали, переглянуті мультфільми чи телепередачі, про побачені, почуті, пережиті ситуації з особистого життя.

Змістова лінія «**Читаємо**» передбачає формування в учнів повноцінної навички читання, умінь самостійно вибирати й опрацьовувати літературні тексти різних видів, дитячі книжки, висловлювати своє ставлення до прочитаного, сприймати художній текст як засіб збагачення особистого емоційно-чуттєвого, соціального досвіду, користуватися раціональними прийомами пошуку потрібної інформації в різних джерелах, працювати з інформацією в різних форматах, застосовувати її в навчально-пізнавальних, комунікативних ситуаціях, практичному досвіді.

Формування у школярів повноцінної навички читання вголос (усвідомлення, спосіб читання, правильність, виразність, темп) має постійно перебувати в полі зору вчителя. Продовження практико зорієнтованого напрямку такої роботи в 2 класі забезпечить неперервність процесу удосконалення й

розвитку навички читання дітей після оволодіння ними механізмом елементарної грамоти.

Особливу увагу слід приділяти учням, які мають труднощі з навчання читання, пов'язані зі станом розвитку в них різних характеристик усного мовлення (обмежені можливості індивідуального словникового запасу, смислового сприймання і створення зв'язного висловлення, порушення артикуляції, фонематичного та інтонаційного розвитку), а також з функціональною незрілістю пізнавальних процесів невербального характеру (недостатній розвиток властивостей уваги, зорового сприймання, просторових відношень тощо).

З метою подолання та корекції зазначених труднощів читання радимо, крім підручничкового матеріалу, застосовувати індивідуалізовані вправи і завдання, залучаючи батьків до цієї роботи з дітьми в позаурочний час. Звертаємо увагу, що дуже результативним є проведення таких занять в ігровій формі.

Динаміку індивідуального рівня розвитку в учня/учениці навички читання вчитель контролює під час поточного опитування.

Змістова лінія **«Взаємодіємо письмово»** спрямована на формування в молодших школярів повноцінної навички письма, умінь висловлювати свої думки, почуття, ставлення та взаємодіяти з іншими людьми в письмовій формі, виявляти себе в різних видах мовленнєво-творчої діяльності.

Робота над формуванням писемного мовлення носить у 2 класі здебільшого пропедевтичний характер. Зокрема, другокласникам доцільно пропонувати такі види роботи: підписувати малюнки; складати і записувати речення за малюнком, про побачене чи почуте; добирати і записувати заголовок до тексту; відновлювати деформовані речення і тексти; удосконалювати тексти з невиправданими повторами тих самих слів; складати і записувати короткі (2-4 речення) зв'язні висловлення на добре відому та цікаву для дітей тему; писати елементарні письмові повідомлення (записка, смс-повідомлення, лист, вітальна листівка та ін.).

Новою в програмі мовно-літературної галузі є змістова лінія **«Досліджуємо медіа»**. Вона передбачає роботу з доступними медіа-продуктами, а саме: аналіз, інтерпретацію, критичне оцінювання інформації в медіа-текстах та використання її, створення простих медіа-продуктів.

У процесі реалізації цієї лінії слід учити другокласників сприймати прості медіа-продукти, колективно обговорювати їх зміст і форму, розповідати, про що в них ідеться, визначати кому і для чого призначений медіа-продукт, пояснювати зміст вербальної і невербальної інформації в медіа-продуктах, висловлювати свої думки з приводу прослуханих чи переглянутих медіа-продуктів (коміксів, дитячих журналів, реклами), створювати прості медіа-продукти (листівки, смс-повідомлення, фотоколаж тощо) з допомогою інших осіб.

Змістова лінія **«Досліджуємо мовні явища»** спрямована на дослідження учнями мовних одиниць і явищ з метою опанування початкових лінгвістичних знань, норм літературної вимови та правил українського правопису, формування в молодших школярів умінь послуговуватися українською мовою в усіх сферах життя.

Щоб забезпечити усвідомлене засвоєння учнями мовного матеріалу, необхідно в процесі його вивчення залучати дітей до активної розумової

діяльності, яка передбачає виконання певних розумових операцій: спостереження за мовними одиницями і явищами, їх аналіз, порівняння, встановлення причинно-наслідкових зв'язків між ними, узагальнення своїх спостережень, формулювання під керівництвом учителя висновків, правил.

Реалізація зазначених змістових ліній початкового курсу мовно-літературної освіти має здійснюватися комплексно. Дібрані на кожний урок завдання повинні утворювати цілісну систему, спрямовану на формування умінь вільно володіти українською мовою і вміло використовувати її для вирішення життєво важливих завдань.

Методичні рекомендації щодо реалізації математичної освітньої галузі

Зміст та очікувані результати навчання математики визначено за такими **змістовими лініями**: «Числа, дії з числами. Величини», «Геометричні фігури», «Вирази, рівності, нерівності», «Робота з даними», «Математичні задачі і дослідження».

Змістова лінія **«Числа, дії з числами. Величини»** охоплює вивчення у 2 класі питань утворення чисел у межах 100, їх послідовності, читання та запису; формування умінь визначати одноцифрове та двоцифрове числа; формування навичок порівняння чисел у межах 100, виконання арифметичних дій додавання і віднімання у межах 100; ознайомлення з діями множення і ділення; опанування досвідом вимірювання величин; ознайомлення з прийомами оперування величинами; вироблення досвіду застосування набутих умінь і навичок у різних життєвих ситуаціях.

Центральне місце в другому класі займає проблема формування навичок додавання і віднімання чисел у межах сотні з переходом через розряд. Розглядаючи прийоми обчислень для цих випадків, варто використовувати всі ті способи обчислень і властивості дій, з якими другокласники вже знайомі. Наголошуємо, що не слід вимагати від учнів словесних формулювань будь-яких властивостей; вони мають тільки пояснити кожний крок в обчисленнях.

Під час опрацювання таблиць додавання й віднімання чисел у межах 20 доцільно організувати роботу з дослідження залежності між результатами додавання та віднімання від зміни компонентів. Крім розвивального впливу, цей зміст допомагає учням засвоювати таблиці додавання і віднімання. До того ж, такі залежності слугують основою уведення прийому округлення, який часто використовується у побуті.

Робота над засвоєнням прийомів додавання і віднімання чисел у межах 100 має проводитись від початку вивчення відповідної теми на кожному уроці математики незалежно від вивчення інших питань. Упродовж всього часу вивчення прийомів додавання і віднімання чисел першої сотні вчителю необхідно стежити за мовленням дітей, зокрема за правильністю вживання назви виразу та відмінювання числівників, – це запобігатиме помилкам під час читання виразів із багатоцифровими числами та при написанні числівників у текстах.

У 2-му класі розширюється коло дій із числами. Учні засвоюють сутність дій множення та ділення; складають і досліджують таблиці множення та ділення; розв'язують задачі, які розкривають зміст цих дій, задачі на збільшення/зменшення числа в кілька разів, на кратне порівняння двох чисел. Звертаємо увагу, що згідно очікуваних результатів програми, у 2-му класі учні застосовують в обчисленнях знання таблиць множення чисел 2 і 3 та відповідних

випадків ділення; значення виразів, що містять інші табличні випадки множення і ділення, обчислюють з опорою на таблиці. Знання всіх табличних випадків множення і ділення належить до результатів навчання у 3-му класі.

Змістова лінія «**Вирази, рівності, нерівності**» у 2-му класі доповнена ознайомленням з новими математичними виразами «добуток» і «частка»; обчисленням значень виразів, що містять дужки, правилами порядку виконання дій у виразах на кілька арифметичних дій; роботою з виразами зі змінною.

Змістова лінія «**Геометричні фігури**» має пропедевтичний характер; розширення геометричного змісту відбувається за рахунок ознайомлення з прямим кутом, з прямокутником та квадратом. Від учнів не очікується засвоєння означень геометричних понять, крім означення прямокутника й квадрата. Одним із ключових завдань цієї змістової лінії є формування вміння будувати на папері в клітинку квадрат і прямокутник за наданими довжинами сторін. Мета ознайомлення другокласників із колом і кругом — навчити розрізняти ці геометричні фігури. Для цього доцільно на уроках використовувати їх моделі, вправлятися у визначенні предметів, що мають таку форму.

Змістова лінія «**Робота з даними**» передбачає ознайомлення учнів на практичному рівні з найпростішими способами виділення і впорядкування даних за певною ознакою; формування умінь користуватися даними, вміщеними в таблицях, графах, на схемах, лінійних діаграмах, під час розв'язування практично зорієнтованих задач, в інших життєвих ситуаціях.

Змістова лінія «**Математичні задачі і дослідження**» спрямована на формування в учнів здатності розпізнавати практичні проблеми, що розв'язуються із застосуванням математичних методів, на матеріалі сюжетних, геометричних і практичних задач, а також у процесі виконання найпростіших навчальних досліджень. До нового виду діяльності другокласників належить дослідження складеної задачі. Істотним в організації діяльності учнів на етапі ознайомлення з поняттям «складена задача» є спрямованість не на розв'язання окремих видів задач, а на оволодіння загальним умінням розв'язувати задачі різних математичних структур.

Досвід математичної діяльності застосовується у вивченні інших предметів (освітніх галузей) шляхом використання учнями математичних методів чи інших засобів для пізнання дійсності; організації та виконання міжпредметних навчальних проектів, міні-досліджень тощо.

Під час проектування уроків математики, учителям слід звернути особливу увагу на відповідність навчального матеріалу меті навчання, на його потенціал для досягнення очікуваних результатів, відповідність віковим особливостям і навчальним можливостям учнів.

Звертаємо увагу, що у програмі подано **орієнтовний перелік додаткових тем** для розширеного вивчення курсу. Додаткові теми не є обов'язковими для вивчення. Учитель може обрати окремі теми із пропонованих або дібрати інші теми самостійно з огляду на методичну доцільність та пізнавальні потреби учнів. Результати вивчення додаткових тем не є об'єктом контролю й оцінювання.

Методичні рекомендації щодо реалізації природничої, громадянської та історичної, соціальної і здоров'язбережувальної освітніх галузей в інтегрованому курсі «Я досліджую світ». 2 клас

Зміст природничої, соціальної і здоров'язбережувальної, громадянської та історичної, технологічної, інформатичної освітніх галузей у другому класі об'єднуються, утворюючи інтегрований курс «Я досліджую світ», для якого типовим навчальним планом встановлено тижневе навантаження 3 год.

Проблема міжпредметної інтеграції є одним із чинників змін в початковій освіті, що зумовило скорочення переліку предметів, орієнтацію на формування ключових та предметних компетентностей, цінностей, урахування потреб і можливостей учнів.

Тематичну основу курсу складають змістові лінії, які визначені Державним стандартом початкової освіти і охоплюють складники освітніх галузей в їх інтегрованому змісті. Типовою освітньою програмою інтегрованого курсу для другого класу визначено особистісний поступ молодших школярів на основі формування цілісного образу світу в процесі засвоєння різних видів соціального досвіду, який охоплює систему інтегрованих знань про природу і суспільство, світоглядних орієнтацій, формування інформатичної, технологічної й інших ключових компетентностей, необхідних для життя та продовження навчання, ціннісні орієнтації в різних сферах життєдіяльності та соціальної практики, способи дослідницької поведінки, які характеризують здатність учнів розв'язувати практичні задачі.

Компетентнісний підхід — ключова ознака презентації змісту, процесу і результатів навчання в інтегрованому курсі. Це передбачає не лише достатній обсяг інформації про об'єкт пізнання, його якість, але й забезпечення дослідницької активності учнів у вияві причинно-наслідкових зв'язків; надання переваги знанням, які можна здобути самостійно, застосовувати набутий досвід у нових ситуаціях.

Новий ступінь навчання в 2-му класі базується на результатах отриманих у першому класі. Опрацювання програмового змісту ґрунтується на частково-пошуковому методі навчання, який спрямований на розв'язання стрижневого завдання предмета, пов'язаного із формуванням способів навчально-пізнавальної діяльності учнів; мисленнєвих дій та операцій; вироблення умінь розкривати причинно-наслідкові зв'язки у природі.

Чільне місце у реалізації інтегрованого курсу відводиться творчим завданням, які передбачають застосування знань у незнайомій ситуації (включають вправи з елементами пошукової й дослідницької діяльності, з елементами творчості).

Широко мають застосовуватися завдання, спрямовані на формування навиків самостійної роботи учнів з інформацією, засвоєння норм етичного, естетичного, морального ставлення людини до природи.

В основу навчання має бути покладено діяльнісний підхід, який покликаний змістити акценти в освіті на активну діяльність. Діяльнісний підхід — є цілеспрямованою системою націленою на результат, який може бути досягнутий тільки у тому випадку, коли буде зворотній зв'язок. Тому у навчанні даного курсу перевага надається практичним роботам, демонстраційним і лабораторним дослідом, спостереженням в природі, екологічному моделюванню та прогнозуванню, вирішенню ситуативних завдань, а також практичній діяльності з охорони природи.

Важливе значення у формуванні особистісного ставлення до об'єктів вивчення належить практико-орієнтованим проектам, які передбачають вивчення природи рідного краю, проблем, пов'язаних з навколишньою природою, формують в учнів емоційно-ціннісне ставлення до природи.

Реалізуючи інформаційні проекти – розповіді в самій різноманітній формі – усній, письмовій, вокальної пісні, підготовці презентаційних матеріалів тощо, у школярів формують способи самоорганізації навчальної діяльності, вміння роботи з інформацією (пошук необхідної інформації в довідкових виданнях, в тому числі на електронних носіях, у мережі Internet), комунікативні та комунікаційні уміння та навички.

Рекомендовано залучати учнів другого класу і до участі у творчих проектах, що створює умови для потенціалу молодших школярів. Кінцевим продуктом творчого проекту можуть бути малюнок, журнал, альманах, газета, екологічний знак, плакат, постер, збірка, колективний колаж, відеофільм, вечір, свято, вистава, сценка, годівниця, тощо.

Проектну діяльність необхідно спрямовувати не стільки на поглиблення знань учнів з певного питання, скільки на набуття досвіду самостійного виконання завдань, уміння формулювати задачі і ставити запитання, працювати в команді, знаходити нестандартні і оригінальні рішення проблеми, розкрити свій індивідуальний потенціал, проявити творчість.

У 2 класі значну увагу приділяють дослідницькому методу навчання, який передбачає організацію процесу отримання нових знань. Принципова відмінність дослідження від проектування полягає в тому, що дослідження не передбачає створення будь-якого заздалегідь планованого об'єкта. Дослідження – це процес пошуку невідомого, нових знань, а проектування – вирішення певного, чітко усвідомленого завдання. Уміння проводити самостійні дослідження, досягнення істини легко прищеплюються і переносяться в подальшому на всі види діяльності, якщо вчитель створює для цього певні умови.

Однією із запропонованих форм роботи у 2 класі є екскурсія (кожної пори року). Вона дозволяє проводити спостереження, вивчати тіла і явища природи в природних або штучно створених умовах. Зміст екскурсій повинен мати безпосередній зв'язок із пройденим на попередніх уроках матеріалом, або випереджувальний характер. У той же час отримані на екскурсіях результати спостережень і зібрані матеріали доцільно використовувати на наступних уроках. Екскурсія в природу є однією з доступних форм роботи з молодшими школярами з краєзнавства, у ході якої учні знайомляться з тілами і явищами природи в межах свого району, села, міста.

Організуючи урок-екскурсію потрібно пам'ятати, що такі уроки мають іншу структуру і потребують певних завдань для кожного етапу уроку. Перед проведенням екскурсії потрібно скласти список і підготувати необхідне обладнання (блокнот, олівці, ручки, пакетики для збору природного матеріалу, гербарні папки, сачки, біноклі, лупи, гномон, компас, термометр, мірна стрічка, снігомірна лінійка (рейка), картки-визначники тощо); продумати місце, час проведення екскурсії, розробити маршрут, підібрати загадки, вікторини, вірші, ігровий матеріал тощо, підготувати інструктаж. Під час вступної бесіди окреслюють тему, мету екскурсії, актуалізують набутий досвід з теми. Самостійна робота учнів під час екскурсії супроводжується коментарями

вчителя. Важливим етапом уроку-екскурсії є звітування дітей про виконану роботу, демонстрація зібраного матеріалу. За необхідності вчитель (або учень) може виступити з додатковими повідомленнями. Завершується екскурсія заключною бесідою та підведенням підсумків.

Методичні рекомендації щодо реалізації мистецької освітньої галузі

Зміст мистецької освітньої галузі може реалізовуватися як через інтегрований курс «Мистецтво», так і через окремі предмети за видами мистецтва: образотворче мистецтво і музичне мистецтво. Вибір здійснюється з урахуванням фахової підготовки кадрового складу педагогічних працівників школи та погоджується педагогічною радою. За умови обрання закладом загальної середньої освіти окремого викладання через окремі предмети, у навчальному плані зазначаються окремі навчальні предмети: «Мистецтво: образотворче мистецтво», «Мистецтво: музичне мистецтво», – на які відводиться по 1 годині на тиждень.

Звертаємо увагу на те, що Нова українська школа приділяє вагомому увагу розвитку творчості (креативності) та емоційного інтелекту – якостей особистості, необхідних їй упродовж життя (за даними висновків світових експертів) та визначених Законом України «Про освіту» (стаття 12), якостей, що активно розвиваються у процесі різних видів мистецької діяльності – спів, малювання, гра на дитячих музичних інструментах, імпровізація, інсценізація, активне сприймання творів мистецтва для розуміння їх впливу на людину. У Державному стандарті початкової освіти та типових освітніх програмах (мистецька освітня галузь) зроблено вагомий акцент на формування в межах цієї освітньої галузі таких мистецьких умінь, які б ефективно сприяли розвитку дитячої творчості, творчому та особистісному самовираженню, активному (діяльнісному) збагаченню емоційного досвіду. Упродовж навчання у початковій школі у дітей мають системно формуватися виконавські уміння та навички, характерні для кожного окремого виду художньої діяльності: опанування графічних, живописних, декоративних технік, знайомство з правилами композиції, кольорознавства, ліплення тощо (з образотворчого мистецтва); формування вокальних та хорових навичок (з музичного мистецтва); набуття елементарних акторських та хореографічних умінь під час театралізацій, інсценізацій, рольових ігор, рухів під музику тощо. Водночас, в контексті інтегрованого навчання відбувається формування поліхудожніх умінь та якостей (здатність до порівняння мови різних видів мистецтва, відтворення різних явищ через музичні інтонації, малюнок, рух, жест, «оживлення» творів образотворчого мистецтва, візуалізація музики тощо). Формування кожного з вищезазначених мистецьких умінь потребує особливого фахового педагогічного підходу.

Необхідною умовою реалізації завдань мистецької освітньої галузі є дотримання інтегративного підходу у навчанні, який може розглядатися у декількох значеннях:

(у вузькому) через узгодження програмового змісту в межах галузі між різними навчальними предметами (за умови автономного викладання «Музичне мистецтво», «Образотворче мистецтво»);

(у широкому) через узгодження предметів мистецької освітньої галузі із змістом інших освітніх галузей (наприклад, сприймання музичного твору,

мультфільму тощо на заняттях з вивчення мови), за умови дидактичної доцільності і коректності використання того чи іншого матеріалу.

Акцентування освіти на реалізацію компетентнісного підходу зумовлює рельєфне визначення компетентностей, які формуються засобами мистецтва, зокрема, у процесі:

- усного висловлювання своїх вражень від мистецтва; оцінювання власної художньо-творчої діяльності (вільне володіння державною мовою/ здатність спілкуватися рідною).
- здійснення елементарних розрахунків (наприклад, для встановлення пропорцій, запису ритму тощо) (математична компетентність).
- спостереження, дослідження і відтворення довкілля та явищ природи засобами мистецтва (компетентності у галузі природничих наук, техніки і технологій, екологічна компетентність);
- самостійного (чи за допомогою дорослого) використання інформаційних технологій для отримання мистецької інформації, художнього творення (інформаційно-комунікаційна компетентність);
- формування вміння визначати власні художні інтереси, досягнення і потреби; прагнення доцільно використовувати свій час для пізнання, сприймання, творення мистецтва (навчання впродовж життя);
- співпраці з іншими, зокрема участі у мистецьких заходах, прикрашанні середовища, де живе та навчається; прояву відповідальності за особистий і колективний результат; використання мистецтва для отримання задоволення (впливу на власний емоційний стан) (громадянські та соціальні компетентності, пов'язані з ідеями демократії, справедливості, рівності, прав людини, добробуту та здорового способу життя, з усвідомленням рівних прав і можливостей);
- виявлення шани до народних традицій, мистецтва рідного краю; толерантного ставлення до мистецтва різних народів (культурна компетентність);
- прояву бажання ділитися своїми творчими ідеями; творчої ініціативи та намагання її реалізувати, зокрема через втілення у практичній художньо-творчій діяльності (індивідуальній і колективній); презентації результатів власних мистецьких досягнень (підприємливість та фінансова грамотність);
- сприяння і підтримка бажання впроваджувати нові ідеї (інноваційність).

Формування ключових компетентностей має відбуватися **системно і природньо** упродовж усього періоду навчання на уроках (чи у певних навчальних ситуаціях), де це педагогічно доцільно: учитель має застосовувати свій методичний інструментарій тільки **у контексті реалізації завдань мистецької освітньої галузі**, тільки через відповідні мистецькі трактування і приклади.

Звертаємо увагу, що Типова освітня програма дає можливість вчителю, орієнтуючись на її вимоги і орієнтовний зміст, самостійно визначати тематику навчання, обсяг годин на вивчення окремої теми, поурочний розподіл опанування кожної теми тощо. Програма передбачає творче ставлення вчителя

до змісту і технологій навчання, добору навчального художнього матеріалу: кожен учитель має можливість обирати мистецькі твори для сприймання та виконання учнями, орієнтуючись на критерій їх високої художньої якості, тематику, цікавість для учнів і відповідність їх віку. Вищезначене відображається у календарно-тематичному плані педагога на навчальний рік, відповідно до якого він (вона) здійснює навчання здобувачів освіти.

Провідними видами діяльності відповідно до змістових ліній програми є художньо-творча діяльність, пізнання мистецтва та комунікація через мистецтво, у процесі яких відбувається формування і розвиток **предметних мистецьких компетентностей** – музичних, образотворчих тощо.

Художньо-творча діяльність реалізується у формуванні виконавських умінь та навичок з різних видів мистецтва, зокрема: через опанування графічних, живописних, декоративних технік, знайомство з основами композиції, кольорознавства, ліплення тощо (з образотворчого мистецтва); розвиток ритмічного чуття, вокальних та хорових (з музичного мистецтва), акторських та елементарних танцювальних умінь тощо. Велике значення упродовж першого циклу навчання має надаватися розвитку ритмічного чуття, імпровізаціям, різного роду експериментам (наприклад, з кольорами, звуками), а також підтримці дитячих ідей та ініціатив у прикрашанні, естетизації навколишнього середовища, що значно розширює можливості дітей у власному творчому вияві – художньому самовираженні. Окрім того, важливо привчати дітей не тільки творити і самовиражатися, але й презентувати результати власної творчості, брати участь у шкільних мистецьких заходах (концертах, виставках, інсценізаціях тощо), а з часом виявляти ініціативу їх створення, спілкуватися з друзями та знайомими про мистецтво. Пізнання мистецтва відбувається, як через художньо-творчу діяльність, так і активне сприймання творів різних видів мистецтва та знайомства з особливостями їхньої художньо-образної мови. Звертаємо увагу, що пізнання мови мистецтва (зокрема нотної грамоти) має відбуватися в ігровій формі і тільки в контексті її практичного застосування: наприклад під час виконання невеликих вокальних поспівок чи відтворення ритмічних послідовностей.

З першого дня спілкування з мистецтвом дітей слід привчати уважно (щоуроку) слухати і споглядати твори мистецтва, виявляти (в тому числі висловлювати) власні враження, шукати зміст, розуміти, яким чином він розкривається (через характеристику художньої мови). Водночас, у процесі обговорення творів мистецтва не слід вдаватися до суто мистецтвознавчого аналізу, а застосовувати різні методичні прийоми та методи для зацікавлення учнів та їх занурення у зміст твору. Системно і послідовно дітей потрібно привчати визначати, описувати емоційні стани, викликані почутим, побаченим, формувати культуру емоційного сприймання й реагування на твір мистецтва.

Система оцінювання результатів навчання в мистецькій освітній галузі ґрунтується на позитивному ставленні до кожного учня (учениці). Оцінюється не рівень недоліків і прорахунків, а рівень прогресу особистісних досягнень, тому критерієм перевірки та оцінювання результатів мистецької освіти є динаміка особистісного розвитку учня (учениці). Безперечно, певну роль у мистецькій сфері відіграють спеціальні художні здібності (музичний слух, вокальні дані, відчуття ритму, кольору, пропорцій, симультанне образне сприймання тощо), які

можуть впливати на освітні результати учнів. Проте для створення об'єктивності системи оцінювання, перевірка має інтегрувати з одного боку досягнення учнів у різних видах діяльності відповідно до показників успішності, визначених освітньою програмою («Очікувані результати навчання здобувачів освіти»), з іншого - їх ставлення до мистецької діяльності, активність та ініціативність, що дасть можливість ефективніше відслідкувати особистісний зріст учня (учениці), оцінити його (її) роботу в освітній діяльності і саморозвитку. Додатковими засобами стимулювання пізнавальної активності учнів є самооцінка та оцінювання результатів спільної діяльності за попередньо визначеними критеріями.

Навчальна та методична література з предметів художньо-естетичного циклу зазначена у Переліках навчальних програм, підручників та навчально-методичних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України, що розміщені на офіційному сайті МОН. Під час підготовки вчителів до уроків радимо використовувати періодичні фахові видання, зокрема науково-методичний журнал «Мистецтво та освіта».

Організація освітнього процесу в 2 класах за типовою освітньою програмою, розробленою під керівництвом Шияна Р. Б.

Особливості типової освітньої програми, розробленої під керівництвом Р. Б. Шияна, полягають у структуруванні змісту початкової освіти за освітніми галузями та представленні його інтегровано в предметах вивчення, що визначені навчальним планом. Запропонована у програмі інтеграція забезпечує умови для формування в молодших школярів цілісної картини світу, здатності сприймати предмети/об'єкти і явища різнобічно, системно та визначати практичне застосування вивченого.

Інтеграція змісту та видів діяльності різних освітніх галузей відбувається навколо тем та проблемних питань природничого та соціокультурного змісту. Математичні та мовні уміння при цьому відіграють інструментальну роль та виступають засобами вирішення проблемних питань/ситуацій, пізнання світу, фіксації результатів досліджень. У навчальних програмах з української та іноземної мов, математики, мистецтва, фізичної культури окреслюється поступовий розвиток умінь (шлях досягнення очікуваних результатів навчання) у межах кожної змістової лінії.

Освітня галузь «Мовно-літературна» реалізується у навчальних предметах «Українська мова», «Іноземна мова» та інтегрованому курсі «Я досліджую світ». Вивчення української мови у 2 класі передбачає часовий розподіл програмового матеріалу між предметом «Українська мова» та інтегрованим курсом «Я досліджую світ» (мовно-літературна галузь), відповідно до якого 5 годин на тиждень використовується на вивчення української мови як окремого предмета, 2 години української мови на тиждень включені до інтегрованого курсу «Я досліджую світ» (мовно-літературна галузь). Українська мова як окремий предмет вивчається як і у 1-му класі 5 годин на тиждень та інтегрує в собі українську мову та літературне читання.

Відповідно до зазначеного у навчальному плані закладу загальної середньої освіти пропонуємо розподілити навчальні години таким чином: українська мова – 5 годин, українська мова в інтегрованому курсі – 2 години, інтегрований курс «Я досліджую світ» – 5 годин.

Акцентуємо увагу на тому, що відповідно до Порядку поділу класів на групи при вивченні окремих предметів у закладах загальної середньої освіти (додаток 2 до наказу Міністерства освіти і науки України від 20.02.2002 № 128) при вивченні української мови (5 годин на тиждень, що виділені на вивчення української мови як окремого предмета і 2 години на тиждень, що включені до інтегрованого курсу (мовно-літературна галузь), **всього 7 годин на тиждень**) клас може ділитися на групи за умови відповідної кількості учнів у класі (більше 27). Якщо клас не ділиться на групи при вивченні української мови, то у Класному журналі на українську мову як окремий навчальний предмет виділяються сторінки «Українська мова» з розрахунку 5 год на тиждень (по 3 розвороти журналу на кожну годину). У разі поділу класу на групи при вивченні української мови у Класному журналі на запис уроків української мови як окремого предмета і української мови в інтегрованому курсі відводяться окремі сторінки для кожної групи (відповідно «Українська мова» та «Українська мова» в інтегрованому курсі «Я досліджую світ»). У Класному журналі запис назв навчальних предметів та інтегрованих курсів має відповідати назвам навчальних предметів та інтегрованих курсів, визначених навчальним планом закладу загальної середньої освіти.

Математика вивчається як окремий предмет (3 години на тиждень) та у складі інтегрованого курсу «Я досліджую світ» (1 година на тиждень).

Основний зміст та очікувані результати вивчення математичної та мовно-літературної освітніх галузей представлено в окремих навчальних програмах, які структуровано за змістовими лініями. Деякі конкретні очікувані результати, які досягаються у процесі інтегрованих видів діяльності, представлено у програмі інтегрованого курсу «Я досліджую світ».

Заняття з інформатики може проводити як учитель початкових класів (класовод), так і (за письмовою згодою вчителя початкових класів) учитель інформатики. У разі проведення занять з інформатики учителем початкових класів у Класному журналі інтегрований курс «Я досліджую світ» фіксується цілісно (усі 8 год на тиждень), з урахуванням інтеграції змісту інформатики із змістом інших галузей. У разі проведення занять з інформатики учителем інформатики зміст інформатики виокремлюється із програми інтегрованого курсу «Я досліджую світ»; у навчальному плані закладу загальної середньої освіти перелік навчальних предметів містить назву «Інформатика (у курсі «Я досліджую світ»); у розкладі уроків визначається час заняття «Інформатика (у курсі «Я досліджую світ»); у Класному журналі на цей предмет відводиться окрема сторінка з назвою, яка відповідає назві предмета у навчальному плані. Водночас звертаємо увагу на те, що два вчителі (учитель початкових класів і учитель інформатики), які ведуть заняття інтегрованого курсу «Я досліджую світ», мають узгоджувати зміст програмового матеріалу, що опрацьовується, та організаційні форми роботи. Таку ж співпрацю передбачає і робота вчителів образотворчого і музичного мистецтва, якщо заняття інтегрованого курсу «Мистецтво» проводять два фахівці.

Методичні рекомендації щодо реалізації математичної освітньої галузі в 2 класі

Початковий курс математики спрямований на формування та розвиток в учнів 2 класу математичної компетентності. Основною метою навчання математики в 2 класі, є розкриття ролі математики для пізнання об'єктів, явищ, їх закономірностей та перспектив навколишнього світу; формування в учнів основ математичних знань, фактів, способів дій/операцій для розв'язання навчальних і практично-життєвих завдань, проблем, задач.

У сучасних умовах підвищеної уваги до вивчення систематичного шкільного курсу математики істотного значення набуває формування мотиваційної складової/мотивації до навчально-освітньої діяльності; розвитку та вдосконалення форм організації освітнього процесу щодо пізнання математичних фактів, залежностей, закономірностей, підвищення інтересу учнів до практичного використання математичних висновків, їх теоретичного, функціонального спрямування тощо. Фундамент цих критеріїв закладається в початкових класах, коли створюється база інформативної, діяльнісної/процесуальної, когнітивної процедури усвідомлення суті математики як форми реального та об'єктивного відображення і пізнання нового в навколишньому світі.

Рекомендуємо при ознайомленні з новими поняттями, новими фактами і залежностями в математиці проводити актуалізацію здобутих знань, інформації, навичок учнів, та використовувати проблемні запитання, які стимулюватимуть дітей до роздумів, до пошуку власних ідей, до бажання аргументувати, відстоювати свої позиції, думки, дії.

Оскільки математика є «універсальною» наукою, що розкриває сутність різних освітніх спрямувань/галузей, забезпечує інтегрований підхід при ознайомленні з певним математичним поняттям на реальних прикладах з життя, з об'єктами, що нас оточують, то для реалізації вимог освітньої математичної галузі типової програми, досягнення учнями очікуваних результатів навчання рекомендуємо систематично використовувати внутрішньопредметні і міжпредметні зв'язки, практично-дійову інтеграцію з темами, розділами інших освітніх галузей, та пропонованими темами навчальних тижнів. Інтеграція має бути природньою, логічною, дидактично і практично виправданою.

Завдання освітньої математичної галузі реалізуються через вивчення окремого **навчального предмета «Математика»** (4 год на тиждень протягом навчального року) та включення програмового змісту з математики в інтегрований курс «Я досліджую світ», в інші освітні галузі як інструмент дослідження, порівняння, передбачення, обчислення, пізнання об'єктів за певними величинами, обґрунтування, опис подій в історичному ракурсі, залежностей між предметами/об'єктами природи, Всесвіту тощо. При розподілі програмового змісту навчального матеріалу між окремим предметом та інтегрованим курсом пропонуємо для інтегрованого курсу обирати теми, що передбачають виконання практично-зорієнтованих завдань на застосування вивченого матеріалу різних змістових ліній. Водночас, звертаємо увагу, що матеріал змістових ліній «Вимірювання величин», «Просторові відношення», «Геометричні фігури» може бути використаний на уроках інтегрованого курсу і

як новий з метою ознайомлення з ним учнів, і в подальшому використовуватися на уроках математики.

У курсі початкової математичної освіти зазначені завдання реалізуються за такими змістовими лініями: «Лічба», «Числа. Дії з числами», «Вимірювання величин», «Просторові відношення. Геометричні фігури», «Робота з даними».

Розв'язування проблем математичного змісту, в тому числі і сюжетні задачі, реалізується наскрізно у всіх змістових лініях. Дослідження та опис математичних фактів, відношень і закономірностей, що закладені в них, реалізують потенціал математичної галузі для формування учнів здатності логічно мислити, узагальнювати, робити висновки, застосовувати набуті знання, навички для розв'язання навчальних і практичних завдань, задач, формувати, розвивати та вдосконалювати/збагачувати свідоме математичного мовлення.

Вправи та завдання до них, що пропонують підручники за чинною програмою, слід доповнювати аналогічними, подібними завданнями, які охоплюють безпосередню діяльність конкретного учня/конкретної учениці в класі, в школі, вдома (в сім'ї, родині), на дозвіллі тощо. Така практична діяльність якнайкраще формує мотивацію, приносить моральне та інтелектуальне задоволення дитині, і що, звісно, формує й розвиває її математичні компетентності.

Враховуючи вікові особливості другокласників та з метою усвідомленого, зацікавленого сприйняття змісту навчального матеріалу доцільно на освітніх заняттях практикувати дії з лічильним матеріалом (у тому числі геометричними фігурами), предметними та схематичними ілюстраціями тощо. З цією метою вчитель/вчителька може використовувати готові дидактичні засоби навчання для логіко-математичних видів діяльності, та виготовлені самостійно учнями (для створення яких варто проводити вимірювання, співставляння порівняння їх за певними ознаками (за кількістю, розмірами, розміщенням, кольором, формою, призначенням, матеріалом тощо).

При вивченні початкового курсу математики особливу увагу варто приділяти збагаченню та розвитку математичного мовлення дітей. Правильне використання математичних термінів є лакмусом свідомого засвоєння, розуміння суті математичного поняття. Для цього пропонуємо пояснювати походження назви поняття, його етимологію. Цікавою формою роботи з застосування нового терміну може бути пропозиція дібрати синоніми чи антоніми (без вживання їх назв) до нього, «творча лабораторія» з придумуванням «своїх» назв. Вважаємо неприпустимим вимагати від учнів завчання структури речення для формулювання відповіді. Слід вчити учнів, що в кожній відповіді має бути використана частина запитання. У підручниках, навчальних посібниках формулювання завдання на обчислення дається по-різному (обчисли, виконай обчислення, знайти значення виразу, обчисли вираз, виконай дію (дії) тощо). Це розширює діапазон мовлення, показує усвідомлення процесу дії для досягнення мети – знайти результат.

Для формування вмінь аналізувати, виділяти істотне, головне, тобто те, що вказує на зв'язок і взаємозалежність між даними величинами, оцінювати інформацію та використовувати її в практичних ситуаціях, математичних формулюваннях, критично мислити пропонуємо при розв'язанні будь-якої математичної, навчальної чи життєвої проблеми використовувати графічну

інтерпретацію: малюнки, світлини, схеми, схематичні рисунки, графи, діаграми, предметну демонстрацію тощо.

Мови відповідних корінних народів України та національних меншин

У 2019/2020 навчальному році учні початкової школи вивчатимуть мови відповідних корінних народів та національних меншин за такими навчальними програмами:

у 1-2 класі – за типовими навчальними програмами для закладів загальної середньої освіти з навчанням мовою відповідного корінного народу та національної меншини (наказ МОН України від 21.03.2018 № 268);

Програми розроблено на основі Державного стандарту початкової освіти (мовно-літературна освітня галузь), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 р. № 87, і згідно з положеннями Концепції «Нова українська школа». Навчальні програми з мов відповідних корінних народів та національних меншин використовуються як складова частина Типової освітньої програми, розробленої під керівництвом Савченко О. Я. для 1-2 класів, та Типової освітньої програми, розробленої під керівництвом Шияна Р. Б. для 1-2 класів.

у 3-4 класах – за навчальними програмами з мов національних меншин для закладів загальної середньої освіти з навчанням мовами відповідних корінних народів та національних меншин та закладів загальної середньої освіти з навчанням українською мовою (Державного стандарту початкової загальної освіти (2011 р.), типових освітніх програм (наказ МОН України від 20.04.2018 № 407), що розміщені на офіційному сайті МОН.

Навчання з мов відповідних корінних народів та національних меншин учнів 3-4 класів закладів загальної середньої освіти з навчанням мовами відповідних корінних народів та національних меншин та українською мовою здійснюватиметься за підручниками 2012-2015 років видання.

Навчання з мов відповідних корінних народів та національних меншин учнів 1-2 класу закладів загальної середньої освіти з навчанням мовами відповідних корінних народів та національних меншин та українською мовою Нової української школи здійснюватиметься за підручниками, які видані за результатами проведення конкурсного відбору проектів підручників для 1-2 класу закладів загальної середньої освіти.

Повний перелік навчальної літератури для закладів загальної середньої освіти з навчанням мовами відповідних корінних народів та національних меншин подано у Переліку навчальних програм, підручників та навчальних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України у 2019/2020 навчальному році.

Детальніше щодо особливостей вивчення мов відповідних корінних народів та національних меншин зазначається нижче, у частині про вивчення мов відповідних корінних народів та національних меншин, інтегрованого курсу «Література» у 2-11 класах закладів загальної середньої освіти.

Оцінювання в 1-4 класах здійснюють відповідно до чинних нормативних документів.

Окрім того, інформуємо, що Телеканалом ПЛЮСПЛЮС розроблено мультфільми для учнів 1-4 класів, які можуть бути використані під час навчання в закладах загальної середньої освіти. «Світ чекає на відкриття» - навчальний,

мотивуючий і розважальний проєкт для дітей, вчителів та батьків, а також проєкт «Це – наше, і це – твоє» - яскраві та зрозумілі розповіді про геніальні винаходи, природні багатства, блискучі ідеї, що прославляють нашу країну на весь світ.
https://plus-plus.tv/files?fbclid=IwAR3vX7wO-RIYXKgS3lqT1JyfmfsYk0IXhcvSUu6kVP9zaRJ7zKxqep_G4qU

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

ОСНОВНА І СТАРША ШКОЛА

Українська мова

У 2019/2020 навчальному році вивчення української мови здійснюватиметься за такими програмами:

у 5 – 9 класах за навчальною програмою: Українська мова. 5 – 9 класи. Програма для закладів загальної середньої освіти з українською мовою навчання. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2013 (зі змінами, затвердженими наказом МОН України від 07.06.2017 № 804);

у 10 -11 класах – за **новими** навчальними програмами (рівень стандарту та профільний рівень), що затверджені наказом МОН від 23.10.2017 № 1407.

Навчальні програми розміщені на офіційному сайті МОН за покликанням: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi>

Нові навчальні програми для 10-11 класів відповідають засадничим положенням Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти (постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 № 1392), ключовим положенням концепції «Нова українська школа».

Документ розроблено з урахуванням завдань сучасної мовної освіти, модернізаційних процесів в освітньому просторі України, особливостей шкільного предмета «Українська мова» й потреб сучасних учасників освітнього процесу.

Змістові компоненти представлені чотирма лініями: мовною, мовленнєвою, діяльнісною й соціокультурною, що дають змогу комплексно реалізувати завдання шкільної мовної освіти.

Зміст мовної лінії, зокрема програми рівня стандарту, визначають теми, знання яких сприяє формуванню мовної культури й мовної грамотності, забезпеченню функційності знань, узагальненню вивченої теорії в 5 – 9 класах, а саме: лексична, орфоепічна, орфографічна, морфологічна, синтаксична, пунктуаційна і стилістична норми.

У мовленнєвій лінії подано перелік рекомендованих видів роботи, які дають змогу учням реалізувати здобуті знання на практиці. Ці види роботи забезпечують повноцінний мовленнєвий розвиток старшокласників, адже комплексно охоплюють формування всіх видів мовленнєвої діяльності

(аудіювання, читання, говоріння і письма). Системний підхід до розвитку мовлення учнів не передбачає виділення окремих годин на традиційні для 5 – 9 класів аудіювання, читання мовчки та вголос, перекази, твори тощо, оскільки ці види роботи передбачено на кожному уроці. Учитель може на власний розсуд змінювати запропоновані теми й види роботи, але водночас прагнути протягом року рівною мірою приділяти увагу розвитку всіх видів мовленнєвої діяльності.

Сучасні соціокультурні умови, інтеграція української освіти в європейський контекст зумовлює введення до навчальних програм такого виду письмових робіт, як есе, спрямованого на активізацію навчально-пізнавальної діяльності учнів, учениць, підвищення в них інтересу до навчання предмета, розвиток особистості, критичного мислення, лінгвокреативності.

Есе – самостійна творча письмова робота, ознакою якої є особистісний характер сприймання проблеми та її осмислення, невеликий обсяг, вільна композиція, невимушеність та емоційність викладу.

Види есе:

Вільне	Формальне
<p>Ознаки:</p> <ul style="list-style-type: none"> невеликий обсяг (7-10 речень); вільна форма і стиль викладу; довільна структура; обов'язкова вимога: наявність позиції автора. 	<p>Ознаки:</p> <ul style="list-style-type: none"> дотримання структури тексту, наявність відповідних компонентів (тези, аргументи, приклади, оцінювальні судження, висновки); обґрунтування (аргументування) тези.

Вільне есе обмежене в часі (5 – 10 і 10 – 15 хв.). До нього доцільно вдаватися на кожному уроці й на різних етапах його: цілевизначення, закріплення, рефлексії тощо.

Для написання формального есе виділяють більше часу: від 20 до 45 хвилин.

Види формального есе:

інформаційне (есе-розповідь, есе-визначення, есе-опис);
критичне;

есе-дослідження (порівняльне есе, есе-протиставлення, есе причини-наслідку, есе-аналіз).

Вимоги до формального есе

1. Обсяг – 1 – 2 сторінки тексту (120-200 слів).
2. Есе повинно сприйматися як цілісний твір, ідея якого зрозуміла й чітка.
3. Кожен абзац есе розкриває одну думку.
4. Необхідно писати стисло і ясно. Есе не повинно містити нічого зайвого, має нести лише інформацію, необхідну для розкриття ідеї есе, власної позиції автора.
5. Есе має відрізнятися чіткою композиційною побудовою, бути логічним за структурою. В есе, як і в будь-якому творі, повинна простежуватися внутрішня логіка, що визначається, з одного боку, авторським підходом до обговорюваного питання, а з іншого – самим питанням. Необхідно уникати різких стрибків від однієї ідеї до іншої, думка має розкриватися послідовно.

6. Есе повинно засвідчити, що його автор знає й осмислено застосовує теоретичні поняття, терміни, узагальнення, ідеї.

7. Есе має містити переконливе аргументування порушеної проблеми.

Структура есе

Есе складається з таких частин – вступ, основна частина, висновок.

Вступ – обґрунтування вибору теми есе.

Основна частина – теоретичні основи обраної проблеми й виклад основного питання. Ця частина припускає розвиток аргументації й аналізу, а також обґрунтування їх, виходячи з наявних даних, інших аргументів і позицій.

Висновок – узагальнення й аргументовані висновки до теми тощо. Підсумовує есе або ще раз вносить пояснення, підкріплює зміст і значення викладеного в основній частині.

Критерії оцінювання мовного та змістового оформлення есе

Критерії оцінювання змісту есе	Бали	Критерії оцінювання мовного оформлення есе		Бали
		Грамотність		
Вимоги до оцінювання навчальних досягнень учнів		орфографічні, пунктуаційні, помилки	лексичні, граматичні, стилістичні	
Побудованому учнем (ученицею) тексту бракує зв'язності й цілісності, урізноманітнення потребує лексичне та граматичне оформлення роботи; теза не відповідає запропонованій темі; не наведено жодного аргументу.	1	13 і більше	9-10 і більше	1
Побудоване учнем (ученицею) висловлення характеризується фрагментарністю, думки викладаються на елементарному рівні; потребує збагачення й урізноманітнення лексика і граматична будова мовлення; теза не відповідає запропонованій темі; наведені аргументи не є доречними; прикладу немає або він не є доречним.	2	12		2
Учневі (учениці) слід працювати над виробленням умінь послідовніше й чіткіше викладати власні думки, дотримуватися змістової та стилістичної єдності висловлення, потребує збагачення та урізноманітнення лексика й граматична будова висловлення;	3	11		3

теза частково відповідає запропонованій темі; наведений аргумент не впливає з тези; приклад не є доречним; висновок сформульовано нечітко.				
Висловлення учня (учениці) за обсягом складає дещо більше половини від норми й характеризується певною завершеністю, зв'язністю; чіткіше мають розрізняватися основна та другорядна інформація; висновок лише частково відповідає тезі або не пов'язаний з аргументами; є недоліки за сімома показниками: посереднє розуміння теми; порушення послідовності побудови твору; рівень словникового запасу нижче середнього; відносна стильова єдність твору; не сформульовано вправно тезу; наведено один аргумент.	4	9-10	7-8	4
За обсягом робота учня (учениці) наближається до норми, загалом є завершеною, тему значною мірою розкрито; не сформульовано вправно тезу; наведено один аргумент; приклад непереконливий; висновок лише частково відповідає тезі, не пов'язаний з аргументом та прикладом; трапляються недоліки за низкою показників (до шести): роботі властива поверховість висвітлення теми, не простежується основна думка, відносно струнка побудова твору, середній рівень словникового запасу, бракує стильової єдності.	5	7-8		5
За обсягом висловлення учня (учениці) сягає норми, його тема розкривається, виклад загалом зв'язний; учень (учениця) наводить один доречний аргумент; наводить	6	5-6		6

<p>непереконливий приклад; висновок лише частково відповідає тезі або не пов'язаний з аргументами та прикладами; робота характеризується недоліками за п'ятьма показниками: помітний її репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий, учень (учениця) неточно добирає слова й синтаксичні конструкції.</p>				
<p>Учень (учениця) самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст, формулює тезу, яка відповідає запропонованій темі; наводить один доречний аргумент; вдало добирає лексичні засоби; висновок відповідає запропонованій темі; у роботі є недоліки (до чотирьох): відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; висловлювання не завжди конкретне, просторовий виклад міркувань, не підкріплених фактичним матеріалом нелогічне розташування абзаців, переходи між ними не є вмотивованими; основна думка не аргументується.</p>	7	4	6	7
<p>Учень (учениця) самостійно буде достатньо повне, осмислене висловлення, загалом ґрунтовно висвітлює тему, формулює тезу, що відповідає запропонованій темі; наводить один доречний аргумент; приклад не конкретизований; висновок відповідає запропонованій темі; трапляються недоліки за трьома показниками: невміння пов'язати предмет обговорення із сучасністю, не добирає переконливі докази для</p>	8	3	5	8

обґрунтування певного явища, відносно багатство словникового запасу, робота не відзначається різноманітністю та чіткістю слововживання.				
Учень (учениця) самостійно буде послідовний, повний, логічно викладений текст; формулює тезу, що відповідає запропонованій темі; загалом розкриває тему, висловлює основну думку; наводить один доречний аргумент; вдало добирає лексичні засоби; наводить один доречний приклад; висновок відповідає запропонованій темі; у роботі виявлені недоліки за двома показниками: тезу чітко не сформульовано, відсутність виразної особистісної позиції, належної її аргументації тощо.	9	1+1 (негруба)	4	9
Учень (учениця) самостійно буде послідовний, повний текст, ураховує комунікативне завдання, чітко формулює тезу; певним чином аргументує різні погляди на проблему, наводить два доречні й переконливі аргументи, приклади; неординарна побудова твору, робота відзначається багатством словника, граматичною правильністю, дотриманням стильової єдності й виразності тексту, але за одним із критеріїв допущено помилку; висновок відповідає запропонованій темі й впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів.	10	1	3	10
Учень (учениця) самостійно буде послідовний, повний текст, ураховує комунікативне завдання; вправно формулює тезу; аргументовано, чітко висловлює власну думку, зіставляє її з думками інших, уміє пов'язати обговорюваний предмет із	11	1 (негруба)	2	11

<p>власним життєвим досвідом, наводить два доречні й переконливі аргументи для обґрунтування тієї чи іншої позиції з огляду на необхідність розв'язувати певні життєві проблеми; приклади конкретизовані; робота відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю; висновок відповідає запропонованій темі й впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів.</p>				
<p>Учень (учениця) самостійно створює яскраве, оригінальне за думкою та оформленням висловлення відповідно до мовленнєвої ситуації; повно, вичерпно висвітлює тему; вправно формулює тезу; аналізує різні погляди на той самий предмет, наводить два доречні аргументи, використовує набуту з різних джерел інформацію для розв'язання певних життєвих проблем; приклади переконливі, конкретизовані; цілісний, послідовний і несуперечливий розвиток думки (логічність і послідовність викладу); висновок відповідає запропонованій темі й органічно впливає зі сформульованої тези, аргументів і прикладів; робота відзначається багатством слововживання та художньою цінністю.</p>	12	-	1	12

Розподіл годин між розділами

Зазначаємо, що вказаний у навчальних програмах розподіл годин між розділами вважається орієнтовним. У разі потреби вчитель має право самостійно змінювати обсяг годин у межах розділу, а також послідовність вивчення розділів.

Кількість фронтальних та індивідуальних видів контрольних робіт з української мови

Індивідуальні види контрольних робіт										
Говоріння: діалог	1	-	1	-	1	-	1	-	1	-
усний переказ	1	-	1	-	1	-	1	-	1	-
усний твір	-	1	-	1	-	1	-	1	-	1
читання вголос	-	1	-	1	-	1	-	1	-	1

Фронтальні та індивідуальні види контрольних робіт у 10-11 класах

Рівень	Рівень стандарту		Філологічний рівень	
Фронтальні види контрольних робіт				
Форми контролю	I	II	I	II
Перевірка мовної теми	2	2	3	3
Письмо:				
есе	2	3	1	1
переказ	-	-	1	1
твір	-	-	1	1
Індивідуальні види контрольних робіт				
Говоріння:				
діалог	1	-	1	-
усний переказ	1	-	1	-
усний твір	-	1	-	1

У таблицях зазначено мінімальну кількість фронтальних видів контрольних робіт, учитель на власний розсуд має право збільшувати цю кількість залежно від рівня підготовленості класу, здібностей конкретних учнів, умов роботи тощо.

Оцінка за контрольний твір з української мови та переказ є середнім арифметичним за зміст і грамотність, яку виставляють у колонці з датою написання роботи (надпис у колонці «Твір», «Переказ» не роблять).

Акцентуємо увагу, що в разі відсутності учня на одному зі спарених уроків під час написання контрольного твору, переказу рекомендуємо давати йому індивідуальне завдання, визначене вчителем. Зазначене завдання виконується учнем під час уроку.

Кількість робочих зошитів з української мови за класами:

5 – 9 класи – по два зошити;

10 – 11 класи – по одному зошиту.

Для контрольних робіт з української мови в усіх класах використовують по одному зошиту.

Ведення зошитів оцінюють від 1 до 12 балів щомісяця протягом семестру і вважається поточною оцінкою, що зараховують до найближчої тематичної. Під час перевірки зошитів ураховують наявність різних видів робіт, грамотність, охайність, вміння правильно оформити роботи.

У разі відсутності учня на уроках протягом місяця рекомендуємо в колонці за ведення зошита зазначати н/о (нема оцінки).

Навчальна та методична література з української мови, рекомендована МОН, зазначена в Переліку навчальних програм, підручників та навчально-методичних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України, що розміщений на офіційних сайтах Міністерства, Інституту модернізації змісту освіти.

Контрольні роботи у формі:	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3
контрольного класного твору;	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1
виконання інших завдань (тестів, відповідей на запитання тощо)	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Уроки розвитку мовлення* (у+п)	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Уроки позакласного читання	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Перевірка зошитів	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5

Обов'язкова кількість видів контролю з української літератури в 10-11 класах

Семестри	I		II	
Рівні	стандарту		профільний	
Контрольні роботи у формі:	3	3	4	4
контрольного класного твору*;	1	1	1	1
виконання інших завдань (тестів, відповідей на запитання)	2	2	3	3
Уроки розвитку мовлення**	2 (у+п)	2 (у+п)	2 (у+п)	2 (у+п)
Уроки позакласного читання	1	1	2	2
Перевірка зошитів	4	5	4	5

*Контрольні класні твори пропонуємо давати у формі есе, міні-творів щодо розкриття певної проблеми чи образу програмового тексту тощо. Це розвиватиме самостійне творче мислення учнів і дасть їм можливість виконати роботу протягом одного уроку.

**У кожному семестрі обов'язковим є проведення двох уроків розвитку мовлення: одного уроку усного розвитку мовлення, а другого – письмового. Умовне позначення в таблиці – (у + п).

Рекомендуємо оцінку за письмовий вид роботи виставляти всім учням, за усний – кількості учнів, які відповідали протягом уроку.

Оцінку за ведення зошита з української літератури виставляють у кожному класі окремою колонкою в журналі раз на місяць і враховують як поточну до найближчої тематичної. Під час оцінювання зошита з української літератури слід враховувати наявність різних видів робіт; грамотність (якість виконання робіт); охайність; уміння правильно оформлювати роботи (дотримання вимог орфографічного режиму). У разі відсутності учня на уроці протягом місяця рекомендуємо в колонці за ведення зошита зазначати н/о (нема оцінки).

Оцінка за контрольний твір з української літератури є середнім арифметичним за зміст і грамотність, яку виставляють у колонці з датою написання роботи. Надпис у журнальній колонці «Твір» не робиться.

Оцінку за читання напам'ять творів з української літератури виставляють у колонку без дати з надписом «Напам'ять».

Навчальна та методична література з української літератури, рекомендована МОН, зазначена в Переліку навчальних програм, підручників та навчально-

методичних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки, що розміщений на офіційних сайтах МОН, Інституту модернізації змісту освіти.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Українська мова в класах (групах) з навчанням мовою відповідного корінного народу України, національних меншин

У 2019/2020 навчальному році вивчення української мови в **5-9 класах** в класах (групах) з навчанням мовою відповідного корінного народу України, національних меншин здійснюватиметься на компетентнісному підході в контексті концепції Нової української школи згідно з Державним стандартом базової і повної загальної середньої освіти 2011 року за модернізованими програмами, затвердженими наказом Міністерства від 07.06.2017 № 804;

у 10-11 класах – за **новими навчальними програмами**, затвердженими наказом МОН від 23.10.2017 № 1407.

Навчальні програми розміщені на офіційному сайті МОН за покликанням: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi>.

Зауважимо, що кількість годин, зазначених у програмі на вивчення української мови в основній школі, розподілено так:

5 клас	6 клас	7 клас	8 клас	9 клас
3,5 (122 год, 10 год. – резерв для використання на розсуд учителя)	3,5 (122 год, 6 год. – резерв для використання на розсуд учителя)	2,5 (88 год, 3 год. – резерв для використання на розсуд учителя)	2 (70 год, 4 год–резерв для використання на розсуд учителя)	2 (70 год, 4 год–резерв для використання на розсуд учителя)

Фронтальні види контрольних робіт

Форми контролю	5		6		7		8		9	
	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
Перевірка мовної теми*	4	4	4	4	3	3	2	2	2	2
Письмо: переказ	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
твір	–	1	–	1	–	1	1	1	1	1
Правопис: диктант**	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
аудіювання*	–	1	–	1	–	1	–	1	–	1

читання мовчки*	1	–	1	–	1	–	1	–	1	–
Контрольне списування	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-

**Фронтальні види контрольних робіт (10 –11класи)
(рівень стандарту)**

Форми контролю	10		11	
	I	II	I	II
Перевірка мовної теми*	2	2	2	2
Письмо: переказ	1	1	1	1
твір (есе)	1	-	1	-
Правопис: диктант**	1	1	1	1
аудіювання*	–	1	–	1
читання мовчки*	1	–	1	–

* Основною формою перевірки мовної теми, аудіювання і читання мовчки є тестові завдання.

** Основною формою перевірки орфографічної й пунктуаційної грамотності є контрольний текстовий диктант.

У таблиці зазначено мінімальну кількість фронтальних видів контрольних робіт, учитель на власний розсуд має право збільшувати цю кількість, залежно від рівня підготовленості класу, здібностей конкретних учнів, умов роботи тощо.

Фронтально оцінюються аудіювання, читання мовчки, диктант, письмовий переказ і письмовий твір (**навчальні чи контрольні види робіт**), мовні знання й уміння, запис яких здійснюється на сторінці класного журналу «Зміст уроку».

Індивідуально оцінюються говоріння (діалог, усний переказ, усний твір) і читання вголос. Для цих видів діяльності не відводять окремого уроку, проте відводять окрему колонку без дати на сторінці класного журналу «Облік навчальних досягнень». У I семестрі проводять оцінювання 2 видів мовленнєвої діяльності (**усний переказ, діалог**), результати оцінювання виставляють у колонку без дати й ураховують у семестрову оцінку.

У II семестрі проводять оцінювання таких видів мовленнєвої діяльності, як **усний твір і читання вголос**, яке здійснюється в 5–9 класах. Повторне оцінювання чотирьох видів мовленнєвої діяльності не проводять.

Тематичну оцінку виставляють на підставі поточних оцінок з урахуванням контрольних робіт. Оцінку **за семестр** виставляють на основі тематичного оцінювання та результатів оцінювання певного виду діяльності (діалог, усний переказ, читання мовчки у I семестрі; усний твір, аудіювання і читання вголос у II семестрі).

Основними видами письмових робіт з української мови є такі:

- класні й домашні вправи (кількість домашніх вправ – одна або дві (на розсуд учителя), але не більше двох; якщо ж уроки спарені, то для виконання вдома пропонується дві або три вправи);
- словникові диктанти (кількість слів у словниковому диктанті: 12 – у 5 класі, 24 – у 6–8 класах, 36 – у 9–10 класах, 48 – в 11 класі);
- навчальні диктанти, есе, твори й перекази;
- самостійні роботи;
- тестові завдання (як відкритої, так і закритої форми);
- складання таблиць, схем, написання конспектів (у старших класах), робота зі словниками та інші види робіт, передбачені чинними програмами.

Аналіз контрольних письмових творів і переказів, а також контрольних диктантів виконують у робочому зошиті.

Оцінка за контрольний твір з української мови й переказ є середнім арифметичним за зміст і грамотність, яку виставляють у колонці з датою написання роботи, надпис у колонці на сторінці журналу «Твір», «Переказ» не роблять.

Оскільки за перекази і твори виставляється одна оцінка, то запис у роботах учнів має бути таким: **З** – 2 : «10», **МО** – 4 – 3 : «7» = 9 балів

Оцінюючи письмові роботи (перекази, твори), беруть до уваги наявність:

- 1) орфографічних і пунктуаційних помилок, які підраховуються сумарно, без диференціації (перша позиція);
- 2) лексичних, граматичних і стилістичних (друга позиція).

Під час виведення єдиної оцінки за письмову роботу до кількості балів, набраних за зміст переказу чи твору, додають кількість балів за мовне оформлення, а їхню суму ділять на 2. Якщо частка не є цілим числом, то її округлюють у бік більшого числа (на користь учня): **З** – 4 : «7», **МО** – 3 – 5 : «8» = 8 балів

У процесі перевірки контрольних робіт учнів з української мови і літератури помилки на вивчені правила вчитель тільки підкреслює й помічає на берегах, а виправляє їх учень. Помилки на правила, які не вивчалися, виправляються вчителем, але не враховуються. Проте помилки, що повторюються в переказі кілька разів (повторювані помилки), уважають однією помилкою; помилки на те саме правило (однотипні помилки), але в різних словах і різних реченнях, уважають різними помилками.

Кількість робочих зошитів з української мови за класами:

5 – 9 класи – по два зошити;

10 – 11 класи – по одному зошиту. Для контрольних робіт з української мови в усіх класах використовують по одному зошиту.

Ведення зошитів оцінюють від 1 до 12 балів щомісяця протягом семестру і вважають поточною оцінкою, що зараховують до найближчої тематичної. Під час перевірки зошитів ураховують наявність різних видів робіт, грамотність, охайність, уміння правильно оформити роботи.

У разі відсутності учня на уроці протягом місяця рекомендуємо в колонці за ведення зошита зазначати н/о (нема оцінки).

Зарубіжна література

У 2019/2020 навчальному році вивчення зарубіжної літератури в **5 – 9** класах здійснюватиметься за програмою: Світова література. 5 – 9 класи. Програма для закладів загальної середньої освіти – К.: Видавничий дім «Освіта», 2013 зі змінами, затвердженими наказом МОН від 07.06.2017 № 804;

у **10-11 класах** – за **новими** навчальними програмами (рівень стандарту та профільний рівень), що затверджені наказом МОН від 23.10.2017 № 1407.

Основою для календарно-тематичного планування уроків зарубіжної літератури є чинні навчальні програми. Учитель має право самостійно розподіляти години на текстуальне вивчення творів, розвиток мовлення, позакласне читання, урахуваючи визначену кількість годин на опрацювання конкретного розділу. Він має змогу вільно і творчо підійти до організації навчальної діяльності на уроках зарубіжної літератури з урахуванням конкретних умов викладання, читацьких інтересів учнів.

Викладання зарубіжної літератури в закладах загальної середньої освіти здійснюють українською мовою. Твори зарубіжних письменників у курсі зарубіжної літератури вивчають в українських перекладах. Для зіставлення можливе залучення перекладів, переспівів іншими мовами, якими володіють учні (англійською, німецькою, французькою тощо). За наявності необхідних умов бажаним є розгляд художніх текстів (у фрагментах або цілісно) мовами оригіналів. У такому разі предмет «Зарубіжна література» виконує додаткову функцію вдосконалення володіння учнями іноземними та іншими мовами.

З метою систематизації та упорядкування навантаження учнів протягом навчального року подаємо рекомендовану кількість видів контролю в процесі вивчення зарубіжної літератури в кожному класі. Поданий у таблиці розподіл годин є мінімальним і обов'язковим для проведення в кожному семестрі. Учитель на власний розсуд може збільшити кількість видів контролю відповідно до рівня підготовленості учнів, особливостей класу тощо.

Обов'язкова кількість видів контролю із зарубіжної літератури в 5–9 класах

Класи	5		6		7		8		9	
	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
Контрольні роботи у формі:	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3
контрольного класного твору;	-	1	1	1	1	1	1	1	1	1
виконання інших завдань (тестів, відповідей на запитання)	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Уроки розвитку мовлення* (у+п)	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Уроки позакласного читання	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Перевірка зошитів	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5

Обов'язкова кількість видів контролю із зарубіжної літератури в 10-11 класах

Семестри	I	II	I	II
----------	---	----	---	----

Рівні	стандарту		профільний	
Контрольні роботи у формі:	2	2	4	4
контрольного класного твору*;	1	1	1	1
виконання інших завдань (тестів, відповідей на запитання)	1	1	3	3
Уроки розвитку мовлення**	2 (1у+1п; у межах текстуального вивчення)	2 (1у+1п; у межах текстуального вивчення)	3 (1у+2п)	3 (2у+1п)
Уроки позакласного читання	1	1	2	2
Перевірка зошитів	4	5	4	5

У 8 – 9 класах з поглибленим вивченням зарубіжної літератури пропорційно збільшується кількість контрольних робіт та уроків розвитку мовлення (на розсуд учителя визначається кількість і види контрольних робіт).

*У кожному семестрі обов'язковим є проведення двох уроків розвитку мовлення: одного уроку усного розвитку мовлення, а другого – письмового. Умовне позначення в таблиці – (у + п).

Під час оцінювання зошита із зарубіжної літератури слід ураховувати наявність різних видів робіт; грамотність (якість виконання робіт); охайність; уміння правильно оформлювати роботи (дотримання вимог до оформлення орфографічного режиму).

Оцінку за ведення зошита із зарубіжної літератури виставляють у кожному класі окремою колонкою в журналі раз на місяць і враховують як поточну до найближчої тематичної.

У разі відсутності учня на уроках протягом місяця рекомендуємо в колонці за ведення зошита зазначати н/о (нема оцінки).

Оцінка за контрольний твір із зарубіжної літератури є середнім арифметичним за зміст і грамотність, яку виставляють у колонці з датою написання роботи, надпис у журнальній колонці «Твір» не роблять.

Орієнтовний обсяг письмового твору, складеного учнем/ученицею

Клас	Кількість сторінок
5-й	0,5–1,0
6-й	1,0–1,5
7-й	1,5–2,0
8-й	2,0–2,5
9-й	2,5–3,0

Орієнтовний обсяг письмового твору (рівень стандарту)

Клас	Кількість сторінок
10-й	3,0–3,5
11-й	3,0–3,5

Орієнтовний обсяг письмового твору

(профільний рівень)

Клас	Кількість сторінок
10-й	3,0–3,5
11-й	3,5–4,5

Оцінку за читання напам'ять творів із зарубіжної літератури виставляють у колонку без дати з надписом «Напам'ять».

Навчальна та методична література із зарубіжної літератури, рекомендована МОН, зазначена в Переліку навчальних програм, підручників та навчально-методичних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки, що розміщений на офіційному сайті МОН, Інституту модернізації змісту освіти.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України

від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Вивчення мов корінних народів або національних меншин, інтегрованого курсу «Література»

Основними завданнями мовно-літературної освіти у закладах загальної середньої освіти, де функціонують класи з навчанням (вивченням) мов корінних народів або національних меншин є формування гуманістичного і державного світогляду, активної громадянської позиції, почуття патріотизму в учнів, розширення їх культурно-пізнавальних інтересів, виховання поваги до традицій свого народу та толерантного ставлення до культури та традицій інших народів.

У 2019/2020 навчальному році вчителі-словесники закладів загальної середньої освіти, де функціонують класи з навчанням (вивченням) мов корінних народів або національних меншин, працюватимуть за Типовими освітніми програмами, затвердженими наказами Міністерства освіти і науки України:

- від 20.04.2018 № 405 «Про затвердження типової освітньої програми закладів освіти II ступеня»;
- від 20.04.2018 № 408 «Про затвердження типової освітньої програми закладів освіти III ступеня» .

Звертаємо увагу, що Типову освітню програму для закладів освіти III ступеня, яку затверджено наказом МОН від 20.04.2018 року № 406, було введено в дію для денних закладів загальної середньої освіти тільки на 2018/2019 навчальний рік, тому вона знімається з виконання.

Нагадуємо, що відповідно до Закону України «Про освіту» розширюються права закладів загальної середньої освіти, які, розробляючи свої робочі освітні програми на основі зазначених вище Типових освітніх програм, можуть самостійно вибудовувати конкретне співвідношення навчального часу та перелік предметів, за якими здійснюватися навчання державною мовою та мовою корінних народів або національних меншин; розподіл навчального навантаження між мовою відповідного корінного народу або національної меншини та іноземною мовою тощо.

Робочі освітні програми закладів загальної середньої освіти затверджуються керівництвом навчального закладу та не потребують погодження з відповідним органом управління освітою.

При формуванні варіативної складової навчального плану її зміст визначається закладами загальної середньої освіти самостійно, при цьому враховуються особливості організації освітнього процесу та індивідуальних освітніх потреб учнів, особливості регіону, рівень навчально-методичного та кадрового забезпечення закладу.

Відповідно до розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про освіту» визначено, що особи, які належать до корінних народів, національних меншин України і розпочали здобуття загальної середньої освіти до 1 вересня 2018 року, до 1 вересня 2020 року продовжують здобувати таку освіту відповідно до правил, які існували до набрання чинності цим Законом. Починаючи з 2020 року, буде поступово здійснюватися розширення вивчення навчальних предметів державною мовою.

У зв'язку з цим наказом Міністерства освіти і науки України від 27.03.2019 р. № 399 затверджено дорожню карту імплементації статті 7 Закону України «Про освіту» у закладах загальної середньої освіти на 2019-2023 роки, якою передбачено комплекс заходів з метою реалізації вищезазначеної статті.

Мови і літератури корінних народів та національних меншин у закладах загальної середньої освіти вивчаються за навчальними програмами, які є складовою типових освітніх програм, розкривають роль мов та літератур національних меншин у формуванні ключових компетентностей та відображають компетентнісний підхід до їх вивчення.

У 5-9 класах заклади загальної середньої освіти продовжують працювати за типовими навчальними програмами, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804; **у 10-11 класах** – за наказом МОН від 23.10.2017 № 1407.

Навчальна програма не обмежує самостійності й творчої ініціативи вчителя в реалізації основних ліній змісту навчання мовам та літературам національних меншин.

У пояснювальних записках до чинних програм зазначено, що кількість годин на вивчення розділів і тем є орієнтовною, тому вчитель, виходячи з конкретних умов навчання, має право самостійно здійснювати перерозподіл годин протягом всього навчального року та реалізувати зміст навчання за рахунок резервного часу або, за необхідності, інтенсифікації навчального процесу.

Навчальні програми та підручники до них розроблено на основі Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 № 1392, з урахуванням Державного стандарту початкової загальної освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.04.2011 № 462, та положень концепції «Нова українська школа» (2016 р.).

Нагадуємо, що у 5-9 класах вивчається інтегрований курс «Література» (національної меншини та зарубіжна).

У 10-11 класах навчальні предмети «Мова національної меншини» та інтегрований курс «Література» (національної меншини та зарубіжна) в

зкладах загальної середньої освіти, де функціонують класи з навчанням мовами національних меншин за новим типовим навчальним планом на рівні стандарту (див. наказ МОН від 20.04 2018 № 408) трансформується в інтегрований курс «Мова та література корінного народу або національної меншини».

Предмет «Зарубіжна література» виокремлюється в окремий курс, який вивчається за типовою навчальною програмою та підручником для закладів загальної середньої освіти з навчанням українською мовою. Однак, викладання предмету «Зарубіжна література» здійснюватиметься мовою навчання закладу загальної середньої освіти (угорською, польською та ін.) за підручниками, що будуть перекладені відповідною мовою національної меншини.

На філологічному рівні в 10 класі «Мова національних меншин» та «Література національних меншин» вивчаються як окремі предмети (відповідно 3 год. та 2 год. на тиждень). Окреме вивчення зазначених предметів може здійснюватися і на рівні стандарту, але за наявності затвердженої навчальної програми та підручників до неї.

У 2019-2010 навчальному році в 10-11 класах необхідно працювати за такими освітніми програмами:

1.	Болгарська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою (10-11 класи)	Рівень стандарту
2.	Гагаузька мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту
3.	Кримськотатарська література для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням кримськотатарською мовою	Рівень стандарту
4.	Кримськотатарська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням кримськотатарською мовою	Рівень стандарту
5.	Мова іврит для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту
6.	Молдовська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту
7.	Новогрецька мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту
8.	Польська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту
9.	Ромська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту
10.	Російська мова (початок вивчення з 1 класу) для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту

11.	Російська мова (початок вивчення з 5 класу) для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту
12.	Румунська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту
13.	Словацька мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою	Рівень стандарту
14.	Молдовська література для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням молдовською мовою	Профільний рівень
15.	Молдовська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням молдовською мовою	Профільний рівень
16.	Молдовська мова та література (інтегрований курс) для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням молдовською мовою	Рівень стандарту
17.	Польська література для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням польською мовою	Профільний рівень
18.	Польська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням польською мовою	Профільний рівень
19.	Польська мова та література (інтегрований курс) для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням польською мовою	Рівень стандарту
20.	Польська мова як друга іноземна у спеціалізованих школах із поглибленим вивченням іноземних мов та у закладах загальної середньої освіти	Рівень стандарту
21.	Російська література для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням російською мовою	Профільний рівень
22.	Російська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням російською мовою	Профільний рівень
23.	Російська мова та література (інтегрований курс) для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням російською мовою	Рівень стандарту
24.	Румунська література для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням румунською мовою	Профільний рівень
25.	Румунська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням румунською мовою	Профільний рівень
26.	Румунська мова та література (інтегрований курс) для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням румунською мовою	Рівень стандарту

27.	Угорська література для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням угорською мовою	Профільний рівень
28.	Угорська мова для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням угорською мовою	Профільний рівень
29.	Угорська мова та література (інтегрований курс) для загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням угорською мовою	Рівень стандарту

У випадку відсутності підручників з того чи іншого предмета можна використовувати підручники попередніх років, навчальні посібники, додаткові дидактичні матеріали, інформаційні матеріали, які необхідно розміщувати на офіційних сайтах ІШПО.

Для учнів 6 та 11 класів закладів загальної середньої освіти у 2019 році за кошти державного бюджету видано такі підручники з мов і літератур національних меншин:

1. «Новогрецька мова» підручник для 6 класу закладів загальної середньої освіти (авт. Добра О. М.);

2. «Болгарська мова (рівень стандарту)» підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (авт. Гайдаржи І. С., Проданова О. І., Мілков А. М.);

3. «Гагаузька мова (рівень стандарту)» підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (авт. Курогло Н. І., Кіор І. Ф., Мілков А. М., Драганов П. М.);

4. «Новогрецька мова (рівень стандарту)» підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (авт. Добра О. М., Воєвукто Н. Ю., Сніговська О. В., Малахиті А. В.);

5. «Польська мова (11-й рік навчання, рівень стандарту)» підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (авт. Войцева О. А., Бучацька Т. Г.);

6. «Російська мова (11-й рік навчання, рівень стандарту)» підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (авт. Баландіна Н. Ф., Дегтярьова К. В.);

7. «Російська мова (7-й рік навчання, рівень стандарту)» підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти (авт. Баландіна Н. Ф., Зима О. В.);

8. «Кримськотатарська мова (рівень стандарту)» підручник для 11 класу з навчанням кримськотатарською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Меметов А. М., Алієва Л. А.);

9. «Кримськотатарська література (рівень стандарту)» підручник для 11 класу з навчанням кримськотатарською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Веліулаєва А. В.);

10. «Польська мова (профільний рівень)» підручник для 11 класу з навчанням польською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Іванова М. С., Іванова-Хмель Т. М.);

11. «Польська література (профільний рівень)» підручник для 11 класу з навчанням польською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Лебедь Р. К.);

12. «Польська мова (7-й рік навчання, рівень стандарту)» підручник для 11 класу спеціалізованих шкіл із поглибленим вивченням іноземних мов та закладів

загальної середньої освіти (авт. Гузюк-Свіца Б., Пшеходзка Г., Рочняк А., Зелінська М.);

13. «Російська мова та література (інтегрований курс, рівень стандарту)» підручник для 11 класу з навчанням російською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Давидюк Л. В., Дядечко Л. П., Халабаджах І. М.);

14. «Румунська мова та література (інтегрований курс, рівень стандарту)» підручник для 11 класу з навчанням румунською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Говорнян Л. С., Васильчук М. Д., Сандулова Л. Ф.);

15. «Румунська мова (профільний рівень)» підручник для 11 класу з навчанням румунською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Говорнян Л. С., Єнекюк І. С., Ротару Л. М.);

16. «Румунська література (профільний рівень)» підручник для 11 класу з навчанням румунською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Говорнян Л. С., Колесникова Д. О.);

17. «Угорська мова (профільний рівень)» підручник для 11 класу з навчанням угорською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Браун Є. Л., Зикань Х. І., Ковач-Буркуш Є. С.);

18. «Угорська література (профільний рівень)» підручник для 11 класу з навчанням угорською мовою закладів загальної середньої освіти (авт. Дебрецені О. О.).

У випадку відсутності підручників з того чи іншого предмета можна використовувати підручники попередніх років, навчальні посібники, додаткові дидактичні матеріали, інформаційні матеріали, які необхідно розміщувати на офіційних сайтах ІППО.

Повний перелік навчальної літератури для закладів загальної середньої освіти з навчанням (вивченням) мовами корінних народів або національних меншин надається в Переліку навчальних програм, підручників та навчальних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України, якій постійно оновлюються та доступний на офіційному сайті Інституту модернізації змісту освіти.

Записи в журналі ведуться державною мовою. Усі записи щодо оцінювання різних видів діяльності контролю роблять у формі називного відмінка.

Основними видами оцінювання навчальних досягнень учнів є поточне та підсумкове (тематичне, семестрове, річне) державна підсумкова атестація.

Обов'язковому оцінюванню підлягають навчальні досягнення учнів з предметів інваріантної та варіативної складових робочого навчального плану закладу. Не підлягають обов'язковому оцінюванню навчальні досягнення учнів з факультативних, групових та індивідуальних занять, які фіксуються в окремому журналі.

Оцінювання в 5-9 класах здійснюється відповідно до Критеріїв оцінювання навчальних досягнень учнів з мов національних меншин (лист МОН України від 30.08.2013 № 1/9–592 «Методичні рекомендації щодо оцінювання результатів навчання російської мови та інших мов національних меншин для використання в закладах загальної середньої освіти, де навчаються рідною мовою або вивчають її»; у 10-11 класах – за листом МОН України від 22.08.2018 № 2.2-2189 «Методичні рекомендації щодо оцінювання результатів навчання

учнів 10—11 класів з інтегрованого курсу «Мова та література корінного народу, національної меншини» у закладах загальної середньої освіти, де навчаються мовою корінного народу або національної меншини».

Зошити підписуються мовою вивчення.

Ведення зошитів оцінюється у 5-9 класах один раз на тиждень; у 10-11 класах щомісяця протягом семестру і вважається поточною оцінкою. Під час перевірки зошитів ураховується наявність різних видів роботи, грамотність, охайність, уміння правильно оформити роботу.

Використання зошитів з друкованою основою є необов'язковим, їх використання має бути погоджено з батьками і дирекцією навчального закладу та мати відповідний гриф МОН України або схвалено для використання в закладах загальної середньої освіти.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України

від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Іноземні мови

Вивчення іноземних мов у 2019-2020 навчальному році буде здійснюватися за декількома Державними стандартами та типовими освітніми програмами а саме:

- Для учнів 1-2 класів за новим Державним стандартом початкової освіти затвердженого Постановою КМУ від 21 лютого 2018 року №87 та «Типовою освітньою програмою розробленою під керівництвом О. Я. Савченко» і «Типовою освітньою програмою розробленою під керівництвом Р. Б. Шияна;
- Для учнів 3-4 класів за Державним стандартом початкової загальної освіти затвердженого Постановою КМУ від 20 квітня 2011 року № 462 та Типовою освітньою програмою закладів загальної середньої освіти I ступеня (початкова освіта) затвердженою наказом МОН від 20.04.2018 № 405;
- Для учнів 5-9 класів за Державним стандартом базової та повної загальної середньої освіти затвердженого Постановою КМУ від 23 листопада 2011 року № 1392 та Типовою освітньою програмою закладів загальної середньої освіти II ступеня (базова середня освіта) яка розроблена на виконання Закону України «Про освіту» затвердженою наказом МОН від 20.04.2018 № 408;
- Для учнів 10-11 класів за Державним стандартом базової та повної загальної середньої освіти затвердженого Постановою КМУ від 23 листопада 2011 року № 1392 та Типовою освітньою програмою закладів загальної середньої освіти III ступеня (профільна середня освіта), яка розроблена на виконання Закону України «Про освіту» і затверджена наказом МОН від 20.04.2018 № 407;

Відповідно до нового Закону України про освіту Типова освітня програма визначає: загальний обсяг навчального навантаження, орієнтовну тривалість і можливі взаємозв'язки окремих предметів, факультативів, курсів за вибором

тощо, зокрема їх інтеграції, а також логічної послідовності їх вивчення які натеper подані в рамках **навчальних планів**.

Навчальний план для класів закладів середньої освіти розроблено відповідно до Державного стандарту, з метою його впровадження у частині повної загальної середньої освіти з 1 вересня 2018 року. Він містить загальний обсяг навчального навантаження та тижневі години на вивчення базових предметів, вибірково-обов'язкових предметів, профільних предметів і спеціальних курсів, а також передбачає години на факультативи, індивідуальні заняття тощо.

Як і в минулі роки інваріанта складова навчального плану основної школи (1-11 класи) забезпечує реалізацію змісту іншомовної освіти на рівні Державного стандарту.

Предмети та курси за вибором визначаються закладами освіти у межах гранично допустимого навчального навантаження з урахуванням інтересів та потреб учнів, а також рівня навчально-методичного та кадрового забезпечення закладу.

Звертаємо увагу на те, що як і у попередні роки заклад освіти має право вибору щодо вивчення другої іноземної мови. Рішення про запровадження вивчення другої іноземної мови приймається, залежно від умов для такого вивчення, закладом освіти **самостійно**.

Залишається чинним наказ Міністерства від 07.08.15 № 855 «Про внесення змін до навчальних планів закладів загальної середньої освіти» згідно якого збільшено години на вивчення іноземної мови за рахунок варіативної складової. Рішення про збільшення годин на вивчення іноземної мови за рахунок варіативної складової, на всіх ступенях освіти, приймається залежно від наявності умов для такого вивчення, закладом освіти **самостійно**.

Типові освітні програми з іноземних мов містять низку тем і питань, що безпосередньо пов'язані з проблематикою інтегрованих змістових ліній. Програми не обмежують смислове та лінгвістичне наповнення інтегрованих змістових ліній, а лише пропонують орієнтовні шляхи їх реалізації. Вчителі можуть наповнити новим міжпредметним змістом й інші теми, створювати альтернативні можливості для поєднання різних знань та умінь, а також навчальних методів з метою формування ключових життєвих компетентностей та досягнення цілісності навчальної програми й навчального процесу відповідно до потреб певного класу.

Дозволяється використовувати підручники, що видані у поточному році та в попередні роки, враховуючи при цьому зміни в програмах. Щодо додаткової навчально-методичної літератури, то вчитель вільний у її виборі й може застосовувати таку, що найкраще реалізує його методику навчання та компетентнісний потенціал предмету «Іноземні мови». Програма не обмежує самостійність та творчу ініціативу вчителя, передбачаючи гнучкість у виборі та розподілі навчального матеріалу відповідно до потреб учнів та обраних засобів навчання.

У закладах загальної середньої освіти може використовуватися лише те навчально-методичне забезпечення, що має відповідний гриф Міністерства освіти і науки України. Перелік рекомендованої літератури затверджується наказом Міністерства освіти і науки України та оприлюднюється через «Інформаційний збірник Міністерства освіти і науки України». Із зазначеним

переліком можна буде ознайомитись на сайті Міністерства освіти і науки України www.mon.gov.ua та на сайті Інституту модернізації змісту освіти www.imzo.gov.ua.

Аналіз та рекомендації до проведення окремих конкурсних випробовувань у рамках Всеукраїнського конкурсу «Учитель року 2019» у номінації «Французька мова».

Участь у конкурсі взяли 23 учителі – переможці другого (обласного) туру конкурсу. Усі вони продемонстрували достатній фаховий рівень, обізнаність із методикою викладання французької мови, дидактикою, психологією та сучасними інноваційними технологіями, які можуть бути реалізовані на уроках французької мови в аспекті застосування підходів «Нової української школи».

Концепція «Нової української школи» ставить особливі вимоги до шкільного вчителя французької мови. Його креативність, комунікативність, мобільність, толерантність і французькість мають відповідати запитам сучасних учениць і учнів.

Оновленого методичного формату потребує, відповідно, й сучасний урок, що залишається основною формою педагогічної взаємодії вчителя й учнів у школі третього тисячоліття. Цьогорічний конкурс «Учитель року – 2019» у номінації «Французька мова» засвідчив, наскільки високу планку перед учителем ставить сучасна реальність, яка потребує методичної віртуозності в побудові уроку.

Послуговуючись Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти, інформаційно-комунікаційними технологіями, новітніми методиками й методологіями, сучасний учитель має набагато більше можливостей зреалізувати свої найкреативніші педагогічні інновації в контексті, на перший погляд, такого традиційного навчально-педагогічного жанру, як урок. Проте, яким буде цей урок, – залежить лише від професійної майстерності вчителя. І не лише його креативності, артистичності, комунікабельності та інформаційно-цифрової компетентності, а й досвіду та вміння мислити.

Варто зазначити, що 12 уроків конкурсанток-фіналісток змогли показати уміння змоделювати урок, продумати концепцію, логіку усіх його елементів, доцільність тих чи інших педагогічних знахідок.

Сучасний урок має бути синкретичним: по-перше, компетентісно зорієнтованим на формування ключових життєвих потреб спілкування з іншомовними дітьми, з огляду на виклики сьогодення, спрямовані на діяльність і самореалізацію в іншомовному соціумі, по-друге, інноваційним із огляду на використання технічних засобів і цифрових технологій, без яких сьогодні цивілізований простір просто не існує, по-третє, комунікативно спрямованим на адекватне сприйняття франкофонних цінностей – свободи, демократії та права. Усі три умови підпорядковані загальній концепції – дитиноцентризму, коли епіцентром уроку є сама дитина. Дотримання цих трьох умов є запорукою ефективного уроку та формування патріотів України й майбутніх відповідальних громадян Європи і світу.

Ключове завдання, яке члени журі поставили перед конкурсантами, полягало в тому, щоб знайти індивідуальний методичний ключ до комунікативно-діяльнісного підходу та його реалізації на уроці. Крім того, конкурсанти мали

виявити уміння з розроблення та представити навчальні проекти, які стосувалися таких ключових тем, як екологічна медіаграмотність, сучасне життя тощо.

Під час конкурсних випробувань важливо було розгледіти тих учителів, які мислять креативно, які реалізують ключову компетентність «навчання упродовж життя». Сучасний урок французької мови — це урок життя, комунікативної діяльності учнів, а тому на ньому неможливі фальш і штучні емоції. Члени журі прагнули зафіксувати усі методичні знахідки конкурсанток.

Конкурсне випробування «Тестування з фахової майстерності»

Метою конкурсного випробування «Тестування з фахової майстерності» була перевірка знань конкурсантів із фаху, сучасної методики викладання французької мови відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти.

Випробування проводилося у форматі тестування (30 позицій, які охоплювали завдання з вибором однієї відповіді з трьох запропонованих).

Тести містили групи завдань з методики викладання французької мови в Україні і стосувались методичної компетентності вчителя, який спирається у своїй професійній роботі на комунікативно-діяльнісний підхід. Матеріал завдань відповідає Загальноєвропейським рекомендаціям Ради Європи в галузі навчання сучасних мов.

Відчувається, що частина вчителів віддає перевагу традиційній методиці викладання іноземної мови. Це зумовлює висновок-рекомендацію методистам обласних організацій системи післядипломної педагогічної освіти щодо поліпшення комунікативної мовної компетенції та комунікативних мовленнєвих компетентностей вчителів французької мови.

Конкурсне випробування «Методичний практикум»

Одним з найважливіших завдань під час проведення конкурсу «Учитель року 2019» є завдання написати план-конспект уроку. Для членів журі є проблема чіткого, виразного і осмисленого аналізу уроку французької мови конкурсантів. У даному випадку в основу аналізу покладено типовий урок, що містить всі стандартні етапи: цілі уроку, організаційний момент, повторювальні і підготовчі вправи, введення нового навчального матеріалу, контроль розуміння, тренувальні завдання, контроль засвоєння і т.п.

Конкурсне випробування «Методичний практикум» продемонструвало, що більшість конкурсантів бачить мету і завдання уроку, шляхи формування комунікативної мовної компетенції та комунікативних мовленнєвих компетентностей учнів.

Усі заплановані етапи органічно пов'язані між собою, що свідчить про цілісне бачення уроку. Структура уроку відповідала типу уроку.

Простежується розвиток ключових компетентностей протягом уроку. Чітко сформульовано всі види роботи з врахуванням вікових особливостей учнів. Обрані технології відзначаються інноваційністю та креативністю, проте спостерігається прихильність окремих вчителів до традиційної методики викладання іноземних мов.

Однією з найскладніших проблем конкурсантів стало питання визначення теми уроку, місця уроку в ситуативно-тематичному циклі, типу уроку. Лише три учасника з 23 чітко справилися з цим завданням і отримали оцінку 3 з 3, а 9 учасників отримали оцінку 1.

Деякі конкурсанти використали відомі з методичної літератури стандартні вправи та завдання, що поширюються в інтернеті.

Насамперед, необхідно відмітити той факт, що відчувалася велика різниця у написанні конспекту уроку вчителів які пройшли курси PRO FLE (за що ми вдячні Посольству Франції в Україні) і тими, які не пройшли ці курси. Про це свідчить і різниця в балах, отримана конкурсантами від 7 до 28.

У подальшій роботі методистів післядипломної педагогічної освіти бажано звернути увагу на вміння вчителів чітко формулювати комунікативну мету й завдання уроку і, відповідно логічно організовувати етапи уроку для їх реалізації, при цьому чітко розмежовувати комунікативну мовну компетенцію і комунікативні мовленнєві компетентності.

Конкурсне випробування «Практична робота»

У випробуванні «Організація дискусійного клубу» були представлені чотири типи дискусії, а саме: «Мозковий штурм», «Дебати», «Дерево рішень», «Ток-шоу». Його проходження було оцінено відповідно до критеріїв, запропонованих МОН України й затверджених під час першого засідання членами журі.

До початку проведення дискусії учасникам було відведено час на підготовку дискусії, зокрема для складання плану, розробки стратегії і тактик

її ведення. Водночас під час випробування учасники конкурсу лише в окремих випадках дотримувалися вибраного шляхом жеребкування відповідного формату дискусії та основних правил її ведення. Унаслідок цього «мозковий штурм» і «дебати», зокрема, перетворювалися на звичайну бесіду у форматі «вчитель – учень»; обговорення окресленого суперечливого питання зводилося до пошуку аргументів і контраргументів, оминаючи при цьому вироблення спільного рішення. Інакше кажучи, дискусія перетворювалась на звичайний урок.

Зазначимо, що під час випробування учасники продемонстрували посередню здатність до розподілу ролей під час дискусії. Організація діяльності учнів здійснювалася переважно самостійно вчителем, і лише в окремих випадках учні запрошувалися до співпраці.

Один із критеріїв оцінювання цього випробування було вміння скерувати пошукову діяльність учнів. На жаль, лише деякі конкурсанти зуміли zorganizувати такий вид діяльності учнів: їм було запропоновано, зокрема, віднайти потрібну інформацію в автентичному тексті або розшифрувати інформацію за допомогою QR коду й скористатися нею для висловлення своєї точки зору.

На завершення дискусії було передбачено отримання її учасниками певного результату, що, власне, й було продемонстровано частиною конкурсантів. Разом з учнями вони виробили низку ідей, які слугували основою для подальшого розв'язання життєво важливих питань («мозковий штурм»), обґрунтували позитивні та негативні наслідки можливо прийнятого рішення («дерево рішень»), логічно формулювали свою точку зору, віднаходили переконливі факти та аргументи на її підтримку («дебати»), обговорювали поставлені перед ними проблеми («ток-шоу»). Проведена конкурсантами дискусія була спрямована в більшості випадків на розвиток життєвих умінь учнів.

Щодо організації ведення дискусії, то конкурсанți показали належний рівень уміння поводити себе в класі й з учнями, зорганізувати місце проведення дискусії, підготувати відповідний дидактичний і наочний матеріал для роботи учнів, ефективно розподіляти час, узгоджувати його з іншими видами діяльності під час дискусії.

Належна комунікативна мовна компетентність конкурсантів, оцінена журі за окремими критеріями, дозволила їм активно й динамічно провести дискусійний клуб.

Конкурсне випробування «Навчальний проект»

Упродовж фінального етапу всеукраїнського конкурсу «Учитель року – 2019» у номінації «Французька мова» учасники представляли «Навчальний проект». Навчальний проект мав містити постановку проблеми або проблемного питання, пов'язаних з життєвими ситуаціями, а також називати конкретну мету, завдання та передбачати отримання результатів у вигляді певного продукту. Реалізація проектного завдання має бути спрямована на розвиток життєвих умінь.

Саме проектна технологія передбачає систему взаємопов'язаних завдань, які виконують учні під керівництвом учителя. Під час такої діяльності вони набувають нових знань, що знадобляться юнакам і юнкам у житті, розвивають мотивацію, пізнавальні навички, формують уміння орієнтуватися в інформаційному просторі, висловлювати власні судження, виявляти компетентність. Тож метою цього конкурсного випробування було оцінити вміння конкурсантів проектувати дослідницько-пошукову діяльність учнів.

Для організації діяльності учнів, визначення способів і техніки проектанți мали можливість передбачати реалізацію проекту вчителем разом з учнями, самостійно лише учнями або лише вчителем. При цьому найбільш привабливою вважалась спільна діяльність учнів разом з вчителем, найменш ефективною була робота, виконана виключно вчителем.

Для успішної реалізації проекту важливим є не лише визначення та планування етапів проекту, а також способів і технік, за допомогою яких можливе досягнення мети та отримання конкретного результату. Особлива увага приділялась розвиткові життєвих умінь учнів. Для вчителя найважливішою є презентація проекту. Від презентаційних умінь вчителя, формату і якості презентації залежить успіх реалізації навчального проекту.

Як і в оцінці уроку, під час презентації навчального проекту зверталась увага членів журі на комунікативну мовну компетенцію вчителя: знання мови (фонетики, графіки, орфографії, лексики, граматики, стилістики), вмінь нешаблонно мислити, спілкуватися з учнями та батьками, зацікавити їх в реалізації проекту тощо.

Члени фахового журі оцінювали:

- постановку проблеми або проблемного питання, пов'язаних з життєвими ситуаціями
- відповідність мети і завдань поставленій темі проекту;
- логічність визначення завдань, структури розроблення проекту, очікуваних продуктів і результатів;

- доцільність використання методів організації діяльності учнів (здійснюється вчителем разом з учнями, лише самостійно учнями, чи лише вчителем);
- доцільність способів планування етапів проекту (здійснюється вчителем разом з учнями, лише самостійно учнями, чи лише вчителем);
- інструментарій пошуку інформації учнями;
- практичну значущість для учнів очікуваних продукту та результатів навчального проекту;
- практичну значущість реалізації проекту для розвитку життєвих умінь учнів;
- презентаційні вміння та комунікативну мовну компетенцію вчителя, формат та якість презентації, ефективне використання часу на презентацію проекту.

Конкурсантам були запропоновані значущі й актуальні в дослідницькому, творчому плані проблеми, що вимагали інтеграцію знань, дослідницьких навичок для їх вирішення: «Мій будинок, моя планета і ... я», «Мій океан, моя планета і ... я», «Клімат, моя планета і ... я». Усі конкурсанти правильно структурували змістову частину проекту (із зазначенням поетапних результатів).

Конкурсанти в ході захисту проекту виявили творчість та нестандартність, показали достатній рівень професійності, творчого потенціалу, психолого-педагогічної та фахової підготовки з питань реалізації змістової лінії «Екологічна безпека та сталий розвиток», спрямованої на формування в учнів соціальної активності, відповідальності та екологічної свідомості, готовності брати участь у вирішенні питань збереження довкілля і розвитку суспільства, усвідомлення важливості сталого розвитку для майбутніх поколінь. Проте вони не змогли чітко визначити доцільне використання дослідницьких та пошукових методів, показати раціональне планування й організацію самостійної дослідницької діяльності учнів, презентувати проект як цілісну структуру.

Типовими недоліками у цьому випробуванні біло також наступне:

- брак точності у змістовному наповненні окремих пунктів проекту;
- неефективне використання часу, відведеного на презентацію проекту та надання усних коментарів до схематичної інформації;
- відсутність кінцевого продукту навчального проекту.

Конкурсне випробування «Урок»

Конкурсне випробування «Урок» є найважливішим етапом змагання вчителів, бо об'єднує в собі вміння й компетенції всіх етапів конкурсу і є основним механізмом навчальної взаємодії учня й учителя. Саме тому він оцінюється вище, ніж всі інші випробування (60 балів).

Метою випробування було оцінити педагогічну майстерність конкурсанта за 14 критеріями, які повністю відповідали Загальноєвропейським рекомендаціям з мовної освіти, сучасним вимогам до викладання іноземних мов в Україні і стосувались знання предмета, методичної компетентності, науковості, творчого підходу; спрямованості на формування цілісності знань, предметних та ключових компетентностей, цінностей і ставлень; реалізації наскрізних змістових ліній; результативності та практичної доцільності, професійних

якостей вчителя. Вимоги до випробування та критерії були заздалегідь представлені на сайті МОНУ та Інституту модернізації змісту освіти.

Формат конкурсу передбачав стандартну тривалість уроку – 45 хвилин.

Теми конкурсних уроків обирались фаховим журі з усієї чинної навчальної програми на основі сучасних українських та французьких підручників з французької мови. Розподіл тем серед конкурсантів здійснювався шляхом жеребкування.

Конкурсне випробування «Урок» проводилось серед 12 кандидатів (50 % учасників) після здійснення першої частини відбору, а саме за результатами попередніх трьох етапів конкурсу: «Тестування з фахової майстерності», «Методичний практикум» та «Практична робота».

В цілому, загальний рівень проведення уроків конкурсантами можна оцінити як достатньо високий. Всі уроки були добре продумані і логічно структуровані учасниками: містили вступну частину, постановку задач та очікуваних результатів, були організовані від рецептивних до продуктивних видів мовленнєвої діяльності із застосуванням різноманітних видів завдань. В кінці уроку переважно всі учителі намагались підсумувати результати навчання, оцінити учнів, деякі спонукали учнів до само оцінювання або (дуже рідко) взаємооцінювання і давали відповідне до теми уроку домашнє завдання. Основним недоліком, на наш погляд, була орієнтація на формування окремих мовних знань (лексичних, фонетичних та морфо-синтаксичних) чи мовленнєвих навичок (аудіювання, читання, говоріння, письма), а не на інтеграцію всіх умінь та навичок для формування певних предметних компетентностей, які б дали змогу говорити про абсолютну результативність навчання.

Окремо слід звернути увагу на доцільність та ефективність засобів навчання. В цілому вчителі вправно комбінували основний та допоміжний дидактичний матеріал, намагались застосовувати наочні засоби та сучасні інформаційні технології навчання. Проте очевидно, що чисельні можливості білої інтерактивної дошки не були достатньо використані жодним учасником. А вимога організації роботи за підручником (використання 80% матеріалу з підручника) лімітує творчий підхід вчителя та знижує загальне враження від уроку, а саме з точки зору його видовищності. Тому пропонується розподіл між основним матеріалом (підручником) та додатковим у пропорції 50/50.

Останнє зауваження до учителів стосується питання роботи над помилками. Майже всі конкурсанти практикували лише негайне виправлення помилок, не застосовуючи інші види роботи з помилками: само- або взаємовиправлення учнями, відкладене виправлення або переформулювання з використанням правильної форми. На жаль іноді мало місце ігнорування помилок підчас формування певних граматичних або лексичних навичок, що є недопустимим.

Щодо анімації уроків, то взагалі робота в класі відбувалась в доброзичливій обстановці, вчителі намагались створити творчу атмосферу, застосовували різні види взаємодії в класі: у великій групі, в парах, в невеличких групах або індивідуально. Було б бажано винести ставлення до учнів та створення сприятливої робочої атмосфери, заохочення до пізнання під час уроку як окремих критерій, який є надзвичайно важливим в роботі вчителя.

На жаль великою проблемою конкурсантів виявилися комунікативні компетентності. Оцінку таких компетентностей проводили також експерти з Франції. Більшість конкурсантів отримали оцінку 5-6 з 10, що примушує поставити запитання «Можливо потрібно змінити програму проведення курсів перепідготовки вчителів іноземної мови з теоретичної на більш практичну?». Під час проведення курсів методистам обласних кабінетів потрібно звернути увагу на методику виправлення помилок, їх доцільність та ефективність.

В якості пропозиції до організації конкурсного випробування «Урок» пропонується повернути присутні раніше в конкурсі елементи самоаналізу уроку з боку вчителів, що значно сприятиме саморозвитку вчителя, формуванню його здатності до самовдосконалення.

Висновки

1. Конкурс «Учитель року – 2019» у номінації «Французька мова» є важливою й актуальною подією зважаючи на участь України у саміті країн-учасниць Міжнародної організації Франкофонії (Вірменія, 2018), проведення реформи середньої й вищої освіти в Україні, її входження у європейський освітній простір та вдосконалення мовної політики в нашій країні.

2. Нагородження конкурсантів відзнаками Посольства Франції в Україні та оргкомітетом сприяло психологічному та фаховому утвердженню конкурсанта як переможця області.

3. Передбачити в умовах конкурсу проведення майстер-класу або круглого столу конкурсантів відбіркового етапу з членами журі.

4. Передбачити в умовах конкурсу проведення самоаналізу конкурсного уроку та співбесіду з членами журі, що сприятиме професійному росту учасника конкурсу.

5. Внести пропозиції МОНУ та Посольству Франції щодо організації білінгвального навчання українською і французькою мовами в середніх школах України.

6. Провести фахову нараду з вчителями та науковцями щодо змагальності конкурсних випробувань «Методичний практикум» і «Навчальний проект».

7. Звернути увагу методистів обласних кабінетів на необхідність змінити програми перепідготовки вчителів іноземних мов з метою поліпшення їхньої комунікативної мовної компетенції та комунікативних мовленнєвих компетентностей, використання комунікативно-діяльнісного підходу в навчанні іноземних мов.

Навчально-методичне забезпечення навчального процесу учнів 2-го класу «Нової української школи»

Національний стандарт початкової школи та нові програми з іншомовної галузі націлюють на досягнення учнями 2 класу рівня pre-A1, дескриптори якого чітко визначені програмою відповідно до кожного виду мовленнєвої діяльності.

У 2му класі продовжується закладання психолінгвістичних основ іншомовної комунікативної компетенції, продовжується тренування органів чуття (слуху і зору) молодшого школяра для успішного сприйняття акустичних і графічних сигналів, тренування його артикуляційного апарату з метою успішного формування кінестетичних образів звуків, букв, слів, коротких фраз шляхом активного навчання за допомогою різноманітних видів навчальної діяльності на основі компетентісного підходу.

Учителеві варто пам'ятати, що в свої перші дев'ять років життя діти точно копіюють вимову і легко запам'ятовують мовленнєві зразки. Тому розігрування невеликих сценок, заучування напам'ять віршів і пісень є особливо ефективними завданнями, виконуючи які, учні імітують правильну вимову й інтонаційний малюнок. Система вправ і завдань має бути задана у послідовності, що відображає первинність розвитку чутливості дітей до сприйняття іноземної мови через аудіовізуальну демонстрацію мовленнєвих зразків з опорою на контекст та наочність із подальшим імітативним репродукуванням зразків учнями та використанням їх під час взаємодії між собою та з вчителем, за допомогою елементарних інтеракцій. Важливо навчати другокласників переносити мовленнєві зразки у реальні ситуації спілкування у класі. Така організація навчання сприятиме виробленню в школярів ставлення до іноземної мови як до засобу спілкування.

Оскільки гра є природним середовищем спілкування для дітей цієї вікової категорії, то використання ігрових ситуацій на уроці іноземної мови у 2 класі продовжують забезпечувати живий та веселий спосіб тренування мовленнєвих компонентів та структур у дії. Бажано, щоб ці ігри були націлені на співпрацю між учнями та були не стільки змагальними за характером, скільки спрямовані на те, щоб дати їм змогу практикувати мовлення та набути відчуття досягнення якогось результату, а не відчуття переваги над кимось. Учні можуть перевіряти свої навички змагаючись із своїми попередніми результатами, перевершуючи свої власні кращі зусилля, а не один із одним. Варто пам'ятати, що гра мотивує учня до спілкування іноземною мовою і дозволяє, практикуючи елементарне іншомовне спілкування, здобувати більше впевненості в своїх силах та умінні взаємодіяти за допомогою іноземної мови.

Для активізації мовленнєвого матеріалу в усному спілкуванні рекомендується широко застосовувати виконання інтерактивних пісень і чантів, завдань «Задай питання – дай відповідь», драматизації коротких сценок, виконання міні-проектів, які передбачають реальну елементарну комунікацію іноземною мовою в класі. Формування первинних навичок комунікації, яка відповідає сучасним реаліям життя дитини, налагодження особистих стосунків з однокласниками у спільній ігровій діяльності чи у роботі над міні-проектом розвивають уміння співпрацювати з іншими, формують навички командної роботи, без яких неможливо уявити успішне суспільство.

У попередньому класі дитина знайомила з літерами алфавіту, запам'ятовувала звуко-буквені відповідності, вчилася розуміти і встановлювати звуко-буквені зв'язки за першим звуком інших слів, засвоєних в усному мовленні. Поступово дитина навчається впізнавати в графічних зображеннях літер звуки і пов'язувати їх в слова, читати за аналогією. У 2 класі продовжується становлення первинних навичок читання, яке має відбуватись на фундаменті засвоєної в усній формі лексики. Іншими словами, **другокласники вчаться читати слова, значення яких їм відомі.**

Навчання писемної грамотності у 2 класі розпочинається із повторення алфавіту та звуко-буквених відповідностей, читання і написання коротких слів, тобто з повторення усього того, чого школярі навчалися у 1 класі. Поступово вони навчатимуться й інших звуко-буквених співвідношень, які передаються на письмі різними буквосполученнями. Паралельно другокласники опановують

первинними навичками читання не тільки слів, але й коротких речень, міні-текстів з малюнками-опорами.

Навчаючи зоровому сприйманню текстів у 2 класі, вчителю варто урізноманітнювати матеріал. Наприклад, запропонувати короткий текст у формі електронного листа ровеснику, вітальної листівки бабусі, листа Санта Клауса тощо. Такий матеріал сприятиме усвідомленню учнями того, що **спілкування іноземною мовою відбувається також й у письмовій формі**. Наступний етап – це читання коротких оповідань, віршиків, загадок, коміксів. Цікаві пригоди героїв історій у коміксах мотивуватимуть дитину до читання реплік персонажів, спонукатимуть учня відтворювати їх не тільки з правильною вимовою, але й відповідним інтонаційним оформленням. У цьому допоможе використання якісного аудіосупроводу, що впливатиме на **розвиток фонематичного слуху та інтонаційно-вимовних навичок** під час читання по ролях чи під час драматизації за зразком. При цьому важливо пам'ятати, що навчання зорового сприймання є взаємопов'язаним з усними видами діяльності: сприйманням на слух, продукуванням мовлення та інтеракцією.

Формування первинних навичок письма у 2 класі відбувається на основі відтворення зразків, заповнення пропусків у словах та реченнях, підписі малюнків, заповненні таблиць та схем словами, складанні і записі речень за аналогією, написанні елементарних повідомлень за зразком. Цьому мають сприяти завдання і вправи з підручника та зошита, а також діяльність представлена у вигляді міні-проектів.

Поступовий, системний процес навчання читання і письма сприятиме зростанню **впевненості школяра в своїх силах, що мотивуватиме його до нових успіхів у вивченні іноземної мови**.

Ми живемо в епоху інформаційних технологій і сучасні діти відрізняються від попередніх поколінь іншими стилями сприймання інформації, новими уподобаннями, іншим способом мислення. Учнівські уміння читати і писати іноземною мовою дозволять вчителю збагатити форми і способи презентації нового матеріалу молодшим школярам, сприятиме урізноманітненню видів і форм роботи в іншомовній навчальній діяльності, а у подальшому зроблять можливими пошук учнем потрібної інформації в інтернет-джерелах, здійснення онлайн комунікації тощо.

Реальність швидко змінюється і нам складно передбачити, у якому світі житимуть наші діти. Навчання протягом життя – один із ключових принципів, який дозволяє людині бути гнучким та швидко адаптовуватись у нових життєвих ситуаціях, приймати виклики і бути успішним у новому середовищі. Тому, за допомогою відповідної поведінки учителя, другокласників націлюють на позитивне ставлення до вивчення мови, на формування первинних навичок спостереження за власними діями та діями однокласників, що призводить до самоусвідомлення та усвідомлення власного поступу в іншомовному навчанні. Інструментом, який заохочує другокласників обирати з своїх робіт найкращі і презентувати свої успіхи іншим, є **технологія учнівського мовного портфеля**. Поступово заповнюючи сторінки свого першого особистого мовного документу, другокласник вчиться усвідомлювати багатокультурність і багатомовність оточуючого світу, розмаїття іноземних мов, усвідомлювати себе громадянином своєї країни, а також роздумувати над важливістю вивчення іноземних мов для

задоволення особистих інтересів і потреб, у т.ч. для здійснення комунікації з ровесниками з інших країн. За допомогою першого мовного портфеля відбувається первинне усвідомлення процесу навчання іноземної мови та самоусвідомлення у ньому. З допомогою вчителя другокласник вчиться проектувати власні майбутні цілі, спостерігати за власними діями та успіхами, презентувати свої роботи та формувати первинні демонстраційні навички. Так відбувається становлення метакогнітивної діяльності, від подальшого розвитку якої залежить формування навичок самостійної роботи в іншомовному навчанні, впевненість у своїх діях, уміння ставити і досягати власні цілі на наступних етапах. Самоусвідомлення і самоспостереження є першим кроком до формування первинних навиків самооцінювання в подальших класах, відправним пунктом траєкторії, націленої на розвиток учнівської автономії на старшому етапі середньої школи, що є необхідним умінням та умовою для успішного навчання її випускників у майбутньому.

Формувальне оцінювання на уроках іноземної мови у 2 класі

Оцінювання є невід'ємною частиною процесу навчання, яка інтегрує і відображає процеси викладання та учіння на основі взаємозв'язку. Учителю важливо розуміти особливості оцінювання молодших школярів на початковому етапі, під час якого традиційне оцінювання є проблематичним з багатьох міркувань.

Формувальне оцінювання – один з видів альтернативного (нетрадиційного) оцінювання, який має на меті оцінювати не результат, а процес навчання. Таке оцінювання в іншомовному навчанні має чимало завдань, серед яких варто виділити наступні:

- 1) мотивувати учнів до вивчення іноземної мови;
- 2) формувати в дітей впевненість в собі;
- 3) формувати здатність учнів до самоспостереження та усвідомлення відповідальності за власне учіння;
- 4) спостерігати за поступом учнів в набутті первинних мовленнєвих навичок;
- 5) визначати і враховувати індивідуальні особливості кожного учня/учениці;
- 6) допомагати вчителю корегувати навчальний процес, підвищувати його якість;
- 7) звертати увагу на учнів, які потребують особливої підтримки і уваги з метою запобігання проблем у майбутньому;
- 8) забезпечувати інформацією школу та батьків про розвиток і поступ учнів в опануванні первинними мовленнєвими навичками.

Особливістю формувального оцінювання є врахування індивідуальності кожної дитини, її темпераменту, особливостей сприймання інформації, стилю навчання тощо. Саме тому не можна порівнювати у класі результати різних учнів між собою. Об'єктом для розгляду на уроці мають бути порівняння попередніх результатів учня/учениці з його/її наступними досягненнями. Варто помічати і надавати позитивний відгук навіть за маленький поступ уперед, похвалити за зусилля, сприяючи тим самим формуванню впевненості молодшого школяра у власних силах, формуючи позитивне ставлення до самого себе.

На етапі другого класу продовжує залишатись вираженим ігровий мотиваційний фон. Проте, отримавши первинний навчальний досвід попереднього року, молодший школяр стає чутливим до оцінювання іншими – дорослими та однокласниками. Вербальна позитивна оцінка учнівських зусиль вчителем стає неабияким стимулом у навчанні і грає беззаперечну роль в досягненні подальших успіхів. Саме тому вчитель має зосереджуватись не на помилках, а на досягненнях учня. Для організації ефективного формувального оцінювання важливо створити доброзичливу атмосферу на уроці, в якій дитина не повинна боятись робити помилку, а сприймати її як одну з можливостей навчатись. Вчитель дає учням зрозуміти те, що він заохочує їх розмовляти іноземною мовою, усвідомлюючи ризик помилки, але вітає їхню сміливість, намагання та зусилля. Тоді учні відчуватимуть себе у безпеці і будуть готові до нових «ризиків» та експериментів з іноземною мовою, ставатимуть ініціативними.

Висвітлюючи питання ефективності процесу формувального оцінювання звертають увагу на уміння вчителя діагностувати потреби учня: здогадуватись про те, що він хоче сказати, мотивувати його до цього, інтерпретувати можливе мовчання, групувати дітей відповідно до їхніх потреб, звертатись до попереднього досвіду дитини, здогадуватись по виразу обличчя чи зрозуміла дитина щось, адаптувати своє мовлення до рівня розуміння дитиною. Від здібностей вчителя займатись такою діагностикою залежить його уміння обирати не тільки відповідний інструмент для формувального оцінювання, розуміючи його як сильні так і слабкі сторони, але й пропонувати учневі адекватне його віку, спроможності та індивідуальним здібностям завдання.

Серед інструментів формувального (альтернативного) оцінювання другокласників доцільно використовувати метод спостереження та мовне портфоліо. Використання цих методів у комплексі надають більш повну (холістичну) картину навчання.

Спостереження

Цей метод передбачає систематичне спостереження як інструмент оцінювання дитячих досягнень в іншомовному навчанні. Спостереження часто відбувається без усвідомлення учнями про його застосування вчителем в якості оцінювання їхнього навчального поступу. Залежно від мети спостереження, вчитель може оцінювати дітей в різноманітних ситуаціях, коли вони працюють в парі, групі, індивідуально. Оцінюються також не тільки мовленнєві навички, але й активність учня, його зацікавленість, мотивація, що є також важливими цілями у початковій школі. З цією метою вчителем можуть бути розроблені таблиці для внесення результатів спостережень.

Здійснюючи формувальне оцінювання у другому класі і спостерігаючи за навчальним поступом своїх учнів, важливо розуміти шляхи і способи вимірювання навчального прогресу та досягнень молодших школярів під час формування іншомовних мовленнєвих навичок. Цей процес розпочинається з постановки навчальних цілей. Наприклад, після завершення вивчення розділу на тему «Сім'я», діти можуть в кількох реченнях розповісти про свою сім'ю або дати відповіді на запитання. Вони можуть розповісти про фото з сімейного альбому, продекламувати віршик або заспівати пісню з цього розділу. Важливим є визначити ці цілі перед початком засвоєння матеріалу кожного розділу, а потім

спостерігати за шляхом їх досягнення учнями та позитивно оцінювати зусилля кожного під час демонстрації ним свого нового мікроуміння. Спостерігаючи, вчитель визначає слабкі та сильні сторони навчального процесу, краще розуміє що є складнішим, а що легшим для конкретних учнів, які цілі були досягнуті кожним. Таке спостереження дозволяє вносити зміни в навчальний процес. Наприклад, вчитель може витратити більше часу на роботу з матеріалом, який виявився складнішим для засвоєння, може ще раз повторити виконання певного завдання для демонстрації учнем його нового уміння. Метою такого процесу є розуміння навчального поступу учнів та підвищення якості навчання.

Нижче наведено приклади індивідуальних карток спостереження за учнями.

Ім'я учня _____				
++ має значні успіхи; + демонструє помітний прогрес				
V досягає результату з допомогою вчителя; ! потребує значної уваги і допомоги				
ціль / уміння	дата	дата	дата	дата
Відповідає на питання 'так/ні'	+	+	++	++
Відповідає на спеціальні питання	!	V	V	+
Виконує вказівки				
Демонструє виконання пісень/римівок				
Взаємодіє з іншими				

Картка оцінювання писемних навичок учня.

ПИСЬМО						
++ має значні успіхи; + демонструє помітний прогрес						
V досягає результату з допомогою вчителя; ! потребує значної уваги і допомоги						
Ім'я учня _____						
завдання	дата	оцінка	дата	оцінка	дата	оцінка
відтворює ім'я	10/3	++				
перепишує слова з дошки	10/3	+				
заповнює пропуски словами	12/3	V				

--	--	--	--	--	--	--

В залежності від курсу чи підручника, який використовується, вчитель може розробити оцінний аркуш для цілої групи учнів з метою визначення рівня засвоєння матеріалу кожного розділу відповідно до теми і змісту, визначивши при цьому цілі з кожного аспекту діяльності.

РОЗДІЛ 7					
Ім'я учня	Лексика : почувши слово, вказує на відповідний малюнок	Лексика : називає зображене	Усна інтеракція : Задає питання і відповідає What have you got?/I've got a ...	Розіграє сценку, вірно використовує слова і фрази	Читає слова з довгим голосним звуком a_e

Мовне портфоліо

Цей метод оцінювання набуває все більшої популярності. На етапі другого класу мовне портфоліо передбачає збір колекції робіт учня/учениці як свідчення його/її успіхів і досягнень. У другому класі діти започатковують ведення портфоліо як особистого документу у вигляді папки з прикріпленими аркушами таблиці для переліку робіт та графою для дати. Папка поповнюється учнями спочатку під керівництвом вчителя приблизно двічі на місяць, а потім за власним бажанням учня/учениці. До портфоліо долучають малюнки, зразки письмових робіт, творчої та проектної діяльності: постери, книжечки, виготовлені вироби, аудіозаписи з виконанням вірша, пісні, відеозаписи з презентацією проекту чи інсценізацією п'єски тощо. Важливо, щоб такі папки зберігались у відведеному в класі місці з вільним доступом для учнів. Приблизно раз в місяць школярі презентують свою роботу перед класом та вчителем, навчаючись розповідати про те, що вони вже вміють робити.

На наступних етапах навчання, приблизно з третього класу, учні навчатимуться вести самоспостереження за власним процесом учіння, роздумувати над цілями у навчанні, власними стратегіями учіння і робити відповідні записи в мовній біографії. Для цього рекомендується використання Європейського мовного портфоліо – одного з інструментів європейської мовної політики. Версію для дітей 7 – 12 років, які вивчають французьку, німецьку чи англійську мову, можна завантажити за посиланням:

https://www.libra-terra.com.ua/userfiles/pdf/metod/movne_portfolio_7_11.pdf

Технологія, закладена в Європейському мовному портфоліо, сприятиме формуванню учнівських первинних навичок рефлексії, а знайомство з дескрипторами оцінювання рівнів мовленнєвих навичок та мікроумінь дозволить учням розуміти критерії оцінювання та вчитися за ними ставити власні цілі, а згодом здійснювати самооцінювання. Портфоліо розраховане на використання протягом декількох років, і такий підхід дозволяє зробити процес іншомовного навчання прозорим і зрозумілим для учня, дає можливість продемонструвати

учню/учениці свою особисту траєкторію накопичення іншомовного досвіду іншим, навчає брати відповідальність за власне учіння, бути активним та ініціативним та поступово розвивати здатність до учнівської автономії.

У процесі оцінювання іншомовного навчального процесу другокласників немає місця для стресових ситуацій чи змагань між учнями, оскільки процес формування оцінювання має посилювати позитивне «я» дитини та підвищувати самооцінку кожного учня/учениці в середовищі взаємодії та взаємодопомоги, створених у класі.

Поради

1) Визначайте чіткі цілі. (Слід ретельно продумати: що ви хочете, щоб ваші учні досягли в роботі над розділом. Наприклад, вивчили 10 нових слів, вміли співати пісню, читали і розуміли коротке оповідання тощо).

2) Створюйте реальні критерії успішного досягнення цілей. (Розробіть етапи досягнення мети стосовно кожного мікроуміння. Будьте реалістичними і співвідносьте вікові можливості дітей із завданнями).

3) Оцінюйте дітей в різних режимах роботи. (Пам'ятаючи про те, що діти навчаються по-різному, вони все ж потребують формування навичок взаємодії у групі, парі, а також мають вміти працювати індивідуально).

4) Спостерігайте за декількома дітьми кожного уроку. (Важко оцінювати цілу групу школярів одночасно. Тому кожного уроку зосереджуйтесь на 4-5 учнях пильно спостерігаючи за ними, занотовуючи детально про їхній поступ та демонстрацію мікроумінь. Це дозволить отримати детальну інформацію про поступ кожної дитини наприкінці розділу/теми).

5) Використовуйте картки спостережень та оцінні аркуші. (Для досягнення об'єктивності в оцінюванні ваших учнів розробляйте для кожної теми/розділу добре продумані цілі/уміння та використовуйте зрозумілі вам позначки).

6) Періодично використовуйте мовне портфоліо, долучаючи учнів до процесу презентації своїх досягнень. (Домовтесь про критерії, за якими діти відбиратимуть свої роботи. Створюйте для учня/учениці ситуацію успіху. Знаходьте для цього час).

7) Оцінюйте не тільки лінгвістичні, але й екстралінгвістичні навички та уміння. (Це означає, що ви маєте оцінювати учня в цілому, тобто не тільки з точки зору іншомовного навчання, але й з точки зору навичок взаємодії, критичного мислення та креативності).

8) Практикуйте індивідуальні інтерв'ю та зустрічі. (Наприклад, у той час, коли усі в класі зайняті парною чи груповою роботою, виділіть кілька хвилин і присвятіть їх індивідуальному спілкуванню з учнями. Розпочинайте такі розмови з наголошення на двох речах, які досягла чи покращила дитина, тоді запропонуйте їй попрацювати над чимось, що їй гірше вдається. Але закінчіть розмову виключно на позитиві та відзначенні того, що дитині вдається дуже добре. Висловіть впевненість, що це слід продовжувати успішно робити й надалі).

9) Практикуйте проведення батьківського дня, запросивши батьків до класу з метою відзначити і обговорити навчання дітей.

(Пам'ятайте про надання тільки позитивного відгуку про дитину. Діти можуть продемонструвати своїм батькам роботи з портфоліо. Це надасть можливість відчути батькам гордість за своїх дітей, а також проявляти інтерес до навчання дитини. А вчитель зможе налагодити контакт задля підтримки навчального процесу з боку батьків у майбутньому).

Організація роботи з KnowledgeBoard

Навчальна дошка для формування оцінювання навчальних досягнень учнів **KnowledgeBoard** та набір карток до неї - це інноваційний ресурс для початкової школи, який містить широкий спектр різноманітних розважальних та цікавих змістових завдань для учнів, які проторюють свій власний шлях у навчанні, одночасно пропонуючи вчителю заощадити час у процесі здійснення **формування оцінювання навчальних досягнень учнів**. Учителю значно легше здійснювати якісний діяльнісний підхід у навчанні та планувати навчальну діяльність згідно потреб учнів та вимог Нової української школи.

KnowledgeBoard допомагає вчителю та учню співпрацювати за допомогою безпосередніх методів навчання, використовуючи більше ... ресурсів для індивідуального або загальнокласного навчання. Пропоновані корисні інструменти для організації навчальної діяльності допоможуть педагогам планувати уроки з урахуванням філософії дитиноцентризму, інтересів учнів та реальних можливостей навчання. Технічні засоби, а саме дошка може слугувати окремому класу впродовж усіх років навчання у початковій школі, а також використовуватись для самостійної підготовки вдома. Таким чином розвиватиметься відповідальність учнів за результати навчання, їхні загальнонавчальні навички та уміння, разом із зосередженістю на правильності власного вибору, пошуках підтримки у товаришів та дорослих. Навчальний посібник розвиває критичне мислення учнів, а саме уміння класифікувати, аналізувати, обговорювати, співпрацювати із однолітками та дорослими.

Учитель використовує дані адаптивної діагностичної оцінки, щоб сформувати навички в учнів, що базуються на розвитку відповідних життєвих компетентностей вчитися, думати, комунікувати та діяти. Щодо учнів, то вони отримують адаптивні інструменти, які пропонують цільове навчання, яке таке, що відповідає їхнім власним інтересам та потребам.

Незалежно від того, чи є учні успішнішими, порівняно з іншими учнями у класі, чи ні, вони можуть використовувати дані діагностичної оцінки для створення персоналізованих шляхів навчання та підтримки інших стратегій, рекомендованих учителем на основі усного спілкування та розроблення моделей завдань для кожної окремої особистості.

KnowledgeBoard підтримує формувальні стратегії оцінки Нової української школи та дозволить учителям оцінювати навчальні досягнення учнів у сучасному освітньому контексті.

Учні засвоюють матеріал у ігровій формі, мають можливість багаторазового повторення, здійснення самоперевірки та самокорекції. Особливістю запропонованої методики є створення умов для забезпечення максимально можливого успіху у навчанні кожного окремого учня за рахунок організації навчання з опорою на обидві півкулі головного мозку та одночасної рухової (кінестетичної) діяльності. Використання дошки сприятиме розвитку дрібної моторики обох рук (при виконанні дій), розвитку уваги, уяви та синхронізації

мисленневих та активних дій (listen-act response). Виконання завдань та контроль навчальних досягнень легко інтегрується у сучасний урок іноземної мови, та є здоров'єзберігаючою технологією.

Навчальна дошка для формувального оцінювання навчальних досягнень учнів та набір карток до неї «Англійська мова» є самостійним навчальним приладдям та може використовувати разом із будь-яким навчально-методичним забезпеченням. Лексичний та граматичний матеріал підібрано та укладено відповідно до Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти. Картки організовано тематично, включають послідовне нарощування лексико-граматичних труднощів, тому вчитель може самостійно добирати матеріал відповідно до потреб учнів та власного планування уроків.

Матеріал карток подається у доступній формі через серію візуальних опор (предметних та ситуативних малюнків), та стимулює мовленнєво-мисленнєвий процес учнів молодшого шкільного віку. Набір карток підкріплено аудіосупроводом, що забезпечить якісне засвоєння матеріалу, допоможе учням уникнути помилок в усному мовленні, та при необхідності здійснити самокорекцію.

Робота з картками

Комплект складається із навчальної дошки та набору тематичних карток (8 тем по 8 карток). Дошка для учнів 1 та 2 класів включає 6 кнопок різного кольору. Дошка для учнів 3 та 4 класів включає 10 кнопок. На початку виконання завдання всі кнопки знаходять знизу дошки. Інструкції та запитання подано на кожній окремій картці. Картки містять тестові завдання множинного вибору. Кожна картка містить одне завдання. Сторона А є тестовим завданням, яке виконує учень (учениця). Сторона В містить ключі для перевірки правильності виконання завдання. Малюнки супроводжуються кольоровими кружечками. Виконуючи завдання, учні повинні пересунути кнопку відповідного кольору до відповідного зображення, розміщеного з правої сторони картки. Закінчивши виконання завдання, учні перевертають картку на сторону В і здійснюють самоперевірку. Виконуючи завдання декілька разів, учні вправляються отриманню правильних результатів завдяки власним зусиллям, а не підказці вчителя. Таким чином, виконується основна вимога щодо формувального оцінювання – самоспостереження за власною навчальною діяльністю, самокорекція та формується відповідальність щодо результатів навчання. Учні розвивають уміння планувати власну діяльність та знаходити шляхи отримання кращих результатів. Отримані знання акумулюються як досвід, отриманий в процесі ігрової діяльності. На початку роботи з дошкою та картками важливо звертати увагу учнів не на швидкість виконання завдань, а на їхню правильність. Пропоновані завдання закритої форми рекомендуємо використовувати як основу для завдань відкритої форми. Наприклад, запропонувати учням скласти власні речення за малюнками, описати зображені предмети тощо. Учні повинні вміти використовувати опрацьований матеріал для розповіді про себе та власний життєвий досвід. Картка 7 містить матеріал щодо формування ключових компетентностей учнів – обізнаність та самовираження у сфері культури, екологічна грамотність, здорове життя. Картка 8, передбачає використання між предметних зв'язків у процесі вивчення іноземної мови, а також формування інформаційно-цифрової компетентності, компетентності у природничих науках.

Одночасно розвиваються критичне мислення, уміння спостерігати, порівнювати, аналізувати та логічно вибудовувати висловлення. Більшість завдань мають аудіосупровід.

Рекомендований час для роботи з картками 10 хвилин. Учитель може використовувати їх на кожному уроці на власний розсуд як тренувальні завдання з теми, що вивчається, або один раз у два тижні для оцінювання навчальних досягнень учнів. Отримані результати учні самостійно фіксують у **Щоденнику власних досягнень (це може бути зошит з друкованою основою)**:

№	Дата	Картка	Виконав самостійно	Виконав за допомогою товариша	Виконав за допомогою учителя

За умови правильного виконання завдання учні заштриховують відповідний квадратик, також учень може виконувати одну і ту саму вправу декілька разів, доки не зможе виконати її самостійно. Заповнити карту досягнень може і інший учень під час парної роботи. Якщо учні працюють у невеликих групах, то один учень може виконувати роль фасилітатора та позначати досягнення товаришів. Якщо завдання виконано правильно із першої спроби, то учень може переходити до виконання наступного завдання.

Важливо зосередити увагу учнів саме на їх досягненні та навчити їх наполегливо іти до успіху, шукаючи допомоги та, не залишаючи завдання виконаними частково. За підсумками уроку вчитель планує роботу з наступними картками, або організовує повторення за попередніми. Рекомендуємо періодично повторювати раніше вивчений матеріал для більш якісного його запам'ятовування.

Зразок таблиці:

Ім'я учня / учениці: _____ Дата: _____ Картка: _____
--

1	2	3
---	---	---

Набір карток підготовлено до кожної теми за Програмою та зорієнтований на розвиток умінь учнів з чотирьох видів мовленнєвої діяльності: слухання, зорового сприйняття та письма (орфографія та правопис). Організація усного спілкування можлива з опорою на виконані завдання карток. Так, наприклад, можна організувати роботу в парах та запропонувати учням скласти власні речення із використанням слів-назв предметів, зображених на малюнках, або скласти власні міні-діалоги (учні можуть запитати про кількість зображених предметів, їх колір тощо), також учні можуть «погодитись - не погодитись» із твердженням свого співрозмовника (співрозмовниці).

Картки багаторазового використання, учні на них не пишуть; при необхідності на етапі корекції вчитель може запропонувати учням виконати необхідні записи у окремому робочому зошиті.

Лексичні картки

Картки спрямовані на організацію відпрацювання та перевірку правильності використання мовних одиниць за темою, що вивчається. Лексичний матеріал опрацьовується окремо (відповідність слуховому та зоровому сприйняттю), у простих словосполученнях (прикметник + іменник, дієслово + іменник), простих реченнях та міні-контексті (2-3 речення за відповідною темою).

Типові завдання карток:

- Послухай і з'єднай слово, яке ти чуєш та відповідне зображення.
- Послухай, прочитай і з'єднай зображення та слово.
- Доповни ... (речення необхідним словом)

Граматичні картки

Картки спрямовані на організацію відпрацювання та перевірку правильності використання граматичних структур. Опрацювання граматичних явищ відбувається на зразках окремих речень та міні-контексті (2-3 речення за відповідною темою).

Типові завдання карток:

- Послухай, прочитай і з'єднай зображення та речення.
- Доповни речення необхідним словом
- Послухай і знайди невідповідність

Сприйняття на слух

- Прочитай та з'єднай текст із відповідним зображенням
- Знайди малюнок, у описі якого є вказаний предмет

Зорове сприйняття

- Прочитай та з'єднай текст із відповідним зображенням
- Знайди малюнок, у описі якого є вказаний предмет

Використовуючи KnowledgeBoard вчителі матимуть можливість підтримати своїх учнів у досягненні високих результатів навчання із залученням здоров'єберігаючих інструментів для організації тренувальних вправ учнів усього класу, їх інтерактивної взаємодії та підготовки до складання тестових завдань на подальших етапах навчання.

My Progress Book (Лепбук досягнень учня)

Беручи за основу той факт, що в Новій українській школі в початковій ланці (1-2 клас) основним видом оцінювання досягнень учня є формувальне оцінювання, в нагоді вчителю може стати лепбук «Моя книга досягнень».

Лепбук - це альтернативний варіант мовного портфоліо учня, який формується поступово самим учнем в ході навчання. Так як «Моя книга досягнень» формується ним самим під час навчального процесу поступово, в кінці року легко відслідкувати прогрес учня. Наприклад, на початку навчального року учень міг назвати 5 слів і скласти одне речення з ними (відповідно маючи 5 карток із зображенням цих слів у кишеньці), а в кінці навчального року – 10 слів та 5 речень.

Пропонуємо розглянути модель лепбука для здійснення формувального оцінювання на уроках іноземної мови в початковій школі на прикладі англійської мови – «My Progress Book».

Лепбук має вигляд паперової книги, на кожній сторінці якої знаходяться креативні кишеньки для зберігання досягнень учня. Кишеньки поділяються на два основні види: використовую самостійно та використовую за допомогою вчителя, що допомагає візуально відслідкувати процес розвитку учня всім учасникам навчального процесу (учневі, вчителю, батькам, адміністрації навчального закладу). Кишеньки заповнюються учнем відповідно до його знань з предмету (кількість слів, речень, карток, проектів, тощо). Кількісний визначник досягнень формується під час самоперевірки учнем. Наприклад, учневі пропонується поділити картки на «Я можу назвати САМ» та «Я потребую допомоги». Визначившись з картками, учень складає їх у відповідні кишеньки в своїй книзі досягнень.

Лепбук розрахований на один навчальний рік, формується тематично і завершується в кінці навчального року «Карткою учня». На кожен тему відводиться дві сторінки лепбука (розворот). «Картка учня» формується шляхом кількісного аналізу всіх сторінок книги вчителем в кінці навчального року.

Робота з лепбуком під час навчального процесу проводиться в кінці теми під час проведення підсумкового уроку, на якому учні закріплюють вивчений матеріал і заповнюють кишеньки «Книги досягнень учня» спираючись на «can do statements»: можу назвати, розказати, скласти речення, тощо.

Оцінювання навчальних досягнень учнів

Здійснення контролю забезпечує своєчасне корегування навчального процесу з метою приведення його до рівня, заданого програмою й стандартом, що окреслюють очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів.

Зміст навчання іноземної мови охоплює такі види мовленнєвої діяльності: рецептивні, продуктивні та інтеракційні. Для участі в них необхідні такі уміння: сприймання на слух, говоріння, читання та письмо. Для виявлення рівня володіння кожним умінням розроблені відповідні критерії.

Мовленнєві уміння є основою для реалізації системи контролю над ходом і якістю засвоєння учнями змісту навчання іноземної мови.

Учні з самого початку навчання повинні знати, яких результатів від них очікують. У цьому полягає й певний стимул до підвищення якості своїх знань і умінь.

Основними видами оцінювання з іноземної мови є поточне (не поурочне), тематичне, семестрове, річне оцінювання та підсумкова державна атестація.

Основною ланкою в системі контролю у закладах загальної середньої освіти є поточний контроль, що проводиться систематично з метою встановлення правильності розуміння навчального матеріалу й рівнів оволодіння ним та здійснення корегування щодо застосовуваних технологій навчання.

Основна функція поточного контролю – навчальна. Питання, завдання, тести спрямовані на закріплення вивченого матеріалу й повторення пройденого, тому індивідуальні форми доцільно поєднувати із фронтальною роботою групи.

Тематичне оцінювання проводиться на основі поточного оцінювання. Окремого оцінювання для виставлення тематичних оцінок не передбачено. Під

час виставлення тематичного балу результати перевірки робочих зошитів не враховуються.

Наступною ланкою в системі контролю є семестровий контроль, що проводиться періодично з метою перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу в обсязі навчальних тем, розділів семестру й підтвердження результатів поточних балів, отриманих учнями раніше. Семестровий контроль проводиться двічі на рік.

Завдання для проведення семестрового контролю складаються на основі програми, охоплюють найбільш актуальні розділи й теми вивченого матеріалу, розробляються викладачем з урахуванням рівня навченості, що дозволяє реалізувати диференційований підхід до навчання.

Семестровий контроль проводиться за чотирма уміннями (аудіювання, говоріння, читання, письмо). У журналі робиться, наприклад, такий запис:

5.12.	18.12.	22.12.	25.12.
Контроль	Контроль	Контроль	Контроль
аудіювання	говоріння	читання	письма

Звертаємо увагу, що «Контроль» не є контрольною роботою і може бути комплексним та проводитись у формі тестування.

Оцінка за семестр ставиться на основі поточного оцінювання (тематичного) та оцінок контролю з чотирьох умінь.

Ведення шкільної документації

У початковій школі (1-4 класи) зошити перевіряються після кожного уроку у всіх учнів.

В 5-9 класах зошити перевіряються один раз на тиждень.

В 10-11 класах у зошитах перевіряються найбільш значимі роботи але з таким розрахунком щоб один раз на місяць перевірялись роботи всіх учнів.

До виправлення помилок у письмових роботах вчителі можуть підходити диференційовано, враховуючи вікові особливості учнів та рівень сформованості відповідного уміння у конкретного учня/учениці: виправляти помилки власноруч; підкреслювати слово/вираз тощо з помилкою; підкреслювати саму помилку з метою самостійного виправлення її учнем/ученицею; позначати рядок, в якому є помилка, на полях з метою самостійного пошуку та виправлення помилки учнями.

Відповідно до загальних вимог до ведення класного журналу «Записи в журналі ведуться державною мовою. З іноземних мов частково допускається запис змісту уроку та завдання додому мовою вивчення предмета». Зошити підписуються виучуваною мовою.

Організаційні питання

Поділ класів на групи здійснюється відповідно до нормативів, затверджених наказом Міносвіти і науки України від 20.02.02 р. № 128. При поглибленому вивченні іноземної мови клас ділиться на групи з 8-10 учнів у кожній (не більше 3 груп); при вивченні іноземної що не є мовою навчання, а вивчається як предмет – клас чисельністю понад 27 учнів ділиться на 2 групи.

З огляду на те, що майже всі стратегічні документи щодо вивчення іноземних мов, зорієнтовані на Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти, більш детально ознайомитись із основними положеннями цього документу можна на сайтах: <http://www.coe.int>

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від **01. 07. 2019 р. № 1/11-5966**

Історія

У 2019/2020 навчальному році чинними програмами є такі навчальні програми:

«Історія України. 5–9 класи», затверджені наказом МОН України від 21.02.2019 № 236;

«Всесвітня історія. 7–9 класи» затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 р. № 804;

«Історія України. Всесвітня історія. 10–11 класи», затверджені наказом МОН України від 21.02.2019 № 236.

Програми розміщено на сайті Міністерства освіти і науки України за посиланням:

<https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-vnesennya-zmin-do-navchalnih-program-z-istoriyi-ukrayini-dlya-5-9-ta-10-11-klasiv-zakladiv-zagalnoyi-serednoyi-osviti>

Для учнів 10 - 11 класів Міністерством рекомендовано для вивчення інтегрований курс «Історія: Україна і світ», а також 2 окремі курси «Історія України» та «Всесвітня історія».

Для підвищення результативності навчання пропонуємо синхронізувати вивчення історії України та всесвітньої історії в тих класах, де всесвітня історія та історія України вивчаються паралельно (7 - 11). Рекомендовану послідовність вивчення історії України та всесвітньої історії за розділами наведено у програмах. Проте вчитель може організувати вивчення учнями програмного матеріалу зазначених курсів як послідовно, так і паралельно. Методичні структури не уповноважені регламентувати розподіл учителем навчальних годин у межах тем.

Під час вивчення учнями 11 класу розділу 6 «творення нової України» рекомендуємо використовувати інформаційно-довідкові матеріали щодо хронології подій 2014–2019 років, які відбувалися в Автономній Республіці Крим та під час проведення антитерористичної операції / операції Об'єднаних сил на Сході України, які були підготовлені Науково-дослідний центр воєнної історії Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського (автори В. М. Грицюк, О. О. Пашкова, О. І. Покотило, С. П. Сегеда, О. Л.Скрябін). Матеріали розміщено на сайті Міністерства у рубриці «Методичні рекомендації»

У 2019–2020 н. р. частина учнів/учениць 10–11 класів навчатиметься за програмою інтегрованого курсу «Історія: Україна і світ», який запроваджено у 2018 р. Новий курс спрямований на формування розумінь і вмінь інтерпретувати історію України як частину світового культурного, економічного, соціального та

політичного простору, пояснювати взаємодію української та світової історії, навчити учнів/учениць виокремлювати й аналізувати історичні виклики, з якими стикалися держави, народи-нації й люди впродовж ХХ і на початку ХХІ ст. Загалом курс спрямовано на реалізацію засад компетентнісно орієнтованого навчання історії, зокрема розвиток критичного мислення і творчих здібностей.

Програма інтегрованого курсу для 10 класу охоплює основні події, явища і процеси, які визначали історію України і світу в 1914–1945 рр. Це – один з найдраматичніших періодів у світовій історії, адже своєрідним його обрамленням були соціальні й національні революції та дві світові війни. Сутністю української історії в той час стала боротьба (у тому числі збройна) за національну державність, протистояння тоталітаризму. В 11 класі йдеться про час від завершення Другої світової війни до сучасності. Увага зосереджена на післявоєнному врегулюванні (особливо на його українському вимірі), пошуках державами й народами нових моделей розвитку, українському національно-визвольному русі (передусім діяльності в русі опору української інтелігенції), формуванні постіндустрального суспільства, революційних змінах у Європі на зламі 1980–1990-х років та проголошенні незалежності України, становищі України в сучасному світі.

У роботі над курсом належить: а) не втрачати з поля зору такі засади, як громадянська спрямованість, людиноцентризм, україноцентризм, націєтворення, європейськість; б) підпорядковувати навчальні завдання актуалізації змістових ліній, які формують ціннісні та світоглядні орієнтації учнівства (як-от, інформаційне середовище, екологічна безпека та сталий розвиток, громадянська відповідальність, підприємливість та фінансова грамотність, здоров'я та безпека, цінності й моральність, культурна самосвідомість, підприємливість та фінансова грамотність); в) проблематику історії України (а вона повинна становити дві третини змістового наповнення) не тільки включати у світовий, насамперед європейський історичний контекст, а й показувати, як вона цей контекст творила і творить.

Доцільними є вступні заняття, які мають бути як на початку вивчення курсу, так і перед окремими розділами. Такі заняття допоможуть сформувати в учнів/учениць початкові уявлення про ключові явища і процеси історичного періоду, дадуть змогу розпізнати головні тенденції розвитку українського та інших суспільств у той час. Важливо, щоби всі учасники/учасниці освітнього процесу були зорієнтовані на результативну діяльність, зокрема дослідницько-пошукову і творчу роботу. У програмі курсу до кожної теми подано орієнтовну тематику практичних занять, навчальних проєктів і/або есе. Вони мають на меті спонукати школярів/школярок до занять історичною біографістикою, творити портрети історичних особистостей, підтримувати інтерес до родинних історій, формувати вміння шукати інформацію і працювати в групах. Проєкти й есе можуть виконуватися за вибором як учителя, так і учнів, як у класі, так і вдома, але з обговоренням результатів на уроці.

Учитель/вчителька може самостійно планувати навчальну роботу, вибудувати власний алгоритм роботи з учнями/ученицями, зокрема акцентувати на певних навчальних цілях, змістових елементах, розширювати коло історичних діячів/діячок, змінювати послідовність вивчення матеріалу в межах розділів, додавати матеріал з історії рідного краю, доповнювати тематику практичних

занять, творчих робіт тощо. Для практичного заняття, проекту, есе учитель/вчителька може обрати іншу тему, розробити пізнавальні завдання, що ґрунтуються на самостійно підібраній джерельній базі. Пропоновані учням/ученицям завдання мають бути аналітичними, зорієнтованими на очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності, сприяти освоєнню учнями/ученицями ключових компетентностей, формувати розуміння зв'язку між минулим і сучасністю.

У програмі інтегрованого курсу немає розподілу навчальних годин за розділами. У межах загальної річної кількості годин учитель/вчителька самостійно визначає час для роботи над кожним розділом програми, дбаючи при тому про досягнення учнями/ученицями повноти завдань, що визначені як очікувані результати учіння. Слід врахувати, що програма курсу спрямована на те, щоби учні/учениці могли досягати навчальних цілей на основі опрацювання менших обсягів інформації (за рахунок внутрішньої й зовнішньої інтеграції). Плануючи курс, доцільно визначити цілі (очікувані результати учіння) та виділити навчальний час (у межах уроку, окремими уроками) на вивчення історії рідного краю.

Інформуємо також, що Український інститут національної пам'яті створив сайт, присвячений Другій світовій війні: www.wv2.memory.gov.ua. Він містить інформацію про ключові події, постаті, карти, інфографіку, фотогалерею: відеоролики й електронні видання про війну, підбірку фільмів «20 000 хвилин, які змінять ваше уявлення про Другу світову війну» та інші проекти.

23 листопада 2019 р. (традиційно – у четверту суботу листопада) в Україні відзначається **День пам'яті жертв Голодомору**.

Відзначаючи 86-і роковини Голодомору 1932 – 1933 рр. – геноциду українського народу, особливу увагу слід приділити набуттю учнями/ученицями конкретно-історичних знань та осмисленню обставин виникнення, перебігу та наслідків сталінської політики творення голоду. Необхідно виокремлювати соціально-фізіологічне явище «голод» від поняття і явища «Голодомор». Термін і явище «голод» вказують на кількісне (відсутність наявності їжі протягом певного терміну) і якісне голодування людського організму (нестача білків, жирів, вуглеводів, відтак калорій). Голод і Голодомор стосовно 1932 – 1933 рр. вирізняються. Вони не є тотожні. Голодомор – це не смерть від голоду, а історична форма застосування терору голодом, тобто штучно організованого голоду в Україні. Він є геноцидом проти цивільного населення у мирний час. Тому маємо завжди використовувати визначення «Голодомор 1932 – 1933 рр. в Україні», тобто вид злочину, роки та місце його скоєння.

Історично та юридично хибним є застосування поняття «український геноцид», яке у такому лінгвістичному поєднанні вказує на участь українців у його скоєнні. Правильно писати і говорити – «геноцид українців», «геноцид українського народу».

Помилковим є розмежування явищ «голод» і «Голодомор» у їх хронологічних рамках 1932 – 1933 рр. Голодомор не є вищою фазою голоду, а історичним, меморіальним і юридичним терміном, який відповідає ознакам геноциду. Закон України від 28 листопада 2006 р. зафіксував хронологічні рамки Голодомору в Україні, тому вони не підлягають ревізії. Вони набули сталості в історіографії.

Важливим є також поєднання класних та позакласних заходів для активізації потенціалу педагогіки партнерства, поєднання зусиль вчителів-батьків-дітей для кращого осмислення й передачі пам'яті про голод-геноцид з погляду виховання усвідомлення цінності власної держави, демократичних свобод, а також соціальної активності та відповідальності.

Навчальні заклади у 2019/2020 навчальному році можуть долучитися до Всеукраїнського конкурсу учнівських робіт імені Лідії Коваленко і Володимира Маняка. Його вже традиційно проводить Інститут історії України НАН України у співпраці з Міністерством освіти і науки України, за підтримки Науково-освітнього консорціуму вивчення Голодомору (HREC) при Канадському інституті українських студій Альбертського університету.

29 вересня 2019 р. в Україні відзначатиметься День пам'яті жертв Бабиного Яру, який став символом Голокосту та інших злочинів нацизму на окупованій території України та Східної Європи (за два дні 29 та 30 вересня 1941 р. у Бабиному Ярі, урочищі на північно-західній околиці Києва, розстріляли майже 34 тисячі євреїв. Тут же нацисти розстрілювали ромів, радянських військовополонених, українських націоналістів та інших «ворогів рейху»).

27 січня 2019 р. в Україні та світі, відповідно до Резолюції Генеральної асамблеї ООН 2012 року, відзначається Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту (саме в цей день у 1945 р. війська 1-го Українського фронту увійшли до нацистського табору смерті Аушвіц, який став символом Голокосту та інших нацистських злочинів).

Вивчення історії Голокосту здійснюється, за рекомендаціями Ради Європи та інших міжнародних організацій, як складова української, європейської та світової історії. Це забезпечується на уроках з історії України та всесвітньої історії, а також у позакласній та позашкільній роботі. Зокрема, Міністерством освіти і науки України затверджені Програми для факультативних, спеціальних курсів, курсів за вибором з історії Голокосту.

У рамках реалізації спільного проекту Яд Вашем та Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума» за підтримки Міністерства освіти і науки України «Вивчення Голокосту для формування атмосфери толерантності» вчителі, методисти, а також учні закладів загальної середньої освіти можуть брати участь у всеукраїнських та міжнародних семінарах з історії Голокосту; пересувних (мобільних) освітньо-музейних виставках; конкурсах творчих робіт «Уроки війни та Голокосту – уроки толерантності»; міжнародних молодіжних проектах «Ковчег», «Оливкове дерево» та інших. Додаткова інформація щодо зазначених заходів міститься на сайті Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума».

18 травня 2020 р., відзначатимуться 75-ті роковини депортації кримських татар та інших народів Криму. **18 травня 1944 року розпочалася радянська операція з депортації кримських татар. Цей день відзначають також як День боротьби за права кримськотатарського народу.**

З метою набуття школярами історичної та інших компетентностей, відповідно до державних вимог до освітньої підготовки учнів, окремою структурною складовою програми вперше стають спеціальні уроки – практичні заняття. Під час практичного заняття вчитель виступає як консультант у процесі самостійної роботи учнів, надаючи їм необхідну допомогу відповідно до віку та

пізнавальних можливостей. Питання порядку проведення практичних занять та оцінювання їхніх результатів залишається в компетенції вчителя.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Правознавство

У 2019-2020 навчальному році чинними є такі програми: для 9-го класу «Навчальна програма з основ правознавства», для 10-11-х профільних класів – «Правознавство» (профільний рівень). Програми названих предметів розміщені на офіційному сайті Міністерства освіти і науки України, видані окремими брошурами та опубліковані у фахових виданнях.

Програма курсу з правознавства спрямована на отримання знань, навичок, ставлень і ціннісних орієнтацій, необхідних людині для ефективного соціального функціонування, реалізації її життєвих цілей і завдань, забезпечення умов для формування елементів правової культури, правових орієнтирів та правомірної поведінки учнів.

Під час вивчення правознавства особливу увагу варто приділити правам людини як наскрізному компоненту усіх навчальних дисциплін.

Відповідно до *Керівних принципів освіти в галузі прав людини для систем середньої школи*, розроблених Бюро демократичних інститутів і прав людини Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ БДПІЛ), **основні компетенції в галузі прав людини для учнів середніх шкіл включають такі основні елементи:**

знання і розуміння (філософія прав людини, принципи прав людини і прав дитини, міжнародні стандарти, дотримання прав людини);

ставлення і цінності (повага до себе та інших, критичне мислення, толерантність тощо);

навички та поведінка (відстоювання прав людини тощо).

Під час викладання правознавства варто також звернути увагу на *рекомендації Координатора проектів ОБСЄ в Україні щодо запровадження підходу, заснованого на правах людини, до загальної середньої освіти в Україні* (соціогуманітарний цикл). У результаті посилення освітнього компоненту з прав людини, засвоєння учнями/ученицями знань і розуміння принципів прав людини надасть можливість користуватися своїми правами і реалізовувати їх, а також поважати і відстоювати права інших.

Процес навчання правознавства повинен бути спрямований на ознайомлення учнів/учениць із принципами та нормами права; виконання вправ на застосування принципів та норм права у стандартних ситуаціях (тактичне навчання); згодом розв'язування правових проблемних задач (стратегічне навчання – конструювання методів вирішення проблем); завершуватися навчання повинно рефлексією розв'язків, тобто прищепленням цінностей шляхом засвоєння уроків із розв'язування проблемних задач (усвідомлення важливості тих чи тих ідей).

Окремою структурною складовою програм є **практичні заняття** (уроки), які включені до програм упродовж вивчення певного правознавчого змісту. Кожне практичне заняття є тематичним і має певне змістове наповнення відповідно до контексту конкретної теми. Програма передбачає також уроки-узагальнення до розділів курсу та підсумкові уроки до курсу. На цих уроках учні/учениці за допомогою вчителя/вчительки мають можливість систематизувати та узагальнити вивчене, відрефлексувати процес навчання, реалізувати міжпредметні зв'язки.

Ураховуючи важливість прав людини як наскрізного компонента усього освітнього процесу, особливу увагу потрібно приділити *ознайомленню учнів/учениць із Міжнародним біллем прав людини, що складається із Загальної декларації прав людини (1948), Міжнародного пакта про громадянські і політичні права (1966) і Міжнародного пакта про соціальні, економічні і культурні права (1966). Також важливо передбачити практичні заняття щодо застосування Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (1950) та обов'язковості практики Європейського суду з прав людини в Україні. Окремо варто ознайомити учнів/учениць із Конвенцією ООН про права дитини (1989)*

Координатором проектів ОБСЄ в Україні спільно зі студією онлайн освіти EdEra за підтримки Міністерства освіти і науки України розроблено онлайн-курс «Права людини в освітньому просторі», який рекомендований Міністерством (лист від 20.03.2019 №1/11 -2803).

Цей курс допоможе краще зрозуміти сутність та еволюцію концепції прав людини, перелік прав кожної людини та особливості прав дитини, умови обмеження прав та їхнє гарантування державою, права учасників освітнього процесу, зокрема, в інтернеті, ідею навчального закладу, дружнього до дитини, стан дотримання прав у закладі освіти, а також механізми захисту прав людини в Україні.

Доступ до курсу відкритий за наступним покликанням https://courses.ed-era.com/courses/course-v1:EDERA_OSCE+HRE101+2019/about . Зазначений курс не лише стане в нагоді вчителям під час викладання правознавства, позакласної роботи, але також може зараховуватись закладами післядипломної педагогічної освіти під час проходження вчителями курсів підвищення кваліфікації (за умови отримання сертифіката).

У новому навчальному році необхідно звернути увагу на прийняття Верховною Радою України базового законодавчого акта, що регулює порядок функціонування і застосування державної мови – Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» від 25.04.2019 р. №2704-VIII (набрання чинності 16.07.2019 р.).

При вивченні тем, присвячених законодавчому процесу, та при аналізі поточних змін у національному законодавстві, необхідно додатково керуватися положеннями Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення офіційної публікації законів України та інших нормативно-правових актів» від 02.10.2018 р. №2578-VIII, в якому передбачено крім офіційного опублікування законів, постанов Верховної Ради України можливість їх доведення до відома населення шляхом оприлюднення на офіційному веб-

сайті Верховної Ради (www.rada.gov.ua). Такі ж правила поширено і на оприлюднення постанов Кабінету Міністрів України (www.kmu.gov.ua).

З 01.01.2020 року набере чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» від 22.11.2018 р. №2617-VIII, яким передбачена зміна цілої низки положень Кримінального кодексу України щодо використання категорії «кримінальне правопорушення», запровадження класифікації кримінальних правопорушень, визначення поняття «кримінальний проступок». Окремо запроваджується дізнання як форма досудового розслідування кримінальних проступків у кримінальному процесі.

З метою посилення гарантій захисту прав учасників освітнього процесу та ефективної правової роботи у закладах загальної середньої освіти корисним буде використання Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)» від 18.12.2018 р. №2657-VIII.

З метою удосконалення способів інформування громадськості про діяльність Верховної Ради України, підвищення рівня обізнаності дітей та молоді з організацією роботи Верховної Ради України, її органів та народних депутатів України у липні 2019 року розпочинає свою діяльність освітній центр Верховної Ради України. Інформацію щодо діяльності цього центру (запис на екскурсії, проведення заходів на базі центру тощо) буде розміщено на сайті Міністерства та Верховної Ради України.

Під час проведення Всеукраїнської учнівської олімпіади з правознавства у 2018/2019 навчальному році, завдання першого дня включали тести із одиничним варіантом відповідей, де учні мали дати точну відповідь на запитання, а завдання другого дня олімпіади мали практичний характер, включали юридичні задачі із конституційного, цивільного, адміністративного, сімейного, трудового, фінансового та кримінального права, де учні мали змогу вирішити ситуації по суті, дати розгорнуті відповіді та коментарі.

Варто відмітити, що окрім завдань на відтворююче мислення, обов'язковими були питання, які передбачали вміння аналізувати, співставляти та узагальнювати юридичні факти, визначати класифікуючі ознаки, давати правову оцінку ситуаціям, розв'язувати ситуації по змісту тощо. Достатньо високий є рівень знань учнів з цивільного та кримінального права. У той же час, спостерігаються певні проблеми із застосуванням норм адміністративного та сімейного законодавства.

Варіативні курси правознавчого й громадянознавчого змісту в основній школі виконують роль пропедевтичних курсів та курсів до профільної підготовки учнів. Це «Живи за правилами» (7–8 кл.); «Вчимося бути громадянами» (8 клас); «Ми – громадяни України» (9 клас).

В умовах війни України з Росією вкрай актуальним є вивчення курсу за вибором «Міжнародне гуманітарне право» (для учнів 10 (11) класів закладів загальної середньої освіти). Програма зазначеного курсу рекомендована Міністерством (лист від 02.07.2018 №22.1/12 – Г-470). Вивчення курсу сприятиме виробленню в учнів стійкої зацікавленості проблемами міжнародного гуманітарного права, формування вміння використовувати гуманістичні цінності, як базові в повсякденному житті і в подальшій

професійній діяльності; вести діалог, спілкуватися з носіями різних культур і цінностей; культуру ненасильницьких відносин, здатність аналізувати свої погляди тощо. Також надзвичайно важливим є формування громадсько активних та відповідальних молодих людей, здатних дотримуватися норм гуманітарного права і принципів поваги до життя і людської гідності, захищати і розвивати їх у майбутніх сферах своєї діяльності. Школярі мають розуміти причини появи тимчасово переміщених осіб, біженців, складнощі їхнього життя тощо.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
[від 01.07.2019 р. № 1/11-5966](#)

Громадянська освіта

У 2019/2020 навчальному році в закладах загальної середньої освіти у 10 класах продовжується вивчення інтегрованого курсу «Громадянська освіта».

Зміст громадянської освіти передбачає інтеграцію соціально-гуманітарних знань та орієнтацію на розв'язання практичних проблем, інтегративних громадянськознавчих знань.

Запровадження громадянської освіти є забезпечення мінімальної функціональної громадянської освіченості індивіда. Цієї мети можна досягти, лише застосовуючи «багатовекторний» підхід, тобто зосередивши увагу на кількох ключових моментах. Перш за все, учнівську молодь необхідно озброїти компетентностями, необхідними для участі в житті суспільства на всіх рівнях, що передбачає, насамперед, здатність реалізовувати свої права й свободи, поважаючи при цьому права й свободи інших громадян, а також діяти у відповідності до власних переконань і цінностей. Надзвичайно важливо сформувати в молодих громадян України повагу до прав людини, плюралізму та демократії, верховенства закону, виховати в них неприйняття насильства, ксенофобії, расизму, агресії, нетерпимості.

Зміст програми з громадянської освіти не містить уроки узагальнення і тематичного контролю. Тому вчитель на свій розсуд може (за необхідності) планувати такі уроки, оскільки програма не містить розподілу навчального матеріалу за годинами.

Під час розподілу навантаження варто надавати перевагу вчителям історії та правознавства, як викладачам курсу «Громадянська освіта».

Всеукраїнською Асоціацією викладачів історії та суспільних дисциплін «Нова Доба», на основі багаторічного досвіду імплементації освіти для демократичного громадянства в Україні, створено онлайн-платформу підручника нового інтегрованого курсу під назвою «Громадянська освіта». Підручник з громадянської освіти містить 7 розділів, що висвітлюють особливості життя і діяльності людини у демократичному суспільстві. Кожен розділ складається з низки тем, що визначають окремі заняття. Текст підручника, викладений на цій онлайн-платформі, постійно доповнюється різними навчальними матеріалами: визначеннями основних термінів і понять,

ілюстраціями, аудіо- та відеоматеріалами, цікавими фактами і прикладами з життя.

Вчителі, які викладають зазначений курс з допомогою зазначеної платформи мають змогу навчатися у зручний час, слідкувати за своїм прогресом у вивченні курсу громадянської освіти, здобувати додаткові бали за ознайомлення з додатковими матеріалами до теми, брати участь в опитуваннях, виконанні практичних завдань у «Майстерні громадянина» тощо.

У контексті російської інформаційної агресії особливе місце в нашому суспільстві посідає медіаграмотність. З 2015 року відбувається методологічне та кваліфікаційне забезпечення процесу упровадження медіаграмотності та методик критичного мислення до викладання суспільних дисциплін у закладі загальної середньої освіти. Потсібник «Медіаграмотність на уроках суспільних дисциплін та електронний посібник для вчителя «Медіаграмотність та критичне мислення на уроках суспільствознавства» сприятиме набуттю медіаграмотності та навичок критичного мислення старшокласниками під час вивчення курсу «Громадянська освіта» та інших суспільствознавчих курсів. На базі онлайн-бібліотеки з медіаосвіти АУП з вересня 2013 є **портал «Медіаосвіта та медіаграмотність»** (<http://www.medialiteracy.org.ua/>), у тому числі з відеоархівом, з метою створення інтерактивної платформи для спілкування медіапедагогів, задля сприяння відкритості та публічності процесів у медіаосвітньому середовищі.

На порталі розміщуються новини медіаосвіти, поповнюється електронна бібліотека, календар подій, плани уроків, презентації тощо).

Аналітичні матеріали, а також дані багатьох сучасних досліджень показують, що в наш час у країні склалася ситуація, коли реально існуюче культурне розмаїття недооцінюється, а іноді сприймається як гальмо на шляху національної консолідації. Незважаючи на фактичне культурне, етнічне та конфесійне розмаїття в країні, більшість населення не бажає приймати світ у всьому його різноманітті. Протягом багатьох десятиліть формувались забобони і стереотипи до різних груп населення. Велика кількість внутрішньо переміщених осіб із Криму й Сходу країни стала ще одним викликом, що спонукає шукати дієві інструменти для адаптації та соціалізації в регіонах України людей, відмінних своїми мовними, релігійними, культурними та іншими характеристиками. Також надзвичайно актуальними є розвиток громадянської освіти й системна цілеспрямована робота по об'єднанню країни, розвитку міжрегіональних зв'язків, інтеграційних процесів і співпраці. Відповіддю на ці виклики може бути увага до регіональних особливостей й їхнє широке представлення у загальноукраїнському контексті, а також системний, інтегрований, компетентнісний підходи до знайомства з оточуючим середовищем і інклюзія у широкому сенсі цього слова. Формування громадянської та соціальної компетентності дітей є також важливим компонентом розвитку дитини й підготовки її до реалій життя у світі, що швидко змінюється.

Саме для набуття практичних навичок й компетентностей для життя й був розроблений наскрізний інтегрований курс «Культура добросусідства». Його програми успішно пройшли апробацію й схвалені до використання. Зміст курсу є інтегрованим і, таким чином, дозволяє здобувачеві освіти побачити явища

навколишнього життя в їх взаємозв'язку і взаємовпливі. Пріоритетність виховних та розвиваючих завдань через активну практичну діяльність сприятиме формуванню певних навичок і моделей поведінки, у першу чергу, спрямованих на розвиток особистості, її культурної компетентності, громадянської свідомості й повагу до різноманіття.

Зазначені програми дозволяють широко використовувати новітні освітні технології в навчанні, стимулюють введення інноваційних форм роботи, таких як інтерактивні заняття, тренінги, дискусії, ділову гру, кейс-стаді та ін. Курс «Культура добросусідства» може стати важливою складовою частиною сучасної громадянської освіти дітей різного віку, а також їхніх батьків, бо дає змогу широко залучати до освітнього процесу дорослих і громаду, що також сприяє розвитку інтеграційних процесів у суспільстві.

Навчальний курс «Культура добросусідства» може бути введений, починаючи з будь-якого класу, як спецкурс за рахунок годин варіативної частини навчальних планів (35 годин на рік), за відсутності годин у варіативній частині - як виховна година. Викладання курсу може здійснюватися класними керівниками - вчителями початкових класів і вчителями-предметниками, шкільними психологами, соціальними працівниками, за умови проходження ними відповідної методичної підготовки.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Курси морально-духовного спрямування

Відповідно до Типових навчальних планів закладів загальної середньої освіти з навчанням українською мовою і вивченням етики чи курсів духовно-морального спрямування (додаток 13 до наказу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 03.04.2012 р. № 409 в редакції наказу Міністерства освіти і науки України від 29.05. 2014 № 664) у 2019 -2020 навчальному році в 5-6 класах продовжується вивчення предмета «Етика» або курсів духовно-морального спрямування. Для шкіл, що користуються іншими Типовими планами, ці курси можуть вивчатись за рахунок варіативної складової.

Натепер Міністерством рекомендовано декілька програм, перелік яких розміщено на сайті Інституту модернізації змісту освіти.

Викладання основ християнської етики та інших предметів духовно-морального спрямування в закладах загальної середньої освіти відбувається за умови письмової згоди батьків та за наявності підготовленого вчителя. При цьому просимо враховувати ситуацію, коли не всі діти відвідують зазначені курси. У такому випадку ці заняття повинні бути в розкладі першим або останнім уроком.

Для належного підвищення кваліфікації вчителів етики та інших курсів духовно-морального спрямування, обміну досвідом, підвищення якості викладання можуть бути створені районні (міські) методичні об'єднання вчителів, творчі групи, кабінети тощо.

Зміст курсів духовно-морального спрямування не передбачає катехізацію, неприпустимим є також нав'язування учителем дітям власних поглядів у ставленні до тих чи інших Церков, примусу дітей до молитви під час уроків, відвідування церковних служб тощо.

Предмети духовно-морального спрямування слід викладати в тісній співпраці з батьками, інформувати батьківську громадськість про особливості християнської етики, давати їм можливість відвідувати уроки і позакласні заходи з предмета.

Програмами суспільних дисциплін (історія, правознавство, громадянська освіта) передбачено години **резервного часу**, які вчитель використовуватиме на власний розсуд.

Згідно з Інструкцією з ведення ділової документації у закладах загальної середньої освіти I-III ступенів (наказ Міністерства і науки №240 від 23.06.2000 р.) календарне планування навчального матеріалу здійснюється учителем безпосередньо в навчальних програмах. Можна користуватись також окремими брошурами, зробленими на основі навчальних програм. На основі календарних планів вчителі розробляють поурочні плани, структура і форма яких визначається ними самостійно. Поурочними планами для вчителів можуть слугувати також методичні посібники, що мають гриф Міністерства освіти і науки України. Під час розроблення календарних планів вчитель може на власний розсуд використовувати резервні години – планувати проведення практичних, контрольних робіт, семінарів, засідань круглих столів тощо. Крім того, вчитель на свій розсуд може об'єднувати уроки узагальнення і тематичний контроль; зробивши відповідні записи в журналі.

Учнівські зошити з предметів суспільно-гуманітарного циклу переглядаються учителем один раз на семестр і бал за ведення зошита може (за бажанням вчителя) виставлятися в журнал. При виставленні тематичних оцінок вчитель на власний розсуд може враховувати або ні оцінку за ведення зошита. Підручники, посібники, робочі зошити, атласи та контурні карти, зошити для контролю і корекції навчальних досягнень тощо, що використовуються на уроках, **повинні мати гриф Міністерства освіти і науки України.**

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Економіка

У глобалізованому світі освіта стає основним засобом національного самоствердження, тому процеси реформування освітньої системи, спрямовані на розвиток та набуття особистістю якісних здатностей, приведення вітчизняних критеріїв та стандартів освіти у відповідність до європейських вимог, організація компетентнісного навчання (не знання заради знань, а вміння їх застосовувати в реальному житті, не що ти знаєш – а як ти цим умієш користуватися), забезпечення інтегрованості змісту (внутрішньопредметної і міжпредметної) на основі ключових компетентностей, формування економічної предметної компетентності тощо. У 2018 році учні 10 класу почали працювати за новою, компетентнісноорієнтованою програмою, але перехід освітнього процесу на

компетентнісні засади, поки що не відображено належним чином у дидактичному і методичному забезпеченні навчання, де все ще домінує знаннєва компонента. І саме вчителю належить трансформувати наявні інструменти методичного забезпечення задля реалізації інтегрованого результату навчальної діяльності учнів, що формується не тільки як комплекс економічних знань і практичних умінь, а передусім як сукупність досвіду, економічної і фінансової культури та мислення, наявності стійкої потреби і інтересу до професійної компетентності, підприємливості, громадянського світогляду, психологічної бази для життєвого самовизначення учнів. Параметрами, що визначають кінцевий результат освітньої діяльності учня стануть самооцінка, самореалізація, розуміння своєї значущості й відповідальності за результати власної діяльності. Тому головним критерієм успішної діяльності вчителя на шляху реалізації освітніх завдань з економіки, являється *формування такої особистості випускника, який створює собі роботу, а не шукає її, має здатність створювати власні світи і гармонійно себе в них почувати. І тільки вчитель повинен знайти найефективніші способи формування такої особистісної ціннісної структури індивіда, яка виступає найважливішим чинником процесу соціалізації, за допомогою якого людина стає повноправним членом суспільства у всій повноті соціальних взаємин.*

Учні **11 класу** в 2019/2020 навчальному році продовжать вивчення економіки на профільному рівні (105 годин, 3 годин на тиждень) за навчальною програмою, що затверджена наказом МОН України від 23.10.2017 № 1407. Зазначена навчальна програма розміщена на офіційному веб-сайті МОН України. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv>

Змістом пояснювальної записки до навчальної програми визначено компетентнісний потенціал предмета, мету й основні завдання курсу економіки в старшій школі.

Під час ознайомлення з компонентною складовою програми розділу 3. «Підприємство та підприємницька діяльність», очікуваним результатом навчально-пізнавальної діяльності в ціннісній частині передбачено усвідомлення кожним старшокласником розуміння, що підприємливість - це здатність до самостійних, неординарних, нетипових дій, тому в ринкових умовах практично всі люди мають бути підприємливими, але це не означає, що всі повинні й можуть бути підприємцями. Діяльнісний компонент передбачає вміння визначити ділову активність, яка характеризує не лише ефективність, а й динаміку розвитку підприємств за ринкових умов, втілює різні аспекти діяльності підприємства, визначається системою таких критеріїв, як місце підприємства на ринку конкретних товарів, географією ділових відносин, репутацією підприємства як партнера, активністю інноваційно-інвестиційної діяльності, конкурентоспроможністю, динамікою показників ефективності виробничо-господарської діяльності в цілому. Ознайомлення з розділами 4. «Національна економіка та роль уряду у її функціонуванні» та 5. «Світова економіка та інтеграційні процеси», що розкривають закономірності функціонування національної економіки як цілого, роль уряду в забезпеченні цієї цілісності та його інструменти впливу на економіку, дозволить усвідомити та критично оцінити важливість міжнародної економічної інтеграції й особистої

участі в ній країн світу, формування торгівельних відносин України з іншим світом на засадах гарантування економічної безпеки національної економіки, конкурентні переваги України на світових ринках сільськогосподарської продукції, рудної сировини і металів: запаси мінеральних ресурсів, місце України в системі міжнародних економічних відносин та потребу майбутніх змін, переваги та загрози для національної економіки від глобалізації. Діяльнісна і оцінна освітня компонента результатів навчально-пізнавальної діяльності реалізується також у ході виконання 8 практичних робіт. Практичні роботи є особливою формою, способом і засобом перевірки та оцінювання результатів навчання. Під час виконання практичних робіт удосконалюються навички опрацювання і обробки статистичних даних і фактичних матеріалів, вміння характеризувати і порівнювати економічні явища, виявляти загальні економічні закономірності, встановлювати зв'язки і залежності, робити висновки, складати прогнози, удосконалювати навичка графічної грамотності, розвивати логічне мислення, творчі і підприємницькі здібності, формувати вміння працювати з різноманітними інформаційними ресурсами.

Важливою умовою успіху в реалізації курсу має стати формування нового інтегративного способу мислення характерного і необхідного для сучасної людини. Інтеграція навчання дозволяє створити психологічний комфорт для придбання учнями знань і для самовираження, розвивати комунікативні якості та загальнонавчальні вміння, підвищувати інтерес до знань, розвивати самостійність користування науково-популярною літературою, збільшити творчий потенціал учнів, розвивати логічне мислення, комунікативні здібності, використовувати різні види роботи протягом уроку, залучати вчителів-предметників до спільної роботи. Особливо увагу варто звернути на інтегрування відповідних тем курсу з математикою та географією – курс «Географічний простір Землі», розділ III «Загальні суспільно-географічні закономірності світу». Не менш популярними засобами, що забезпечать ефективність освітнього процесу стають електронні освітні ресурси, зокрема знайомий серед педагогів як України, так і всього світу, багатofункціональний сервіс LearningApps. Він призначений для розробки, зберігання інтерактивних завдань з різних навчальних предметів, за допомогою яких учні можуть перевірити і закріпити свої знання в ігровій формі, що сприяє формуванню їх пізнавального інтересу. Сервіс LearningApps дає вчителю можливість урізноманітнити урок з будь-якого предмету, у тому числі економіки за рахунок цікавих завдань. Окрім того, передбачається впровадження Національної освітньої електронної платформи, яка стане рушієм суттєвих змін в освітньому процесі та започаткує ринок виробництва українських електронних освітніх продуктів і сервісів, сприятиме формуванню цифрової компетентності учасників освітнього процесу в Україні.

Підсилить економічну компетентність можна використання і реалізація завдань курсів за вибором, перелік яких розміщено на офіційному сайті ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» за посиланням:

<https://drive.google.com/file/d/0B3m2TqBM0APKcmo1Rm84dkh0NWc/view>,

«Список навчальних програм, підручників та посібників для закладів загальної середньої освіти, яким надано гриф Міністерства освіти і науки України або схвалення для використання в закладах загальної середньої освіти» (далі-

Перелік) включає додаткове навчально-методичне забезпечення, серед яких провідним залишається оновлений курс «Фінансова грамотність» (35 годин та 105 годин) для учнів 10 (11) класів закладів загальної середньої освіти (авт. Смовженко Т. С., Кузнецова А. Я.), продовжено впровадження в освітній процес курсу за вибором «Основи споживчих знань» та програм, що реалізуються в рамках проекту «Здоров'я дитини — здорове харчування» (авт. програм «Здоров'я дитини — здорове харчування» для учнів 3–4 та 5–7 класів А. І. Довгань, О. В. Овчарук, Л. М. Пужайчереда), програма курсу за вибором «Основи енергопостачання та енергоспоживання» (авт. Сафіуліна К. Р.) та програма факультативного курсу «Абетка з основ житлово-комунального управління» (авт. Сафіуліна К. Р. та інш.), що цілеспрямовано реалізують наскрізні змістові лінії.

Пропоновані курси за вибором можуть викладатися за рахунок варіативного компонента змісту освіти для забезпечення пізнавальних і освітніх потреб старшокласників та використовуватись незалежно від обраного профілю навчання й стати актуальними для учнів основної школи.

У 2019/2020 навчальному році за підтримки Міністерства освіти і науки України організуються і поводяться:

- черговий Всеукраїнський турнір юних економістів, питання якого друкуються в періодичних виданнях
- Всеукраїнський турнір юних знавців курсу «Фінансова грамотність», умови проведення розміщені на сайті ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти».

Суттєву допомогу для підвищення свого фахового рівня та в підготовці до уроків з економіки вчителям надають науково-методичний журнал «Географія та економіка в рідній школі» Міністерства освіти і науки України та науково-методичний журнал «Економіка в школах України», Інтернет-ресурси (наприклад, «Портал споживача» – www.consumerinfo.org.ua, «Державна служба статистики України» – www.ukrstat.gov.ua, «Національний банк України» – www.bank.gov.ua), авторські творчі майстерні учителів.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України

від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Біологія і екологія

У 2019/2020 навчальному році навчання біології в закладах загальної середньої освіти здійснюватиметься за такими навчальними програмами:

6-9 класи:

Програма з біології для 6-9 класів загальноосвітніх навчальних закладів (оновлена), затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804. Програму розміщено на офіційному веб-сайті МОН України [<http://mon.gov.ua/activity/education/zagalnaserednya/navchalni-programi-5-9-klas2017.html>];

8 -9 класи з поглибленим вивченням біології:

Програма з біології для 8-9 класів загальноосвітніх навчальних закладів з поглибленим вивченням біології, затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 17.07.2013 № 983. Програму розміщено на офіційному веб-сайті МОН України

<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-5-9-klas/biologiya1.pdf>];

10-11 класи:

Програма з біології і екології для 10-11 класів закладів загальної середньої середньої освіти: **рівень стандарту**, затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017 № 1407;

Програма з біології і екології для 10-11 класів закладів загальної середньої середньої освіти: **профільний рівень**, затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017 № 1407.

Програми розміщені на офіційному веб-сайті МОН України [<https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv>].

Чинні програми дають право вчителю творчо підходити до реалізації їх змісту: самостійно обирати послідовність розкриття навчального матеріалу в межах одного навчального року, але так, щоб не порушувалась логіка його викладу; змінювати орієнтовну кількість годин, передбачених програмами для вивчення тем або розділів, та час проведення шкільних екскурсій, використовуючи для цього резервні години або години навчальної практики; добирати об'єкти для вивчення та включати в зміст освіти приклади зі свого регіону. Резервні години можуть бути використані для повторення, систематизації, узагальнення навчального матеріалу, контролю та оцінювання результатів навчання учнів, проведення семінарів, захисту проєктів тощо.

У навчальному плані і додатку до свідоцтва про здобуття повної загальної середньої освіти зазначається один предмет «Біологія і екологія». При цьому для держаної підсумкової атестації, як у формі зовнішнього незалежного оцінювання, так і у письмовій формі у закладі освіти учні можуть обирати предмет «біологія».

У 2019/2020 навчальному році завершується впровадження навчальних програм для старшої школи, розроблених до Державного стандарту 2011 року. Нові навчальні програми розроблено на компетентнісних засадах, визначених Концепцією реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа».

Навчальний матеріал у програмі 11 класу структуровано за темами: «Адаптації», «Біологічні основи здорового способу життя», «Екологія», «Сталий розвиток та раціональне природокористування», «Застосування результатів біологічних досліджень у медицині, селекції та біотехнології».

Програма із біології і екології на рівні стандарту в 11 класі розрахована на 70 годин (2 години на тиждень). Кількість годин на вивчення тем, послідовність їх вивчення в програмі орієнтовні і можуть змінюватись вчителем під час календарно-тематичного планування. У межах кожної теми рекомендуємо передбачити години на повторення і корекцію знань, отриманих в основній школі, узагальнення і систематизацію навчального матеріалу.

Курс біології і екології **одинадцятого класу** покликаний сформувати у випускників школи ключеві компетентності, які забезпечують знання та розуміння фундаментальних принципів біології, осмисленні уміння, сформовані навички, усвідомлене ставлення до вибору шляху подальшого навчання відповідно до своїх інтересів і здібностей.

У змісті всіх тем реалізовано три взаємопов'язані компоненти, важливі для формування ключових компетентностей:

екологічній розкриває роль факторів зовнішнього середовища, взаємозв'язок живого зі своїм довкіллям, наслідки порушення умов довкілля для функціонування різних ієрархічних рівнів життя, визначення діяльнісних аспектів подолання екологічних проблем та досягнення сталого (збалансованого) розвитку;

здоров'язбережувальний - ознаки та критерії здоров'я, визначає роль ендогенних та екзогенних чинників, забезпечує набуття навичок безпечної поведінки, спрямованих на збереження власного здоров'я та здоров'я інших людей;

соціально-громадянський - відповідальність за ухвалення виважених рішень щодо діяльності в довкіллі, за стан довкілля, готовність брати участь у природоохоронних заходах.

Основна концептуальна ідея нової навчальної програми з біології і екології для 11 класу базується на реалізації функціонального, системно-структурного та екологічного підходів і забезпечує розуміння біологічної картини світу, цінності таких категорій, як знання, життя, природа, здоров'я, формування свідомого ставлення до екологічних проблем, усвідомлення біосферної етики, застосування знань з біології у повсякденному житті та майбутній професійній діяльності, оцінювання їх ролі для суспільного розвитку, перспектив розвитку науки біологія та її значення у забезпеченні існування біосфери.

Зміст курсу «Біологія і екологія» є логічним продовженням курсу біології основної школи у формуванні природничо-наукової компетентності учнів і спрямований на задоволення освітніх потреб відповідно до обраного рівня освіти: стандарту або профільного. Спільним у меті навчання на різних рівнях є формування системи знань про основні властивості живих систем, формування предметної та методологічної компетентностей. І на профільному рівні і на рівні стандарту вивчаються однакові теми. Однак на профільному рівні предмет вивчається поглиблено і передбачає більш повне опанування понять, законів, теорій; використання інноваційних технологій навчання; організації практичної, дослідницької та проектної діяльності учнів; забезпечує також прикладне спрямування навчання за рахунок інтеграції знань і методів пізнання та застосування їх у різних сферах діяльності, у тому числі і професійну орієнтацію учнів на майбутню діяльність, яка користується попитом на ринку праці.

У класах небіологічного профілю необхідно приділити більшої уваги розділам, що пов'язані із життям, а не суто основам біологічних знань. Варто приділяти увагу питанням, що пов'язані з майбутнім батьківством молодих людей. Важливо пам'ятати, що старшокласники і старшокласниці є молодими громадянами, які невдовзі підуть в доросле і самостійне життя. Тому вивчення біології має бути максимально прив'язане до набуття знань, умінь і навичок, формування ціннісних ставлень важливих для життя.

Зміст теми «Адаптації» має теоретико-прикладний характер. Метою вивчення має бути формування в учнів комплексного уявлення про адаптації, що проявляються на різних рівнях організації біологічних систем. Тема націлена на розуміння, яким чином зміна умов середовища впливає на стан, сталість і розвиток живих істот; усвідомлення, що на підставі вивчення життєвих циклів видів та особливостей їх життєвих стратегій можна контролювати чисельність небезпечних інвазійних та патогенних організмів або, навпаки, створювати відповідні умови для підвищення продуктивності організмів, що використовуються в якості харчових, технічних, лікарських; в який спосіб можна досягти підвищення стійкості організмів в процесі їх адаптації до стрес-факторів; як підвищити власний адаптивний потенціал тощо.

Термін «адаптації» використовують для позначення еволюційного процесу характерного для популяції і виду (еволюційні/ філогенетичні/генотипові адаптації) і для означення фізіологічного процесу, властивого окремому організму (фізіологічна/фенотипова адаптація). Останній процес у світовій науці називають «акліматизацією», а здатність до нього — «фенотиповою пластичністю». У загальносвітовій практиці прийнято еволюційне трактування поняття «адаптації». Поняття «симбіоз» має ширше значення, ніж воно вживається в даній темі. Тому варто донести до учнів, думку про те, що цей термін тут вжито у вузькому значенні для позначення взаємодій у випадку, коли один організм є середовищем існування для другого. Про решту типів симбіозу, що не потребують тісного співіснування організмів, йтиметься у темі «Екологія».

Згідно з Концепцією «Нова українська школа» однією з ключових компетентностей випускника школи є екологічна грамотність, тобто «уміння розумно та раціонально користуватися природними ресурсами в рамках збалансованого розвитку, усвідомлення ролі навколишнього середовища для життя і здоров'я людини».

Однім із шляхів реалізації цих завдань є включення в курс 11 класу тем «Екологія» та «Сталий розвиток та раціональне природокористування». Зміст тем базується на принципах інтегральності і міждисциплінарності, що пов'язано з глобальністю і всебічністю сталого розвитку як явища. Спираючись на базові біологічні та екологічні знання старшокласників учителю важливо націлити учнів на розуміння основних принципів збалансованого розвитку людства – забезпечення діалектичного взаємозв'язку між поведінкою і цінностями особистості, активності суб'єкта і мотивації до діяльності, єдності з життям.

З огляду на наявність питань екології в темі «Адаптації» і тісний зв'язок тем «Екологія» і «Сталий розвиток та раціональне природокористування» доцільно вивчати їх після теми «Адаптації».

Зміст теми «Екологія» є розширенням подібної теми курсу 9-го класу, тож варто актуалізувати і використовувати наявні знання школярів. Новим у цій темі є поняття про зв'язки між популяціями в екосистемі (трофічні, топічні тощо), чому треба приділити додаткову увагу.

Розглядаючи тему «Сталий розвиток та раціональне природокористування» найкраще зосередитись на локальних змінах, які можуть здійснити учні в своєму житті та їх впливі на глобальну екологічну ситуацію («думай — глобально, дій

— локально»): майбутнє в руках у кожного, а не в знеособленої влади. Під час вивчення теми варто приділяти якомога більшу увагу екологічним проблемам України та можливими шляхам їх вирішення - що мусимо робити вже зараз. Не варто дуже детально розбиратися у критеріях забруднення довкілля та його якості, буде достатньо знання про основні характеристики різних критеріїв і розуміння їх штучного характеру (вони визначені людиною). Потрібно зосередити увагу на глобальних змінах клімату на противагу поняттю про глобальне потепління — перший процес є наслідком другого, однак потепління проявляється не у всіх регіонах і неоднаково у різних, тож варто пояснити чому поняття «зміна клімату» є кращим за «глобальне потепління». Поняття «сталій розвиток», «раціональне природокористування», «екологічне мислення» є дуже абстрактними, тому в процесі підготовки до їх пояснення вчителю потрібно ретельно визначитися із чіткими визначеннями, прикладами, що їх ілюструють та власним розумінням цих понять. Інакше є ризик плутанини між ними у свідомості учнівств. При підготовці і проведенні уроку про екологічну політику в Україні й світі, а також громадянську активність у цій сфері найкраще залучити учнів для висвітлення цих питань — це зробить урок більш інтерактивним і цікавим. Крім того, до проведення такого уроку можна залучити вчителя правознавства.

Розвиток понять про селекцію, біотехнологію, генетично модифіковані організми, про методи класичної селекції та сучасної біотехнології, значення досягнень генетичної та клітинної інженерії, уявлення про які учні отримали вивчаючи біологію в основній школі, реалізується в процесі вивчення теми «Застосування результатів біологічних досліджень у медицині, селекції та біотехнології». Виклад сучасних аспектів репродуктивної медицини, клітинної і тканинної інженерії, трансплантології, генної інженерії людини та біотехнології потребують набуття викладачем сучасних актуальних знань, ґрунтовних відомостей про останні досягнення в цих галузях. Важливо обговорити з учнями біоетичні та безпекові проблеми репродуктивної медицини та генної модифікації людини, особливо у світлі останніх повідомлень про редагування геномів людських ембріонів. Новою темою у цьому розділі є поняття про біологічну безпеку й біологічну зброю, під час вивчення якої варто зосередити увагу на безпекових аспектах біологічних досліджень, робіт з біологічними об'єктами і створення ГМО, а також обговорити неконтрольовані небезпеки, що постають під час використання біологічної зброї. Завдання теми - формування усвідомленого ставлення молоді до досягнень сучасної біології, розуміння, що принципи збалансованого розвитку обов'язково поєднуються з такими загальнолюдськими моральними принципами, як справедливість, відповідальність перед теперішніми і майбутніми поколіннями.

Тема «Біологічні основи здорового способу життя» включена в зміст курсу біології 10-11 класу з метою реалізації Державного стандарту у частині компоненту «Здоров'я». Місце вивчення цієї теми у структурі курсу визначає вчитель. Під час вивчення теми поглиблюються знання учнів отримані на уроках з основ здоров'я про основні поняття: здоров'я, здоровий спосіб життя,

інфекційні та неінфекційні захворювання, їх профілактика. Оскільки чинники і засади здорового способу життя вивчались на уроках курсу «Основи здоров'я», під час розгляду цієї теми потрібно звертати увагу саме на біологічні основи тих чи тих дій, а також максимально залучати вже наявні знання і досвід учнів з цієї теми (учні можуть проводити уроки у себе в класі чи в молодших класах, готувати цікаві проекти про різні аспекти здоров'я, проводити акції в школі, створювати мозкові мапи тощо). Під час вивчення питань у сфері репродуктивного здоров'я доцільно проаналізувати ефективність різних методів контрацепції, здатність їх захищати від інфікування ППСШ, а не лише назвати їх. Плануючи вивчення теми доцільно передбачити достатню кількість навчальних годин на вивчення питань щодо функціонування імунної системи, імунокорекції, імунотерапії, які раніше не розглядались в курсі шкільної біології. Не варто приділяти багато уваги кількісним характеристикам впливу на здоров'я різних груп чинників, оскільки у різних джерелах вони значно різняться. Важливо зосередитися здебільшого на ціннісному компоненті очікуваних результатів навчальної діяльності: зорієнтувати учнів на усвідомлення важливості рухової активності, раціонального харчування та особистої гігієни для збереження здоров'я і профілактики різних захворювань. Окремою лінією має проходити формування негативного ставлення до куріння, вживання психоактивних речовин, як фактора емоційного благополуччя для здоров'я і професійного успіху. Головне завдання теми полягає в тому, щоб досягти позитивних змін у ставленнях і намірах випускників щодо власного здоров'я.

Освітній процес рекомендується базувати на компетентнісно орієнтованих завданнях з використанням сучасних освітніх технологій. До прикладу, матеріали щодо досвіду вивчення еволюційної біології у школах Європи постійно публікуються у європейському журналі для учителів природничих дисциплін «Science in school». Тут можна знайти цікавий досвід учителів, зокрема щодо складання філогенетичних схем, а також наукові статті з проблем еволюційної біології (Barker John, Philip Judith / Phylogenetics of man-made objects: simulating evolution in the classroom // Science in school. – 2013. - № 27. – Р. 27 – 31). Важливо, що детальні методичні рекомендації щодо проведення уроків з еволюційної біології розробляються в університетських лабораторіях. Вони мають глибоку наукову базу. Окремо пропонуються матеріали для учнів і методичні розробки для вчителів з відповідними поясненнями і чіткими порадами для ефективного використання на уроках. Запропоновані завдання – це цілісні методичні комплекси з організації діяльності учнів на уроці. Усі розробки спрямовані на формування в учнів і вчителів критичного мислення і глибокого розуміння еволюційних процесів. Тож в Україні нам варто долучитися і використовувати цінні освітні ресурси, що розроблені в інших країнах:

Evolution: DNA and the Unity of Life / [Електронний ресурс.] – Режим доступу: <https://teach.genetics.utah.edu/content/evolution/>

Teacher Guide Same or Different Species? – Режим доступу: https://teach.genetics.utah.edu/content/evolution/speciation/same-or-different-species_TG.pdf

Освітній ресурс Медичного інституту Говарда Г'юза – Режим доступу: <https://www.hhmi.org/biointeractive>

Pedigrees and the Inheritance of Lactose Intolerance. - [Електронний ресурс.] – Режим доступу: <https://www.hhmi.org/biointeractive/pedigrees-and-inheritance-lactose-intolerance>

Система вправ і завдань, що використовуються у навчанні біології, має бути дидактично доцільна та спрямована на вдосконалення різних практичних умінь і навичок, формування та розвиток досвіду предметної, міжпредметної та загальнонавчальної діяльності учнів, стимулювати в них уміння користуватися усіма видами мовленнєвої діяльності для спілкування і пізнання, уміння взаємодіяти з іншими людьми, виконувати різні соціальні ролі в групі та колективі.

Доцільно використовувати різні форми для проведення перевірки навчальних досягнень: усне опитування, виконання самостійних робіт, тестування (письмове, усне, комп'ютерне), письмова контрольна робота. Обов'язковим елементом контрольної роботи мають бути завдання з короткою та розгорнутою відповіддю. Зміст завдань для перевірки навчальних досягнень з теми має відповідати очікуваним результатам навчання учнів, визначеним програмою, і забезпечувати виявлення не тільки базових знань учнів, а й вміння їх застосовувати у життєвих ситуаціях.

Основними видами оцінювання є поточне і підсумкове (тематичне, семестрове, річне). Тематична оцінка виставляється з урахуванням поточних оцінок за різні види навчальних робіт, у тому числі лабораторні (практичні) роботи. З огляду на це, у кожного учня має бути оцінка за виконання, як мінімум, однієї з лабораторних (практичних) робіт, передбачених програмою у змісті певної теми. Для оцінювання використовуються орієнтовні вимоги до оцінювання, затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 21.08.2013 № 1222. З метою запобігання перевантаженню учнів не рекомендується проведення тематичної контрольної роботи з біології в кінці семестру. Семестрове оцінювання здійснюється на підставі тематичного. У разі відсутності оцінки за одну або декілька тем, що вивчались упродовж семестра, семестрова оцінка може бути нижча середнього арифметичного наявних тематичних оцінок. При виставленні оцінки за семестр ураховуються складність і значущість окремих тем для формування предметної компетентності, динаміка навчальних досягнень учнів. Проведення семестрової (річної) контрольної роботи програмами з біології не передбачено.

Звертаємо увагу, що наказом Міністерства освіти і науки України від 20.12.2018 № 1426 затверджено програму, за якою починаючи з 2020 року буде проводитися зовнішнє незалежне оцінювання результатів навчання з біології, здобутих на основі повної загальної середньої освіти.

До відома вчителів. Є можливість участі учителів України, у курсах, що проводяться для учителів Європи навчальною лабораторією ELLS ([European Learning Laboratory for the Life Sciences](#)) при Європейській молекулярно-біологічній лабораторії (EMBL) у місті Хайдельберг (Німеччина). Курс для вчителів «**Genes of Change: New Ways of Teaching Evolutionary Biology**»

(«Гени змін: Новий підхід до викладання еволюційної біології». Інформація про курс: <http://emblog.embl.de/ells/llab-february-2019/>). Робота вчительських курсів при ELLS спрямована передусім на освоєння нових методик викладання біології та інших природничих дисциплін.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України

від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Географія

Нестримний розвиток інформаційних технологій, особливо в області мультимедіа, віртуальної реальності і глобальних мереж, створили умови для радикальних перетворень з погляду методів, інформаційного змісту, освітнього простору, які переживає сучасна глобальна освітня система, започаткували інноваційні перетворення в національній освіті, пов'язаних з компетентісно орієнтованим підходом до навчання – що заснований на оволодінні засобами безперервного самостійного набуття нових знань, який розвиває здібності та уміння адаптуватися до складних, швидкоплинних і непередбачених ситуацій. Зростаюче розмаїття джерел знань та розширення доступу до них відкриває додаткові можливості для навчання, котрі можуть бути менш формалізованими та більш інноваційними. Сучасні виклики сприяли трансформації освітнього процесу та формуванню нових освітніх концепцій, серед яких ключовою стає концепція навчання протягом усього життя (Lifelong Learning). Швидкість та різноманіття змін збільшується, і навчання стає основною діяльністю протягом усього життя. В освітньому процесі все більше значення надається самостійній роботі, рівноправним відносинам між педагогом і учнем. Процес започаткованих змін не змінює сенсу географічної освіти, яка має значний гуманістичний та інтегративний потенціал, відіграє важливу, а можливо і основну роль в оновленні світогляду людини на глобальному і особистісному рівнях.

Так, у 2019/2020 навчальному році учні **6-9** класів продовжать вивчення географію за навчальною програмою, затвердженою наказом МОН України від 07.06.2017 № 804, що розміщена на офіційному веб-сайті МОН:

<https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-5-9-klas>

та з використанням методичних рекомендацій, підготовлених МОН України спільно з НАПН України, ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» (лист МОН України 09.08.2017 № 1/9-436).

У вересні 2019 року учні 10 класу вивчатимуть географію курсу «Географія: регіони та країни» рівень стандарту (52 години, 1,5 години на тиждень) та профільний рівень (175 годин, 5 годин на тиждень) за новими навчальними програмами, затвердженими наказом МОН України від 23.10.2017 № 1407. (Режим доступу: (<https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv>),

використовуючи методичні рекомендації, розроблені МОН України спільно з ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» (лист МОН України 03.07.2018 № 1/9-415), посилання на офіційний веб-сайт МОН:

<https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/metodichni-rekomendaciyi>

Учні 11 класу вивчають курс «Географічний простір Землі» рівень стандарту (35 годин, 1 год. на тиждень) та профільний рівень (175 годин, 5 год. на тиждень) за програмою, затвердженою наказом МОН України від 23.10.2017 № 1407.

Зазначена навчальна програма розміщена на офіційному веб-сайті МОН України: (Режим доступу: (<https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv>)).

Курс «Географічний простір Землі» в 11 класі відповідає гуманістичній складовій географії, визначає новий світогляд, заснований на цінностях загальнолюдського і загальнокультурного характеру. Змістова частина навчальної програми розкриває сутність географічної науки в цілому.

Рівень стандарту курсу передбачає ознайомлення зі Вступом та чотирма розділами програми: «Топографія та картографія», «Загальні закономірності географічної оболонки Землі», «Загальні суспільно-географічні закономірності світу», «Суспільна географія України».

На профільному рівні поглиблення змістової частини програми починається зі Вступу і продовжується розділами: «Топографія з основами геодезії та картографія. Географічні інформаційні системи (ГІС) та дистанційне зондування Землі (ДЗЗ)», «Загальні закономірності географічної оболонки Землі», «Загальні суспільно-географічні закономірності світу», «Суспільна географія держави (на прикладі України)», «Суспільно-географічне бачення глобальних проблем людства, глобальні стратегії і прогнози». Програма надає можливості вчителю творчо підходити до реалізації її змісту, добирати об'єкти для вивчення та залучати до змісту приклади, що пов'язані із життям свого регіону (області, міста). Ураховуючи рівень підготовки учнів, їхні інтереси і нахили, учитель може запропонувати свій варіант вивчення матеріалу з методичним обґрунтуванням доцільності внесених змін.

Кількість годин на вивчення тем, як на рівні стандарту, так і профільному, є орієнтовною її можна змінювати в межах визначеного навчального часу. Учитель може на власний розсуд змінити розподіл годин між темами і розділами, використати години резервного часу з метою глибшого вивчення окремих тем, проведення уроків узагальнення і систематизації знань після вивчення великих розділів і тем, проведення екскурсій, зустрічей, обговорення дискусійних питань, що виникли під час вивчення певних тем тощо.

Курс «Географічний простір Землі» рівня стандарту і профільного рівня безпосередньо пов'язаний не тільки з попередніми курсами географії, він також інтегрує знання, здобуті на заняттях з математики, економіки, історії, інформатики тощо. Особливою є роль географії, оскільки в процесі її вивчення відбувається формування основ світогляду, становлення моральної соціально-політичної культури, в інтеграції навчального предмета з медіаосвітою, яка продиктована самим життям і є дуже актуально. Під час інтеграції географії та медіаосвіти використовуються такі засоби: текст підручника; дидактичні

матеріали, періодична преса; телевізійні передачі; аудіо-та відеозаписи, музичні твори, довідкова та енциклопедична література; інформація, отримана під час відвідування виставок, музеїв, туристсько-краєзнавчих екскурсій, подорожей. На уроках географії, застосовуючи медіа освітні ресурси, пов'язані з умінням аналізувати інформацію з різних критеріїв, в учнів формується критичне мислення, під яким ми розуміємо здатність людини самостійно сприймати та аналізувати інформацію; вміння бачити помилки або логічні порушення у твердженнях партнерів; аргументувати свою думку, переглядати й, якщо вона не витримує критики; вміння розпізнавати пропаганду; наявність розумної долі скепсису, сумнівів; прагнення до пошуку оптимальних рішень; мужність, принциповість, сміливість у відстоюванні своїх позицій; відкритість до сприймання інших поглядів.

Компетентнісна частина програми має також забезпечити засобами географії формування особистостей, здатних використати у повному обсязі свій *творчий потенціал*, пропонувати та реалізовувати ідеї, нові цінності, очікування та нове розуміння успіху, змінювати саму стратегію успіху. Компетентнісний підхід до навчання географії підкреслює діяльнісний складник результатів освіти та їхню практичну значущість у процесі набуття школярами досвіду, зокрема картографічної компетентності, яка окрім навичок роботи з паперовими картографічними джерелами, передбачає навички роботи в геоінформаційних системах та вмінні користуватися банками просторових даних з питань охорони природи, освоєння нових земель, промислового і цивільного будівництва. Ці знання є підґрунтям для вивчення за картографічними моделями реальної економіки світу, застосування набутих знань під час розв'язання будь-яких завдань протягом усього життя.

Трансформація освітнього процесу з позицій компетентнісного підходу, полягає в забезпеченні особистісної спрямованості процесу навчання, яка реалізується через різноманітні форми проведення уроків, мотивацію і диференціацію процесу навчання, а також надає змогу розробити алгоритми формування елементів предметно-географічних компетентностей учнів, зокрема географічних фактів, номенклатури, уявлень, понять, причинно-наслідкових зв'язків, прикладних і картографічних умінь тощо. Оцінюючи результати навчальної діяльності учнів з географії, необхідно враховувати рівень засвоєння теоретичних знань і сформованості практичних умінь, досвід творчої діяльності та використовувати різноманітні форми, способи і засоби перевірки та оцінювання результатів навчання. Виконання аналітичних завдань та досліджень, спрямованих на розвиток умінь і навичок роботи з географічними картами та іншими джерелами інформації, розв'язання географічних, екологічних й соціально-економічних задач, здійснення порівняльного аналізу, що пропонується під час виконання 10 (рівень стандарту) та 54 (профільний рівень) програмних практичних робіт, через які реалізується практична спрямованість курсу, стануть важливою формою і засобом перевірки та оцінювання результатів навчання, які є обов'язковими для всіх учнів класу. Обов'язковими для оцінювання у кожному семестрі є дві практичні роботи на вибір учителя. Дослідження введено до навчальної програми з географії саме з метою поєднати виконання практичних і суспільно значущих завдань шляхом

створення різноманітних творчих робіт. Цей головний принцип, покладений в основу досліджень, реалізує ідею зближення освітнього процесу з реальним життям, адже знання повинні активно використовуватися у повсякденних умовах. Дослідження як вид освітньої діяльності було включено до вивчення навчального предмета «Географія», згідно з оновленим Державним стандартом базової і повної загальної середньої освіти. Під час вивчення географії на рівні стандарту пропонується орієнтовна тематика проведення 24 досліджень, на рівні профілю - 64. Унікальна структура дослідження орієнтована на підвищення мотивації до навчальної діяльності учнів загалом, а також сприяє активному розвитку власного пізнавального інтересу до вивчення географії як практичної науки шляхом проведення учнями власних науково-пошукових робіт. Дослідження передбачають самостійну роботу учнів, час для їх виконання є позаурочним, рекомендовано виконувати їх у вигляді міні-проектів, презентацій, есе, усних повідомлень, схем-маршрутів, карт, рефератів тощо. Існує ряд спільних рис між практичними роботами та дослідженнями – це розвиток нестандартного мислення, уміння використовувати на практиці здобуті знання, вирішувати поставлені задачі, виконувати проекти тощо. Окрім того, існують певні відмінності між особливостями проведення досліджень і практичних робіт, які призвели до виокремлення даних видів робіт. Головна з них – це спосіб виконання, а також можливість обирати різні умови проведення. Результатом такої роботи учнів можуть бути макети, розробки, карти, схеми, описання об'єктів і конкретна діяльність з їх благоустрою тощо. Із запропонованої тематики досліджень учень за бажанням вибирає 1-2 дослідження (упродовж року) та виконує його індивідуально або в групі. Учитель оцінює таку роботу під час її захисту чи презентації.

Відповідно до «Орієнтовних вимог до виконання письмових робіт і перевірки зошитів з природничо-математичних дисциплін (лист МОН України №1/9 – 529 від 27.12.2000 р.) основними видами письмових робіт з географії є:

розв'язування задач і вправ з географії;

оформлення результатів виконання практичних робіт (відповідно до навчальних програм);

складання таблиць, схем, написання рефератів тощо;

записи результатів спостережень за природними явищами, що здійснюються у процесі вивчення географії;

самостійні роботи;

контрольні роботи (як мінімум одна письмова контрольна робота на семестр є обов'язковою).

Для запобігання перевантаженню учнів, час проведення контрольних робіт визначається загальношкільним графіком, складеним заступником директора освітнього закладу за погодженням із вчителем.

Під час планування контрольних робіт необхідно передбачити їх рівномірний розподіл упродовж усього семестру, не допускаючи накопичення письмових контрольних робіт наприкінці семестру та навчального року.

Сучасний конкурентоспроможний учитель у своїй роботі разом із традиційними технологіями навчання повинен використовувати величезні можливості комп'ютерних технологій, насамперед, загальнодоступних засобів MS Office: текстовий редактор MS Word, програми MS Power Point, MS Explorer,

MS Photoshop, Windows Movie Maker, My test, геосервіси, що надають інструменти для роботи з географічними даними та дозволяють користувачеві ознайомлюватися з різними країнами світу і навіть віртуально подорожувати; шукати різні об'єкти на карті Землі, переглядати, коментувати, доповнювати світлинами. Існує низка сайтів із доступом до геосервісів: Wikimapia (wikimapia.org); Google Maps (maps.google.com); Google Earth (earth.google.com) та ін.

Традиційно значну підтримку географам надають науково-методичний журнал «Географія та економіка у рідній школі» Міністерства освіти і науки України, журнал «Географія. Книжковий додаток» науково-популярний журнал з природничих дисциплін «Колосок», а також газета «Краєзнавство. Географія. Туризм», що відображають виклики та тенденції у географічній освіті. Сторінки видань знайомлять з ідеями та найкращим досвідом педагогічних працівників за всіма напрямками освітніх трансформацій.

Посилання на інформаційні ресурси в Інтернеті, відео-лекції, інше методичне забезпечення:

1. Географіка. Географічний портал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://geografica.net.ua/publ/galuzi_geografiji/metodika_vikladannja_geografiji/35
2. Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1392-2011-%D0%BF>
3. Інтернет на користь: онлайн-ресурси для вивчення географії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://naurok.com.ua/post/internet-na-korist-onlayn-resursi-dlya-vivchennya-geografi>
4. Перелік навчальних програм, підручників та навчально-методичних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України для використання в основній і старшій школі у закладах загальної середньої освіти з навчанням українською мовою у 2019/20 навчальному році [Електронний ресурс] / Міністерство освіти і науки, 2017. – Режим доступу: <https://imzo.gov.ua/pidruchniki/pereliki/>

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України

від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Фізика і астрономія

Навчання фізики (в основній школі) та фізики і астрономії (у старших класах) у закладах загальної середньої освіти в 2019/2020 навчальному році здійснюватиметься за такими навчальними програмами:

7-9 класи – Програма для загальноосвітніх навчальних закладів «Фізика. 7-9 класи» (програма затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804, розміщена на офіційному сайті МОН України –

[\[http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/navchalni-programi-5-9-klas-2017.html\]](http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/navchalni-programi-5-9-klas-2017.html);

8 -9 класи з поглибленим вивченням фізики – Навчальна програма з фізики для 8-9 класів загальноосвітніх навчальних закладів з поглибленим вивченням фізики, затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 17.07.2013 № 983. Програму розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства[<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-5-9-klas/fizika1.pdf>];

Програми з фізики та астрономії для 10-11 класів закладів загальної середньої освіти затверджені Міністерством освіти і науки України наказом № 1539 від 24.11.2017 року у таких варіантах:

[«Фізика і астрономія 10-11» \(рівень стандарту та профільний рівень\), авторського колективу під керівництвом Ляшенка О. І.;](#)

[«Фізика 10-11» \(рівень стандарту та профільний рівень\), авторського колективу під керівництвом Локтева В. М.;](#)

[«Астрономія» \(рівень стандарту та профільний рівень\), авторського колективу під керівництвом Яцківа Я. Я.](#)

Тексти навчальних програм розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства [\[https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv/\]](https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv/).

Звертаємо увагу, що в типовій освітній програмі на профільний предмет «Фізика і астрономія» передбачено орієнтовно 6 годин на тиждень і в 10 і в 11 класах. Проте навчальними програмами з фізики і астрономії профільного рівня сумарно передбачено 7 годин на тиждень і в 10 і в 11 класах. Заклади освіти формуючи власні освітні програми й навчальні плани можуть додавати необхідну годину із додаткових годин навчального плану або залишати на вивчення двох складників 6 годин. Складаючи календарно-тематичне планування, учителі у такому разі можуть самостійно розподілити час на навчальний матеріал у межах 6 годин (приміром, 5 годин фізичного складника і 1 година астрономічного або 5,5 годин фізичного складника і 0,5 години астрономічного). Допускається і такий варіант: в 10 класі вивчається тільки фізичний складник в обсязі 6 годин на тиждень, а в 11 класі обидва складники: фізичний – 6 годин на тиждень і астрономічний 2 або 1 година на тиждень.

Вибір навчальних програми з фізики та астрономії з двох запропонованих варіантів здійснюється вчителем та затверджується рішенням педагогічної ради навчального закладу і відображається в освітній програмі закладу освіти і навчальному плані.

Програма «Фізика і астрономія 10-11 класи», авторського колективу під керівництвом Ляшенка О. І. поєднує фізичний і астрономічний компоненти, не втрачаючи при цьому своєрідності кожного з цих складників. Враховуючи це, фізичний та астрономічний складники за вибором учителя можуть викладатися інтегровано або як відносно самостійні модулі. Змістові питання астрономії можуть вивчатися упродовж навчального року, або як окремий розділ. У класному журналі зміст уроків записують на одній сторінці «Фізика і астрономія». Семестрові оцінки є середнім арифметичним оцінок за всі теми, що вивчаються у відповідному семестрі. Річна оцінка виставляється на підставі семестрових.

У разі вибору цієї програми у навчальному плані, класному журналі і додатку до свідоцтва про здобуття повної загальної середньої освіти зазначається один предмет «Фізика і астрономія». При цьому для держаної підсумкової атестації, як у формі зовнішнього незалежного оцінювання, так і у письмовій формі у закладі освіти учні можуть обирати предмет «фізика».

Ті заклади освіти, що обрали навчальні програми «Фізика. 10-11 класи» авторського колективу під керівництвом В.М.Локтева та «Астрономія. 10-11 клас» авторського колективу під керівництвом Яцківа Я. Я. в робочих навчальних планах і журналах записують окремі предмети «Фізика» і «Астрономія» розподіляючи навчальний час у такий спосіб:

у 10 класі: 3 год. фізика (рівень стандарту)

у 11 класі: 3 год. фізика і 1 год астрономія (рівень стандарту).

У додатку до свідоцтва про здобуття повної загальної середньої освіти зазначається два предмети: «фізика» і «астрономія». При цьому для держаної підсумкової атестації, як у формі зовнішнього незалежного оцінювання, так і у письмовій формі у закладі освіти учні можуть обирати предмет «фізика».

Особливості викладання фізики в 11 класах за навчальними програмами авторського колективу під керівництвом Локтева В. М.

Програми орієнтовані на формування основних компетентностей у природничих науках і технологіях, а також інших ключових компетентностей (математичної, інформаційно-цифрової, уміння вчитися впродовж життя тощо). Зазначене передбачає приділення головної уваги не запам'ятовуванню певного матеріалу, а глибокому розумінню законів природи та вмінню застосовувати ці закони. Саме тому основну частину уроку слід використовувати для наведення прикладів фізичних явищ у природі та побуті, пояснення фізичної суті явищ, аналізу прикладів їхнього застосування в техніці, медицині, будівництві тощо, розв'язування якісних і кількісних задач. Ланцюжок «спостерігаємо → пояснюємо → застосовуємо» має прослідковуватися під час вивчення будь-якого фізичного явища.

Учні мають сприймати фізику як важливу частину загальної природничо-наукової картини світу, розуміти роль фізики як теоретичної бази багатьох інших природничих наук. Окрім того, розвиток практично всіх природничих наук був би неможливим без приладів, в основі яких лежать досягнення фізики. Такий підхід до вивчення фізики сприятиме зацікавленості учнів, розвитку допитливості і, як наслідок, кращому розумінню сутності природничо-наукової картини світу.

Курс фізики 11 класу (як на рівні стандарту, так і на профільному рівні) побудовано таким чином, що під час його опанування цілком природним є розвиток компетентностей, повторення та поглиблення знань, отриманих у попередніх класах:

У темі «Електродинаміка» — повторення електростатики (8 і 10 класи), законів постійного струму (8 клас), електричного струму в різних середовищах (8 клас), властивостей магнітного поля й явища електромагнітної індукції (9 клас).

У темі «Електромагнітні коливання та хвилі» — повторення матеріалу про механічні коливання та хвилі (10 клас), механічні та електромагнітні хвилі (9 клас).

У темі «Оптика» — повторення законів геометричної оптики, принципів отримання зображень за допомогою дзеркал і лінз (9 клас), явищ інтерференції та дифракції механічних хвиль (10 клас).

У заключній темі «Атомна та ядерна фізика» — повторення складу атома та ядра, рівнянь ядерних реакцій, будови ядерного реактора (9 клас), елементів теорії відносності (10 клас), елементів механіки на прикладі зіткнень частинок (10 клас).

Під час вивчення нових питань слід якнайширше спиратися на вже вивчені розділи фізики та на аналогії між різними явищами та фізичними величинами (так, застосування аналогії між механічними та електромагнітними явищами полегшує вивчення електромагнітних коливань і хвиль, дозволяє учням краще розібратися в природі цих явищ).

Слід відстежувати наскрізні змістовні лінії курсу фізики: методи наукового пізнання; рух і взаємодії; речовина і поле; роль фізичних знань у житті суспільства, розвитку техніки і технологій, розв'язанні екологічних проблем.

Оскільки кількість задач, які учні можуть розв'язати в процесі навчання, є обмеженою, учитель має ретельно добирати ці задачі. Слід віддавати перевагу задачам, які не просто потребують вибору формули та підстановки числових значень. Найефективнішими з точки зору формування всіх компетентностей є задачі, що потребують певного (нехай і нескладного) аналізу фізичних явищ. Дуже корисними є задачі, які ґрунтуються на знайомих учням життєвих ситуаціях. Бажано частину завдань давати у форматі тестів ЗНО і пропонувати учням самостійно скласти відповідні завдання.

Під час вивчення, опанування і закріплення матеріалу бажано не просто коротко розповісти про важливі експерименти, а й показати відеофрагменти про відповідні досліди, у тому числі й найсучасніші (в мережі Інтернет можна знайти дуже цікаві та якісні матеріали відповідної тематики). Можна пропонувати учням самим знімати невеликі ролики нескладних експериментів або демонструвати ці експерименти безпосередньо під час уроку.

Слід звернути особливу увагу на зміни в програмі щодо навчального експерименту. Перш за все, наведений перелік експериментальних робіт є суто орієнтовним, учитель має право змінювати тематику робіт відповідно до наявного в кабінеті обладнання та особливостей того чи іншого класу. Такий підхід є реальним кроком до підвищення самостійності вчителя, створення стимулів до його творчості. Так само як і в 10 класі, в 11 класі передбачено лише обов'язковий мінімум виконання експериментальних робіт: по 4 роботи в I і II семестрах для рівня стандарту і по 7 робіт у I і II семестрах для профільного рівня.

Учитель має також право на свій розсуд вибирати форму проведення експериментальних робіт: це можуть бути, наприклад, фронтальні лабораторні роботи або лабораторний практикум. Для свідомого виконання експериментальних робіт напередодні або на початку уроку доцільно повторити відповідні теоретичні відомості, виконати завдання на визначення необхідного обладнання та створення можливого плану роботи.

Одним із методів активізації навчальної діяльності, формування і вдосконалення навичок роботи в команді є метод проектів. Тематика навчальних проектів пропонується вчителем або учнями та ученицями. Кількість годин, що

відводиться на виконання навчальних проєктів, визначається вчителем. Кількість проєктів, виконаних кожним учнем (ученицею), може бути довільною, але не меншою ніж один за навчальний рік. Один учень (учениця) може виконувати різні проєкти особисто або у складі окремих груп. Під час роботи над навчальними проєктами можна орієнтувати учнів на пошук матеріалів про найновіші наукові досягнення в мережі Інтернет. При цьому слід звертати їхню увагу на необхідність критичного ставлення і перевірки отриманої інформації, а також наголошувати на необхідності робити посилання на використані джерела.

Суттєвою загальною рисою програм, що відповідає сучасним тенденціям в освіті, є надання вчителю значно більшої свободи в питаннях планування навчального процесу. Так, у програмах обох рівнів наводиться лише загальна кількість годин на вивчення предмета «Фізика». А форми і методи навчання, розподіл кількості годин, що відводяться на вивчення розділів та окремих тем (це стосується як порядку вивчення тем, так і розподілу часу на їх вивчення), учитель визначає самостійно.

Орієнтовна кількість письмових контрольних робіт 4–6. Кількість письмових робіт для поточного оцінювання визначається вчителем самостійно.

Особливості вивчення фізики на профільному рівні

Слід ураховувати принципову особливість побудови програм профільного рівня та рівня стандарту: програма профільного рівня містить невелику кількість додаткових змістових питань порівняно з програмою рівня стандарту, структура обох програм є однаковою. Це означає, що головна різниця полягає не в обсязі матеріалу, що вивчається, а в глибині аналізу цього матеріалу та розвитку відповідних компетентностей.

Під час тематичного планування слід передбачити не просто розв'язання більшої кількості задач, а й поступове підвищення складності цих задач. Учні мають набути досвід розв'язування задач різних типів: розрахункових, якісних, графічних тощо.

Особливо важливим є розв'язання експериментальних задач, які до того ж викликають велику зацікавленість учнів.

Загалом же учитель має керуватися метою та завданнями курсу фізики, які чітко сформульовані в програмі. Що ж до шляхів реалізації поставлених завдань, то вчителю надані досить широкі можливості вибору та пошуку оптимальних варіантів.

Навчальні програми для 7-9 та для 10-11 класів (рівень стандарту, профільний рівень) не містять фіксованого розподілу годин між розділами і темами курсу. У програмах наводиться лише тижнева і загальна кількість годин на вивчення предмету. **Розподіл кількості годин, що відводиться на вивчення окремих розділів/тем, визначається вчителем.** За необхідності й виходячи з наявних умов навчально-методичного забезпечення, учитель має право самостійно визначати порядок вивчення тем та місце проведення лабораторних практикумів і практикумів з розв'язування задач – у кінці розділу або під час його вивчення.

Організовуючи освітній процес, вчителю варто пам'ятати, що компетентісно зорієнтоване навчання передбачає зміщення акцентів з накопичення нормативно визначених знань, умінь і навичок на вироблення й розвиток умінь діяти, застосовувати досвід у проблемних умовах (коли,

наприклад, наявні неповні дані умови задачі, дефіцит інформації про щось, обмаль часу для розгорненого пошуку відповіді, коли невідомі причино-наслідкові зв'язки, коли не спрацьовують типові варіанти рішення тощо). Саме тоді створюються умови для включення механізмів компетентності — здатності діяти в конкретних умовах і досягти результату.

У процесі навчання фізики й астрономії доцільно розуміти складові кожного з компонентів предметної компетентності: знаннєвого; діяльнісного та ціннісного. Разом з тим, предметні фізична та астрономічна компетентності є цілісними, тобто ні знання, ні вміння, ні досвід діяльності самі по собі не є компетентністю. Предметна компетентність взаємопов'язана з ключовими. Їх формування передбачає дотримання певних дидактичних і методичних вимог до процесу навчання, а саме:

1. Планування практичної діяльності учнів, як на уроці так і поза ним.

2. Підвищення активності учнів і використання ними сучасних інформаційних технологій (і не тільки комп'ютерів). Використання інформаційних технологій дає змогу активізувати навчальнопізнавальну, дослідницьку діяльність учнів, посилити самостійність в опануванні компетенціями, викликати інтерес до навчання фізики й астрономії.

3. Посилення прикладної спрямованості змісту навчання фізики й астрономії передбачає успішне використання знань, умінь і навичок як під час вивчення теоретичного матеріалу, так і в процесі розв'язання задач з фізики та астрономії, як практичного, так і теоретичного змісту, пов'язаних з іншими навчальними галузями. Дієвим засобом посилення прикладної спрямованості навчання є застосування методів моделювання, зокрема створення й дослідження моделей фізичних/ астрономічних процесів та явищ.

4. Заохочення і створення умов для співпраці, яке допомагає учням набутти цінні життєві навички, сприяє соціалізації та успішному набуттю суспільного досвіду.

5. Розгляд проблемних ситуацій, пов'язаних з реальним життям, з речами, які є в повсякденному житті, з природою, погодою, кліматом, здоров'ям тощо. Організація навчальнодослідницької та пошукової роботи, виконання проектних робіт (індивідуальних, парних, групових).

6. Підтримка зацікавленості учнів, забезпечення мотивації до навчання. □ Важливу роль у цьому процесі відіграє використання історичного матеріалу, який стимулює наукову творчість, пробуджує критичне ставлення до фактів, дає учням уявлення про фізику й астрономію як невід'ємну складову загальнолюдської культури.

7. Посилення уваги до вивчення природничих наук формує в учнів цілісну картину світу, забезпечує розвиток абстрактного мислення, творчої уяви, самостійності, пізнавальних здібностей учнів, розширення їх інтелектуальних можливостей, просторового уявлення, творчої активності.

8. Створення навчальних ситуацій, що сприяють розвитку творчого підходу до пошуку учнями способів вирішення проблем, критичного оцінювання отриманих результатів.

Постійне залучення учнів до різних видів навчальнопізнавальної діяльності сприяє засвоєнню не лише теоретичних, а й оперативних знань. Важливим засобом формування предметної та ключових компетентностей під

час вивчення фізики й астрономії є навчальний фізичний експеримент. навчальний експеримент реалізується у формі демонстраційного й фронтального експерименту, робіт лабораторного практикуму, домашніх дослідів і спостережень. Завдяки навчальному експерименту учні оволодівають досвідом практичної діяльності людства в галузі здобуття фактів та їхнього попереднього узагальнення на рівні емпіричних уявлень, понять і законів. Експеримент виконує функцію методу навчального пізнання, завдяки якому у свідомості учнів утворюються нові зв'язки та відношення, формується суб'єктивно нове особистісне знання. Він дидактично забезпечує процесуальну складову навчання фізики й формує в учнів експериментальні вміння й дослідницькі навички, озброює їх інструментарієм дослідження, який стає засобом навчання. Звертаємо увагу, що наказом Міністерства освіти і науки України від 26.06.2018 № 696 затверджено програми (режим доступу: <https://cutt.ly/TtEFPO>), за якими починаючи з 2020 року буде проводитися зовнішнє незалежне оцінювання результатів навчання, здобутих на основі повної загальної середньої освіти.

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Хімія

Навчання хімії у закладах загальної середньої освіти у 2019/2020 навчальному році здійснюватиметься за такими **навчальними програмами:**

7 - 9 класи – Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. Хімія. 7-9 класи, затверджена наказом МОН України від 07.06.2017 № 804. Програму розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства (<https://goo.gl/GDh9gC>).

8 – 9 класи з поглибленим вивченням хімії – Програма для загальноосвітніх навчальних закладів з поглибленим вивченням хімії, затверджена наказом МОН України від 17.07.2015 № 983. Програму розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства (<https://goo.gl/GDh9gC>).

У 2018/2019 навчальному році у старшій школі починається перехід на навчальні програми, розроблені відповідно до Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 № 1392. Тому 10 та 11 класи навчатимуться за різними програмами:

10 – 11 класи:

- Програма з хімії для 10–11 класів закладів загальної середньої освіти. Рівень стандарту (затверджена наказом МОН України від 23.10.2017 № 1407). Програму розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства (<https://goo.gl/fwh2BR>);
- Програма з хімії для 10–11 класів закладів загальної середньої освіти. Профільний рівень (затверджена наказом МОН України від

23.10.2017 № 1407). Програму розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства (<https://goo.gl/fwh2BR>).

Програми позбавлені поурочного поділу. Вчитель може самостійно розподіляти навчальні години і визначати послідовність розкриття навчального матеріалу в межах окремої теми, але так, щоб не порушувалась логіка його викладу.

Варіативна складова навчальних планів до типових освітніх програм може використовуватись на підсилення предметів інваріантної складової. У такому разі розподіл годин на вивчення тієї чи іншої теми навчальної програми здійснюється вчителем самостійно і фіксується у календарно-тематичному плані, який погоджується керівником навчального закладу чи його заступником. Вчитель записує проведені уроки на сторінках класного журналу, відведених для навчального предмета, на підсилення якого використано зазначені години.

Одним із шляхів диференціації та індивідуалізації навчання є впровадження в шкільну практику системи курсів за вибором та факультативів, які реалізуються за рахунок варіативного компонента змісту освіти і доповнюють та поглиблюють зміст навчального предмета.

Зміст програм курсів за вибором і факультативів як і кількість годин та клас, в якому пропонується їх вивчення, є орієнтовним. Учителі можуть творчо підходити до реалізації змісту цих програм, урахувавши кількість годин виділених на вивчення курсу за вибором (факультативу), інтереси та здібності учнів, потреби регіону, можливості навчально-матеріальної бази закладу освіти. Окремі розділи запропонованих у збірниках програм можуть вивчатися як самостійні курси за вибором. Слід зазначити, що навчальні програми курсів за вибором можна використовувати також для проведення факультативних занять і навпаки, програми факультативів можна використовувати для викладання курсів за вибором.

В освітньому процесі заклади загальної середньої освіти можуть використовувати лише навчальну літературу, що має гриф МОН України або схвалена відповідною комісією Науково-методичної ради з питань освіти Міністерства освіти і науки України. Перелік цієї навчальної літератури постійно оновлюється, його розміщено за посиланням <https://goo.gl/TnGiJX>

Починаючи з **2019/2020 навчального року, навчання хімії в 11 класі** закладів загальної середньої освіти здійснюватиметься за новими, розробленими на компетентнісних засадах, навчальними програмами, які відповідають Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа».

Навчальні програми містять перелік очікуваних результатів навчання – це орієнтир вчителя на досягнення мети освітнього процесу на відповідному змісті зазначених тем програми. Така структура навчальної програми полегшить планування цілей і завдань уроків, дасть змогу виробити адекватні методичні підходи до проведення навчальних занять, поточного й тематичного оцінювання.

Отже, основним завданням кожного уроку має стати досягнення певного результату навчання, тобто набуття, формування чи розвиток учнем визначених навчальною програмою умінь, навичок, ставлень, цінностей, зазначених у відповідному структурному складнику програми. А відтак мають змінитися підходи до конструювання і проведення навчальних занять. Від трансляції

готових знань учитель має перейти до методик, які дозволять учням самостійно добувати знання у ході навчальної діяльності; формувати уміння їх застосовувати у різних ситуаціях, генерувати і продукувати ідеї або нові знання; висловлювати власну точку зору щодо певних процесів чи явищ тощо.

За новою навчальною програмою з хімії в 11 класі вивчатимуться неорганічні речовини й тема з узагальнення знань.

Рівень стандарту. В 11 класі поглиблюються знання із загальної хімії і хімії неорганічних речовин, набуті в основній школі. Вивчається хімія неметалічних і металічних елементів згідно з будовою їхніх атомів та місцем у періодичній системі хімічних елементів. Послідовно вивчаються фізичні й хімічні властивості найважливіших сполук елементів (з якими учні зустрічаються у побуті, довкіллі), правила поводження з ними, одержання та використання їх.

Тема «Хімія і прогрес людства», якою закінчується курс хімії, має узагальнювальний характер. Розкривається роль хімії у створенні нових матеріалів, розвитку нових напрямів технологій, розв'язанні продовольчої, сировинної, енергетичної, екологічної проблем. Узагальнюються світоглядні питання щодо місця хімії поміж інших наук про природу.

Завершується вивчення хімії ознайомленням із зеленою хімією як новою філософією сучасного розвитку хімічної індустрії, наукових досліджень та світогляду молодого покоління хіміків. Її завдання – допомогти людству у відборі таких вихідних матеріалів і схем технологічних процесів, які взагалі виключають використання будь-яких шкідливих вихідних речовин або їх утворення в процесі виробництва/використання хімічної продукції.

Звертаємо увагу, що відповідно до «Програми з хімії для 10–11 класів закладів загальної середньої освіти. Рівень стандарту» в 11 класі на рівні стандарту не передбачено розгляд питань щодо електронних та графічних електронних формул, валентних можливостей та ступенів окиснення d-елементів (окрім Феруму). Також програмою передбачено вивчення принципу роботи гальванічного елемента, проте електроліз не розглядається.

Профільний рівень. Програмою передбачено підготовку учнів з хімії на рівні, що забезпечує наступність між загальною середньою та професійною освітою.

З основної школи учні вже мають певні знання про неорганічні речовини, їхні основні класи, закономірності хімічних реакцій, розчини. Проте цих знань недостатньо для того, щоб розкрити особливості хімічних елементів та їхніх сполук, пояснити залежність між складом, будовою, властивостями, способами одержання і застосування речовин. Тому, перш ніж розпочати вивчення неорганічної хімії, програмою передбачено як повторення основних хімічних понять, так і поглиблення їх змісту й розширення обсягу, а також введення деяких нових хімічних понять. Зміст програми складають три розділи.

Розділ 1 «Повторення та поглиблення найважливіших теоретичних питань курсу хімії основної школи» передбачає повторення і поглиблення знань: а) про будову атома за рахунок розгляду енергії йонізації та спорідненості до електрона, збудженого стану атома, електронної конфігурації атомів елементів IV періоду Періодичної системи, ознайомлення з d-елементами; б) про будову речовини та окисно-відновні реакції, ознайомлення з їх типами, а також вивчення

нового поняття “гідроліз солей”.

Розділи II «Неметалічні елементи та їхні сполуки» і III «Металічні елементи та їхні сполуки» мають подібне структурування навчального матеріалу, що забезпечує однакову логічну послідовність розгляду всіх груп хімічних елементів за алгоритмом: положення елемента в періодичній системі – будова атома та його характеристики – будова простої речовини та її фізичні й хімічні властивості – склад, будова, фізичні та хімічні властивості найважливіших сполук – поширення у природі та біологічна роль елементів – добування і застосування, вплив елементів та їх сполук на організм людини і довкілля.

Способи промислового виробництва найважливіших неорганічних речовин розглядаються на прикладах добування сульфатної кислоти, амоніаку, чавуну та сталі у відповідних темах, де вивчаються ці сполуки. Розглядаються основні наукові принципи виробництв, а також екологічні проблеми, що з ними пов'язані.

У змісті курсу узагальнюються, поглиблюються та розширюються теоретичні знання учнів про хімічну реакцію. Так, вивченню промислового виробництва сульфатної кислоти передують опанування знань про хімічну рівновагу, які в подальшому використовуються і закріплюються під час вивчення виробництва амоніаку. У процесі розгляду способів добування металів вводиться поняття про електроліз розплавів і водних розчинів речовин.

Зміст розділу IV «Узагальнювальне повторення найважливіших питань курсу хімії» присвячено систематизації та узагальненню знань про органічні й неорганічні речовини на спільній теоретичній основі. Матеріал структурується навколо трьох основних блоків знань – про речовину, хімічну реакцію та роль хімії у житті суспільства.

Організацією Об'єднаних націй 2019 рік оголошено Міжнародним роком Періодичної таблиці хімічних елементів (ІУРТ2019) на відзнаку 150 річниці створення цієї таблиці Дмитром Менделєєвим 1869 року (<https://en.unesco.org/commemorations/iypt2019>). З експозицією серії постерів різними мовами, включно з українською, які відображають важливу роль хімії у нашому житті, історію відкриття, поширення в природі та використання елементів Періодичної таблиці та їхніх сполук, можна ознайомитись за посиланням: <http://www.elementsinyourlife.org>.

Інформуємо, що відповідно до графіку проведення всеукраїнського конкурсу «Учитель року» у 2019/2020 навчальному році проводитиметься конкурс у номінації «Хімія».

Звертаємо увагу, що наказом Міністерства освіти і науки України від 26.06.2018 № 696 затверджено програми (<https://cutt.ly/TtEFPO>), за якими починаючи з 2020 року буде проводитися зовнішнє незалежне оцінювання результатів навчання, здобутих на основі повної загальної середньої освіти.

Додаток
до листа Міністерства

Природничі науки

У 2019/2020 навчальному році продовжується впровадження експериментального інтегрованого курсу «Природничі науки» в 10 -11 класах закладів загальної середньої освіти. Експериментальне впровадження здійснюватиметься на базі закладів освіти – учасників експерименту, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 03.08.2018 № 863. До експерименту можуть долучитися заклади освіти, які подадуть заявку на включення їх до експерименту.

До експериментального впровадження підготовлено 4 проекти навчальних програм інтегрованого курсу «Природничі науки», яким надано гриф відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017 № 1407 «Про надання грифу МОН навчальним програмам для учнів 10-11 класів закладів загальної середньої освіти»:

проект 1 – «Природничі науки» для 10-11 класів гуманітарного профілю загальноосвітніх навчальних закладів. Інтегрований курс (авт. Дьоміна І. О., Задоянний В. А., Костик С. І.);

проект 2 – «Природничі науки» 10-11 клас. Інтегрований курс (авт. Засєкіна Т. М., Буняк М. М., Бухтіяров В. К., Григорович О. В., Капіруліна С. Л., Козленко О. Г., Ньюкало Т. Г., Семененко І. Б., Сокол Т. К., Шабанов Д. А., Шагієва Р. Р.);

проект 3 – «Природничі науки. Минуле, сучасне та можливе майбутнє людства і біосфери» для 10-11 класів (авт. Шабанов Д. А., Козленко О. Г.);

проект 4 – «Природознавство» 10-11 класи (авт. Ільченко В. Р., Булава Л. М., Гринюк О. С., Гуз К. Ж., Ільченко О. Г., Коваленко В. С., Ляшенко А. Х.).

Заклад освіти обирає на свій розсуд будь-який варіант програми.

На вивчення цього курсу навчальним планом Типової освітньої програми, затвердженої наказом МОН від 20.04.2018 № 408, передбачено 4 години на тиждень. Викладати цей курс можуть вчителі, які викладають предмети «Фізика», «Біологія», «Хімія», «Географія». Передбачається, що весь курс викладає один учитель. Відповідно до пункту 1 наказу Міністерства освіти і науки від 01.04.2019 № 415 органи управління освітою обласних, Київської міської державних адміністрації, за участю місцевих органів влади й інститутів післядипломної педагогічної освіти зобов'язані забезпечити в межах чинного законодавства підвищення кваліфікації за очно-дистанційною формою навчання вчителів закладів загальної середньої освіти, які є учасниками експерименту із запровадження інтегрованого курсу природничих дисциплін.

Обираючи зазначений курс заклади освіти мають враховувати, що він реалізовує мінімальні вимоги державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти, і рекомендований учням, для яких природничі предмети не є профільними. Проте ця умова не обмежує бажання і можливості учнів складати ЗНО з біології, фізики, хімії чи географії за умови їхньої самостійної підготовки. У такому разі, результати ЗНО з предметів фізика, хімія, біологія, географія, зараховуються учням як державна підсумкова атестація.

У додаток до свідоцтва про здобуття повної загальної середньої освіти таким учням виставляється оцінка з навчального предмета «Природничі науки»;

для держаної підсумкової атестації, як у формі зовнішнього незалежного оцінювання, так і у письмовій формі у закладі освіти, вони можуть обирати один із предметів природничого циклу; у додаток до свідоцтва виставляється оцінка за державну підсумкову атестацію з обраного предмета.

Відповідно до програми експерименту авторськими колективами навчальних програм розробляється навчально-методичне забезпечення інтегрованого курсу «Природничі науки». На офіційному веб-сайті Інституту модернізації змісту освіти створено сторінку «Природничі науки», на якій у рубриці навчально-методичне забезпечення є посилання на відповідні ресурси (режим доступу: <https://imzo.gov.ua/osvitni-proekti/intehrovanyj-kurs-pryrodnychi-nauky/navchalno-metodychne-zabezpechennya/>). Також на сайті Запорізького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти можна ознайомитись з розробками уроків, дидактичними матеріалами, посібниками, розробленими учителями-експериментаторами Запорізької області (режим доступу: <https://ele.zp.ua/sites/nature/>).

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Математика

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 № 1392 «Про затвердження Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти» та типової освітньої програми для закладів загальної середньої освіти III ступеня у 2019/2020 навчальному році 11 класи закладів загальної середньої освіти будуть вивчати математику на рівні стандарту (3 години на тиждень) або на профільному рівні (9 годин на тиждень).

Нові навчальні програми було укладено на компетентнісній основі. Розставлені наголоси на формування практичних навичок для подальшого їх застосування в реальному житті замість опрацювання великого об'єму теоретичного матеріалу без можливості його застосування на практиці.

Як і в середній школі курс математики покликаний не лише для розвитку математичної компетентності, а й інших ключових компетентностей. У програмах наведено таблицю з переліком ключових компетентностей, та завданнями, покладеними на математику для їх розвитку.

Також значна увага приділяється вивченню наскрізних ліній, а саме: «Екологічна безпека та сталий розвиток», «Громадянська відповідальність», «Здоров'я і безпека», «Підприємливість та фінансова грамотність».

Наскрізні лінії є соціально значимими надпредметними темами, які допомагають формуванню в учнів уявлень про суспільство в цілому, розвивають здатність застосовувати отримані знання в різних ситуаціях.

Безперечно основним засобом імплементації наскрізних ліній у математику є вибір задач. Також це можливо за рахунок виконання навчальних проектів, під час виконання яких учні повинні працювати групами, розділяти ролі, вчитись взаємодіяти в колективі, шукати та аналізувати інформацію, презентувати власні напрацювання на загальній.

Рівень стандарту

Нова навчальна програма з математики (Алгебра та початки аналізу та геометрія) для учнів 10-11 класів закладів загальної середньої освіти (<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-10-11-klas/2018-2019/matematika.-riven-standartu.docx>) розрахована на 3 години на тиждень. Вивчаються 2 окремих предмета: «Алгебра і початки аналізу» та «Геометрія». У I семестрі 10 класу виділяється 2 години на геометрію та 1 година на алгебру і початки аналізу, у II семестрі навпаки – 1 година на геометрію та 2 години на алгебру і початки аналізу. Разом на вивчення алгебри і початків аналізу відводиться 54 години протягом року, а на геометрію 51 година.

У кінці кожної теми з алгебри і початків аналізу та з геометрії вчитель проводить тематичне оцінювання. При виставленні тематичної оцінки враховуються всі види навчальної діяльності, що підлягали оцінюванню протягом вивчення теми крім оцінок за ведення зошита.

Семестрове оцінювання здійснюється на підставі тематичного окремо з алгебри і початків аналізу і окремо з геометрії. Типовою освітньою програмою закладів загальної середньої освіти III ступеню передбачене оцінювання учнів 10-11-х класів з математики. Семестрова оцінка з математики виводиться як середнє арифметичне семестрових оцінок з двох математичних курсів (алгебри і початків аналізу та геометрії) та здійснюється округлення до цілого числа. (Наприклад, учень/учениця має семестрові оцінки 8 з алгебри і початків аналізу і 9 з геометрії. Тоді середнє значення становитиме $(8+9):2=8,5\approx 9$. Отже, семестрова оцінка з математики – 9). **Семестрова оцінка** з математики виставляється без дати до класного журналу на сторінку з алгебри і початків аналізу в колонку з надписом «I семестр. Математика», «II семестр. Математика» та на сторінку зведеного обліку. Семестрова оцінка може підлягати коригуванню відповідно до **«Інструкції з ведення класного журналу учнів 5-11(12)-х класів загальноосвітніх навчальних закладів»**, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 03 червня 2008 року № 496. Коригована семестрова оцінка з математики виводиться як середнє арифметичне скоригованих семестрових оцінок з двох математичних курсів (алгебри і початків аналізу та геометрії) та здійснюється округлення до цілого числа за наведеним прикладом. Виставляється коригована семестрова оцінка з математики на сторінку з алгебри і початків аналізу.

Річне оцінювання здійснюється на основі семестрових або скоригованих семестрових оцінок з математики. Річна оцінка з математики виставляється на сторінку з алгебри і початків аналізу в стовпчик з надписом «Річна. Математика». На сторінку зведеного обліку навчальних досягнень учнів річна оцінка з математики виставляється у стовпчик «Математика».

Можливе виділення додаткових годин із варіативного складника навчального плану. Розподіл додаткових годин між алгеброю та початками аналізу і геометрією залишається на розсуд вчителя. Додаткові години поповнюють години резерву. У свою чергу, години резерву вчитель, на власний розсуд може витратити на систематизацію та повторення матеріалу на початку та в кінці року, збільшення кількості годин на кожен із вказаних тем, зокрема для внесення змін до орієнтовного календарно-тематичного плану.

Профільний рівень

Для учнів, які вивчатимуть математику на профільному рівні, укладено 2 нові навчальні програми: перша, призначена для учнів, які до 10 класу навчалися в закладах загальної середньої освіти і вирішили обрати математичний профіль лише в 10 класі (<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-10-11-klas/2018-2019/matematika-profilnij-rivenfinal.docx>).

Друга програма, розрахована на учнів, які вивчали математику поглиблено з 8 класу (<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-10-11-klas/2018-2019/matematika-poglibl-rivenfinal.docx>)

Ці навчальні програми розраховані на 9 годин на тиждень (6 годин алгебри та початків аналізу і 3 години геометрії).

Під час підготовки вчителів до уроків радимо використовувати періодичні фахові видання: «Математика в рідній школі», «Математика», «Математика в школах України».

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Інформатика

У 2019/2020 навчальному році вивчення інформатики основній та старшій школі закладів загальної середньої освіти здійснюватиметься за навчальними програмами, які розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства освіти і науки України:

Класи (рівні)	Рік затвердження програми	Посилання
Основна школа (5-9 класи)		
5-8	2017	https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-5-9-klas/onovlennya-12-2017/8-informatika.docx
9	2015	https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-5-9-klas/onovlennya-12-2017/programa-informatika-5-9-traven-2015.pdf
Поглиблене вивчення інформатики		
8-9	2016	https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-5-9-klas/informatika.pdf
Старша школа (10-11 клас)		
Рівень стандарту	2017	https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-10-11-klas/2018-2019/informatika-standart-10-11.docx
Профільний рівень		https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-10-11-klas/2018-2019/01/10-11-profilniy-riven.docx

Основна школа

У 2019/2020 навчальному році за новою навчальною програмою з інформатики, призначеною для учнів, що вивчали інформатику у 2–4 класах, вперше вчитимуться учні **8 класів**. Вони вивчатимуть 5 тем: «Кодування даних та апаратне забезпечення», «Опрацювання текстових даних», «Створення та публікація веб-ресурсів», «Опрацювання мультимедійних об'єктів» і «Алгоритми та програми». Перша тема частково об'єднує навчальний матеріал з перших двох тем попередньої програми за виключенням питань, що стосуються програмного забезпечення комп'ютера: класифікація програмного забезпечення, ліцензії на програмне забезпечення, основні функції операційних систем, системне та службове програмне забезпечення, архівування даних тощо. Ці питання виключені з програми 8 класу.

У навчальній програмі з інформатики для 8 класу можна виділити 3 основні напрями:

- фундаментальні наукові поняття (теми «Кодування даних та апаратне забезпечення»);
- інформаційні технології (теми «Опрацювання текстових даних», «Створення та публікація веб-ресурсів» та «Опрацювання мультимедійних об'єктів»);
- основи алгоритмізації та програмування.

Під час навчання за першим напрямом у 8 класі починається формування понятійного апарату інформатики як науки. Учні знайомляться як з базовими математичними принципами кодування інформації, так і з особливостями кодування інформації різного типу, з одиницями виміру довжини інформаційних повідомлень та з двійковою системою числення. Отримані знання необхідні для усвідомлення фізичних принципів опрацювання даних в комп'ютерах, а потім, у 9 класі, — для розуміння принципів роботи системного програмного забезпечення, зокрема архіваторів.

Тема присвячена опрацюванню текстових документів також передбачає ряд змін. Так як особливості опрацювання певних об'єктів текстового документа за оновленою програмою вивчено в 5 класі (списки, таблиці, графічні об'єкти), тому основна увага зосереджена на формуванні навичок опрацювання складних за структурою документів з використанням стилів, автоматизованого створення змісту документа, пошуку та заміни фрагментів тексту тощо. Загалом, у 8 класі завершується вивчення текстового процесора, розпочате в 5 класі.

Ознайомлення зі створенням та публікацією веб-ресурсів це нова тема для 8 класу. В ній передбачено формування навичок створення сайтів з використанням автоматизованих засобів, наприклад Google Sites. Учні ознайомлюються з основними правилами ергономічного розміщення відомостей на веб-сторінці, повинні навчитися використовувати гіпертекстові, графічні й мультимедійні елементи на веб-сторінках.

У темі «Опрацювання мультимедійних об'єктів» важливі зміни не відбулися.

У темі «Алгоритми та програми» формуються ключові поняття об'єктно-орієнтованої методології програмування: програмного об'єкта, пов'язаної з об'єктом події, обробника події тощо. Учні навчаються створювати найпростіші

програми з графічним інтерфейсом. Інтерпретація та спосіб виконання вимог навчальної програми у цій темі залежить від того, у якому середовищі учні програмували в 7 класі. Якщо це було середовище з підтримкою повнофункціональної мови програмування, то такі діяльнісні компетенції як «Створює і налагоджує програми», «Використовує в програмах вирази, коректно добирає типи даних», «Розв'язує задачі з використанням усіх базових алгоритмічних структур, змінних та констант», а також такі пункти змісту навчальної програми як «Типи даних у програмуванні», «Структура програми», «Введення й виведення даних» тощо вже мали бути освоєні в 7 класі, й у 8 класі йдеться про застосування цих компетенцій у процесі створення об'єктно-орієнтованих програм, зокрема програм з графічним інтерфейсом користувача. Якщо ж у 7 класі учні ще навчалися блочного програмування, то цих компетенцій вони можуть набувати, створюючи як об'єктно-орієнтовані, так і класичні структурні програми.

Зауважимо, що від учнів не вимагається усвідомлювати парадигму об'єктно-орієнтованого програмування в усій її повноті й використовувати такі об'єктно-орієнтовані засоби програмування, як успадкування і поліморфізм. Навчальна програма орієнтована фактично на пропедевтику об'єктно-орієнтованого програмування, на засвоєння та практичне застосування лише таких концепцій, як програмний об'єкт, його властивості та методи. Вивчення поняття класу об'єктів навчальною програмою не вимагається, однак є рекомендованим, оскільки це також одна з найбільш фундаментальних складових об'єктно-орієнтованого підходу в програмуванні.

Також не вимагається, щоб усі розроблювані учнями програми мали графічний інтерфейс користувача, хоча такий підхід цілком можливий. Однак можливо також, крім навчання програмуванню графічного інтерфейсу користувача, створювати програми, де використовуються об'єкти, але не елементи керування.

Щодо порядку вивчення матеріалу в темі «Алгоритми та програми», то рекомендуємо починати з навчання засад об'єктно-орієнтованого програмування, а задачі, розв'язання яких спрямоване на здобуття інших компетенцій, наприклад «використання усіх базових алгоритмічних структур, змінних та констант» добирати так, щоб під час їх розв'язання використовувалися об'єктні засоби.

Основною вимогою до вибору мови програмування у 8 класі є підтримка в ній базових концепцій об'єктно-орієнтованого програмування. Цій вимозі задовольняють такі мови, як Object Pascal, Visual Basic, Python, Java, C#, C++ тощо. Рекомендовано використовувати такі середовища програмування, як Lazarus, Visual Studio (безкоштовна версія Community Edition), IDLE for Python та ін. Для створення програм з графічним інтерфейсом користувача на Python існує 3 вільнопоширювані кросплатформені бібліотеки: PyQt, WxPython і Tkinter, з яких WxPython є найсучаснішою та має найширші можливості. Усі 3 бібліотеки можна використовувати в будь-яких середовищах розробки для Python, зокрема у найпростішому Python IDLE. Однак конструювати графічний інтерфейс доведеться засобами текстового програмування, описуючи параметри елементів керування. Візуальний режим створення графічного інтерфейсу користувача підтримується вільнопоширюваним (на основі ліцензій вільного

поширення) редактором MonkeyStudio (<https://monkeystudio.pasnox.com/>) на основі бібліотеки PyQt.

Отже, оновленою програмою передбачено вивчення у 8 класі особливостей подійно та об'єктно орієнтованих мов програмування, ознайомлення з об'єктами та особливостями розробки програм з графічним інтерфейсом. З програми цього класу виключено роботу з базовими графічними примітивами мовами програмування.

Зменшення кількості тем і обсягу програмових вимог у 8 класі повинно сприяти системному та міцному засвоєнню знань, забезпеченню якісного формування відповідних інформаційно-комунікаційних компетентностей.

У 9 класі завершується вивчення курсу інформатики в основній школі. Тому значну увагу слід приділяти узагальненню й повторенню матеріалу, повноцінному й цілісному формуванню ІТ-компетентностей. Так, теми «Інформаційні технології у суспільстві» та «Основи інформаційної безпеки» завершують змістову лінію «Інформація, інформаційні процеси, системи, технології». Хоча певний матеріал із цих тем, такий як «інформаційні процеси та системи», «апаратне та програмне забезпечення інформаційної системи», учні вже вивчали у попередніх класах, у 9 класі його слід пройти на глибшому рівні, з урахуванням того, що у 8 класі вивчалися основні поняття кодування інформації та вимірювання довжини двійкових повідомлень. Також особливу увагу у згаданих темах слід приділити суспільному значенню інформаційних технологій, етичним і правовим аспектам спільного використання інформаційних продуктів.

Загалом, спільне використання інформаційних систем і продуктів є наскрізною лінією в 9 класі, що розкривається в темах «Комп'ютерні презентації» (через демонстрацію презентації перед аудиторією і її спільне обговорення), «Комп'ютерне моделювання» (наприклад колективне складання карт знань) та «Створення персонального навчального середовища» (елемент середовища колективної взаємодії в мережі Інтернет).

У разі спільного використання інформаційних систем і продуктів важливим є вміння грамотно й переконливо подати інформацію, виховання якого є іншою наскрізною лінією курсу в 9 класі, що розкривається в темах «Комп'ютерні презентації», «Комп'ютерні публікації» та «Комп'ютерна графіка. Векторний графічний редактор». Оскільки в комп'ютерних презентаціях і публікаціях використовуються векторні графічні об'єкти, то, за бажанням вчителя, тему «Комп'ютерна графіка. Векторний графічний редактор» можна вивчати до презентацій і публікацій.

Темою «Табличні величини та алгоритми їх опрацювання» завершується вивчення змістової лінії основ алгоритмізації та програмування в основній школі. Йдеться про алгоритми роботи з масивами чи аналогічними структурами даних. Ще до початку вивчення теми учні повинні розуміти призначення цих алгоритмів та вміти застосовувати їх до розв'язання задач, оскільки цей матеріал вивчався в темі «Технології опрацювання числових даних у середовищі табличного процесора» у 8 класі. На ці знання потрібно спиратися та актуалізувати їх. Вдалим методичним прийомом може бути також розгляд рядка чи стовпця електронної таблиці як прикладу одновимірного масиву. Отже, вивчення даної теми полягає в розкритті та програмуванні змісту алгоритмів, які

учні вже вміють застосовувати в іншому програмному середовищі. Це стосується і такого матеріалу, як «Візуалізація елементів табличної величини за допомогою графічних примітивів», що передбачає побудову графіка чи гістограми програмним шляхом. Що стосується введення та виведення табличних величин, то, хоча в навчальній програмі пропонується застосовувати для цього багаторядкове текстове поле, вчитель може вибрати й інші засоби, якщо це буде доцільним з огляду на особливості мови та середовища програмування.

Щодо викладання інформатики у 9 класі залишаються чинними методичні рекомендації 2018 року (лист МОН від 03.07.2018 № 1/9-415), а для 5-7 класів — методичні рекомендації 2017-2018 років.

Старша школа Рівень стандарту

Реалізація змісту освіти в старшій школі, визначеного Державним стандартом базової і повної загальної середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 року № 1392, у відповідності до навчальних планів типової освітньої програми закладів загальної середньої освіти III ступеня, затвердженої наказом МОН від 20.04.2018 № 408, забезпечується в тому числі й вивченням «Інформатики» як вибірково-обов'язкового предмета.

Щодо викладання інформатики у 10 (11) класі на рівні стандарту як вибірково-обов'язкового предмета діють методичні рекомендації відповідно до листа МОН від 03.07.2018 № 1/9-415.

Профільний рівень

Зміст навчальної програми з інформатики (профільний рівень) для учнів 10-11 класів передбачає вивчення таких основних розділів:

10 клас:

- Мова програмування та структури даних
- Сучасні інформаційні технології
- Аналіз і візуалізація даних
- Графіка/мультимедіа
- Електронні публікації

11 клас:

- Бази даних
- Алгоритми
- Веб-технології
- Парадигми та технології програмування

У 2019-2020 навчальному році вперше реалізується програма профільного рівня з інформатики в **11-х класах** закладів загальної середньої освіти. Програма профільного рівня складається з двох змістових ліній: інформаційно-комунікаційні технології «Основи алгоритмізації та об'єктно-орієнтованого програмування», які в II семестрі 11 класу об'єднуються в двох наскрізних розділах: програмування на VBA в офісних програмах та «Інформаційні технології у проектній діяльності». Під час вивчення останнього розділу передбачається засвоєння учнями методики проектної роботи та виконання трьох чи більше тематичних проектів командами (групами) з кількох учнів, що вимагає закріплення наявних та набуття поглиблених навичок роботи з офісними продуктами, зокрема з використанням елементів програмування. Остання тема

розділу «Інформаційні технології у проектній діяльності» полягає у створенні звіту з усіх інших виконаних проектів у формі веб-сторінки.

У змістовій лінії «Основи алгоритмізації та програмування» рекомендується опанувати одну з професійних мов програмування, наприклад C++, Java або Python, незалежно від того, на якій мові учні вчилися програмувати в основній школі. Саме в розрахунку на те, що буде вивчатися нова мова, у I семестрі 10 класу в цій змістовій лінії передбачено повторення всього матеріалу з алгоритмізації та програмування, який вивчався в курсі інформатики в основній школі. Однак деякі теми цього розділу, наприклад «Моделі та моделювання» та «Мови програмування» мають вивчатися на глибшому та більш формальному рівні.

У II семестрі 10 класу в змістовій лінії «Основи алгоритмізації та програмування» вивчаються базові механізми роботи зі структурами даних, такі як вказівники та записи (у термінології C — «структури»), використовуючи які в 11 класі учні опануватимуть методи роботи зі структурами даних — списками та їх різновидами, а також графами. Також у 10 класі вводиться і закріплюється таке важливе поняття, як користувацькі функції та процедури. У результаті учні мають опанувати принцип функціональної декомпозиції програм, навчитися виокремлювати в задачах підзадачі, що розв'язуються за допомогою функціональних модулів. Важливим є також опанування механізму рекурсії (у 10 класі — на найпростіших задачах на кшталт обчислення НСД двох чисел), оскільки в 11 класі учні вивчатимуть рекурсивні алгоритми на графах. У цілому за підсумками вивчення програмування в 10 класі в учнів має сформуватися цілісна картина методології структурного програмування та базових механізмів роботи зі структурами даних.

Ці дві «підлінії» змістової лінії «Основи алгоритмізації та програмування» — методології програмування та опрацювання структур даних — розвиваються в 11 класі. Так, у розділі «Основи об'єктно-орієнтованого проектування» пропонується вивчати основи методології об'єктно-орієнтованого програмування на основі графічної мови проектування програмного забезпечення UML. Ця мова дає можливість зображувати об'єктно-орієнтоване програмне забезпечення в різних розрізах: структури класів, взаємодії та внутрішньої логіки методів тощо. Для відображення кожного аспекту призначено окремий тип діаграм UML, з яких навчальною програмою профільного рівня пропонується вивчати три типи:

- діаграми класів, що дають змогу зобразити структуру класів у програмі та їх взаємозв'язків (успадкування, агрегація, композиція, асоціація);
- діаграми послідовностей, що дають змогу зображувати графічно послідовність викликів методів одних об'єктів іншими;
- діаграми діяльності (activity), що подібні до класичних блок-схем і дають змогу зображувати графічно внутрішню логіку методів.

Для конкретного програмного проекту ці діаграми рекомендовано будувати саме в зазначеній послідовності, адже діаграма класів дає уявлення про загальну структуру об'єктно-орієнтованої програми і тільки коли її побудовано, можна визначати, об'єкти яких класів які методи викликатимуть для розв'язання певних задач. У діаграмі послідовностей самі методи розглядаються лише як

«чорні скриньки», тобто достатньо тільки задекларувати, що метод виконує та які має параметри, не вдаючись у подробиці його реалізації. І тільки на підставі цієї інформації можна визначати деталі реалізації методів за допомогою діаграм діяльності.

Процес побудови UML-діаграм є ітеративним, тобто після побудови діаграм послідовностей і діяльності діаграма класів, як правило, уточнюється, що може, своєю чергою, потребувати внесення змін у діаграми послідовностей і діяльності. Також може бути доцільним ще до розроблення діаграми класів побудувати діаграму прецедентів (use case), яка дає змогу структурувати загальний функціонал програми і використовується, як правило, на етапі визначення вимог до програмного забезпечення.

До написання програмного коду рекомендується переходити лише після того, як всі необхідні UML-діаграми побудовано. Деякі UML-редактори дають змогу генерувати «скелет» програмного коду, тобто заглушки класів і методів, автоматично, на основі UML-діаграм. Рекомендуємо використовувати такі безкоштовні UML-редактори, як Visual Paradigm (Community Edition), <https://www.visual-paradigm.com/>, або UMLet, <https://www.umlet.com/>.

Важливо забезпечувати кореляцію (завдяки календарному плануванню, підбору задач, відсилок під час пояснення матеріалу тощо) між такими темами, як «Проектування об'єктно-орієнтованої архітектури» (розділ «Основи об'єктно-орієнтованого проектування» змістової лінії ОАП) та «Побудова моделі «сутність-зв'язок» предметної області» (розділ «Бази даних» змістової лінії ІКТ), адже навчальна мета в них одна й та ж — навчитися виявляти структурні зв'язки між елементами даних у певній предметній області, і основні правила побудови цих зв'язків також збігаються. Для побудови моделі «сутність-зв'язок» предметної області на першому етапі (до реалізації цієї моделі в СКБД) можна використовувати діаграми класів UML.

Організація діяльності на уроках інформатики

Умови навчання повинні забезпечувати ефективне засвоєння учнями матеріалу навчальної програми та відповідати вимогам щодо безпеки життєдіяльності учасників освітнього процесу, наведеним в Державних санітарних правилах і нормах влаштування, утримання закладів загальної середньої освіти та організації навчально-виховного процесу ДСанПіН 5.5.2.008-01, Правилах пожежної безпеки для навчальних закладів та установ системи освіти України, затверджених наказом МОН від 15.08.2016 № 974, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 08.09.2016 за № 1229/29359, та Правилах безпеки під час навчання в кабінетах інформатики навчальних закладів системи загальної середньої освіти, затверджених наказом Державного комітету України з нагляду за охороною праці від 16.03.2004 № 81, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 17.05.2004 за № 620/9219.

Відповідно до листа МОН від 17.07.2013 № 1/9-497 «Про використання Інструктивно-методичних матеріалів з питань створення безпечних умов для роботи у кабінетах інформатики та інформаційно-комунікаційних технологій загальноосвітніх навчальних закладів» щороку перед початком роботи учнів у кабінеті інформатики учитель проводить первинний інструктаж з безпеки життєдіяльності, який знайомить учнів з правилами поведінки в кабінеті інформатики.

Видатний внесок вітчизняних учених у становлення і розвиток інформаційних технологій

Українська нація має всі підстави пишатися тим, що засадничі фундаментальні дослідження і оригінальні практичні розробки комп'ютерної науки і техніки були здійснені у нас такими видатними вченими, як академіки Сергій Олексійович Лебедев і Віктор Михайлович Глушков. Мала електронна обчислювальна машина академіка Лебедева була першою діючою машиною на європейському континенті.

Неможливо переоцінити ту спадщину, яку залишив у вітчизняній та світовій науці і практиці В. М. Глушков [1–4]. Як зазначив академік І. В. Сергієнко [2], нині, реалізуючи виконання програми інформатизації України, ми ясно бачимо, що Віктор Михайлович Глушков набагато раніше за більшість своїх колег зумів оцінити важливість і перспективність використання комп'ютеризованих систем управління в різноманітних сферах національної економіки. Заслугове на увагу запропонована ним ще в 1970-х роках ідея доцільності створення загальнодержавної автоматизованої системи управління. Дослідники доходять висновку, що ця ідея залишається актуальною і по цей день так само, як і розроблені ним принципи цифрового електронного керування на різних рівнях. Значну увагу приділяв В. М. Глушков популяризації кібернетики як науки та численних її практичних застосувань, про що йде мова в аудіозаписах його публічних виступів [5].

Особисто В. М. Глушковим виконано низку фундаментальних наукових робіт, а за участі його учнів та послідовників створено програмно-технічні комплекси різного застосування і отримано нові наукові результати, які визначили напрями розвитку інформаційних технологій на багато наступних десятиліть. Серед них звернемо увагу на кілька таких здобутків:

а) у 1950–60-ті роки було створено першу вітчизняну напівпровідникову керуючу машину широкого призначення "Дніпро". Попередниками персональних комп'ютерів стали машини для інженерних розрахунків "Промінь" та серії "Мир", у яких було реалізовано оригінальну ідею ступеневого мікропрограмного керування;

б) сформульовано поняття кібернетики як наукової дисципліни з комплексною методикою досліджень, визначено проблеми найефективнішої взаємодії людини з машиною і шляхи їх розв'язання. Запропоновані принципи побудови систем "око-рука", "читаючий автомат", самоорганізуюча структура поклали початок новим прикладним технологіям, унікальним розробкам, пов'язаним зі створенням штучного інтелекту та робототехніки;

в) розроблено та впроваджено в практику унікальні автоматизовані системи управління виробництвом, що на той час не мали аналогів у світі;

г) розроблено принципово нові підходи до створення систем обробки інформації, які кардинально змінили уяву про теорію систем управління та теорію обчислювальних систем, підготували основу для нового етапу розвитку науки про інформацію. Ще на початку становлення обчислювальної техніки були ініційовані дослідження з моделювання інтелектуальної діяльності.

В. М. Глушков своїми фундаментальними працями в галузі алгебри, математичної логіки, теорії цифрових автоматів і алгоритмів, теорії математичних машин і їх практичного втілення здобув визнання міжнародної

наукової громадськості, йому було присуджено Міжнародним комп'ютерним товариством (США) медаль "Піонер комп'ютерної техніки".

У післямові до книги "Основи безпаперової інформатики" (1982 рік) В. М. Глушков пророче написав [1]: "...вже недалеко той день, коли зникнуть звичайні книги, газети і журнали. Натомість кожна людина буде носити з собою «електронний блокнот», що становитиме собою комбінацію плоского дисплея з мініатюрним радіоприйомопередавачем. Набираючи на клавіатурі цього «блокнота» потрібний код, можна (перебуваючи в будь-якому місці на нашій планеті, викликати з гігантських комп'ютерних баз даних, пов'язаних в мережі, будь-які тексти, зображення (у тому числі і динамічні), які й замінять не тільки сучасні книги, журнали і газети, а й сучасні телевізори".

Відтак сучасні процеси побудови інформаційного суспільства, розвиток цифрових технологій та інтернет-ресурсів [6], сьогоднішні мрії про автоматизовані сервіси здійснюються також завдяки унікальному доробку наукових шкіл вітчизняних учених – академіків С. О. Лебедева, В. М. Глушкова, В. С. Михалевича. А. О. Дородніцина, М. М. Амосова та інших, про діяльність яких йдеться у фундаментальному дослідженні [7].

Література:

1. Глушков В. М. Основи безпаперової інформатики. – М.: Наука, 1987. – 552 с. http://pseudology.org/science/Glushkov_Osnovy_bezbumazhnoi_informatiki.pdf
2. Сергієнко І. В. Наукові ідеї академіка В.М. Глушкова та розвиток сучасної інформатики // Вісник НАН України. – 2008. – № 11, с. 35–60; № 12, с. 9–29. – <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/3457>; <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/3454>
3. Малиновський Б. М. Відоме і невідоме в історії інформаційних технологій в Україні. – К.: Видавничий дім "Академперіодика", 2001. – 214 с. – http://www.icfcst.kiev.ua/MUSEUM/museum-map_u.html
4. Деркач В. П. Академік В. М. Глушков – піонер кібернетики – К.: Вид-во "Юніор", 2003. – 384 с. <https://online-knigi.com/kniga/2000189/akademik-v-m-glushkov--pioner-kibernetiki>
5. Аудіозаписи доповідей, виступів, лекцій академіка В.М. Глушкова. <http://www.ipri.kiev.ua/index.php?id=1043>
6. Ільченко М. Ю., Уривський Л. О. Розвиток наукового спадку академіка В. М. Глушкова в сучасних телекомунікаційних стратегіях // Кібернетика і системний аналіз. – 2013. – № 4. – С. 76–87. <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/86254>
7. Видатні конструктори України. Том 8. / За ред. Б.Є. Патона, М. З. Згуровського. – К.: Вид-во "Політехніка", 2018. – 256 с. http://museum.kpi.ua/lib/pub/designers/vol8/KonstrUkraineTom_8_14_11_2018.pdf

Захист Вітчизни

Одним із обов'язкових елементів державності країни, атрибутом її самостійності, суверенітету, а також суб'єктом міжнародного життя, є Збройні Сили. Вони виконують одну з найголовніших функцій держави – захисну.

Готовність Збройних Сил України до виконання своїх функцій значною мірою залежить від її особового складу, зокрема підготовленості молоді до проходження військової служби.

Вивчення навчального предмета «Захист Вітчизни» (далі – Предмет) організовується та проводиться відповідно до вимог Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України.

Головною метою навчального предмета «Захист Вітчизни» є формування в учнівської молоді життєво необхідних знань, умінь і навичок щодо захисту Вітчизни та дій в умовах надзвичайних ситуацій, а також системного уявлення про військово-патріотичне виховання як складову частину національно-патріотичного виховання.

Відповідно до поставленої мети окреслено такі комплексні навчальні та виховні завдання:

- ознайомлення учнівської молоді з основами нормативно-правового забезпечення захисту Вітчизни, цивільного захисту та охорони життя і здоров'я;
- усвідомлення учнівською молоддю свого обов'язку щодо захисту України у разі виникнення загрози суверенітету та територіальній цілісності держави;
- набуття знань про функції Збройних Сил України та інших військових формувань, їх характерні особливості;
- засвоєння основ захисту Вітчизни, цивільного захисту, домедичної допомоги, здійснення психологічної підготовки учнівської молоді до захисту Вітчизни;
- підготовка учнів до захисту Вітчизни, професійної орієнтації молоді до служби у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, визначених чинним законодавством, до захисту життя і здоров'я, забезпечення власної безпеки і безпеки інших людей у надзвичайних ситуаціях мирного і воєнного часу.

Особливої актуальності набувають ці завдання саме сьогодні, коли Збройні сили України потребують підготовленого резерву, і саме сучасна школа може забезпечити виконання цього завдання, адже саме на заняттях з Предмета сто відсотків допризовної молоді отримують початкову військову підготовку, формують почуття високої патріотичної свідомості та національної гідності.

Предмет «Захист Вітчизни» є обов'язковим навчальним предметом, який вивчається в навчальних закладах системи загальної середньої освіти упродовж 10 і 11 класів та під час навчально-польових занять (зборів) і навчально-тренувальних занять (дівчата).

Типовою освітньою програмою закладів загальної середньої освіти у 2019/2020 навчальному році на вивчення предмета «Захист Вітчизни» в інваріантній складовій передбачено:

10-11 класи (рівень стандарту) - 1,5 та 2 години за умови виділення 0,5 годин з варіативної складової навчального плану;

10-11 класи (профільний рівень) - 5 годин на тиждень.

Залежно від матеріально-технічної бази навчального закладу, професійної компетентності вчителя кількість годин програмового матеріалу може бути скориговане на 20 відсотків в межах розділу. Послідовність вивчення розділів та тем в межах вимог навчальної програми вчитель може коригувати самостійно.

У 2019/2020 навчальному році набирають чинності навчальні програми: «Захист Вітчизни» для 11 класів закладів загальної середньої освіти (рівень стандарту) та «Захист Вітчизни» для 10-11 класів закладів загальної середньої освіти (профільний рівень), затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017 № 1407, у яких імплементовано компетентнісний підхід до вивчення предмета та наскрізних умінь для успішної самореалізації у житті, навчанні та праці.

Новий навчальний матеріал в 11 класі базується на раніше засвоєних знаннях у 10 класі.

Під час викладання навчального предмета «Захист Вітчизни», окрім загальних підходів та принципів (науковості, доступності, достовірності, наочності та ін.), потрібно враховувати те, що молода людина 16-17 років (допризовного віку) складає перше системне враження про Збройні Сили України і в цілому про сучасну проблематику Національної безпеки та оборони нашої держави. Тому, варто акцентувати увагу саме на такій привабливості предмету, а не на заучуванні нормативно-правових актів, військових понять та визначень.

Під час проведення уроків потрібно здійснювати позитивний вплив на учнів при формуванні мотиваційної сфери (потреб, мотивів, цілей, прагнень); соціальних цінностей (почуття патріотизму, національної свідомості); особистісних цінностей (гуманність, відповідальність, працелюбність, чесність); соціальної поведінки; громадянської позиції, інших моральних якостей особистості, її поглядів, переконань, життєвих пріоритетів.

Учитель повинен зацікавити учнів навчальним матеріалом через залучення цікавих фактів, пов'язаних з матеріалом, який розглядається, й оволодінням прийомами розумової діяльності задля якісного засвоєння знань. Доцільно ознайомлювати старшокласників з героями й учасниками АТО і ООС та їх досвідом.

Для стимулювання пізнавальної активності учнів, їх дієву самостійну діяльність під час уроків, бажано використовувати роботу в групах, для чого застосовують:

- вправи і завдання до них, що створюють передумови для співпраці, активної участі учнів у процесі навчання;
- завдання, що спонукають до діалогу, висловлюванню власних думок, міркувань, позицій, способів розв'язання проблеми;
- завдання творчого характеру, при розв'язанні яких учні виявляють ініціативу, самостійність, мають право вибору та власної аргументації;
- завдання, що спонукають до обміну думками, враженнями, включають спеціально сконструйовані ситуації вибору та моделюванню життєвих ситуацій.

Для активізації військово-патріотичного виховання у закладах загальної середньої освіти рекомендується вести гурткову роботу відповідного напрямку.

При проведенні відповідної роботи необхідно керуватися Концепцією допризовної підготовки і військово-патріотичного виховання молоді, навчальною програмою «Захист Вітчизни», угодою про співробітництво між обласним департаментом (управлінням) освіти і науки та обласним військовим комісаріатом про спільну діяльність з питань військово-патріотичного виховання учнівської молоді.

Навчально-методичне забезпечення, рекомендоване Міністерством до використання в навчальних закладах, зазначено у Переліках навчальних програм, підручників та навчально-методичних посібників, розміщених на офіційних веб-сайтах Міністерства (www.mon.gov.ua) та Інституту модернізації змісту освіти (www.imzo.gov.ua).

Під час підготовки вчителів до уроків радимо використовувати періодичні фахові видання: загальнодержавний методично-інформаційний журнал «Оборонний вісник» та ін.

Зокрема у щомісячному виданні Центру військової політики та політики безпеки (ЦВППБ) журналі «Оборонний вісник» міститься широкий спектр інформації військової сфери, яка може використовуватися вчителями і учнями закладів загальної середньої освіти під час підготовки та проведення уроків з предмета «Захист Вітчизни».

Особливістю видання є поєднання інформаційних, аналітичних матеріалів, новин сектора безпеки і оборони України та за військові структури (формування) провідних країн світу.

Допоміжним матеріалом для вчителів буде тематичний розділ з вичерпною, підготовленою профільними фахівцями інформацією, в обсягах та змістом навчального матеріалу та періодичністю відповідно до річного тематичного плану. Розділ журналу “Мій погляд”, Internet- сторінка сайту ЦВППБ (www.defpol.org.ua) та електронна адреса (e-mail: info@defpol.org.ua) відкрита для налагодження зворотного зв'язку з аудиторією читачів, обговорення з ними проблемних питань та висвітлення досвіду з питань організації військово-патріотичного виховання, а також для надання відповідей, що виникатимуть під час підготовки до проведення та викладання предмета «Захист Вітчизни».

Безпека під час проведення навчальних занять із предмета «Захист Вітчизни» забезпечується їх чіткою організацією, суворим дотриманням заходів, що визначаються статутами, курсом стрільб, відповідними керівництвами та настановами.

Керівники закладів загальної середньої освіти зобов'язані вживати заходів щодо попередження загибелі та травмування учнів, встановлювати необхідні вимоги безпеки під час роботи з озброєнням та військовою технікою, під час здійснення маршу в район занять, проведення занять, стрільб, спеціальних занять і робіт, своєчасно доводити ці вимоги до учнів та добиватися їх суворого виконання.

Перед початком занять керівник закладу загальної середньої освіти зобов'язаний особисто впевнитись, що для цього створені безпечні умови, учні засвоїли вимоги безпеки та мають достатні практичні навички щодо їх виконання.

Також важливим є підготовка відповідного рівня вчителів, які б могли якісно викладати предмет з врахуванням певних особливостей. Так, навчання з

домедичної допомоги передбачає використання певного обладнання (манекени, засоби для зупинки кровотечі тощо). Відповідно до сучасних технологій вчителі повинні перед початком занять самостійно пройти відповідно курси, успішно їх завершити, після чого додатково пройти курси підвищення кваліфікації за програмою «Викладач-інструктор». Тільки після цього вони повноцінно зможуть якісно викладати предмет у частині домедичної допомоги. Як окремий елемент слід передбачити контроль якості викладання з вищевказаних питань. Відповідальність за дотримання учнями вимог безпеки на заняттях несуть вчителі предмета «Захист Вітчизни».

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України

від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Фізична культура

У контексті Концепції «Нової української школи» (2016 р.) школа має навчити дітей використовувати знання і вміння, отримані в процесі навчання, для вирішення повсякденних проблем і життєвих ситуацій, що відповідає Державному стандарту базової і повної загальної середньої освіти (постанова Кабінету Міністрів України № 1392 від 23 листопада 2011 р.), тому заняття фізичною культурою повинні увійти до звички учня. Рух, змагання, самоствердження – природна суть фізичної культури і спорту.

Випускник основної школи – це патріот України, який знає її історію; носій української культури, який поважає культуру інших народів; компетентний мовець, що вільно спілкується державною мовою, володіє також рідною (у разі відмінності) й однією чи кількома іноземними мовами, має бажання і здатність до самоосвіти, виявляє активність і відповідальність у громадському й особистому житті, здатний до підприємливості й ініціативності, має уявлення про світобудову, бережно ставиться до природи, безпечно й доцільно використовує досягнення науки і техніки, дотримується здорового способу життя.

Фізична культура як складова загальної культури, закладає основи збереження здоров'я та розвитку всіх його складових, використовує комплексний підхід до формування розумових та фізичних якостей і навичок, удосконалює фізичну та психологічну підготовку до активної життєдіяльності, формує пріоритети оздоровчої спрямованості фізичних вправ та забезпечує загальний культурний розвиток особистості.

Інваріантна складова Типових навчальних планів, до якої входить навчальний предмет «Фізична культура», сформована на державному рівні і є однаковою для всіх закладів загальної середньої освіти незалежно від підпорядкування та форми власності.

Типовими освітніми програмами для закладів загальної середньої освіти у 2019/2020 навчальному році на вивчення предмета «Фізична культура» в інваріантній складовій передбачено:

- 5-9 класи – 3 год;
- 10 клас – 3 год;
- 11 клас – 3 год.

Профільний рівень:

10 клас - 6 год.;

11 клас - 6 год.

Години фізичної культури передбачені усіма варіантами Типових навчальних планів і повинні фінансуватися та використовуватися в повному обсязі. Вони зазначаються в розкладі уроків, ураховуються в педагогічному навантаженні вчителів. Розклад уроків повинен враховувати оптимальне співвідношення навчального навантаження протягом тижня, а також доцільне чергування протягом дня і тижня предметів природничого і гуманітарного циклів з уроками мистецтва, технологій і фізичної культури. Під час складання розкладу навчальних занять не рекомендується здвоювати уроки фізичної культури або проводити їх два дні поспіль. Більшість уроків фізичної культури доцільно проводити на відкритому повітрі.

Заняття з фізичної культури в освітніх закладах проводяться вчителем фізичної культури або особою, яка має спеціальну освіту та кваліфікацію: тренер, керівник гуртка, групи, спортивної секції тощо.

Навчання – це продукт кількості, можливостей і якості викладання. Якщо вчитель змінить якість викладання, то зможе змінити і результат. Важливо навчати школярів як навчатись, поєднувати нові знання зі старими.

Фізичне виховання сьогодення потребує орієнтації на:

- вироблення і реалізацію якісно нової, особистісно і компетентісно обґрунтованої основи до підходу збереження і підтримки інтелектуальної та фізичної індивідуальності школярів та молоді на всіх етапах навчання врахуванням особливостей їх рухового і психофізичного розвитку;

- створення освітнього середовища, яке стимулює фізично рухову активність особистості та її організацію відповідно до вікової та психофізичної специфіки розвитку організму;

- інтенсивне включення в освітній процес школи можливостей для додаткових форм фізичного виховання;

- створення умов і механізмів фізичного виховання для занять різної спрямованості за інтересами;

- формування стійкості до асоціальних впливів щодо виникнення шкідливих звичок і неадекватних видів поведінки.

Опанування змісту фізичної культури як базового навчального предмета здійснюється за навчальними програмами, що мають відповідний гриф Міністерства освіти і науки України. Структура оновлених програм є максимально інформативною для вчителя. Дана структура дозволяє вчителю більш об'єктивно оцінити досягнення учня. У програмі чітко висвітлені знанневий, діяльнісний та ціннісний компоненти. Виокремлено такі наскрізні змістові лінії: «Екологічна безпека та сталий розвиток», «Громадянська відповідальність», «Здоров'я і безпека», «Підприємливість та фінансова грамотність».

Наскрізні змістові лінії відбивають провідні соціально й особистісно значущі ідеї, що послідовно розкриваються у процесі навчання і виховання учнів, та є засобом інтеграції навчального змісту, корелюються з ключовими компетентностями, опанування яких забезпечує формування ціннісних і

світоглядних орієнтацій учнів, що визначають їхню поведінку в життєвих ситуаціях.

Очікувані результати навчальної діяльності учнів перенесені у ліву частину програми, вони є необхідними предметними компетентностями, і в той же час відповідають змістовим наскрізним темам.

11 класи з 2019/2020 навчального року навчатимуться за новими навчальними програмами:

- «Фізична культура 10-11 класи» (рівень стандарту) для закладів загальної середньої освіти (наказ МОН від 23.10.2017 № 1407).

Програма побудована за модульною системою і містить інваріантну (обов'язкову) (теоретико - методичні знання та загальна фізична підготовка) та варіативну складову яка складається з 25 модулів. У зв'язку зі збільшенням кількості годин в 11 класі на викладання навчального предмета рекомендується збільшити кількість модулів для опанування учнями до 4.

Критеріями відбору варіативних модулів у навчальних програмах 5-9 та 10-11 класи є: наявність матеріально-технічної бази, регіональні спортивні традиції, кадрове забезпечення та бажання учнів. Бажання учнів визначається обов'язковим опитуванням. Перед початком навчального року шкільне методичне об'єднання розглядає вибір та розподіл варіативних модулів у кожному класі.

- «Фізична культура» (профільний рівень) 10-11 класи (наказ МОН від 23.10.2017 № 1407).

Метою профільної програми є ознайомлення учнів з основними формами професійної діяльності фахівців фізичного виховання (вчителя фізичної культури, тренера або інструктора з виду спорту), оволодіння ними первинними методами і формами педагогічної діяльності, формування фізичного, психічного, духовного та соціального здоров'я старшокласників, фізичної культури особистості, оволодіння знаннями з основ теорії і методики фізичного виховання, вміннями та навичками самостійних і групових занять фізкультурно-спортивної й оздоровчо-корегувальної спрямованості, а також забезпечення можливостей для рівного доступу школярів до здобуття загальної, профільної та початкової допрофесійної підготовки з фізичного виховання.

Дана програма є універсальною. Теоретичний матеріал залишається стабільним, тоді як способи фізкультурної діяльності – модулі – можна змінювати залежно від об'єктивних умов навчального закладу, в якому буде використовуватись ця програма.

Практично кожний вид спорту може бути представлений у вигляді варіативного модуля. У цій програмі запропоновано 13 варіативних модулів.

Навчальна програма предмета «Фізична культура» (профільний рівень) складається з пояснювальної записки і таких розділів:

1. Розділ 1. Основи знань з фізкультурно-спортивної діяльності.
2. Розділ 2. Способи фізкультурної діяльності (модулі).
3. Додатки:

1. Умови виконання оцінювання стану фізичної підготовленості учнів.
2. Орієнтовний перелік обладнання з фізичної культури для закладів загальної середньої освіти.

Змістове наповнення предмета «Фізична культура» навчальний заклад

формує самостійно з варіативних модулів. На їх опанування відводиться приблизно однакова кількість годин. Не виключається можливість мотивованого збільшення чи зменшення кількості годин на вивчення окремих модулів.

Наявність матеріально-технічної бази, регіональні спортивні традиції, кадрове забезпечення та бажання учнів є критеріями відбору варіативних модулів навчальним закладом. Бажання учнів визначається обов'язковим письмовим опитуванням. Результати опитування додаються до протоколу шкільного методичного об'єднання.

За потреби, у межах одного варіативного модуля можна освоїти навчальний матеріал, передбачений на два роки вивчення.

Відповідно до Інструкції про розподіл учнів на групи для занять на уроках фізичної культури, затвердженої наказом МОЗ та МОН від 20.07.2009 за № 518/674, учні розподіляються на основну, підготовчу та спеціальну медичні групи.

Медичне обстеження учнів проводиться щорічно в установленому законодавством порядку. Не допускати на уроках фізичної культури навантаження учнів, які не пройшли медичного обстеження.

Учні, незалежно від рівня фізичного розвитку та медичної групи, а також тимчасово звільнені від фізичних навантажень, повинні бути обов'язково присутніми на уроках фізичної культури. Допустиме навантаження для учнів/учениць, які за станом здоров'я належать до підготовчої та спеціальної медичних груп, встановлює учитель фізичної культури.

Домашні завдання для самостійного виконання фізичних вправ учні/учениці отримують на уроках фізичної культури. Вони мають бути спрямовані на підвищення рухового режиму у вільний час, досягнення рекреаційно-оздоровчого ефекту. У разі відставання в розвитку фізичних якостей учитель разом з учнем складає індивідуальну програму фізкультурно-оздоровчих занять, де вказується завдання занять, фізичні вправи, послідовність їх виконання, кількість повторень, інтервали відпочинку, засоби самоконтролю, відмітки про виконання завдання. Самостійні заняття за індивідуальною програмою надають учневі/учениці додаткові бонуси під час оцінювання навчальних досягнень.

Для оцінювання розвитку фізичних якостей використовуються орієнтовні навчальні нормативи, які розроблено для кожного року вивчення. Порядок їх проведення визначає вчитель відповідно до календарно-тематичного планування.

Оцінювання навчальних досягнень учнів на уроках фізичної культури може здійснюватися за такими видами діяльності:

1. Засвоєння техніки виконання фізичної вправи (може здійснюватися окремо від прийому навчального нормативу).
2. Виконання навчального нормативу (з урахуванням динаміки особистого результату).
3. Виконання навчальних завдань під час проведення уроку.
4. Засвоєння теоретико - методичних знань.

При цьому оцінка за виконання нормативу не є домінуючою під час здійснення тематичного, семестрового чи річного оцінювання.

Критерії оцінювання навчальних досягнень учнів із фізичної культури затверджені наказом МОН України від 05.05.2008 № 371.

У період з 01.09 до 01.10 кожного навчального року з метою адаптації учнів до навантажень на уроках фізичної культури прийом навчальних нормативів не здійснюється, а заняття мають рекреаційно-оздоровчий характер з помірними навантаженнями.

Невиконання нормативів з причин, незалежних від учня/учениці, непропорційний фізичний розвиток, пропуски занять з поважних причин, не є підставою для зниження підсумкової оцінки успішності.

Для недопущення перевантаження учнів необхідно враховувати їхнє навчання в закладах освіти іншого типу (спортивних школах тощо). Так, у закладах загальної середньої освіти за рішенням педагогічної ради при оцінюванні учнів дозволяється враховувати результати їх навчання з відповідних видів спорту (легка атлетика, гімнастика та ін.) у позашкільних закладах.

Під час проведення занять із фізичної культури слід дотримуватись «Правил безпеки життєдіяльності під час проведення занять з фізичної культури і спорту в загальноосвітніх навчальних закладах» (наказ МОН України від 01.06.2010 №521, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 9 серпня 2010 року за № 651/17946).

На уроках фізичної культури, спортивно-масових заходах систематично здійснювати візуальний контроль за самопочуттям учнів, технічним станом спортивного обладнання та інвентарю. При забезпеченні належного організаційно-методичного проведення уроку, особистісно-зорієнтованого навчання, індивідуально-дозованого навантаження, дотримання дисципліни, стану спортивного обладнання та інвентарю переважна кількість травм може бути попереджена. Місця для занять з фізичної культури і спорту обладнуються аптечкою (відкриті спортивні майданчики – переносною аптечкою).

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України

від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Трудове навчання (технології). Креслення.

Відповідно до типових освітніх програм для закладів загальної середньої освіти на вивчення предмета трудове навчання (технології) у 2019/2020 навчальному році відводиться:

у 5 – 6 класах – 2 год. на тиждень;

у 7 – 9 класах – 1 год. на тиждень;

у 10 - 11 класах (вибірково-обов'язковий предмет) 3 год. на тиждень за два роки. Можливі варіанти розподілу годин:

	10 клас, год. на тиждень	11 клас, год. на тиждень
1	3	0
2	2	1
3	1,5	1,5
4	1	2
5	0	3

у 10 - 11 класах (профільний предмет) – 6 год. на тиждень (орієнтовна кількість).

Кількість годин трудового навчання в усіх класах може збільшуватися за рахунок годин варіативної складової навчальних планів, передбачених на навчальні предмети, факультативи, індивідуальні заняття та консультації. Впровадження курсів за вибором технологічного спрямування також може здійснюватися за рахунок варіативної складової.

Вивчення трудового навчання в 2019/2020 навчальному році здійснюватиметься за такими навчальними програмами:

5 – 9 класи – «Навчальна програма з трудового навчання для закладів загальної середньої освіти 5 – 9 класи» (оновлена), затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804;

10 - 11 класи – навчальна програма «Технології 10-11 класи (рівень стандарту)» затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017 № 1407;

навчальна програма «Технології 10–11 класи (профільний рівень)» затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 23.10.2017 № 1407;

Зазначені навчальні програми та програми з креслення розміщено на офіційному веб-сайті МОН України (<http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/navchalni-programy.html>).

Учні 5 – 9-их класів навчаються за оновленою програмою, що зорієнтована на формування в учнів ключових і предметних компетентностей, які покликані наблизити процес трудового навчання до життєвих потреб учня, його інтересів та природних здібностей.

Провідним завданням учителя є реалізація очікуваних результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів, які виписані таким чином, щоб вони були спільними для учнів, які навчаються в класах із поділом на групи і без такого поділу. При цьому, шлях досягнення результатів визначає учитель відповідно до матеріально-технічних можливостей шкільної майстерні, інтересів і здібностей учнів, фахової підготовки самого учителя.

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів згруповано за трьома компонентами: знаннєвим, діяльнісним, ціннісним. Указані результати складають основу освітніх цілей у роботі вчителя, орієнтують його на запланований навчальний результат. Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів мають бути досягнуті на кінець навчального року. Вчитель може планувати їх досягнення чи при опрацюванні одного проекту (наприклад: розрізняє деталі за способом отримання. 6 кл), чи поетапне їх досягнення при виконанні окремих проєктів. (Очікування «Розраховує та планує орієнтовну вартість витрачених матеріалів» 8 кл. можна розділити на: обраховує вартість затрачених матеріалів – розраховує потребу матеріалів на проєкт - розраховує та планує орієнтовну вартість витрачених матеріалів) чи досягнення при використанні різних технологій обробки (Знає будову та принцип дії інструментів, пристосувань та обладнання для обробки конструкційних матеріалів. 7 кл.)

Орієнтовний перелік об'єктів проєктно-технологічної діяльності учнів – це навчальні та творчі проєкти учнів, які можна виконувати за допомогою будь-якої технології з представлених у змісті програми, з відповідним доббором

конструкційних матеріалів, плануванням робіт, необхідних для створення виробу від творчого задуму до його практичної реалізації.

Формування змісту технологічної діяльності учнів на уроках трудового навчання здійснюється саме на основі об'єктів проектної діяльності, а не технологій. Це дає змогу одночасно проектувати та виготовляти один і той самий виріб за допомогою різних основних та додаткових технологій, що є особливо зручним у класах, які не поділяються на групи.

Перелік об'єктів проектно-технологічної діяльності учнів є орієнтовним та може бути доповнений виробами (проектами) відповідно до матеріально-технічної бази та вподобань учнів.

Результатом проектно-технологічної діяльності учнів має бути **проект** (спроектований і виготовлений виріб чи послуга). Так, у 5-6 класах учні опановують 6 – 10 проектів, у 7-8 класах від 4 до 6 проектів, у 9-му класі – 2 проекти (плюс 2 проекти з технології побутової діяльності та самообслуговування в 5-8 класах та 1 проект у 9 класі). Поступове зменшення кількості проектів зумовлене кількістю годин, відведених на вивчення предмета в різних класах, і потребою в ускладненні виробів та технологій. У 5–6 класах учні хочуть швидко побачити свої результати, тому проекти мають бути простішими й не вимагати багато часу. У 7 та 8 класі проекти можуть бути складнішими. Необхідно зазначити, що об'єкти проектно-технологічної діяльності учнів повинні ускладнюватися як протягом навчального року, так і всього процесу вивчення предмета. Важливою складовою виконання учнівських проектів є їх публічний захист, на якому учні доносять інформацію про свою роботу (формування ідеї, процес виготовлення, апробація, удосконалення, важливість роботи, подальше застосування тощо) доступними для них засобами (презентація, графічні зображення, усне пояснення тощо). При захисті проектів важливо, щоб інші учні та вчитель задавали запитання, які спонукатимуть до аргументації прийняття тих чи інших рішень при виконанні роботи. Це важливо для формування таких важливих навичок як висловлювати свою думку, відстоювати свою позицію, вміння вести дискусію, критичне мислення.

Кількість годин на опанування проекту вчитель визначає самостійно залежно від складності виробу та технологій обробки, що застосовуються під час його виготовлення.

Важливим критерієм вибору проекту є його значущість для учня (можливість використання виробу в побуті, для хобі або реалізації виробів на шкільних ярмарках, аукціонах тощо). Неприпустимим є проектування та виготовлення виробу тільки для опанування технології. Вироби, які учні виготовлятимуть у процесі проектної діяльності, мають бути їхньою гордістю, показником їхніх досягнень, мати реальне практичне застосування, а не викидатися в кошик для сміття. Тобто практичний результат учнівського проекту має бути:

- 1) особистісно ціннісним;
- 2) корисним для сім'ї, родини, класу, школи, громади;
- 3) соціально зорієнтованим або мати підприємницький потенціал.

Процес роботи над усіма проектами в кожному класі (міні-маркетингові дослідження, зображення виробів – малюнок, ескіз, кресленик, схема), технологічні особливості їх виготовлення тощо, мають обов'язково відображати

в робочих зошитах учнів, а самі роботи після їх завершення використовувати за призначенням.

Проект у 9 класі виконується з урахуванням уже засвоєних технологій і відповідних знань, умінь і навичок, набутих учнями в попередніх класах. Навчальна цінність поєднання відомих технологій полягає в тому, що необхідно враховувати наслідки таких «поєднань»: особливості організації роботи, пов'язаної з комплексним використанням технологій, послідовності виконання окремих операцій, застосування раніше вивчених технологій на більш високому рівні майстерності тощо.

У процесі проектування учні 9 класу мають виконати кресленики або інші зображення деталей (ескізи, схеми, викрійки, технічні рисунки тощо), які необхідні для виготовлення виробу, що проектується. За потреби в готові кресленики або інші зображень учні вносять зміни. З цією метою вчитель повинен актуалізувати раніше засвоєні знання та вміння з основ графічної грамоти та передбачити необхідну кількість годин на опанування відповідного матеріалу.

Технології викладено у вигляді переліку процесів обробки різних матеріалів, з якого учитель і учні спільно обирають найбільш доцільні для виготовлення проектного виробу.

Перераховані для кожного класу технології використовують як основні. Однак при виготовленні виробів застосовуються й додаткові технології чи техніки обробки матеріалів. Додаткові технології та техніки можуть виходити за межі зазначеного переліку. Основну технологію можна застосовувати як додаткову в інших виробках.

При цьому одна й та ж сама технологія може використовуватися як основна не більш як двічі в одному класі протягом навчального року.

У класах, що не поділяються на групи, під час вибору об'єкта проектно-технологічної діяльності варто планувати не менш як дві основні технології (крім об'єктів, виготовлення яких передбачає застосування однієї технології: писанка, гарячі напої тощо). Це потрібно для того, щоб учні мали рівні можливості у виборі технологій із технічних і обслуговуючих видів праці.

Для того, щоб учні набували під час навчального процесу корисних побутових навичок, у програмі передбачено розділ «Технологія побутової діяльності та самообслуговування». Цей розділ реалізують як окремі маленькі проекти, що не входять до загального обсягу проектів програми. Їх виконують в будь-який час, не порушуючи при цьому календарний план. Наприклад, за цим розділом можна працювати після завершення основного проекту; перед закінченням чи на початку чверті, семестру, навчального року; у ті дні, коли учні не можуть виконати заплановану роботу з певних причин (багато відсутніх, відсутність підготовки до уроку, релігійні чи шкільні свята тощо). На виконання кожного проекту відводиться 1-2 год.

При плануванні навчального процесу учитель самостійно формує теми, які учням необхідно засвоїти, зважаючи на обрані для виготовлення об'єкти проектування, визначає і планує необхідну кількість навчальних годин, необхідних учням для вивчення відповідних процесів з обробки матеріалу тощо. Така академічна автономія учителя «обмежена» лише запланованими очікуваними результатами навчально-пізнавальної діяльності учнів, які

визначають логіку його підготовки до навчального року, семестру, розділу чи окремого уроку.

Для складання календарно-тематичного планування, визначення змісту навчального матеріалу вчителю доцільно працювати за таким алгоритмом:

Крок 1. Обрати об'єкти проектно-технологічної діяльності учнів (проекти) та визначити їх кількість;

Крок 2. Обрати основні та, за потреби, додаткові технології для проектування й виготовлення кожного обраного виробу;

Крок 3. Спланувати очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів;

Крок 4. Визначити орієнтовну кількість годин, необхідних для виконання кожного проекту;

Крок 5. Сформулювати теми та зміст уроків із проектування та виготовлення кожного об'єкта проектно-технологічної діяльності учнів;

Крок 6. Спланувати теми та зміст уроків із технології побутової діяльності та самообслуговування.

У змісті навчальної програми «Технології 10-11 класи (рівень стандарту)» основною метою технологічної освіти учнів має стати не сума знань про певну технологію чи наперед визначені способи діяльності для їх вивчення і відтворення, а формування в учнів здатності до самостійного конструювання цих знань і способів діяльності через призму їх особистісних якостей, життєвих та професійно зорієнтованих намірів, самостійного набуття ними досвіду у вирішенні практичних завдань.

Провідною умовою для досягнення цієї мети є проектна діяльність учнів як практика особистісно-орієнтованого навчання, яка дозволяє учителю організувати навчання, що спрямоване на розв'язання учнями життєво і професійно значущого практичного завдання (справи). Така діяльність учнів обумовлює інтерактивну, навчально-дослідну та інші види діяльності, що відбуваються в руслі проектної, як провідної, та інших навчальних технологій (проблемного навчання, критичного мислення, технології комбінованого навчання та ін.).

Навчальна програма «Технології» (рівень стандарту) має модульну структуру і складається з десяти обов'язково-вибіркових навчальних модулів, з яких учні спільно з учителем обирають лише три, для вивчення упродовж навчального року (двох):

- «Дизайн предметів інтер'єру»,
- «Техніки декоративно-ужиткового мистецтва»,
- «Дизайн сучасного одягу»,
- «Краса та здоров'я»,
- «Кулінарія»,
- «Ландшафтний дизайн»,
- «Основи підприємницької діяльності»,
- «Основи автоматизації і робототехніки»,
- «Комп'ютерне проектування»,
- «Креслення».

Навчальний модуль, за своїм змістовим наповненням, є логічно завершеним навчальним (творчим) проектом, який учні виконують колективно або за іншою формою визначеною учителем.

Структура модуля складається з очікувальних результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів, алгоритму проектної діяльності учнів та орієнтовного переліку творчих проектів.

На вивчення обраних навчальних модулів відводиться 105 годин. Кількість годин, що відводиться на вивчення кожного з трьох обраних модулів, учитель визначає самостійно з урахуванням особливостей проектної діяльності учнів, матеріальних можливостей школи тощо.

Учні 10-11-х класів, де предмет «Технології» вивчається на профільному рівні, обирають спеціалізацію із переліку, за якою може здійснюватися навчання:

- Автосправа.
- Агровиробництво.
- Деревообробка.
- Елементи імідж-дизайну.
- Комп'ютерна інженерія.
- Кондитерська справа.
- Кулінарія.
- Металообробка.
- Обробка інформації та програмне забезпечення ПК.
- Основи дизайну.
- Основи лісового господарства.
- Підприємництво.
- Технічне проектування.
- Туристична справа.
- Українська народна вишивка.
- Швейна справа.

У межах технологічного профілю в 10 – 11-х класах також можлива професійна підготовка старшокласників. Наказом Міністерства освіти і науки № 904 від 23.09.2010 р. затверджено Типові навчальні плани та Типові програми професійно-технічного навчання для учнів закладів загальної середньої освіти. Зазначені плани та програми розроблено з метою узгодження Державних стандартів професійно-технічної освіти та навчальних планів закладів загальної середньої освіти.

Професії, за якими здійснюється професійно-технічне навчання відповідно до Типових навчальних планів та Типових програм, розділено за трьома групами у залежності від кількості годин, що відводиться на їх опанування.

До першої групи відносяться:

- «Продавець (з лотка, на ринку)»;
- «Водій автотранспортних засобів категорії «В»»;
- «Водій автотранспортних засобів категорії «С», «С1»»;
- «Манікюрниця»;
- «Штукатур».

На опанування зазначених професій відводиться до 480 годин навчального часу: 6 годин на тиждень в 10 та 11 класах за рахунок технологічного профілю

(наказ МОН від 27.08. 2010 № 834, додаток 10) та 10 робочих днів навчальної практики у 10 класі.

До другої групи відносяться:

- «Вишивальниця»;
- «Агент з організації туризму»;
- «Оператор комп'ютерного набору»;
- «Різьбяр по дереву та бересту»;
- Інтегрована професія – «Швачка. Кравець».

На опанування зазначених професій відводиться до 540 годин навчального часу: 6 годин на тиждень в 10 та 11 класах за рахунок технологічного профілю та 20 робочих днів навчальної практики у 10 класі.

До третьої групи відносяться:

- «Секретар керівника (організації, підприємства, установи)»;
- «Касир (на підприємстві, в установі, організації)»;
- «Перукар (перукар-модельєр)»;
- «Молодша медична сестра з догляду за хворими»;
- «Офіціант»;
- «Секретар-друкарка»;
- «Слюсар з ремонту автомобілів»;
- «Столяр будівельний».

На опанування зазначених професій відводиться до 680 годин навчального часу: 6 годин на тиждень в 10 та 11 класах за рахунок технологічного профілю, по 2 години на тиждень в 10 та 11 класах за рахунок варіативної складової навчальних планів та 20 робочих днів навчальної практики у 10 класі.

Збільшення часу навчальної практики передбачається тільки для професійного навчання з метою забезпечення потрібної кількості навчальних годин. Збільшення навчальної практики можна уникнути за рахунок виділення (збільшення) годин з варіативної складової навчальних планів.

У випадку, коли кількість годин на опанування професії менша передбаченої навчальними планами, рекомендуємо запроваджувати профільні курси та курси за вибором профорієнтаційного спрямування, які мають відповідний гриф Міністерства.

Здійснення професійно-технічного навчання в закладах загальної середньої освіти та міжшкільних навчально-виробничих комбінатах (міжшкільних ресурсних центрах) можливе і за іншими професіями, за умови дотримання вимог Державних стандартів професійно-технічної освіти.

Змістове наповнення технологічного профілю також може складатися з декількох курсів за вибором «Професійні проби». Такі курси освоюються учнями послідовно. Програми таких курсів повинні мати відповідний гриф МОН України.

Курси за вибором «Професійні проби» можуть освоюватися за рахунок варіативної складової навчальних планів учнями, які навчаються за будь-яким профілем.

На заняття з трудового навчання і технологій поділ класів на групи технічних і обслуговуючих видів праці відбувається за бажанням учнів та здійснюється відповідно до нормативів, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 20.02.02р. № 128, а саме, за наявності в класі більше

27 учнів для міських шкіл та більше 25 для сільських. Якщо кількість учнів у класі не дає змоги здійснити поділ на групи, можна скористатись іншими варіантами формування груп: з паралельних чи наступних класів; поділ на групи за рахунок варіативної складової навчального плану. Також згідно з рішеннями місцевих органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування класи можуть ділитися на групи і при меншій наповнюваності від нормативної за рахунок зекономлених бюджетних асигнувань та залучення додаткових коштів.

Під час роботи в навчальній майстерні на кожному уроці треба звертати увагу на дотримання учнями правил безпечної роботи, виробничої санітарії й особистої гігієни, навчати їх тільки безпечних прийомів роботи, ознайомлювати із заходами попередження травматизму.

Важливою складовою технологічної підготовки школярів є знання ними основ графічної грамоти. Вивчення курсу креслення можливе в 11 класах технологічного профілю в обсязі 2 год. на тиждень за навчальною програмою «Креслення. 11 клас» для закладів загальної середньої освіти (лист Міністерства освіти і науки України від 25.09.2018р. № 22.1/12-Г-906) .

У 8-11 класах креслення може вивчатися як курс за вибором за навчальною програмою «Креслення» для закладів загальної середньої освіти (лист Міністерства освіти і науки України від 25. 09. 2018 р. № 22.1/12-Г-904).

Креслення вивчається в 7-8 класах спеціалізованих шкіл з поглибленим вивченням предметів технічного (інженерного) циклу. Вивчення предмета здійснюється за навчальною програмою «Креслення. 7-8 класи» (лист Міністерства освіти і науки України від 25. 09. 2018 р. № 22.1/12-Г-904)

Додаток
до листа Міністерства
освіти і науки України
від 01. 07. 2019 р. № 1/11-5966

Основна і старша школа Художньо-естетичний цикл

Предмети художньо-естетичного циклу в закладах загальної середньої освіти спрямовані на розвиток емоційно-почуттєвої сфери учнів, формування їх художньо-образного, асоціативного, критичного мислення; створення сприятливих умов для продукування креативних ідей, реалізацію власних творчих потреб у художній діяльності та пізнанні. Водночас через образний зміст творів мистецтва, відкриваються широкі можливості ефективно впливати на формування патріотизму, моралі та інших загальнолюдських цінностей.

У 2019/2020 навчальному році загальну мистецьку освіту в основній школі учні опануватимуть відповідно до наказу Мністерства від 20.04.2018 № 405 «Про затвердження типової освітньої програми закладів загальної середньої освіти II ступеня», що вміщує три блоки: «Музичне мистецтво», «Образотворче мистецтво» або інтегрований курс «Мистецтво». Цілісна структура програми передбачає наскрізну тематику та логіку побудови змісту за роками навчання від 5 до 9 класу.

Мистецька освіта учнів 10-11 класів здійснюватиметься відповідно до наказу Міністерства від 20.04.2018 № 408 «Про затвердження типової освітньої програми закладів загальної середньої освіти III ступеня». У 10 класі на рівні стандарту здійснюватиметься, щонайперше, через базові та вибірково-обов'язкові предмети. До вибірково-обов'язкових належать навчальні предмети «Мистецтво» (освітня галузь «Мистецтво») та «Інформатика» й «Технології» (освітня галузь «Технології»). З них учень (учениця) має обрати два предмети, які він (вона) обов'язково опануватиме впродовж навчання у старшій школі: один - в 10-му, інший - в 11-му класі, або одночасно два предмети в 10 і 11 класах (у такому разі години, передбачені на вибірково-обов'язкові предмети, діляться між двома обраними предметами)

Навчальні предмети	10 клас (кількість годин)	11 клас (кількість годин)
Вибірково- обов'язкові предмети (Інформатика, Технології, Мистецтво)	3	3

Тобто, за умови вибору учнем (ученицею) навчального предмета «Мистецтво» для вивчення у старшій школі (рівень стандарту), його годинний розподіл розраховується таким чином: 10 (або 11) клас – 3 години на тиждень; або 10-11 клас – по 1,5 години на тиждень відповідно у кожному навчальному році.

Профільне навчання в старшій школі передбачає можливість вивчення профільних предметів з різних освітніх галузей. Профіль формується закладом освіти з урахуванням можливостей забезпечення його якісної реалізації. У закладах загальної середньої освіти, що обрали мистецький профіль, навчальний предмет «Мистецтво» є **профільним** з відповідним годинним навантаженням: 5 годин - у 10-му класі, 5 годин – в 11-му класі.

Акцентування освіти на реалізацію компетентнісного підходу зумовило рельєфне визначення компетентностей, які формуються засобами певного навчального предмета, зокрема мистецтва. У програмах «Мистецтво. 10-11 кл.» окреслено сутність предметних мистецьких (музична, образотворча, хореографічна, театральна, екранна) та міжпредметних естетичних компетентностей, які щонайперше формуються під час опанування учнями різних видів мистецтва. Визначено компоненти компетентностей – знаннєвий, діяльнісний, ціннісний, - відповідно до яких згруповано розділ програми «Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів». Розкрито можливості мистецтва щодо формування ключових компетентностей, які подано як система умінь (здатності людини реалізувати на практиці набуті знання і навички) і ставлень (якостей, що виявляються у поведінці особистості в певній ситуації чи її вчинках на засадах ціннісних переконань, поглядів, інтересів тощо): компетентності спілкування рідною /державною, іноземною мовами; математична компетентність; основні компетентності у природничих науках і технологіях; інформаційно-цифрова компетентність; компетентність уміння вчитися впродовж життя; компетентності ініціативності і підприємливості; соціальна та громадянська компетентності; компетентність обізнаності та самовираження у сфері культури; компетентність екологічної грамотності і

здорового життя. Важливість формування ключових компетентностей є незаперечною, і тому педагог має системно приділяти увагу їх формуванню, але застосовувати свій методичний інструментарій педагогічно доцільно і тільки у контексті реалізації завдань предмету «Мистецтво».

З метою інтеграції навчальних предметів і предметних циклів, формування ключових та міжпредметних компетентностей у зміст навчальних програм введено наскрізні змістові лінії - соціально значущі надпредметні теми, які сприятимуть формуванню в учнів уявлення про суспільство в цілому, розвиватимуть здатність застосовувати отримані знання у різних ситуаціях: «Екологічна безпека та сталий розвиток», «Громадянська відповідальність», «Здоров'я і безпека», «Підприємливість та фінансова грамотність». Особливості їх реалізації зазначено у пояснювальних записках до програм. Окремо наголошуємо, що реалізація змісту наскрізних змістових ліній має бути педагогічно коректною і доцільною та втілюватися тільки через відповідні мистецькі трактування, приклади і методи навчання.

Зміст програми рівня стандарту репрезентує складову цілісної моделі загальної мистецької освіти (за Л. Масол). Вона розкриває можливість ознайомлення дитини зі світом мистецтва через провідні засади, притаманні різним видам мистецтва: мова мистецтва (початкова школа); жанри та стилі мистецтва (основна школа). У старшій школі на основі цих «трьох китів» учні знайомляться з різними культурами і мистецтвом світу.

Програма рівня стандарту реалізує вимоги державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти (культурологічна змістова лінія освітньої галузі «Мистецтво»). Тематична структура програми розкриває особливості мистецтва культурних регіонів світу, визначених ЮНЕСКО: африканського, американського, далекосхідного, індійського, арабо-мусульманського, європейського (в тому числі, мистецтва України як невід'ємної складової європейського мистецтва).

При цьому, наголошуємо, що навчальна програма дає можливість вчителю, орієнтуючись на вимоги та тематику, самостійно визначати обсяг годин на вивчення окремої теми, поурочний розподіл опанування кожної теми навчальної програми, за необхідності - змінювати порядок вивчення тем у межах навчального року.

Якісна реалізація змісту програми «Мистецтво. Рівень стандарту» в 10 класі потребує її методичного тлумачення, враховуючи певну новизну навчального предмету і ймовірних ризиків (у зв'язку з тематикою курсу) щодо застосування великого обсягу інформаційного матеріалу в межах визначеного часу.

Щонайперше, слід наголосити, що місія курсу: захопити учнів мистецтвом різних регіонів світу, виявити найхарактерніші ознаки мистецтва кожного регіону, знайти емоційний відгук, зацікавити їх настільки, щоб з'явилося бажання самостійно, більш ширше познайомитися з мистецькими шедеврами, найбільш яскравими художніми явищами, характерними саме тому чи тому культурному регіону, є «візитівками» його мистецтва. Тільки на такому тлі відбуватиметься формування в учнів системи компетентностей, передбачених навчальною програмою.

З-поміж найважливіших позицій викладання мистецтва в 10-11 класах, на яких має базуватися методичний арсенал учителя, такі.

Добір творів мистецтва. Програма передбачає творче ставлення вчителя до змісту і технологій навчання, поурочного розподілу, добору навчального художнього матеріалу. Особливістю навчальної програми є варіативність художнього змісту: кожен учитель має можливість обирати мистецькі твори для сприймання та виконання учнями, орієнтуючись на навчальну тематику, критерій їх високої художньої якості, репрезентативність художньо-регіональної специфіки, цікавість для учнів і відповідність їх віку. Зокрема, для реалізації змісту необхідно обирати твори і види мистецтва, що репрезентують найхарактерніші мистецькі ознаки, що, по суті, є мистецькими візитівками того чи іншого культурного регіону світу.

Для реалізації практичної спрямованості курсу вчитель має передбачити час для виконання учнями художньо-практичних (зокрема проектних) завдань, враховуючи програмні вимоги, інтереси й потреби учнів цього віку. Тому провідними видами діяльності в контексті опанування мистецтва є пізнання мистецтва, яке відбувається через сприймання, інтерпретацію і оцінювання художніх творів з акцентом на культурологічний контекст та творче самовираження здобувача освіти, що реалізується через виконання мистецьких проектів (індивідуальних, колективних) та задоволення потреб учнів у співі, образотворчій діяльності, конструюванні, фото- та відеозйомці тощо, що сприятиме активному формуванню компетентностей, визначених навчальною програмою.

Важливо збалансувати різні види діяльності учнів під час навчання і не перетворити курс «Мистецтво» у старшій школі в суто інформативний, не перевантажувати учнів зайвою інформацією, а наповнити його завданнями художньо-практичного спрямування. Інформації для засвоєння учнями має бути небагато, не варто її нагромаджувати, зокрема, історичним, світоглядним та іншими контекстами, переліками імен митців, назвами творів, дат тощо, адже наперед відомо, така інформація засвоюється тимчасово. Доцільно зосередити увагу на найголовнішому - на видах мистецтва, їх специфічних унікальних особливостях, які презентують саме той чи той культурний регіон світу.

Тому під час структурування змісту мистецької освіти в 10-11 класах, рівень стандарту (зокрема створення поурочних календарно-тематичних планів) вчителю необхідно дотримуватися балансу усіх видів діяльності здобувачів освіти: визначаючи час на пізнання мистецтва (знайомство з новим навчальним матеріалом, сприймання, аналіз-інтерпретацію творів мистецтва), необхідно передбачити час для виконання учнями практичних робіт з образотворчої діяльності, вокальної роботи; для презентації результатів самостійної пошукової чи творчої діяльності школярів; здійснення віртуальних екскурсій тощо, адже саме художньо-творча діяльність учнів мотивує підлітків до самовираження та реалізації їх потреб та нових ідей у соціумі.

Для реалізації вищезначеного слід наголосити на важливості застосування вчителем різноманітного методичного інструментарію та пріоритетності діалогічних форм подачі матеріалу над монологічними. Адже сьогодні вчитель - це не тільки транслятор певної кількості знань й інформації, а партнер по опануванню світу мистецтва. Ні для кого не секрет, що авторитарний підхід з монологічним викладом навчального матеріалу є неефективним і малоцікавим для учнів, особливо якщо це стосується мистецтва.

Опанування художнього змісту навчального предмета має здійснюватися у тісному взаємозв'язку традиційних методів навчання (словесних, наочних, діяльнісних) з проблемними, евристичними методами, комп'ютерними технологіями та (що важливо для інтегрованого курсу) інтегративними технологіями, методами і прийомами стимулювання асоціативно-образного мислення, виявленню міжвидових мистецьких аналогій, порівнянь тощо), що зумовлено спільним тематизмом, який об'єднує навчальний матеріал різних видів мистецтва.

Для реалізації ідей профільного навчання та надання можливостей вибору учнями набути певні мистецькі вміння з улюбленого виду діяльності програма «Мистецтво. 10-11 класи. Профільний рівень» має дві складові: пізнавальну (2 години на тиждень), що реалізує вимоги культурологічної змістової лінії державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти і є обов'язковою для опанування усіма учнями, та художньо-практичну (3 години на тиждень), що репрезентована варіативними модулями, спрямованими на формування умінь з обраного (-их) виду(-ів) мистецької діяльності.

Тематична структура та зміст пізнавальної складової програми є аналогічною навчальній програмі «Мистецтво. Рівень стандарту» і реалізується відповідно до рекомендацій, означених вище.

Художньо-практична складова вміщує варіативні модулі, які дають можливість навчальному закладу згідно з потребами й інтересами учнів; умовами, кадровим та матеріально-технічним забезпеченням обрати вид (види) мистецької діяльності для поглибленого опанування учнями його змісту, набуття ними умінь та навичок з обраного (их) виду (ів) діяльності.

Звертаємо увагу, що зміст модуля (-ів) може бути не синхронізовано зі змістом пізнавальної складової, а спрямовано безпосередньо на опанування учнями певних мистецьких умінь і навичок.

З-поміж запропонованих модулів: спів (сольний, ансамблевий, хоровий), музичний інструмент (бандура, гітара, баян тощо/ ансамбль, оркестр), графіка, комп'ютерна графіка, живопис, скульптура, декоративно-прикладне мистецтво, основи дизайну, хореографія (класична, народна, бальна, сучасна – за вибором), театральне мистецтво, фотомистецтво, мистецтво кіно, мистецтво театру і кіно (проектна діяльність), мистецтво рідного краю. Звертаємо увагу, що впродовж навчання в старшій школі (10-11 класи) учні можуть опанувати зміст декількох модулів. Мінімальний час навчання за одним модулем - 1 семестр.

Запропонований навчальною програмою зміст та очікувані результати дають можливість вчителю самостійно складати детальний календарно-тематичний план з урахуванням вимог навчальної програми (модуля) та обраної тривалості реалізації модуля (1, 2, 3, 4 семестри), його художньо-змістове і практичне наповнення; обирати найбільш ефективні форми організації навчального процесу, технології та методики для формування умінь з обраного виду мистецької діяльності.

Система оцінювання результатів навчання в освітній галузі «Мистецтво» ґрунтується на позитивному ставленні до кожного учня (учениці). Оцінюється не рівень недоліків і прорахунків, а рівень прогресу особистісних досягнень. Тому критерієм перевірки та оцінювання результатів мистецької освіти є динаміка особистісного розвитку учня (учениці) та його (її) ставлення до опанування

предмету. Безперечно, певну роль у мистецькій сфері відіграють спеціальні художні здібності (музичний слух, вокальні дані, відчуття ритму, кольору, пропорцій, симультанне образне сприймання тощо), які можуть впливати на освітні результати учнів. Проте для створення об'єктивності системи оцінювання перевірка має інтегрувати з одного боку досягнення учнів у різних видах діяльності, з іншого - їх ставлення до предмета, активність та ініціативність, що дасть можливість ефективніше відслідкувати особистісний зріст учня (учениці), оцінити його (її) роботу в освітній діяльності і саморозвитку. Саме тому індивідуальний і диференційований підходи до оцінювання мають надзвичайно важливе значення.

До основних видів оцінювання належать: поточне, тематичне і підсумкове (семестрове і річне). Додатковими засобами стимулювання пізнавальної активності учнів є самооцінка та оцінювання результатів спільної діяльності за попередньо визначеними критеріями та художньо-творче самовираження, які мають бути збалансованими між собою.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр. Перемоги, 10, м.Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96
E - mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Департаменти (управління) освіти і
науки обласних та Київської міської
державних адміністрацій

Інститути післядипломної
педагогічної освіти (Академії
неперервної освіти)

Щодо організації діяльності закладів освіти,
що забезпечують здобуття дошкільної
освіти у 2019/2020 навчальному році

Надсилаємо інструктивно-методичні рекомендації «Щодо організації
діяльності закладів освіти, що забезпечують здобуття дошкільної освіти у
2019/2020 навчальному році».

Просимо довести зазначену інформацію до відома працівників районних
(міських) управлінь (відділів) освіти, керівників та педагогічних працівників
закладів освіти, що забезпечують здобуття дошкільної освіти дітьми
відповідного віку.

Додаток: на 8 арк.

Заступник Міністра

Вадим Карандій

Нерянова С. І.,
(044) 481-32-00

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
№1/9-419 від 02.07.2019

2498261039

**Інструктивно-методичні рекомендації
«Щодо організації діяльності
закладів освіти, що забезпечують
здобуття дошкільної освіти
у 2019/2020 навчальному році»**

Закон України «Про освіту» надав кожному закладу освіти автономію: академічну, організаційну, фінансову і кадрову, а керівнику – в управлінні закладом, прийнятті рішень щодо організації його роботи.

Педагогічні колективи закладів освіти мають набувати досвід діяльності в умовах автономії, особливо академічної, наданої їм законодавством. А органи управління освіти, методичні служби різних рівнів мають надавати їм дієву допомогу, зокрема з питань

- *вибору:*
 - освітньої програми,
 - пріоритетних напрямів та завдань в організації освітнього процесу,
 - моделі планування та організації освітнього процесу на основі інтегрованого підходу,
 - видів, форм та методів підвищення професійної компетентності працівників;
- *прийняття управлінських рішень* щодо стратегічних перспектив розвитку закладу освіти;
- *відповідальності за хід і результати освітнього процесу;*
- *забезпечення партнерських стосунків* у взаєминах із дітьми та їхніми батьками.

Освітня програма

Зміст освітнього процесу реалізується відповідно до вимог освітніх програм розвитку, виховання і навчання дітей. Чинними для використання у закладах дошкільної освіти різних типів і форм власності є програми (комплексні і парціальні), рекомендовані (схвалені) Міністерством освіти і науки України. Інформація про програми та іншу навчально-методичну літературу подається у «Переліку навчальної літератури, рекомендованої Міністерством освіти і науки України для використання у закладах дошкільної освіти».

Програмно-методичний супровід змісту дошкільної освіти дітей з особливими освітніми потребами здійснюється за окремими програмами, рекомендованими МОН України, або схваленими відповідними предметними комісіями НМР з питань освіти МОН України.

Педагогічним колективам надається право обирати для використання в роботі чинні освітні програми, перелік та особливості реалізації яких обговорюється та схвалюється педагогічною радою закладу дошкільної освіти.

У закладі освіти можна використовувати кілька комплексних та парціальних програм, у відповідності до яких педагоги плануватимуть освітню діяльність.

Програми та інформаційно-методичні матеріали розміщені та постійно оновлюються на офіційному сайті МОН України та ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти».

Водночас заклад дошкільної освіти може розробити власну освітню програму. Вимоги щодо механізмів розроблення, змістовного наповнення, схвалення та затвердження визначені чинним законодавством.

Організація освітнього процесу

Освітній процес в умовах закладу дошкільної освіти – це цілісний процес взаємодії дорослих і дітей, який розвивається в часі та в рамках певної системи, носить особистісно-орієнтований характер. Він спрямований на досягнення соціально-значущих результатів – набуттю життєвої компетентності, розвитку базових якостей особистості в різних видах діяльності.

Освітній процес має носити характер не прямого, а опосередкованого навчання, і здійснюватися під час спільної діяльності дитини і дорослого, адекватної можливостям дітей раннього та дошкільного віку. Педагог має володіти знаннями про вікові та психологічні особливості дітей, їх індивідуальні можливості та потреби; гнучко та варіативно застосовувати форми та види організації освітнього процесу.

Важливою особливістю організації освітнього процесу є використання ігрових і проблемно-навчальних ситуацій, інформаційно-комунікаційних та комунікативних технологій, проектної діяльності; продумування найбільш вдалих форм і методів організації освітнього процесу, під час яких діти могли б, з одного боку, працювати індивідуально, з іншого – працювати разом, проявляти ініціативу, радитися один з одним, допомагати. Необхідно так проєктувати діяльність дітей, щоб діти не лише б набували та розширювали свої знання, а й ставали більш уважними один до одного, до дітей іншого віку, до дорослих, вміли б висловлювати свої думки, слухати і поважати думки інших тощо.

Отже, під час спеціально організованої навчально-пізнавальної діяльності педагог має сприяти тому, щоб дитина отримувала доступний віку обсяг інформації та практично засвоювала важливі уміння та навички в рамках цієї інформації, щоб опановувала систему моральних цінностей, отримувала життєвий соціальний досвід спілкування та доречної поведінки.

Основним акцентом такої діяльності є партнерська взаємодія дорослого з дітьми через: включеність вихователя у запропоновану діяльність нарівні з дітьми; добровільне приєднання дошкільнят до діяльності (без психічного і дисциплінарного примусу); залучення батьків (законних представників) дітей до освітнього процесу; вільне спілкування і переміщення дітей під час діяльності (передбачення педагогом організації відповідного розміщення

навчально-дидактичних матеріалів у просторі групового приміщення чи іншої території закладу); залучення батьків до освітнього процесу; гнучкість у завершенні певної роботи дітьми (кожен працює в своєму темпі).

Щодо діяльності інклюзивних груп

Національною радою реформ визнано інклюзивне навчання одним із пріоритетів розвитку держави, що є одним із основних чинників реформування системи інституційного догляду та виховання дітей в Україні.

У 2018 році Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо доступу осіб з особливими освітніми потребами до освітніх послуг» від 6 вересня 2018 року (№ 2541-VIII) внесено зміни до закону України «Про дошкільну освіту», зокрема щодо організації інклюзивного навчання у закладах дошкільної освіти.

Організаційні засади діяльності інклюзивних груп у закладах дошкільної освіти та форму індивідуальної програми розвитку дитини з особливими освітніми потребами визначено у Порядку організації діяльності інклюзивних груп у закладах дошкільної освіти, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 10.04.2019 № 530.

Необхідними умовами якісного інклюзивного навчання є: визначення особливих освітніх потреб дитини; підвищенням кваліфікації педагогічних працівників; створення інклюзивного освітнього простору; надання освітніх, психолого-педагогічних та корекційно-розвиткових послуг; забезпечення дітей спеціальними засобами корекції психофізичного розвитку (наказ МОН від 17.04.2019 № 423, зареєстрований в Мінюсті 17.04.2019 за № 403/33374); здійснення психолого-педагогічного супроводу дитини протягом усього періоду навчання із обов'язковим залученням батьків до освітнього процесу.

Визначення особливих освітніх потреб дитини та умов для організації інклюзивного навчання здійснюється практичними психологами та вчителями-дефектологами інклюзивно-ресурсних центрів за наслідками проведеної комплексної психолого-педагогічної оцінки розвитку дитини.

Докладніше щодо організації інклюзивної освіти дітей у закладах освіти на розкрито в інструктивно-методичних рекомендаціях (лист МОН від 26.06.2019 № 1/9-409).

Предметно-просторове розвивальне середовище

Цікаво, пізнавально і компетентно – це те що привертає увагу дітей. Саме тому середовище, в якому розвивається дитина, має бути сучасним і сприяти забезпеченню ефективного формування у дітей необхідних компетенцій, навичок самостійної та спільної діяльності, активної взаємодії у соціумі, задля реалізації власних можливостей.

Предметно-просторове середовище має бути: змістовно-насиченим, готовим до трансформації; багатofункціональним; варіативним; доступним; безпечним.

При цьому потрібно раціонально комплектувати та гнучко розподіляти простір на осередки (локації), пам'ятаючи, що різні види роботи вимагають

постійної зміни локацій: дітям потрібно працювати в парах, у групах по 3-6 осіб. Тому модульні меблі мають бути достатньо легкими для пересування.

Відкриті полиці з доступними матеріалами, дошки або фліпчарти – це важливі атрибути середовища.

Щодо безпечності середовища, то воно полягає не лише у відповідності всіх його елементів вимогам із забезпечення надійності і безпеки їх використання, а й уникнення перенасиченості предметами, кольорами, тощо.

Сьогодні особливу увагу приділяють створенню універсального дизайну у закладі освіти як стратегії, спрямованої на те, щоб проєктування і компоненти будь-якого середовища, виробів, комунікації, інформаційних технологій чи послуг були однаково доступні чи зрозумілі всім та відповідали вимогам спільного користування.

При облаштуванні приміщень закладу дошкільної освіти особливу увагу слід приділяти якості матеріалів, з яких виготовлене обладнання, та правилам добору іграшок, їх відповідності санітарно-гігієнічним нормам. Оснащення освітнього процесу рекомендується здійснювати відповідно до Примірного переліку ігрового та навчально-дидактичного обладнання для закладів дошкільної освіти, затвердженого наказом МОН України від 19.12.2017 № 1633. При створенні безпечних умов радимо керуватись листом МОН України від 14.02.2019 № 1/11-1491 «Щодо організації роботи та дотримання вимог з питань охорони праці та безпеки життєдіяльності у закладах дошкільної освіти».

Доцільно впроваджувати в роботу закладів дошкільної освіти технології формування в дошкільників соціально доцільної поведінки, у межах міжнародного суспільного руху – освіта для сталого розвитку.

Елементи стратегії Нової української школи такі як: особистісно-орієнтований модель навчання, розвиток критичного мислення у дітей, інтеграція освітніх напрямків та педагогіка партнерства повністю відповідають концепції сталого розвитку, яка ґрунтується на принципах педагогіки емпатуерменту (надання людині мотивації й натхнення до дії), що передбачає нову модель організації освітньої діяльності. Вона призначена не інформувати про предмет навчання, адже це не гарантує переходу від слів до дії, а формувати й автоматизувати навички чинити саме так, а не інакше. Інформація при цьому лише надихає того, хто вчиться, засвоює дію, яку він опановує.

Сучасне розуміння поняття сталого розвитку це – економічна стабільність, екологічна цілісність та соціальне благополуччя.

Для забезпечення сталого розвитку загальними завданнями дошкільної освіти є створення умов для: формування у дітей початкових уявлень про дії та поведінку, що орієнтовані на сталий розвиток, необхідних для свідомого вибору способу власного життя; усвідомлення старшими дошкільниками необхідності збереження ресурсів Землі та особистої причетності до майбутнього суспільства і природи; розвиток у дітей звичок і моделей поведінки, що відповідають сталому розвитку бажання діяти у цьому напрямі.

Показники успішного розвитку дітей у цій сфері освіти є самостійне, свідоме і відповідальне виконання дитиною певних дій, розвиток звичок щодо гармонізації суспільних відносин, економічно та екологічно доцільної поведінки, культури ресурсозбереження, здатності здійснювати дослідження і самооцінку та самоконтроль своєї поведінки. Завдання педагогічного колективу – сприяти формуванню у дошкільників мотивації до дій і моделей поведінки, орієнтованих на сталий стиль життя.

Планування

Планування освітньої роботи – обов'язковий елемент щоденної роботи педагога, адже забезпечує системність, послідовність та комплексність в організації діяльності з дітьми.

Чинне законодавство визначає План роботи обов'язковим документом, за формування та зберігання якого відповідає педагог закладу дошкільної освіти, втім не обмежує і не нав'язує йому шаблонних розробок перспективних та календарних планів. Педагог має свободу вибору найбільш ефективної та зручної для нього моделі та форми планування, як інструменту організації освітньої діяльності.

Враховуючи те, що освітній процес, як динамічна педагогічна система, має сприяти формуванню в дітей цілісної, реалістичної картини світу, основ світогляду, та потребує інтегрованого підходу в організації діяльності з дітьми, то найефективнішими моделями планування є блочно-тематичне та методичний конструктор, які забезпечують міжпредметні та внутрішньо предметні зв'язки.

Блочно-тематичний перспективний план, як і методичний конструктор, дозволяють формувати картотеку методичних засобів: опис різних форм і методів роботи з дітьми, що в свою чергу, забезпечує економію часу у розробці педагогом календарного плану.

В одному закладі може бути кілька видів та форм плану. Вихователі кожної групи мають змогу обрати найприйнятнішу для себе. Для педагогів зі стажем та педагогів-початківців педагогічна рада визначає різні форми планування.

Курси підвищення кваліфікації

На сьогодні стан забезпечення педагогічними кадрами в системі дошкільної освіти України характеризується нестачею вихователів із фаховою освітою. Для забезпечення безперервного освітнього процесу в закладі дошкільної освіти часто використовують спеціалістів суміжних професій (практичних психологів, дефектологів, соціальних педагогів, музичних керівників, вихователів-методистів і навіть директорів) для заміни тимчасово відсутніх вихователів.

Щоб освітній процес був якісним, а робота спеціалістів-суміжників фаховою і відповідно оплачуваною – цим педагогам необхідно проходити додатково курси підвищення кваліфікації за спеціалізацією «вихователь закладу дошкільної освіти».

Цікавий досвід з даного питання напрацьовано у Запорізькому інституті післядипломної педагогічної освіти, в якому розроблено освітні програми інтегрованих курсів підвищення кваліфікації для різних категорій спеціалістів дошкільної освіти з окремим додатковим фаховим модулем за спеціалізацією «вихователь закладу дошкільної освіти». Навчання відбувається виключно за фаховим модулем відповідно до освітніх ліній Базового компонента дошкільної освіти.

Плануючи підвищення кваліфікації на початку року, педагоги різних категорій реєструються для проходження курсів підвищення кваліфікації за основним фахом (на 2 тижні) та другою спеціалізацією (на 1 тиждень за фахом «вихователь ЗДО»). Наприклад, практичний психолог проходить підвищення кваліфікації за основним фахом 2 тижні у січні, а пізніше ще тиждень – за фахом «вихователь ЗДО» з метою отримання необхідних знань та права атестуватися як вихователь ЗДО. Впровадження цього підходу в 2018-2019 році засвідчує про великий попит серед практиків та позитивні результати.

Підвищення професійної майстерності педагогів

Без професіоналів і чіткої стратегії кадрової політики забезпечити якість освіти не можливо. Тому, крім фінансової, академічної, організаційної автономії, на часі – робота з кадрами.

Важливим завданням є формування корпоративної культури. Адже її сформованість є важливою для досягнення успіху; сприйняття роботи не лише як засобу одержання доходу і професійного зростання, а й способу задоволення працівником своїх потреб у самоповазі, його самодостатність; формування поваги до працівників, визнання цінності кожного працівника; формування таких якостей, як енергійність, схильність до розумного ризику, ініціативність, професіоналізм; визнання здобувачів освіти та їхніх потреб як центру уваги всієї діяльності закладу освіти.

В основі корпоративної культури мають бути ідеї, погляди, основні цінності, що поділяють всі члени колективу. З цінностей випливають стилі поведінки, спілкування, діяльності.

Реалізація творчого потенціалу педагога – необхідна умова оновлення освітнього процесу. Тож варто знайти шляхи розкриття творчого потенціалу, проявів креативності у педагогів та системного моніторингу рівня їхніх професійних компетенцій.

Цікавий досвід роботи з цього питання напрацьовано у багатьох регіонах. Радимо ознайомитися з досвідом організації методичної роботи методичних кабінетів та колективів закладів міст Миколаєва та Херсона.

В основі змін методичної служби – векторність і адресна спрямованість науково-методичного супроводу професійного розвитку педагогів. Такий супровід змодельовано залежно від індивідуальних запитів, потреб, мотивації педагогів, їх професійних можливостей, наявного досвіду – соціального, професійного й особистісного.

Векторність і адресна спрямованість дає змогу спроєктувати структуру методичного навчання педагогів, що забезпечує комфортні умови навчання, за

яких кожен педагог відчуває свою успішність та інтелектуальну спроможність.

Результативними та дієвими формами роботи у м. Херсоні стали Ресурсний центр, Методичний дайджест, авторська Школа інноваційних технологій та проєкт «Країна online. Херсонське дошкілля».

Мета Ресурсного центру – сприяти залученню педагогів до оновлення стратегії діяльності закладів дошкільної освіти.

Завдання: дослідити світовий перспективний педагогічний досвід; створити банк інноваційних методів розвитку, виховання та навчання дітей дошкільного віку; упровадити нові освітні технології та системи; допомогти оволодіти знаннями про сучасні освітні методики та навичками їх використання.

Мета Методичного дайджесту – удосконалити роботу щодо реалізації актуальних завдань освіти міста; гармонійно розвивати загальні, професійні й педагогічні здібності працівників; максимально розкривати творчий потенціал кожного педагога. Завдання такі: забезпечити науково-методичний та психологічний супровід реалізації актуальних завдань освіти; організувати науково-педагогічну роботу педагогів; розвивати аналітичні здібності педагогів; стимулювати та розвивати творчу ініціативу; сприяти розвитку професійної компетенції педагогічних працівників.

Школа інноваційних технологій має на меті: систематизувати інноваційну діяльність в закладах дошкільної освіти; поширювати апробовані на практиці ефективні інновації та методичні надбання колективів; максимально використовувати потенційні можливості та ресурси як окремих педагогів, так і закладів у цілому; формувати інноваційний стиль педагогічного мислення як життєву потребу і професійну необхідність.

Завдання – спрямовувати діяльність педагогічних колективів на осучаснення змісту й методів освітньої діяльності; адаптувати педагогічний процес до вимог інформаційного освітнього простору; формувати готовність до інноваційних змін.

Мета «Країни online. Херсонське дошкілля» – популяризувати діяльність закладів дошкільної освіти, окремих педагогів; підняти імідж дошкілля міста серед батьків, педагогів, громадськості; обмінюватися досвідом ефективної організації освітнього процесу; організувати методичне навчання педагогів в режимі online. Завдання – сприяти професійному та особистісному розвитку педагогічних працівників; спонукати всіх учасників освітнього процесу до активної взаємодії; актуалізувати установки вихователів на цінність самореалізації в професії; стимулювати інтерес до творчості та ініціативи; підвищувати якість дошкільної освіти.

У закладі дошкільної освіти № 60 м. Миколаєва розробили методичну форму обміну досвідом роботи, яку назвали PlatforM – Платформа Методична. Це групова стимульна форма роботи, в рамках якої кожний педагог може самостійно вибрати тему професійного навчання, яке забезпечує оновлення, поповнення, систематизацію знань та мотивацію до впровадження інноваційних технологій.

Обирається загальна тема Методичної Платформи, яка може бути як вузькою, так і широкою за змістом. В рамках теми визначається тематика освітніх локацій (від 2 до 5) та обираються педагоги-майстри, які будуть презентувати досвід впровадження інновацій в роботу з дітьми.

Програма заходу заздалегідь невідома, педагоги знають загальну тему зустрічі. Спікер заходу – на початку зустрічі оголошує тему заходу, а потім презентує структуру роботи, повідомляє про кількість освітніх локацій, представляє майстрів та їх теми. Учасники обрають локацію, яка їх зацікавила. Остання спільна локація проводиться з метою встановлення ефективності проведення заходу.

Цікавими формами роботи з педагогами міста Миколаєва науково-методичний центр пропонує такі організаційні форми розвитку професійної компетентності педагогів, як: Освіторія «АПгрейд» (для вихователів); Майданчик «СпорТур» (для інструкторів з фізичного виховання); Майстерня «МайстерМуз» (для музичних керівників); Методична лабораторія «Крок» (для вихователів та вихователів-методистів); Педагогічний клуб «Майстерня успіху» (для педагогів, які мають педагогічне звання «вихователь-методист» або прагнуть до присвоєння); ПлатфОрМа «Метод» (для вихователів-методистів); Наукові студії «Основа» (для педагогів); Освіторія «Хвиля» (зустрічі для керівників та педагогів, у яких є потреба з того чи того питання) тощо.

Кожна з цих організаційних форм має внутрішній план методичних заходів, тематика та зміст яких визначена педагогами міста, та основний меседж. Наприклад, основний меседж майданчику «СпорТур» – Розвиток професійної компетентності інструктора з фізичного виховання у Свободі Творчого вибору методик та заходів. У рамках Майданчика відбуватимуться п'ять заходів, які спеціалісти відвідуватимуть за бажанням, зокрема такі як: консультація, методичне об'єднання, засідання круглих столів з різних тем, авторський науково-практичний семінар, школа авторської технології.

Партнерська взаємодія

У 2019/2020 навчальному році особливу увагу слід звернути на педагогіку партнерства. Вона передбачає вміння забезпечити плідну співпрацю з дітьми та батьками на засадах взаємної довіри й поваги. Майстерність досягти балансу прав, обов'язків і відповідальності у трикутнику «дитина-педагог-батьки», де батьки – повноправні учасники освітнього процесу.

Партнерська взаємодія є потребою часу, особливо нині, коли зрештою прийшло усвідомлення, що поодиноці складно досягти вагомих результатів. Вона дає змогу досягти позитивних результатів завдяки тісній співпраці учасників освітнього процесу, інших закладів освіти, установ, органів місцевого самоврядування, органів виконавчої влади, громадських організацій тощо. Важливо, що при цьому всі сторони партнерства усвідомлюють відповідальність за результати співпраці. Адже партнерство базується на таких принципах, як: взаємовигідність; відкритість; добровільність; унормованість; різноманітність застосовуваних технологій.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр. Перемоги, 10, м. Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96
E-mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Департаменти (управління) освіти і науки
обласних, Київської міської державних
адміністрацій

Інститути післядипломної педагогічної
освіти

Про пріоритетні напрями роботи психологічної
служби у системі освіти на 2019/2020 н.р.

З метою подальшої реалізації статті 76 Закону України «Про освіту» Міністерство направляє для використання в роботі аналітичні матеріали про діяльність психологічної служби, забезпечення закладів освіти практичними психологами і соціальними педагогами у 2018/2019 н.р. та рекомендації щодо пріоритетних напрямів психологічного супроводу та соціально-педагогічного патронажу учасників освітнього процесу.

Додаток: на 22 арк.

Перший заступник Міністра

Павло ХОБЗЕЙ

Березіна Н.О., 481-32-31,
Флярковська О.В., 248-21-95

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
№1/9-462 від 18.07.2019

5130210569

Про пріоритетні напрями роботи психологічної
служби у системі освіти на 2019/2020 н.р.

У системі освіти України відповідно до статті 76 Закону «Про освіту» діє психологічна служба, що забезпечує своєчасне і систематичне вивчення психофізичного розвитку здобувачів освіти, мотивів їх поведінки і діяльності з урахуванням вікових, інтелектуальних, фізичних, гендерних та інших індивідуальних особливостей, сприяє створенню умов для виконання освітніх і виховних завдань закладів освіти, соціального та інтелектуального розвитку здобувачів освіти, охорони психічного здоров'я, надання психологічної та соціально-педагогічної підтримки всім учасникам освітнього процесу відповідно до цілей та завдань системи освіти. Діяльність психологічної служби у системі освіти України здійснюється практичними психологами, соціальними педагогами, методистами та директорами (завідувачами) навчально-методичних кабінетів/центрів/лабораторій.

Сучасні тенденції розвитку освіти формують загальне спрямування діяльності психологічної служби у системі освіти України.

Концепція Нової української школи передбачає перезавантаження української освіти з оновленням існуючого алгоритму професійної діяльності та переглядом методології роботи з учнями, батьками, вчителями; зміну акцентів та пріоритетів з процесу на результат з використанням ефективних методів практичної психології та соціальної роботи. Саме психологічна служба покликана навчити як жити в злагоді з самим собою і з іншими, і як вступати в стосунки зі світом, щоб життя приносило задоволення. Тому першочерговим завданням працівників психологічної служби є пошук дієвих засобів і методів профілактичної, корекційної, просвітницької та розвиткової діяльності.

Лише за умови наявності висококваліфікованих фахівців психологічної служби у системі освіти України, які добре розуміють свою місію, глибоко усвідомлюють проблеми сучасної освіти, розмірковують над пошуком шляхів і засобів їх ефективного розв'язання та усвідомлюють свою моральну відповідальність перед майбутніми поколіннями, можна здійснити якісні та результативні реформи.

Напрями діяльності працівників психологічної служби:

діагностика – виявлення причин труднощів у навчанні, інтелектуальному розвитку, соціально-психологічній адаптації; вивчення та визначення індивідуальних особливостей динаміки розвитку особистості, потенційних можливостей в освітньому процесі, професійному самовизначенні;

профілактика – своєчасне попередження порушень у розвитку та становленні особистості, міжособистісних стосунках, запобігання конфліктним ситуаціям в освітньому процесі;

корекція – усунення виявлених труднощів соціально-психічного розвитку здобувачів освіти, зниження ризиків проблем адаптації до освітнього середовища, схильності до залежностей та правопорушень, різних форм девіантної поведінки;

освітня діяльність – форма активного співробітництва, направлена на удосконалення, розвиток, формування особистості;

консультування – багатофункціональний вид індивідуальної та групової роботи, спрямований на вирішення запитів, з якими звертаються учасники освітнього процесу;

зв'язки з громадськістю – діяльність, спрямована на досягнення взаєморозуміння, співпрацю між окремими особами, колективами, соціальними групами, організаціями, державними органами управління;

просвіта – формування психологічної та соціальної компетентності учасників освітнього процесу.

Розвиток психологічної служби системи освіти

За результатами аналізу даних із регіонів у 2018/2019 навчальному році кількість фахівців психологічної служби становила 22 783 осіб. Із них: практичні психологи – 14 918, соціальні педагоги – 7 050, методисти – 815 осіб.

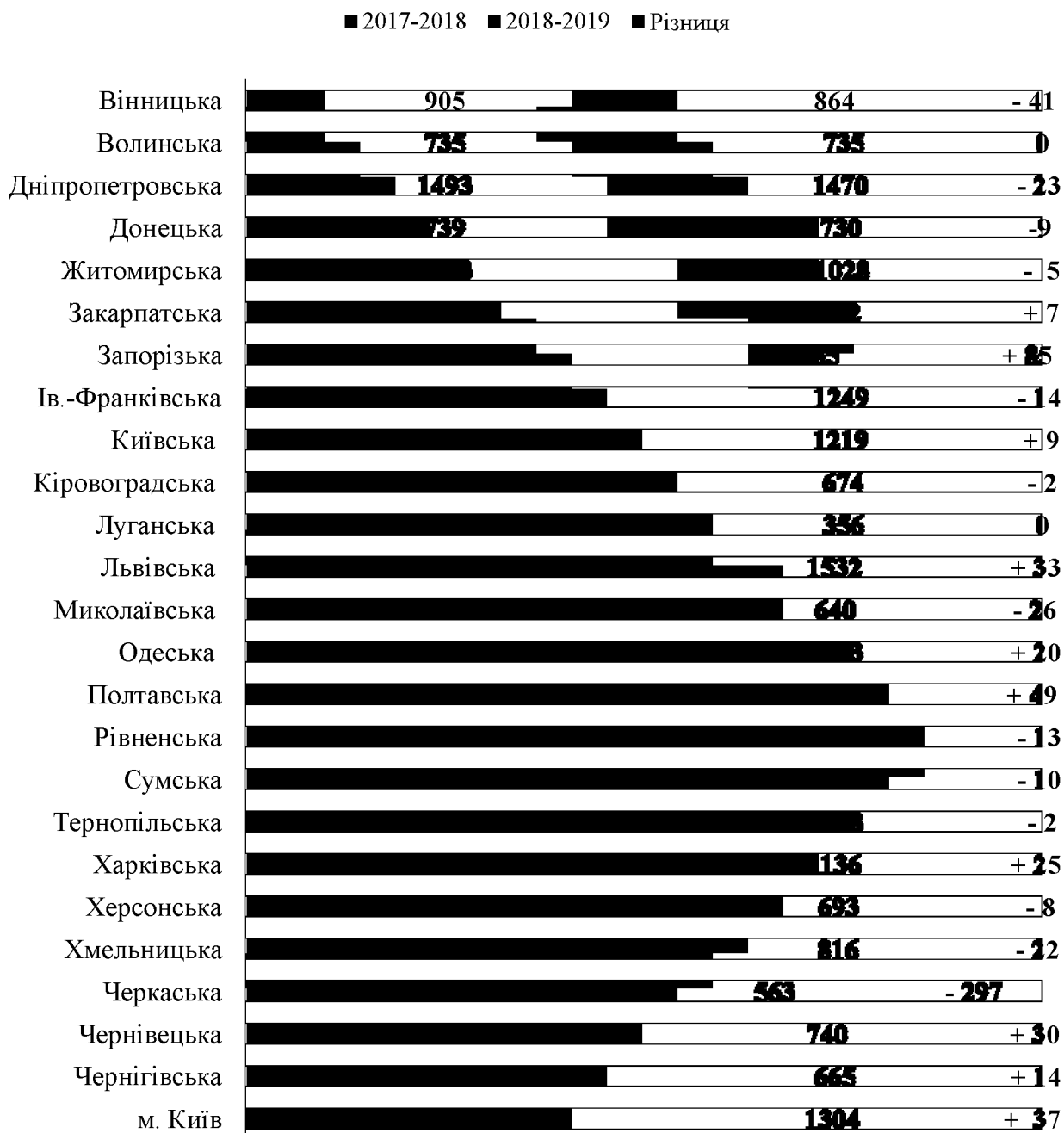
За узагальненими даними, що були надані навчально-методичними центрами/кабінетами/лабораторіями психологічної служби у 2018/2019 н.р. забезпеченість практичними психологами та соціальними педагогами у закладах освіти на сьогодні має тенденцію до зменшення посад працівників психологічної служби. У порівнянні з попереднім навчальним роком кількість практичних психологів та соціальних педагогів зменшилася на 195 осіб: психологів на 152, соціальних педагогів на 43 особи. Одночасно спостерігається позитивна тенденція щодо збільшення посад методистів на 48 фахівців.

Загалом чисельності працівників психологічної служби зменшилася на 147 осіб.

Заслуговує на схвалення діяльність органів управління освітою щодо збільшення кількості практичних психологів і соціальних педагогів у закладах освіти, зокрема у Полтавській, Одеській, Київській, Чернівецькій, Львівській Запорізькій, Харківській Чернігівській областях.

Велике скорочення практичних психологів і соціальних педагогів відбулося у: Черкаській – 297 осіб, Вінницькій – 41 особа, Дніпропетровській, Донецькій, Івано-Франківська, Кіровоградській, Миколаївській, Рівненській, Сумській, Тернопільській, Херсонській, Хмельницькій областях (від 2 до 23 осіб).

Кількість фахівців психологічної служби

Маємо зазначити, що показник забезпеченості навчальних закладів посадами соціальних педагогів значно нижчий від показника забезпеченості посадами практичних психологів.

За узагальненими даними, що були надані обласними навчально-методичними центрами, кабінетами психологічної служби системи освіти та науково-методичними центрами практичної психології і соціальної роботи, у 2018/2019 н.р. забезпеченість практичними психологами у закладах освіти (у ставках) становила 11 240,25 що складає 62,28 % від загальної потреби, соціальних педагогів – 5 122,25 ставок, тобто 48,80 %. Таким чином, середній показник від потреби наявних ставок становить 57,33 %.

Слід зазначити, що на повну ставку працюють 6 705 практичних психологів; на 0,75 ставки – 1 891 особа; на 0,5 ставки – 4 982 особи; 0,25 ставки – 1 686 особи.

Соціальні педагоги на повну ставку працюють – 2 861 особа, на 0,75 ставки – 954 особи, на 0,5 ставки – 2 431 особа, 0,25 ставки – 1 064 особи.

Забезпеченість кабінетами працівників психологічної служби

Забезпеченість кабінетами практичних психологів закладів освіти України загалом становить: окреме приміщення – 56 %, суміщені – 40 %, відсутній кабінет – 4 %.

Зокрема у Дніпропетровській області забезпеченість окремим кабінетом становить 78 %, Київській – 70 %, а найнижчий відсоток забезпеченості окремим кабінетом у Івано-Франківській області – 27 %, Тернопільській області – 35 %.

Маємо зазначити, що показник забезпеченості кабінетами соціальних педагогів значно нижчий: окреме приміщення мають – 36 %, суміщені – 60 %, відсутній кабінет – 4 %.

Зокрема у Дніпропетровській та Київській областях забезпеченість соціальних педагогів окремим кабінетом становить по 54 % і це є найвищий показник.

Разом з тим маємо зазначити, що у Вінницькій, Львівській, Хмельницькій областях досить не погано працюють над тим, щоб забезпечити всіх фахівців кабінетами (100 %), фахівці психологічної служби Волинської, Донецької, Дніпропетровської, Закарпатської Кіровоградської, Чернівецької областей та м.Київ також забезпечені на 99-98 % не зважаючи на те, що є суміщені робочі місця. Забезпеченість кабінетами фахівців психологічної служби інших областей потребує покращення відповідно до чинних вимог.

Навчально-методичним центрам/кабінетам/лабораторіям психологічної служби бажано спланувати роботу з урахуванням нижчезазначених пріоритетних напрямів діяльності.

Отже, керівникам обласних, районних, міських департаментів (управлінь) освіти і науки у новому навчальному році необхідно вжити заходів щодо забезпечення закладів освіти, в тому числі навчально-методичних центрів/кабінетів/лабораторій психологічної служби у системі освіти районного (міського) і обласного рівнів, працівниками психологічної служби відповідно до нормативів чисельності та кабінетами.

Діагностична робота

Психодіагностика в системі практичної роботи психолога має свої особливості, чим відрізняється від традиційної дослідницької діагностики. З огляду на широкий спектр функціональних обов'язків та напрямів діяльності практичного психолога, вона має займати не багато часу, бути простою і доступною в обробці та аналізі, а її результати формулюються з використанням лексичних засобів у контексті педагогічної термінології, що дасть можливість ефективно побудувати процес подальшого психолого-педагогічного супроводу.

Практичні психологи та соціальні педагоги у 2018/2019 н.р. діагностували 6 351 571 учасників освітнього процесу, з яких індивідуальною діагностикою було охоплено 1 308 491 особу, а саме: 977 589 здобувачів освіти, 131 988

педагогічних працівників та 198 914 батьків, груповою – 5 043 080 осіб, а саме: здобувачів освіти 4 134 001 особа, педагогічних працівників – 401 489 осіб, батьків – 504 590 осіб.

Психодіагностика в діяльності практичного психолога має бути спрямованою на інформаційне та прикладне забезпечення процесу супроводу навчання та розвитку дітей. Психодіагностичні дані необхідні:

- для складання соціально-психологічного портрету дитини (опис її особливостей розвитку та взаємодії з оточуючими, потенційних можливостей та труднощів);
- для визначення цілей і завдань, стратегій надання підтримки здобувачам освіти, що мають труднощі в навчанні, спілкуванні та психічному здоров'ї;
- для вибору засобів і форм психологічного супроводу здобувачів освіти відповідно до властивих їм особливостей навчання і спілкування.

Психодіагностична діяльність працівника психологічної служби має ґрунтуватися на певних принципах її організації:

1. Відповідність обраного діагностичного підходу, конкретної методики цілям і завданням ефективного супроводу. Тобто методика, яка використовується, має виявляти саме ті психологічні особливості дитини, знання яких необхідні для побудови ефективною взаємодії з нею, використання ефективних стратегій навчання та розвитку, та надання якісних освітніх послуг.

2. Результати вивчення особливостей розвитку дитини формулюються зрозумілою педагогам і батькам мовою (за винятком особистої інформації).

3. Прогностичність методів, які застосовуються. Результати діагностування дають можливість прогнозувати подальший розвиток психічних функцій, попереджати можливі труднощі. Наприклад, вивчення психологічної готовності дитини до школи дає можливість спрогнозувати труднощі процесу адаптації до закладу освіти дітей з низьким рівнем готовності і вчасно організувати відповідну підтримку і психологічну допомогу.

4. Розвиваючий потенціал методу, тобто можливість отримання розвивального ефекту в процесі самого вивчення та побудови на його основі програм розвитку.

5. Економічність організаційних затрат. Для проведення добирається методика, яка є стислою за змістом, багатofункціональною, яку можна проводити як фронтально, так і індивідуально, вона є легкою в обробці і однозначною в оцінці отриманих даних.

На виконання п. 3.1. Наказу МОН України від 08.08.2017 № 1127 «Про затвердження плану заходів Міністерства освіти і науки України щодо розвитку психологічної служби на період до 2020 року», Українським науково-методичним центром практичної психології і соціальної роботи розроблено методичні рекомендації «Застосування діагностичних мінімумів у діяльності працівників психологічної служби».

Діагностичний мінімум розміщений за посиланням: <https://imzo.gov.ua/psycholohichnyj-suprovod-ta-sotsialno-pedahohichna-robota/informatsijna-baza-psycholohiv-ta-sotsialnyh-pedahohi/navchalno-metodychni-materialy-dlya-psycholohiv/psychodiahnostychna-robota/> та на сайті Українського науково-методичного центру практичної психології і соціальної роботи.

Запропонований перелік діагностичного інструментарію допоможе психологам у доборі необхідних методик залежно від предмету дослідження.

Добре продумане планування визнається найважливішою умовою раціональної організації роботи, якісної, ефективної та цілеспрямованої діяльності.

Також Міністерство освіти і науки України рекомендує працівникам психологічної служби застосовувати у своїй діяльності циклограми. Циклограми розглядаються як ефективний інструмент, що дозволяє усвідомити обсяг роботи, яку необхідно виконати впродовж року, проаналізувати наявні ресурси для ефективної діяльності психологічної служби закладу освіти в цілому, бажаний результат. Для ефективної організації діяльності важливо дотримуватися відповідного управлінського циклу – періодичного повторення всіх основних завдань та функцій (видів) діяльності. Річний цикл є найбільш загальним, він містить принципові моменти організації діяльності кожного з фахівців психологічної служби. Визначення циклів у діяльності дає змогу скласти відповідну циклограму роботи, яка оптимізує та спрощує діяльність фахівця.

Українським науково-методичним центром практичної психології і соціальної роботи розроблено методичні рекомендації орієнтовні циклограми діяльності працівників психологічної служби різних типів закладів освіти. Розроблені матеріали розміщено за посиланням: <https://imzo.gov.ua/psycholohichnyj-suprovid-ta-sotsialno-pedahohichna-robota/informatsijna-baza-psycholohiv-ta-sotsialnyh-pedahohi/navchalno-metodychni-materialy-dlya-psycholohiv/psychodiahnostychna-robota/> та на сайті Українського науково-методичного центру практичної психології і соціальної роботи за посиланням: <http://lib.iitta.gov.ua/709623/1/%D1%86%D0%B8%D0%BA%D0%BB%D0%BE%D0%B3.pdf>

Циклограма орієнтує фахівця на виконання обов'язкових видів робіт, проте не вказує на поточну діяльність, яка передбачає ведення журналів, оформлення індивідуальних карток здобувачів освіти, протоколів діагностичних обстежень, групове чи індивідуальне консультування учасників освітнього процесу: педагогів, батьків, учнів, які здійснюються за потребою та найчастіше мають запитальний характер.

Запланувати такі запити дуже важко, тому у процесі тижневого, денного планування фахівці резервують час для виконання цих видів робіт.

За потреби психологи можуть рекомендувати батькам та педагогічним працівникам звертатися до ІРЦ для глибинної оцінки потреб.

Профілактична робота

Профілактична робота працівників психологічної служби – це система заходів, спрямованих на охорону психічного здоров'я, попередження неблагополуччя у розвитку людини, групи, суспільства, відхилень у розвитку особистості, виникнення конфліктів та проблем у міжособистісних стосунках, на запобігання створенню конфліктних ситуацій у освітньому процесі.

Найважливішими напрямками профілактичної роботи в закладі освіти є:

- профілактика стресових і постстресових станів, пов'язаних із природними та технічними катастрофами;

- попередження виникнення надмірної психологічної напруги в суспільстві, що переживає кризові явища (економічні та політичні кризи, міжетнічні, міжконфесійні конфлікти тощо);
- робота з попередження відхилень у психічному розвитку дитини, які пов'язані із сімейними проблемами;
- профілактика порушень у психічному та особистісному розвитку здобувачів освіти;
- профілактика девіантної поведінки молоді (правопорушення, пияцтво, наркоманія, токсикоманія) тощо.

Профілактична робота працівників психологічної служби закладу освіти має бути націлена на створення таких умов навчання та виховання, які б сприяли гармонійному психічному та особистісному розвитку здобувачів освіти. Такими умовами є:

- увага до адаптації до нового життя з його вимогами й труднощами;
- диференціація та індивідуалізація навчання, спрямовані на виявлення інтересів і схильностей кожної дитини, розвиток її здібностей, творчих можливостей;
- рання профілактика педагогічної занедбаності дітей і підлітків;
- сприятливий психологічний клімат у кожному із класів закладів освіти та спираючись на щорічні звітні дані практичних психологів та соціальних педагогів, з'ясували, що профілактичною (індивідуальною) діяльністю було охоплено 549 994 здобувачів освіти, 108 309 педагогічних працівників та 202 219 батьків, інших законних представників; профілактичною (груповою) – 2 625 731 здобувач освіти, 426 206 педагогічних працівників та 609 371 батьків, інших законних представників.

Під час проведення профілактичної роботи працівникам психологічної служби рекомендуємо використовувати профілактичні програми переможців III етапу Всеукраїнського конкурсу авторських програм практичних психологів і соціальних педагогів «Нові технології у новій школі» у номінації «Профілактичні програми», які отримали гриф Міністерства освіти і науки України, а саме:

- авторська програма Літньої профілактичної школи «Час обирати». Авторський колектив: Головка А. В.;
- профілактична програма «Стрес як ресурс». Автор: Грабчак Наталія Миколаївна;
- профілактична програма «Психологічний театр як інтерактивний метод профілактики відхилень в особистісному розвитку та поведінці учнів». Автор: Садова Інна Вікторівна;
- профілактична програма: «Безпечна поведінка підлітків в Інтернеті». Автор: Олексин Оксана Ігорівна;
- програма профілактичних занять для учнів молодшого шкільного віку «Жити в злагоді з собою та іншими». Автор: Константинова Леся Миколаївна;
- профілактична програма «Ми та конфлікт». Автор: Міщенко Надія Миколаївна.

Вищезазначені авторські програми розміщено за посиланням: <https://imzo.gov.ua/vseukrains-kyu-konkurs-avtors-kykh-prohram-praktychnykh-psykholohiv-i-sotsial-nykh-pedahohiv-novi-tekhnohii-u-noviy-shkoli/avtors-ki>

prohramy/ Інші профілактичні програми розміщено за посиланням: <https://docs.google.com/document/d/1zi31pjwMLqRSjoXpe5vFCkPdl8Sqs2JbSYeOITyfgk/edit>

Акцентуємо увагу на збереженні і зміцненні психічного здоров'я учасників освітнього процесу. Взаємовідносини між дітьми, дітьми і дорослими в закладі освіти мають величезний вплив на становлення особистості учнів і їх подальшу соціалізацію. Трапляються випадки, коли підтримка дисципліни в класі або групі здійснюється за допомогою тілесних покарань і заходів психічного впливу, що принижують гідність людини. Насильство в закладах освіти має різну природу і характер, проявляється як у формі одноразових насильницьких дій, так і у вигляді постійних знущань, принижень і систематичного цькування (булінг).

Працівники психологічної служби прийняли 48 590 запитів від учасників освітнього процесу щодо питання протидії домашньому насильству. Зокрема, з боку батьків надійшло 15 177, з боку педагогічних працівників – 12 869, з боку дітей – 16 325 та з боку інших зацікавлених осіб – 4 219 звернень.

Також, працівники психологічної служби прийняли 86 548 запитів від учасників освітнього процесу щодо питання протидії булінгу (цькуванню) у закладах освіти. Зокрема, з боку батьків надійшло 27 772 звернень, з боку педагогічних працівників – 23 108, з боку дітей – 30 178 та з боку інших зацікавлених осіб – 5 490 звернень.

З питання щодо протидії мобінгу педагогічних працівників до психологів та соціальних педагогів надійшло 5 410 звернень.

Незважаючи на масштабність і складність проблеми, система освіти має великі можливості для профілактики насильства. Її професійний і організаційний ресурс, сфера соціального впливу дозволяють здійснювати комплексний і системний вплив на всіх учасників освітнього процесу з метою формування моделі поведінки, заснованої на взаємній повазі та недопущенні насильства в міжособистісних відносинах, спільній діяльності.

Розроблено та затверджено методичні рекомендації для фахівців, які працюють з дітьми та молоддю, щодо проведення інноваційних заходів з метою формування у дітей та молоді нетерпимого ставлення до насильницьких моделей поведінки, небайдужого ставлення до постраждалих осіб, усвідомлення домашнього насильства як порушення прав людини методичні рекомендації щодо запобігання та протидії насильству (лист МОН від 18.05.2018 № 1/11-5480).
Режим доступу:

<https://drive.google.com/file/d/1GUyUiXyeQr3z6X0MWd7mf2AFVaeGFF5/view>

Забезпечено розроблення та затвердження освітніх програм з питань запобігання та протидії домашньому насильству і проведення в закладах освіти виховної роботи та інформаційно-просвітницьких заходів з батьками та дітьми із цих питань. Розміщено перелік освітніх програм із питань запобігання та протидії домашньому насильству на офіційному сайті ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» за посиланням:

<https://drive.google.com/file/d/1kdBNPKwOfNWwoLNI5RaJlvfro7oazdUw/view>

Перелік діагностичних методик з виявлення домашнього насильства відносно дітей для використання у своїй діяльності працівниками психологічної служби розміщено за посиланням:

<https://drive.google.com/file/d/1PU6kXEiObtVgUSF0ei5hGpWnYWb5TsD0/view>

Також перелік професійного інструментарію фахівців психологічної служби системи освіти України (постійно оновлюється та доповнюється) для роботи з цими та іншими категоріями учасників освітнього процесу розміщений на сайті ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» за посиланням: <https://imzo.gov.ua/psychologichnyj-suprovid-ta-sotsialno-pedahohichna-robota/informatsijna-baza-psychologiv-ta-sotsialnyh-pedahohi/>

Корисні матеріали щодо запобігання та протидії насильству

Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19>

2. Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб». – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1706-18>

3. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)».

Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-19>

4. Закон України «Про освіту». – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>

5. Конвенція Ради Європи про попередження насильства щодо жінок та домашнього насильства та боротьбу з цими явищами. – Режим доступу: <http://www.coe.int/fr/web/stop-violence-against-women-ukraine/publications/project>

6. Резолюція Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека». – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_669

7. Положення про психологічну службу у системі освіти України. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0885-18>

8. «Нова українська школа»: концептуальні засади реформування середньої школи. – Режим доступу:

<https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf>

9. Наказ Міністерства соціальної політики України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства охорони здоров'я України від 19.08.2014 № 564/863/945/577.

10. Наказ МОН України від 28.10.2014 № 1/9-557.

11. Лист МОН України від 29.09.2014 № 1/9-498.

12. Лист МОН України від 07.12. 2017 № 2229.

13. Лист МОН України від 02.10.2018 №1 047.

14. Лист МОН України від 20.03.2018 № 1/9-168.

15. Лист МОН України від 18.05.2018 № 1/11-5480.

16. Лист МОН України від 29.01.2019 № 1/11-881.

17. Лист ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» від 26.03.2018 № 22.1/10-709.

18. Лист ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» від 29.03.2018 № 22.1/10-817.

Одним із методів роботи з протидії насильства може бути медіація.

Медіація в закладах освіти є найбільш ефективним способом розв'язання конфліктів, оскільки надає дитині можливість висловитись і бути почутою, вчить дітей, слухати і поважати інших, запитувати, уточнювати, усвідомлювати свої вчинки і почуття, дозволяє працювати із самим конфліктом, не занурюючись у

глибинні психологічні проблеми, забезпечує більш тривалі результати, ніж індивідуальна консультація, чи інші методи розв'язання конфліктів.

Шкільна медіація у різних її формах поширена в усьому світі, країни на всіх континентах об'єднані спільними цінностями шкільної медіації.

Створення шкільних служб порозуміння в закладах освіти рекомендовано листом Міністерства освіти і науки України від 13.09.2010 № 1/9-623 «Щодо подолання злочинності серед неповнолітніх та організації профілактичної роботи» (режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v-623290-10>)

У листі МОН від 27.06.2019 № 1/9-414 «Деякі питання щодо створення у 2019/2020 н. р. безпечного освітнього середовища, формування в дітей та учнівської молоді ціннісних життєвих навичок» (режим доступу: <https://drive.google.com/file/d/1Ap6C0f7v3EkdWcCAjhe38h5TUh6p-dc/view?fbclid=IwAR17rMpiDcqm9WISUPc63iKEEJJqyjwxolBdYAXnACQWbGthYUXIDU8CCk>) зазначається, що конфлікти між різними учасниками та учасницями освітнього процесу, проблеми цькування (булінгу) і насильства в шкільному середовищі найчастіше стають перепорою для формування у школярів таких цінностей як толерантність, повага, підтримка, порядність, гармонійне спілкування та співіснування у суспільстві.

Корекційна робота

Корекційна робота в діяльності практичного психолога закладу освіти є найскладнішою і найвідповідальнішою.

Основною метою корекційної роботи зі здобувачами освіти є сприяння їхньому повноцінному психічному та особистісному розвитку.

Корекційна робота зі здобувачами освіти ґрунтується на таких основних принципах:

1. Єдність діагностики і корекції. Корекційній роботі передують діагностика.
2. Діяльнісний принцип корекції. Основним засобом корекційного впливу є взаємодія дорослого і дитини.
3. Орієнтація на зону найближчого розвитку дитини. Корекційна робота з дитиною не матиме ефекту за межами зони найближчого розвитку.
4. Спрямованість корекційної роботи «зверху донизу», тобто на створення оптимальних умов для розвитку вищих психічних функцій, які сприятимуть компенсації недоліків елементарних психічних процесів.
5. Принцип нормативності, тобто орієнтація під час проведення корекційної роботи та оцінювання її ефективності на еталони розвитку у певному віковому періоді.
6. Врахування системного характеру психічного розвитку. Корекційна робота спрямовується на усунення причин відхилень у розвитку.
7. Корекційна робота має розпочинатися з тієї «точки», з якої почалися відхилення від оптимальної програми розвитку.

Отже, корекційна робота як напрям діяльності практичного психолога полягає в подоланні визначених проблем, труднощів, шкідливих звичок, негативних емоційних станів тощо у здобувачів освіти; здійсненні психолого-педагогічних заходів з метою усунення відхилень у психофізичному та

інтелектуальному розвитку і поведінці, подоланні різних форм девіантної поведінки тощо.

Міністерство освіти і науки України рекомендує використовувати у роботі корекційні програми розміщені на сайті Державної наукової установи «Інститут модернізації змісту освіти» за посиланням:

https://docs.google.com/document/d/1jjQzAxFTFXdzVBaYu5OxcpqMz9gxhmtz_IsEJDisfnM/edit

Корекційна робота практичного психолога спрямована на підвищення загального рівня розвитку дитини, заповнення прогалин її попереднього розвитку і навчання, розвиток недостатньо сформованих вмінь та навичок, підготовку дитини до адекватного сприйняття навчального матеріалу тощо. У 2018/2019 н.р. практичними психологами корекційною (індивідуальною) роботою було охоплено 431 464 здобувачів освіти, 22 389 педагогічних працівників та 27 632 особи батьків, інших законних представників; корекційною (груповою) роботою охоплено 3 028 956 здобувачів освіти, 45 712 педагогічних працівників та 152 351 батьків, інших законних представників.

На сьогодні активно впроваджується інклюзивна освіта. Державна політика у галузі освіти спрямована не лише на отримання учасниками освітнього процесу з особливими потребами знань, умінь, навичок, а на формування ключових компетентностей на їх основі, які сприятимуть вмінню через спілкування знаходити порозуміння з іншими людьми, облаштовувати власне життя й бути корисним сім'ї, громаді, суспільству. З дітьми з особливими освітніми потребами працюють усі працівники закладу освіти, зокрема і практичні психологи та соціальні педагоги. На допомогу практичним психологам, педагогам, які працюють в умовах різних спеціальних та інклюзивних закладів освіти розроблено корекційно-розвиткові програми для роботи з дітьми з особливими освітніми потребами. Програми розроблені на основі Державного стандарту початкової загальної освіти для дітей з особливими освітніми потребами, їх зміст структурований за спіралью-концентричним принципом, який передбачає неперервне розширення і поглиблення знань та повторне вивчення певних тем із метою глибшого проникнення в сутність явищ та процесів відповідно до вікових особливостей дітей.

Перелік корекційно-розвиткових програм для спеціальних загальноосвітніх закладів освіти для дітей з особливими освітніми потребами розміщено за посиланням: <https://imzo.gov.ua/osvita/zagalno-serednya-osvita/korektsiyni-programi/>

У кожній школі фахівець має підготувати учнів, а також їхніх батьків до здорової взаємодії з дитиною з особливими освітніми потребами (ООП). Проводити тренінги, лекторії, семінари, консиліуми, під час яких будуть зруйновані стереотипи щодо спільного навчання. Якщо ж психолог увійде в спеціальну команду супроводу дитини з ООП, він має забезпечити психологічний супровід навчання, а ще – консультувати вчителів та батьків щодо створення ефективних умов для цієї дитини. Утім, фахівець не повинен виконувати обов'язки дефектолога, тож власне заняття та допомога в навчанні — не його сфера діяльності, але він може звернутися до фахівців інклюзивно-ресурсних центрів за консультацією.

Кожний з фахівців оцінює прояви дитини щодо тієї галузі, у якій він компетентний. Основні функції психолога:

- участь у складі команди психолого-педагогічного супроводу;
- психологічний супровід дитини з ООП;
- надання рекомендацій, консультацій та методичної допомоги педагогічним працівникам закладу освіти у роботі з дитиною з ООП;
- проведення консультацій з батьками дитини з ООП;
- сприяння формуванню психологічної готовності в учасників освітнього процесу до взаємодії в інклюзивному середовищі з дитиною з ООП;
- підготовка звіту про результати надання психологічних послуг дитині із зазначенням динаміки її розвитку.

Основні функції соціального педагога:

- соціально-педагогічний патронаж здобувачів освіти і їх батьків (законних представників).
 - виявлення соціальних питань, які потребують негайного вирішення, за потреби направлення до відповідних фахівців з метою надання допомоги;
 - вивчення соціальних умов розвитку дітей з ООП;
 - планування і реалізація завдань соціалізації здобувачів освіти, адаптації їх у новому колективі і соціальному середовищі, надання допомоги дітям і сім'ям, що знаходяться у складних життєвих обставинах або потребують посиленої педагогічної уваги, участь у команді супроводу;
 - проведення індивідуальної роботи з дітьми з ООП, залучення їх до роботи в гуртках, секціях та інших об'єднаннях;
 - надання рекомендацій учасникам освітнього процесу щодо шляхів ефективної інтеграції дитини з ООП в колектив однолітків, формування позитивного мікроклімату в дитячому колективі;
 - захист прав дітей з ООП, за відповідним дорученням представлення їхніх інтересів у правоохоронних і судових органах та інших організаціях.

Про додаткові психолого-педагогічні і корекційно-розвиткові заняття (послуги), які проводять (надають) фахівці (із числа працівників закладу освіти та у разі потреби – додатково залучені фахівці), з якими заклад освіти або відповідний орган управління освітою укладають цивільно-правові договори визначено Постановою Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2017 р. № 88 «Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами». Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/88-2017-%D0%BF>

Окрім вищезазначеного важливим завданням у роботі психологічної служби у закладах освіти з інклюзивною формою навчання є:

- 1) добір діагностичного інструментарію, придатного для роботи з різними категоріями дітей, відповідно до наявних порушень розвитку;
- 2) уточнення змісту та методів корекційної роботи з дітьми, які мають особливі освітні потреби, з урахуванням результатів психологічної діагностики;
- 3) упровадження комплексних корекційних стратегій, які б містили, крім навчання, ще й ігрові засоби та рекомендації щодо сімейного виховання;
- 4) участь у роботі команди психолого-педагогічного супроводу;
- 5) взаємодія з працівниками інклюзивно-ресурсного центру.

Звертаємо увагу, що Міністерство освіти і науки України рекомендує методичний посібник для практичних психологів, соціальних педагогів

«Технології психологічного забезпечення освітнього процесу в інклюзивній школі». Режим доступу: <https://imzo.gov.ua/psychologichnyj-suprovid-ta-sotsialno-pedahohichna-robota/informatsijna-baza-psychologiv-ta-sotsialnyh-pedahohi/>

Методичні матеріали розміщені в посібнику – це спроба укласти добірку професійного інструментарію для працівника психологічної служби, яка включає в себе сучасні практичні методи, прийоми, форми психологічного забезпечення освітнього процесу в умовах інклюзивної освіти.

Проблема подолання дитячої психотравми є актуальною та своєчасною для українського суспільства. Події останніх років показали, що найвразливішою категорією населення до суспільних потрясінь є діти і підлітки. Психотравма є небезпечною тим, що руйнує уявлення дитини про життя, його цінності та ідеали. У результаті травми в особистості різко змінюється звична картина світу, зникає довіра до нього, деформується система відносин з оточуючими людьми, зникає довіра до дорослих, втрачається позитивна перспектива на майбутнє.

Психологічна служба у системі освіти є важливою складовою державної системи охорони фізичного і психічного здоров'я молодих громадян України і діє з метою виявлення і створення оптимальних соціально-психологічних умов для розвитку особистості. Особливо ця функція служби важлива в умовах складної соціально-політичної ситуації в країні.

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2018 року № 944-р «Про затвердження плану заходів з реалізації Стратегії інтеграції внутрішньо переміщених осіб та впровадження довгострокових рішень щодо внутрішнього переміщення на період до 2020 року» серед заходів, що мають бути здійснені є надання психологічної підтримки та послуг щодо розвитку мовлення для дітей із числа внутрішньо переміщених осіб, які мають особливу потребу у цьому. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/944-2018-%D1%80>

Також Міністерство освіти і науки України на допомогу працівникам психологічної служби надіслало листи: від 11.03.2014 №1/9-135 «Про надання психологічної допомоги учасникам навчально-виховного процесу». Режим доступу: <https://tetyanapelekh.files.wordpress.com/2014/08/d0bbd0b8d181d182d0b8-d0bcd0bed0bd-d189d0bed0b4d0be-d0bcd196d0b3d180d0b0d0bdd182d196d0b2.docx>

від 02.04.2014 № 1/9-186 «Щодо навчання дітей військовослужбовців, які переїхали з Автономної Республіки Крим та м. Севастополя на постійне місце проживання до інших населених пунктів України». Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v-186729-14>

Залежно від часу надання допомоги і від вирішуваних завдань можна виокремити екстрену, короткострокову і пролонговану психологічну допомогу.

Екстрена допомога необхідна безпосередньо після травмуючої події – в перші кілька днів. Вона надається також у разі появи гострої симптоматики в результаті додаткових стресів.

Короткострокова допомога надається протягом перших тижнів, місяців після психотравми. Якщо дитина не отримала такої допомоги своєчасно, то нерідко доводиться надавати її відстрочено. У цьому випадку така допомога виявляється менш ефективною і може потребувати більше часу.

Пролонгована допомога здійснюється протягом декількох років після психотравми.

Для відновлення нормального психологічного стану дитини після пережитих подій великого значення набуває корекційна робота із сім'єю. Унаслідок травми порушуються нормальні дитячо-батьківські зв'язки, виникають симбіотичні або вимушено дистантні відносини між дитиною і батьками. При появі в дитини порушень поведінки батьки відчують свою некомпетентність і безпорадність і мимоволі сприяють закріпленню негативних поведінкових стереотипів: потурають дитячим примхам, надмірно гостро реагують на іпохондричні скарги, оберігають від зіткнень із найменшими життєвими труднощами.

Якщо психологічну травму пережили і батьки, і дитина (що типово для сучасної соціально-політичної ситуації), то темпи відновлення їх психологічного стану істотно змінюються. Зазвичай діти швидше повертаються до нормального емоційного рівня завдяки більшій психічній гнучкості і адаптивним можливостям. Стан батьків змінюється повільніше і перешкоджає нормалізації психічного розвитку дітей. Незважаючи на те, що батьки стурбовані наданням допомоги своїм дітям, недостатня критичність до власного психоемоційного стану нерідко змушує їх самих уникати психологічної допомоги. У зв'язку із цим особливу увагу слід звернути на залучення батьків до роботи над власними психологічними проблемами і труднощами.

Ефективною формою організації діяльності закладу освіти щодо надання допомоги дітям є проведення психолого-педагогічного консилиуму.

Психолого-педагогічний консилиум дозволяє об'єднати зусилля педагогів, працівників психологічної служби та інших учасників освітнього процесу, які зацікавлені в успішному навчанні і повноцінному розвитку дітей і підлітків, намітити цілісну програму індивідуального супроводу та адекватно розподілити обов'язки і відповідальність за її реалізацію.

Будь-які відомості про учня та його сім'ю надаються та обговорюються учасниками тільки за тими параметрами, показниками та характеристиками, в яких наявна важлива для роботи консилиуму та супроводження інформація.

Рішеннями консилиуму є рекомендації з розробки комплексної програми супроводження, що узгоджуються з усіма учасниками і є обов'язковими для всіх фахівців, котрі ведуть навчальну, виховну, корекційну та розвиткову роботу з учнями. Рекомендації мають бути занесені в індивідуальну картку дитини, яку оформляє працівник психологічної служби з перших днів перебування дитини в закладі освіти.

Зокрема, індивідуальні характеристики – демографічні та особистісні. Так, маленькі діти адаптуються швидко й успішно, для школярів ж цей процес виявляється більш болісним, оскільки в класі вони повинні у всьому бути схожим на своїх однокласників – зовнішнім виглядом, манерами, мовою тощо. Важким випробуванням виявляється зміни культурного оточення для дорослих людей.

Важливим моментом адаптації дитини до нових умов проживання є фізіологічна адаптація, яка має етапи:

- орієнтувальний, коли на весь комплекс нових впливів, які пов'язані з переселенням, відповідають бурхливою реакцією практично всі системи організму;

- нестійке пристосування, коли організм шукає і знаходить якісно оптимальні (чи близькі до оптимальних) варіанти реакцій на ці впливи;

- відносно стале пристосування, коли організм знаходить найкращі варіанти реагування на навантаження, з меншим напруженням усіх систем.

Працівники психологічної служби у питаннях превентивних заходів мають знайти нові підходи до взаємодії з учнями та їхніми батьками. У цьому можуть допомогти різні профілактичні програми навчання учнів новим формам поведінки, виховання стресостійкості особистості, здатної самотійно, ефективно і відповідально будувати своє життя. Профілактичні програми, призначені для проведення групових занять з учнями та їх батьками, можуть включати:

- групові заняття з розвитку комунікативних навичок як в учнів, так і в батьків;
- групові заняття з профілактики асоціальної поведінки з основами правових знань;
- групові заняття, спрямовані на допомогу в досягненні позитивних життєвих цілей тощо.

Освітня діяльність

Одним із напрямів діяльності працівників психологічної служби у системі освіти є освітня діяльність, яка включає підвищення психологічної культури всіх учасників освітнього процесу. Освітня діяльність – форма активного співробітництва, направлена на удосконалення, розвиток, формування особистості.

У закладах освіти цей напрям роботи реалізується працівниками психологічної служби через викладання освітнього матеріалу за програмами курсів за вибором, факультативів, гуртків психологічної та соціально-педагогічної спрямованості.

Факультативні та інші заняття і тренінги, що проводять працівники психологічної служби дозволяють сформувати у здобувача освіти навички спілкування з однолітками і дорослими, уміння розв'язувати чи уникати конфліктних ситуацій, адекватно ставитися до збереження власного здоров'я, попередити чи подолати шкідливі звички, протидіяти насильству, розвинути психологічну культуру здобувачів освіти.

За зведеними даними, що надійшли від обласних навчально-методичних центрів/кабінетів/лабораторій працівники психологічної служби за 2018/2019 навчальний рік надавали психологічні та соціально-педагогічні послуги усім учасникам освітнього процесу. Фахівці психологічної служби приділяли увагу освітній діяльності, зокрема, даним напрямом діяльності було охоплено: 312 280 здобувачів освіти, 67 957 педагогічних працівників, 101 489 батьків та інших законних представників.

Комісією з психології та педагогіки Науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України для використання у роботі практичними психологами і соціальними педагогами надано гриф МОН на програми факультативів, спецкурсів і курсів за вибором, що були розроблені працівниками психологічної служби у системі освіти і пройшли апробацію у закладах освіти та рецензування науковців і практиків, а саме:

- Н. О. Сидоренко «Програма корекційно-розвивальних занять «Психологічні перлинки для кожної дитинки».

- Н. О. Сидоренко, Л. А. Кльоц «Програма корекційно-розвивальних занять «Лісова абетка».
- І. Г. Євстаф'єва «Програма «Основи самовизначення особистості».
- Д. Д. Романовська, С.М. Бобик «Програма факультативного курсу «Мандруючи до зрілості» для учнів 8-9 класів ЗЗСО;
- Д. Д. Романовська, О.В. Зузак «Програма факультативного курсу «Основи психології та педагогіки» для учнів 10-11 класів ЗЗСО.
- О. Л. Мельникова «Програма з розвитку моральної свідомості молодших школярів «Скринька чеснот».

Перелік факультативів, спецкурсів і курсів за вибором, що були розроблені працівниками психологічної служби у системі освіти і пройшли апробацію у закладах освіти розміщено за посиланням: <https://imzo.gov.ua/psycholohichnyj-suprovid-ta-sotsialno-pedahohichna-robota/fakul-tatyvy/>

Консультування

Консультування у роботі працівників психологічної служби є одним із найзатребуваніших напрямів роботи. Індивідуальним та груповим консультуванням було охоплено 5 618 108 учасників освітнього процесу, де 3 443 150 осіб проконсультовано у груповій формі, а 2 174 958 респондентів – індивідуально.

Консультування (індивідуальне, групове), здійснюється, зазвичай, за запитом, з тих проблем, які озвучують педагоги, батьки. Особливістю консультування як форми взаємодії між учасниками освітнього процесу є акцент на власну відповідальність того, хто просив про допомогу. Важливою особливістю консультування батьків, наприклад, є неприпустимість «виховних», моралізаторських нот у спілкуванні, оскільки це нівелює саму ідею підтримки та взаємодії у освітньому процесі. Консультації практичного психолога закладу освіти з освітніх питань мають на меті допомогти батькам краще зрозуміти причини особливостей поведінки дитини, знайти з нею спільну мову, зрозуміти її потреби і вирішити конфліктні ситуації, навчитися підтримувати дитину.

Батьки (опікуни) можуть звернутись до працівника психологічної служби закладу освіти із проханням про надання психолого-педагогічного висновку щодо стану дитини (учня, вихованця). Найчастіше таке трапляється у випадках судового вирішення сімейних конфліктів (розлучення батьків, встановлення опікунства тощо). Аби уникнути непорозумінь та некоректного використання психолого-педагогічної документації поза закладом освіти, обов'язково необхідно офіційно оформити такий висновок, вказуючи предмет обстеження (емоційний стан учасника освітнього процесу, особливості розвитку тощо), діагностичні методики, які було використано під час обстеження (із вказуванням основних результатів діагностики), висновок про стан дитини та рекомендації батькам (чи особам, що їх замінюють) щодо умов для успішного розвитку та комфортного емоційного стану дитини. Висновок підписує практичний психолог, який проводив діагностику, у разі необхідності класний керівник (вихователь) та директор закладу освіти. Варто пам'ятати, батьки доглядають за дитиною та виховують її з огляду на власний досвід та розуміння цього процесу. Інколи вони можуть помилятись, або не бачити певних недоліків свого батьківського впливу. Відтак, працівник психологічної служби повинен бути максимально коректним у

висловленні зауважень (якщо такі мають місце), рекомендацій щодо корекції батьківської поведінки по відношенню до дитини. Якщо мова йде про необхідність проведення корекційно-розвиткової роботи із дитиною, батьки мають бути поінформовані про програму цієї роботи та залучені до неї в першу чергу.

Зв'язки з громадськістю

Стосовно діяльності психологічної служби щодо зав'язків із громадськістю маємо зазначити, що у 2018/2019 навчальному році практичні психологи та соціальні педагоги надали послуги 770 124 особам.

Робота фахівця психологічної служби спрямована, в першу чергу, на батьків, оскільки вони є основним соціальним середовищем, з якого діти черпають зразки поведінки. Важливо пам'ятати, що батьки – партнери психологічної служби, закладу освіти, а не об'єкти виховання.

Відтак, тональність спілкування, форми та методи мають бути підібрані коректно, створюючи атмосферу партнерства. Завдання працівника психологічної служби створити умови для рівного розвитку всіх дітей, без винятку, залучення всіх батьків до освітнього процесу.

Робота психологічної служби зорієнтована на розвиток, розширення та зміцнення зв'язків з представниками громадських та міжнародних організацій, які працюють у цій сфері.

Просвітницька робота

Окремо варто звернути увагу на просвітницьку роботу фахівців психологічної служби закладів освіти з учасниками освітнього процесу. Проаналізувавши просвітницьку діяльність працівників психологічної служби за 2018/2019 н.р. з'ясовано, що було охоплено 3 373 571 здобувачів освіти, 787 435 педагогів, 1 672 511 осіб батьків.

Наголошуємо на необхідності проведення з керівниками освітніх закладів спеціальних занять, семінарів, тренінгів з наданням об'єктивної інформації про професійні можливості працівників психологічної служби, нормативно-правові засади їх діяльності та роль у забезпеченні ефективності освітніх реформ.

У межах своєї компетенції працівники психологічної служби залучаються до заходів з підвищення рівня обізнаності щодо протидії торгівлі дітьми серед батьків, інших законних представників, та осіб, які постійно контактують із дітьми, беруть участь у заходах із попередження торгівлі людьми, зокрема дітьми, виявлення постраждалих осіб та надання комплексної допомоги.

За результатами дослідження щодо стану виконання у системі освіти законодавства у сфері протидії торгівлі людьми та діяльності закладів освіти стосовно надання допомоги особам, які постраждали від торгівлі людьми (наказ МОН від 18 вересня 2018 року № 1/9-557 ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти») рекомендуємо наступне:

- включити до програм підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації педагогічних працівників інститутів післядипломної педагогічної освіти навчальні курси, лекції та практичні заняття з питань протидії торгівлі людьми;

- утворити та забезпечити діяльність робочих експертних груп при регіональних постійно діючих комісіях з питань обміну інформацією про запобігання торгівлі людьми та координацію зусиль у боротьбі з нею;

- підвищувати рівень інформованості населення щодо засобів і методів, які використовуються торговцями людьми, шляхом організації та здійснення інформаційно-просвітницьких заходів;

- продовжити видання інформаційно-освітніх матеріалів з питань профілактики торгівлі людьми та проблем соціального захисту дітей і молоді;

- проведення досліджень щодо виявлення груп ризику;

- рекомендувати закладам освіти постійно висвітлювати інформацію на сайтах та в засобах масової інформації про заходи із запобігання і протидії торгівлі людьми;

- розвивати співробітництво з громадськими та міжнародними організаціями і фондами, широко використовувати міжнародний досвід у запобіганні та протидії торгівлі людьми, захисті прав осіб, що постраждали від таких злочинів, розшуку осіб, які зникли за кордоном, поверненні додому та реабілітації осіб, що постраждали від торгівлі людьми;

- організувати інформаційні кампанії щодо ризиків потрапляння у ситуації торгівлі людьми з особливим наголосом на випадках трудової експлуатації на території України;

- проведення для викладачів та майстрів виробничого навчання професійної (професійно-технічної) освіти курсів (спецкурсів) підвищення кваліфікації, інформаційних тренінгів, занять, круглих столів тощо з питань протидії торгівлі людьми.

З метою підвищення рівня обізнаності щодо протидії торгівлі людьми потребує удосконалення методична робота з педагогічними працівниками закладів освіти, також слід проводити роботу щодо роз'яснення та вивчення чинного законодавства, міжнародних актів.

Таким чином, робота, спрямована на запобігання експлуатації і торгівлі людьми в Україні, має містити ґрунтовний матеріал для проведення просвітницької діяльності з учасниками освітнього процесу, забезпечувати доступність інформації та матеріалів державного і міжнародного законодавства щодо проблем дискримінації жінок, торгівлі людьми, сприяти ефективному використанню правової системи для захисту прав.

Також Міністерство освіти і науки наголошує, що керівники закладів освіти у разі оцінювання діяльності педагогів мають враховувати рівень їхньої активності з питань профілактики негативних явищ, зокрема, і запобігання торгівлі людьми, та сприяти проведенню такої роботи на організаційному рівні.

Для проведення планомірної та систематичної роботи щодо ознайомлення здобувачів освіти зі своїми правами, для уникнення ситуацій їх порушення, для можливості захисту, відновлення порушених прав, поваги прав інших людей, сприяння формуванню високого рівня правової культури рекомендуємо використовувати такі інноваційні форми роботи: тренінги, заняття з елементами тренінгу, форуми-театри, мозкові штурми, брейн-стормінги, роботу в малих групах, печатки, дискусії, дискусійні платформи, дебати, рольові ігри, відеолекторії, виставки плакатів, фоторобіт, конкурси малюнків, соціальних роликів, арт-інсталяції, марафони листів дітей до батьків, флешмоби, воркшопи,

ток-шоу, прес-конференції, переговори, мікрофон, бібліомікси, каравани історій, квести, тематичні просвітницькі тижні, акції, велнес-тренінги, геокешинги, ковёркінги, флешбеки, шкільні медіації, медіації однолітків, методичні брифінги, круглі столи, семінарські заняття, конференції, соціальні диктанти з творчими завданнями, сімейні журнали, оформлення тематичних полиць тощо.

Зміст просвітницької роботи у закладі освіти значною мірою визначається віком дітей. Адже для кожного віку мають місце свої характерні психологічні особливості та проблеми психічного розвитку, які вимагають уваги з метою попередження їх загострення. Просвітницька робота психологічної служби може бути здійснена тільки за умови спільного її планування та організування. Дуже часто можна зустріти ситуації, в яких психолог, соціальний педагог опиняються «сам на сам» із батьками, практично без участі інших педагогічних працівників. Якщо враховувати, що метою цієї роботи є створення комфортного розвиваючого середовища для дітей, в ній мають брати участь усі учасники освітнього процесу. Цього досягти можна лише за умови, що керівництво закладу освіти планує просвітницькі заходи як основні.

Нормативна база

Одним із головних інструментів керівника закладу освіти щодо управління психологічною службою є планування. Орієнтирами у плануванні роботи практичного психолога і соціального педагога закладу освіти виступають нормативно-розпорядчі документи. З іншого боку, перспективне та річне планування діяльності закладу освіти є важливою підставою узгодження плану діяльності фахівців психологічної служби із потребами закладу освіти.

Отже, надаємо перелік нормативної документації для використання у роботі практичними психологами і соціальними педагогами, а саме:

Накази МОН

Наказ МОН «Про проведення Всеукраїнського конкурсу авторських програм практичних психологів і соціальних педагогів «Нові технології у новій школі» у номінації «Профілактичні програми» від 01.10.2018 № 1044.

Наказ МОН «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо виявлення, реагування на випадки домашнього насильства і взаємодії педагогічних працівників із іншими органами і службами» від 02.10.2018 № 1047.

Наказ МОН «Про створення робочої групи з розроблення нормативно-правових актів щодо забезпечення діяльності психологічної служби у системі освіти України» від 07.02.2019 № 146.

Наказ МОН «Про проведення дослідно-експериментальної роботи за темою «Проектне управління особистісним розвитком учнів в освітньому середовищі об'єднаних територіальних громад на 2018-2023 роки» від 21.03.2019 № 387.

Наказ МОН «Про результати III етапу Всеукраїнського конкурсу авторських програм практичних психологів і соціальних педагогів «Нові технології у новій школі» у номінації «Профілактичні програми» від 02.05.2019 № 593.

Наказ МОН «Про деякі питання організації навчання фахівців інклюзивно-ресурсних центрів» від 17.05.2019 № 671.

Листи МОН

Лист МОН «Про документацію працівників психологічної служби у системі освіти України» від 21.08.2018 № 1/9-529.

Лист ІМЗО «Про внесення змін до програм курсів (спецкурсів) підвищення кваліфікації педагогічних працівників щодо запобігання та протидії домашньому насильству від 12.09.2018 № 22.1/10-3224.

Лист МОН «Про проведення у 2018-2019 роках Всеукраїнського моніторингового дослідження стану виконання у системі освіти законодавства щодо протидії торгівлі людьми» від 18.09.2018 № 1/9-557.

Лист МОН «Про перелік діагностичних методик щодо виявлення та протидії домашньому насильству відносно дітей» від 30.10.2018 № 1/9-656.

Лист МОН «Про перелік навчальної літератури, рекомендованої Міністерства освіти і науки України для використання у закладах освіти» від 12.11.2018 № 1/9-690.

Лист ІМЗО щодо практичного використання навчально-методичного посібника, онлайн-курсу «Підготовка вчителів до розвитку життєстійкості/стресостійкості у дітей в освітніх навчальних закладах від 28.12.2018 № 22.1/10-6804.

Лист МОН «Про апробацію документації працівників психологічної служби у системі освіти України» від 29.12.2018 № 1/9-793.

Лист ІМЗО щодо курсів підвищення кваліфікації практичних психологів і соціальних педагогів у 2020 році від 27.05.2019 № 22.1/10-2045.

Перелік документів нормативно-правового забезпечення фахівців психологічної служби у системі освіти України розміщено на сайті ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» за посиланням, що постійно оновлюється та доповнюється: <https://imzo.gov.ua/psycholohichnyj-suprovid-ta-sotsialno-pedahohichna-robota/informatsijna-baza-psycholohiv-ta-sotsialnyh-pedahohi/>

Організаційно-методична робота

Особливої уваги потребує питання організаційно-методичного забезпечення проведення навчально-методичних заходів. Мова йде про підготовку до проведення методичних заходів: це стосується ставлення практичних цілей та завдань, формулювання очікуваних результатів, визначення кола учасників та виконавців, окреслення критеріїв оцінювання результатів, визначення способів (форм і методів) досягнення результатів та конкретне планування послідовності дій в процесі. Найважливішою умовою планування роботи на районному та обласному рівнях є акцент на необхідності врахування потреб у професійному розвитку конкретного фахівця. Робота методичного об'єднання проводиться за різними формами (теоретичні семінари, доповіді, повідомлення, семінари-практикуми, диспути-дискусії, ділові та рольові ігри тощо), але має плануватись відповідно до запитів її учасників і з огляду на реальні часові можливості.

Консультації, супервізійні сесії, наставництво - є складовою професійного розвитку фахівця, який здійснюється за індивідуальними планами з урахуванням його професійних потреб. Вони передбачають систематичне вивчення психолого-педагогічної, наукової літератури, участь у роботі методичних об'єднань, семінарів, конференцій тощо. До колективних форм проведення методичної роботи відносяться: районні (міські) методичні об'єднання, методичні оперативні

наради, випуск методичних бюлетнів, рекомендацій науково-практичних конференцій, інформаційні повідомлення, практичні заняття, тренінги, диспути, ділові та рольові ігри, бесіди, семінари-практикуми, школи передового педагогічного досвіду, проблемні (інноваційні) групи. Звертаємо увагу, що працівники психологічної служби, закладу освіти (практичні психологи та соціальні педагоги) здійснюють діяльність як у закладі освіти (психологічна просвіта, діагностична, консультативна, освітня діяльність, обробка результатів досліджень тощо), так і за його межами (підготовка до проведення заходів, оформлення робочої документації, планування, звітність, робота у навчально-методичних та наукових центрах, громадських організаціях тощо).

Професійна майстерність фахівців психологічної служби

У 2019/2020 н.р. продовжується Всеукраїнський конкурс авторських програм практичних психологів і соціальних педагогів «Нові технології у новій школі» (наказ Міністерства освіти і науки України від 31 травня 2018 року № 555, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 26 червня 2018 року за № 744/32196.) (електронний реєстр доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0744-18>).

Метою конкурсу є виявлення та поширення кращого досвіду, оптимізація інноваційної діяльності працівників психологічної служби, підвищення професійної компетентності, якості програм, реалізації творчого потенціалу, престижності професії практичних психологів та соціальних педагогів.

Конкурс проводитиметься щорічно на засадах відкритості, прозорості та гласності за однією номінацією, визначеною організатором, у три етапи окремо для практичних психологів та соціальних педагогів.

Номінацією цього року є корекційно-розвиткові програми, що спрямовані на попередження та корегування проблем, труднощів, подолання шкідливих звичок, негативних емоційних станів, усунення відхилень у психофізичному та інтелектуальному розвитку і поведінці, подолання різних форм девіантної поведінки, адаптацію до умов навчання і життєдіяльності тощо.

Форма проведення конкурсу – заочна.

Керівникам обласних, районних, міських управлінь освіти і науки у новому навчальному році необхідно інформувати керівників закладів освіти та вжити заходів щодо проведення Всеукраїнського конкурсу авторських програм практичних психологів і соціальних педагогів «Нові технології у новій школі».

Фахівцям психологічної служби необхідно усвідомити свою важливу роль у період змін та впровадження інновацій у систему освіти, організувати такий психолого-педагогічний супровід освітнього процесу, за якого всі його суб'єкти зможуть розкрити свій освітній потенціал. У контексті радикального оновлення системи освіти психологічна служба сучасного закладу освіти як ніколи покликана сприяти покращенню умов для розвитку кожного суб'єкта освітнього процесу, здійснювати психологічну підтримку й надавати допомогу всім учасникам освітнього процесу.

Для організації належного психологічного, соціально-педагогічного супроводу учасників освітнього процесу у 2019/2020 навчальному році **Міністерство освіти і науки України рекомендує:**

- вивчити детально ситуацію та домогтися стовідсоткового забезпечення закладів освіти, зокрема навчально-методичних центрів/кабінетів/лабораторій, методистами, практичними психологами, соціальними педагогами. При цьому радимо звернути увагу, що згідно із ст. 26 Закону України «Про освіту» керівник закладу освіти здійснює безпосереднє управління закладом та, відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 06.12.2010 № 1205, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22 грудня 2010 р. за № 1308/18603, має право, у разі виробничої необхідності, змінювати штати окремих структурних підрозділів або вводити посади; у разі виробничої необхідності за рахунок спеціального фонду закладами загальної середньої освіти можуть бути введені додаткові посади;

- покращити методичне забезпечення діяльності працівників психологічної служби, зокрема і в закладах освіти новостворених територіальних громад;

- довести до керівників закладів освіти інформацію про нормативно-правові засади діяльності практичних психологів та соціальних педагогів закладів освіти, розподілення робочого часу та забезпечити їх робочими кабінетами;

- організувати участь у Всеукраїнському конкурсі авторських програм практичних психологів і соціальних педагогів «Нові технології у новій школі», зокрема моніторингових досліджень;

- впроваджувати шкільні служби порозуміння в закладах освіти;

- організувати психологічну та соціально-педагогічну допомогу постраждалим внутрішньо переміщеним здобувачам освіти, їхнім батькам та членам родини в адаптації до нових умов проживання і здобуття освіти, дітям і сім'ям учасників АТО;

- забезпечувати психологічне і соціально-педагогічне забезпечення та супровід інклюзивного навчання осіб з особливими освітніми потребами, консультативну і просвітницьку роботу з батьками;

- активізувати захист прав і свобод дітей, створення безпечного середовища (запобігання насильству в учнівському колективі та домашньому насильству);

- посилювати профілактичну роботу щодо протидії торгівлі людьми;

- підвищувати фахову компетентність педагогічних працівників;

- налагоджувати співпрацю з громадськими організаціями тощо.

Генеральний директор директорату
інклюзивної та позашкільної освіти

Валентина ХІВРИЧ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр. Перемоги, 10, м.Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96
E - mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Департаменти (управління) освіти і
науки обласних, Київської міської
державних адміністрацій

Інститути післядипломної
педагогічної освіти

Щодо організації інклюзивного
навчання у закладах освіти у 2019/2020 н. р.

Надсилаємо інструктивно-методичні рекомендації Міністерства освіти і
науки України щодо організації інклюзивного навчання в закладах освіти.

Просимо довести зазначену інформацію до відома працівників обласних,
районних (міських) управлінь (відділів) освіти і науки, керівників та
педагогічних працівників закладів освіти.

Додаток: на 9 арк.

Заступник Міністра

Павло ХОБЗЕЙ

Новосад В. Є.
Дмитрієва-Заруденко Ю. В.
481 47 64

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
№1/9-409 від 26 06 2019

46 155 01 23

Методичні рекомендації щодо організації інклюзивного навчання в закладах освіти

Методичні рекомендації розроблено з метою реалізації законів України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», «Про загальну середню освіту», інших нормативно-правових актів, що регламентують розвиток інклюзивного навчання в закладах освіти.

Національною радою реформ визнано інклюзивне навчання одним із пріоритетів розвитку держави, що є одним із основних чинників реформування системи інституційного догляду та виховання дітей в Україні.

У 2018 році Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо доступу осіб з особливими освітніми потребами до освітніх послуг» від 6 вересня 2018 року (№ 2541-VIII) внесено зміни до законів України «Про дошкільну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про позашкільну освіту», зокрема щодо організації інклюзивного навчання у закладах освіти.

Необхідними умовами якісного інклюзивного навчання є:
визначення особливих освітніх потреб дитини;
підвищення кваліфікації педагогічних працівників;
створення інклюзивного освітнього простору;
надання освітніх, психолого-педагогічних та корекційно-розвиткових послуг;
забезпечення учнів спеціальними засобами корекції психофізичного розвитку;

здійснення психолого-педагогічного супроводу дитини протягом усього періоду навчання із обов'язковим залученням батьків до освітнього процесу.

Визначення особливих освітніх потреб дитини та умов для організації інклюзивного навчання здійснюється практичними психологами та вчителями-дефектологами інклюзивно-ресурсних центрів за наслідками проведеної комплексної психолого-педагогічної оцінки розвитку дитини (далі – комплексна оцінка) (пункти 11-37 Положення про інклюзивно-ресурсний центр, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2018 року № 545 (із змінами), (далі – Положення про ІРЦ)).

Комплексна оцінка може проводитися за ініціативою батьків дитини або рекомендацією педагогічних працівників закладу освіти на підставі заяви батьків. Така оцінка не може проводитись примусово.

Висновок про комплексну оцінку має рекомендаційний характер і не є підставою для скерування органом управління освітою дитини з особливими

освітніми потребами до певного закладу освіти, зокрема до спеціальної школи чи навчально-реабілітаційного центру.

Відповідно до статті 55 Закону України «Про освіту» (далі - Закон) право обирати заклад освіти, освітню програму, вид і форму здобуття дітьми освіти відповідного рівня мають батьки дитини. Згідно зі статтею 20 Закону у разі звернення особи з особливими освітніми потребами або її батьків до закладу освіти інклюзивна група або клас утворюється в обов'язковому порядку.

Питання організації інклюзивного навчання у закладах загальної середньої освіти регламентується статтями 8 та 16¹ Закону України «Про загальну середню освіту» та Порядком організації інклюзивного навчання у загальноосвітніх навчальних закладах, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2011 року № 872 (із змінами) (далі – Порядок).

Оскільки у Порядку серед документів, необхідних для відкриття інклюзивного класу, зазначений витяг із протоколу засідання психолого-медико-педагогічної консультації (далі – витяг), зазначаємо, що витяги, видані до 14.12.2018, до моменту втрати чинності наказу Міністерства освіти і науки України, Академії педагогічних наук України від 07 липня 2004 року № 569/38 «Про затвердження Положення про центральну та республіканську (Автономна Республіка Крим), обласні Київську та Севастопольську міські районні (міські) психолого-медико-педагогічні консультації», чинні. Вищезазначене Положення скасовано спільним наказом Міністерства освіти і науки України, Академії педагогічних наук України від 06.09.2018 № 974/36 о.д., зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 13.11.2018 за № 1289/32741. У діючих нормативно-правових актах не визначено термін дії витягів, якщо в них не зазначено термін повторного звернення для консультування.

У 2019/2020 навчальному році інклюзивні або спеціальні класи утворюються на підставі заяви батьків дитини з особливими освітніми потребами, до якої обов'язково додається висновок інклюзивно-ресурсного центру та, за потреби, інших документів, визначених Порядком зарахування, відрахування та переведення учнів до державних та комунальних закладів освіти для здобуття повної загальної середньої освіти, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 05 травня 2018 року за № 564/32016.

Звертаємо увагу, що висновок лікарсько-консультативної комісії закладу охорони здоров'я не може бути підставою для організації інклюзивного навчання для дитини з особливими освітніми потребами.

Термін дії висновку ІРЦ не обмежений у часі, крім випадків, коли рекомендовано та визначено дату повторного вивчення.

Повторна комплексна оцінка проводиться у разі:

переходу дитини з особливими освітніми потребами з дошкільного закладу освіти в заклад загальної середньої освіти; переведення дитини із спеціального закладу дошкільної освіти, спеціального закладу загальної середньої освіти, закладу загальної середньої освіти до інклюзивної (спеціальної) групи закладу дошкільної освіти або інклюзивного (спеціального) класу закладу загальної середньої освіти;

за рекомендацією команди психолого-педагогічного супроводу дитини у разі виявлених актуальних освітніх потреб дитини в процесі навчання, наявності труднощів у засвоєнні дитиною освітньої програми або успіхів у навчанні.

Якщо особливі освітні потреби дитини визначаються фахівцями інклюзивно-ресурсного центру, то організація інклюзивного навчання у закладі здійснюється командою психолого-педагогічного супроводу дитини з особливими освітніми потребами в закладі освіти (далі – команда супроводу). Примірне положення про команду психолого-педагогічного супроводу дитини з особливими освітніми потребами в закладі загальної середньої та дошкільної освіти затверджено наказом Міністерства освіти і науки України від 08.06.2018 № 609.

Відповідно до висновку інклюзивно-ресурсного центру, індивідуальної програми реабілітації дитини з інвалідністю (за наявності), результатів психолого-педагогічного вивчення дитини команда супроводу впродовж 2-х тижнів з моменту початку освітнього процесу складає індивідуальну програму розвитку дитини з особливими освітніми потребами (далі - ІПР), яка погоджується батьками та затверджується керівником закладу освіти.

На перше організаційне засідання команди супроводу бажано запрошувати фахівця інклюзивно-ресурсного центру для отримання детальних рекомендацій щодо розроблення ІПР та особливостей організації інклюзивного навчання.

Команда супроводу визначає способи адаптації (у разі необхідності модифікації) освітнього середовища, навчальних матеріалів відповідно до потенційних можливостей та з урахуванням індивідуальних особливостей розвитку дитини. У разі потреби розробляє індивідуальний навчальний план та індивідуальну навчальну програму в закладі загальної середньої освіти та індивідуальний освітній план в закладі дошкільної освіти.

З метою коригування та визначення прогресу розвитку дитини команда супроводу переглядає ІПР у закладі загальної середньої освіти двічі на рік (у разі потреби частіше); у закладі дошкільної освіти – тричі на навчальний рік (у разі потреби частіше). Діяльність дитини оцінюється не лише з позиції набутих знань, а перш за все – з позиції прогресивного розвитку.

У разі пропуску дитиною з поважних причин великої кількості навчальних днів, виконання освітньої програми забезпечується шляхом розроблення для учня індивідуальної освітньої траєкторії, що може бути реалізована в закладі через індивідуальний навчальний план (ст. 53 Закону України «Про освіту»). Проведення корекційно-розвиткових занять в такому випадку можна здійснювати в канікулярний період, попередньо погодивши це з батьками. Проте, організація освітнього процесу не повинна призводити до перевантаження учня та має забезпечувати безпечні та нешкідливі умови здобуття освіти.

Надання психолого-педагогічних та корекційно-розвиткових послуг здійснюється шляхом проведення індивідуальних і групових занять, які можуть

надаватися як штатними працівниками закладу, так і залученими фахівцями, в тому числі: працівниками інклюзивно-ресурсних центрів, спеціальних шкіл, навчально-реабілітаційних центрів, логопедичних пунктів та інших закладів на підставі цивільно-правових договорів. При цьому оплата праці залучених фахівців здійснюється за рахунок коштів державної субвенції, відповідно до пункту 6 Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2017 року № 88 (із змінами) (далі – Порядок та умови надання субвенції).

Примірний перелік додаткових психолого-педагогічних і корекційно-розвиткових занять (послуг) для осіб з особливими освітніми потребами у закладах освіти та Перелік фахівців, які проводять (надають) додаткові психолого-педагогічні і корекційно-розвиткові заняття (послуги) з особами з особливими освітніми потребами у закладах освіти визначено у додатках Порядку та умовах надання субвенції.

Звертаємо увагу, що крім основної роботи й роботи за сумісництвом, працівники закладів та установ освіти можуть залучатися до педагогічної роботи на умовах погодинної оплати праці, яка не є сумісництвом згідно з Положенням про умови роботи за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій, затвердженим спільним наказом Міністерства праці України, Міністерства юстиції України та Міністерства фінансів України від 28.06.1993 № 43.

На відміну від роботи за сумісництвом, яка виконується лише у вільний від основної роботи час, педагогічна робота з погодинною оплатою праці в обсязі не більше 240 годин на рік, може виконуватися в межах основного робочого часу працівника з дозволу керівника державного підприємства, установи, організації без утримання заробітної плати.

Оплата праці фахівців за проведення (надання) додаткових психолого-педагогічних і корекційно-розвиткових занять (послуг) здійснюється за ставками погодинної оплати праці працівників усіх галузей економіки за проведення навчальних занять у розмірах, передбачених для доцента або кандидата наук, які проводять навчальні заняття з учнями шкіл, установленими в додатку 5 до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 року № 1298, підвищеними на 20 відсотків за роботу з особами з особливими освітніми потребами.

Відповідні зміни щодо підвищення ставки погодинної оплати праці за роботу з особами з особливими освітніми потребами на 20 % внесені постановою Кабінету Міністрів України від 27 лютого 2019 року № 129.

Інші виплати (підвищення за педагогічне звання, надбавки за вислугу років і престижність педагогічної праці, інші надбавки і доплати) при оплаті праці фахівцям за проведення (надання) додаткових психолого-педагогічних і корекційно-розвиткових занять (послуг) у Порядку та умовах надання субвенції не зазначені.

Починаючи з 2018 року у школах, в яких навчання дітей з особливими освітніми потребами організоване в інклюзивних класах, для проведення корекційно-розвиткових занять, що визначені індивідуальною програмою розвитку дитини, можуть вводитись посади вчителів-дефектологів. Відповідні зміни до Типових штатних нормативів закладів загальної середньої освіти внесено наказом Міністерства освіти і науки України від 01.02.2018 № 90. Також цим наказом введено 1 ставку асистента вчителя на 1 інклюзивний клас (було 0,5 ставки).

Щодо роботи логопедичних пунктів необхідно зазначити, що Положення про логопедичні пункти системи освіти, затверджене наказом Міністерства освіти і науки України від 13.05.1993 №135, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 31.05.1993 за № 59, чинне. Вчителі-логопеди, які працюють на пунктах надають корекційно-розвиткові послуги усім дітям, які мають порушення мовлення, в тому числі дітям з особливими освітніми потребами. При цьому корекційно-розвиткові заняття, передбачені індивідуальною програмою розвитку дитини, такими фахівцями надаються за умови укладання з ними закладами освіти або відповідними органами управління освітою цивільно-правових договорів.

Потреба у додатковій підтримці дитини асистентом вчителя (вихователя) або асистентом дитини визначається фахівцями інклюзивно-ресурсного центру та зазначається у висновку про комплексну оцінку. При організації інклюзивного навчання у закладі освіти необхідно враховувати, що асистент вчителя (вихователя) не є персональним педагогом для одного чи декількох дітей, він надає допомогу вчителю (вихователю) в організації освітнього процесу в класі (групі), допомагає дітям з особливими освітніми потребами концентрувати увагу, сприяє формуванню саморегуляції та самоконтролю у них тощо. Наголошуємо, що освітній процес в класі (групі) з дітьми, в тому числі з особливими освітніми потребами, здійснюється вчителем (вихователем). Асистент вчителя (вихователя) є постійним учасником команди супроводу в закладі освіти. Детальніше про функції асистента вчителя можна ознайомитися у листі Міністерства освіти і науки України від 25.09.2012 №1/9-675.

В закладах освіти асистентами вчителів (вихователів) можуть працювати особи з педагогічною освітою, на відміну від асистентів дитини, якими можуть бути батьки, особи, уповноважені ними, або соціальні працівники.

Проходження атестації асистентом вчителя (вихователя) регламентовано Типовим положенням про атестацію педагогічних працівників, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 06.10.2010 № 930, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14 грудня 2010 року за № 1255/18550.

Посада асистента вчителя (вихователя) не передбачає присвоєння кваліфікаційних категорій. За результатами атестації асистенту вчителя (вихователя) встановлюється тарифний розряд, при визначенні якого враховуються освітній рівень працівника, професійна компетентність,

педагогічний досвід, результативність та якість роботи, інші дані, які характеризують його професійну діяльність.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 року № 1298 (із змінами) асистенту вчителя закладу загальної середньої освіти з інклюзивним та інтегрованим навчанням, асистенту вихователя закладу дошкільної освіти в інклюзивній групі встановлюються 10-12 тарифні розряди.

Питання оплати праці педагогічних працівників регулюються наказом Міністерства освіти і науки України від 26.09.2005 № 557 «Про впорядкування умов оплати праці та затвердження схем тарифних розрядів працівників навчальних закладів, установ освіти та наукових установ», зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 03 жовтня 2005 року за № 1130/11410, та Інструкцією про порядок обчислення заробітної плати працівників освіти, затвердженою наказом Міністерства освіти і науки України від 15.04.1993 № 102, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 27 травня 1993 року за № 56 (далі - Інструкція).

Пунктом 4 Інструкції визначено, що посадові оклади встановлюються керівниками на основі діючих кваліфікаційних вимог і тарифних розрядів працівників відповідної кваліфікації з наступною атестацією або тарифікацією згідно з чинним законодавством.

Рішення про встановлення конкретного розміру посадового окладу (ставки заробітної плати) в межах затвердженого фонду заробітної плати відповідно до затверджених цим наказом схем тарифних розрядів приймає керівник закладу освіти.

Відповідно до пункту 3¹ статті 48 Прикінцевих положень Закону України «Про загальну середню освіту», а також Положення про ІРЦ в Україні розбудовується мережа інклюзивно-ресурсних центрів. За оперативними даними станом на 01.06.2019 в регіонах створено 561 інклюзивно-ресурсних центрів.

Необхідно зазначити, що наукову та методичну підтримку центрів здійснюють обласні ресурсні центри підтримки інклюзивної освіти та Інститут спеціальної педагогіки і психології імені Миколи Ярмаченка НАПН України, які відповідно до Положення про ІРЦ забезпечують підвищення кваліфікації педагогічних працівників інклюзивно-ресурсних центрів.

Відповідно до Положення про ІРЦ інклюзивно-ресурсний центр є установою, що утворюється з метою забезпечення права дітей з особливими освітніми потребами віком від 2 до 18 років на здобуття дошкільної та загальної середньої освіти шляхом проведення комплексної оцінки, надання психолого-педагогічних, корекційно-розвиткових послуг та забезпечення їх системного кваліфікованого супроводу.

Річний план роботи центру розробляється на календарний рік відповідно до основних завдань, визначених Положенням про ІРЦ, та затверджується директором центру (пункту 42 Положення про ІРЦ). В літній період, як і протягом всього календарного року, фахівці центру виконують основні завдання відповідно до своїх посадових обов'язків.

При цьому необхідно зауважити, що корекційно-розвиткові заняття педагогічними працівниками центру проводяться тільки з дітьми, які не можуть отримати відповідні послуги у закладах освіти, або не відвідують дитячі садки або школи. Основними функціями центру є проведення комплексної оцінки, консультування батьків та педагогічних працівників щодо організації навчання та виховання дітей з особливими освітніми потребами.

Розрахунок вартості послуг, які надаються фахівцями інклюзивно-ресурсного центру особам з особливими освітніми потребами з інших адміністративно-територіальних одиниць та об'єднаних територіальних громад, здійснюється засновником центру (представницькими органами місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад, районними, міськими, районними у містах (у разі їх утворення) радами).

У своїй діяльності, в тому числі фінансово-господарській, інклюзивно-ресурсний центр підпорядковується засновнику. Фінансово-господарська діяльність інклюзивно-ресурсного центру провадиться відповідно до бюджетного законодавства, законодавства про освіту та інших нормативно-правових актів.

Відповідно до частини першої статті 16 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування є юридичними особами і наділяються цим та іншими законами власними повноваженнями, в межах яких діють самостійно і несуть відповідальність за свою діяльність відповідно до закону.

На відміну від інклюзивно-ресурсних центрів, обласні ресурсні центри підтримки інклюзивної освіти не проводять комплексну оцінку розвитку дітей. Натомість такими центрами надається навчально-методична допомога педагогічним працівникам, аналізується стан організації навчання дітей з особливими освітніми потребами в області тощо. Положення про ресурсний центр підтримки інклюзивної освіти затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2018 року № 617.

Постановою Кабінету Міністрів України від 10.04.2019 № 530 затверджено Порядок організації діяльності інклюзивних груп у закладах дошкільної освіти, яким визначено організаційні засади діяльності інклюзивних груп у закладах дошкільної освіти та форму індивідуальної програми розвитку дитини з особливими освітніми потребами.

Звертаємо увагу, що вищезазначеним Порядком унормовано кількість дітей з особливими освітніми потребами в інклюзивній групі, яка має становити не більше трьох осіб, зокрема:

одна - три дитини з числа дітей з порушеннями опорно-рухового апарату, із затримкою психічного розвитку, зниженим зором, слухом, легкими порушеннями інтелектуального розвитку;

не більше двох осіб з числа дітей сліпих, глухих, з тяжкими порушеннями мовлення;

не більше однієї дитини із складними порушеннями розвитку.

Слід зазначити, що відповідно до статті 103³ Бюджетного кодексу України, положення якої розширюють напрями використання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами, вперше у 2019 р. постановою Кабінету Міністрів України № 129 від 27.02.2019 «Деякі питання використання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами у 2019 році» внесено зміни до Порядку та умов надання субвенції, та затверджений розподіл частини субвенції у розмірі 37 230,0 тис. грн. на організацію інклюзивної освіти дітей з особливими освітніми потребами дошкільного віку.

Зокрема, за рахунок державної субвенції здійснюється оплата таких видатків:

проведення (надання) додаткових психолого-педагогічних і корекційно-розвиткових занять (послуг), що визначені індивідуальною програмою розвитку, особам з особливими освітніми потребами, які здобувають освіту в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти;

придбання спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку, що дають змогу опанувати навчальну програму, для осіб з особливими освітніми потребами, які здобувають освіту в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти. На придбання зазначених засобів використовується не більш як 35 відсотків загального обсягу субвенції. За наявності у закладі декількох осіб з особливими освітніми потребами з однаковими порушеннями у разі потреби можлива закупівля спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку для спільного користування.

Придбання спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку дітей з особливими освітніми потребами, які здобувають освіту в інклюзивних групах, здійснюється відповідно до Типового переліку спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку дітей з особливими освітніми потребами, які навчаються в інклюзивних та спеціальних групах закладів дошкільної освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 17.04.2019 № 423 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.04.2019 за N 403/33374.

За рахунок державної субвенції також вперше у 2019 р. здійснюється придбання спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку для осіб з особливими освітніми потребами, які здобувають освіту в спеціальних групах закладів професійної (професійно-технічної) освіти.

Директором інклюзивної та позашкільної освіти розроблено універсальний Типовий перелік спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку осіб з особливими освітніми потребами, які навчаються в інклюзивних та спеціальних класах (групах) закладів освіти (далі – Типовий перелік).

На сьогодні Типовий перелік направлено в Міністерство юстиції України для проведення правової експертизи та державної реєстрації.

До прийняття зазначеного проекту акта рекомендуємо при визначенні спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку, що дають змогу

опанувати навчальну програму, для осіб з особливими освітніми потребами, які здобувають освіту в спеціальних групах закладів професійної (професійно-технічної) освіти, користуватись Типовим переліком спеціальних засобів корекції психофізичного розвитку дітей з особливими освітніми потребами, які навчаються в інклюзивних та спеціальних класах закладів загальної середньої освіти (наказ Міністерства освіти і науки України від 23.04.2018 № 414).

Детально щодо розподілу та використання коштів субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами ви можете ознайомитись у листі Міністерства освіти і науки України від 05.03.2019 №1/9-110.

Важливим аспектом створення інклюзивного освітнього середовища в рамках Концепції «Нова українська школа» є забезпечення умов архітектурної доступності закладів освіти з урахуванням принципів універсального дизайну та розумного пристосування.

Звертаємо увагу, що в Україні діють нові державні будівельні норми: ДБН В.2.2-3:2018 «Будинки і споруди. Заклади освіти», ДБН В.2.2-4:2018 «Будинки і споруди. Заклади дошкільної освіти», ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд». Ці норми є обов'язковими до виконання під час проектування та будівництва нових та реконструкції існуючих будівель, споруд і приміщень закладів освіти.

Дотримання вимог архітектурної доступності дозволить створити безбар'єрне і безпечне для всіх учасників освітнього процесу середовище, забезпечуючи право дітей з особливими потребами на навчання та гармонійний розвиток в освітньому просторі.

Детальніша інформація про забезпечення доступності закладів освіти для осіб з особливими освітніми потребами надана у листі Міністерства освіти і науки України від 05.04.2019 № 1/9-223.

Генеральний директор директорату
інклюзивної та позашкільної освіти

Валентина ХІВРИЧ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр. Перемоги, 10, м. Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96
E-mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Департаменти (управління) освіти і
науки обласних та Київської міської
державних адміністрацій

Заклади післядипломної
педагогічної освіти

Про методичні рекомендації
з питань організації освітнього
процесу в закладах позашкільної
освіти в 2019-2020 навчальному році

Шановні колеги!

Міністерство освіти і науки України надсилає для практичного
використання методичні рекомендації з питань організації освітнього процесу в
закладах позашкільної освіти в 2019-2020 навчальному році.

Просимо довести їх до відома керівників і педагогічних працівників
закладів позашкільної освіти.

Додатки: на 9 арк.

З повагою
перший заступник Міністра

Павло Хобзей

Середницька А. Д. (044) 481-32-51
Дейдиш Л. А. (044) 248-24-68

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
№1/9-436 від 10.07.2019

5243829052

**Методичні рекомендації
з питань організації освітнього процесу в закладах позашкільної освіти
в 2019-2020 навчальному році**

Політичні, соціальні й економічні перетворення в Україні зумовлюють важливість більш ефективної організації освітнього простору в закладах позашкільної освіти. Відповідно, вимагає удосконалення зміст позашкільної освіти, його регламентація та обґрунтування на наукових засадах; актуалізується питання розроблення сучасних виховних технологій, які відповідають специфіці цієї ланки освіти.

Організаційно-правові засади функціонування закладів позашкільної освіти визначені Конституцією України, законами України «Про освіту», «Про позашкільну освіту», «Про охорону дитинства», «Про місцеве самоврядування в Україні», Загальною декларацією прав людини, іншими нормативно-правовими документами.

«Скарбничку» нормативно-правового забезпечення діяльності закладів позашкільної освіти в 2018-2019 навчальному році поповнили такі документи:

постанова Кабінету Міністрів України від 14.04.2018 № 168
«Деякі питання Державної служби якості освіти України»;

постанова Кабінету Міністрів України від 17.10.2018 № 845
Деякі питання дитячо-юнацького військово-патріотичного виховання»;

постанова Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 № 187
«Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері позашкільної освіти та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною службою якості освіти»;

постанова Кабінету Міністрів України від 19.06.2019 № 532
«Про затвердження Положення про освітній округ і опорний заклад освіти»;

наказ Міністерства освіти і науки України від 03.05.2019 № 450
«Про затвердження Положення про Всеукраїнську краєзнавчу акцію учнівської молоді «Українська революція: 100 років надії і боротьби»;

наказ Міністерства освіти і науки України та міністерства соціальної політики України від 19.03.2019 № 372/404 «Про затвердження Положення про Всеукраїнський форум юних натуралістів»;

лист Міністерства освіти і науки України від 20.08.2018 №1/9-500
«Про приведення у відповідальність експозиції музеїв, які перебувають у сфері управління Міністерства освіти і науки».

Заклади позашкільної освіти, враховуючи специфіку побудови їх освітньої діяльності (варіативність і різнорівневність, добровільність і багатоукладність, необмежені можливості ведення діяльності в часі та географічних межах,

багатовекторна практична спрямованість навчання й виховання особистості), мають забезпечувати умови формування цілісної картини світу в свідомості дитини та сприяти вирішенню таких завдань:

модернізація освітньої діяльності закладів позашкільної освіти відповідно до запитів громадян, держави та суспільства на основі сучасних підходів;

реалізація компетентнісного підходу в позашкільній освіті;

активізація організаційних форм, методів і засобів освітньої діяльності закладів позашкільної освіти;

розвиток профільного та інклюзивного навчання в закладах позашкільної освіти за напрямками позашкільної освіти;

впровадження STEM-освіти в закладах позашкільної освіти;

удосконалення системи науково-методичної роботи на основі інноваційних технологій, оновлення навчальних програм, змісту, форм і методів освітньої діяльності на основі компетентнісного підходу за основними напрямками позашкільної освіти, впровадження педагогічних інновацій у практику роботи закладів позашкільної освіти.

У 2019 році комісією з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти Міністерства освіти і науки України схвалено для використання в закладах позашкільної освіти та надано гриф «Рекомендовано Міністерством освіти і науки України» 19 навчальним виданням, 25 навчальним програмам за різними напрямками позашкільної освіти (додаток 2).

Детальну інформацію про навчально-методичні видання, яким надано гриф Міністерства освіти і науки України, розміщено на офіційному веб-сайті Інституту модернізації змісту освіти (<http://www.imzo.gov.ua/osvita/pozashkilna-osvita-ta-vidhovna-robota/navchalni-programi/>) та сайтах державних центрів позашкільної освіти: Національного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді (<http://nenc.gov.ua>), Національного центру «Мала академія наук України» (<http://man.gov.ua>), Українського державного центру національно-патріотичного виховання, туризму і краєзнавства учнівської молоді (<http://ukrjuntur.org.ua>), Українського державного центру позашкільної освіти (<http://udcpo.com.ua>).

Звертаємо увагу, що в новому навчальному році залишаються чинними навчальні програми з позашкільної освіти, затверджені відповідними місцевими органами виконавчої влади, термін дії яких не перевищує 5 років.

Окремої уваги вимагає забезпечення закладів позашкільної освіти навчальними програмами за напрямками позашкільної освіти, які розроблено з урахуванням компетентнісного підходу до освітнього процесу, новітніх педагогічних технологій і досягнень науки, змісту Державних стандартів початкової освіти та Базового компоненту дошкільної освіти, інших нормативних документів.

Діяльність методичних служб закладів позашкільної освіти в новому навчальному році має бути спрямована на науково-методичний супровід процесів інноваційного розвитку закладів, створення навчально-розвивального середовища, яке формує у педагогів готовність до роботи на основі сучасних педагогічних

технологій, до участі в педагогічних експериментах з випереджаючими, прогностичними завданнями.

Наразі Державною науковою установою «Інститут модернізації змісту освіти» проводиться **дослідно-експериментальна робота** на базі таких закладів:

Центру творчості дітей та юнацтва «Шевченківець» м. Києва за темою «Концептуальні основи модернізації змісту позашкільної освіти»;

Київського Палацу дітей та юнацтва за темою «Організаційно-педагогічні умови допрофільної підготовки та профільного навчання у позашкільному навчальному закладі»;

комунального закладу «Будинок творчості» Дунаєвецької міської ради Хмельницької області за темою «Розвиток життєвої компетентної особистості в умовах позашкільного навчального закладу»;

Хмельницького палацу дітей та юнацтва за темою «Створення моделі освітнього простору позашкільного навчального закладу в умовах децентралізації»;

комунального закладу «Сумський еколого-натуралістичний центр учнівської молоді» за темою «Формування життєвої компетентності вихованців у позашкільному закладі – Школі сприяння здоров'ю»;

позашкільних закладів Донецької, Полтавської та Львівської областей за темою «Модель надання освітніх послуг в системі позашкільної (неформальної) освіти».

З перебігом експериментів можна ознайомитися на веб-сайтах зазначених закладів позашкільної освіти та на сайті Інституту модернізації змісту освіти (<https://imzo.gov.ua>).

Одним із завдань позашкільних закладів є **організація та проведення масових заходів** з дітьми, під час яких визначається рівень практичної підготовки вихованців, а також забезпечується їх змістовне дозвілля, створюються умови для пошуку й підтримки талановитих і обдарованих дітей. Кількість, місце, терміни проведення всеукраїнських і міжнародних організаційно-масових заходів регламентуються Планом всеукраїнських і міжнародних організаційно-масових заходів з дітьми та учнівською молоддю на 2019 рік (за основними напрямками позашкільної освіти), затвердженим наказом МОН від 21.11.2018 № 1292. Координаторами кожного планового заходу за відповідними напрямками позашкільної освіти на всеукраїнському рівні є державні центри позашкільної освіти. Таким чином, кожний заклад позашкільної освіти з урахуванням напрямку своєї діяльності під час планування роботи повинен враховувати участь вихованців і педагогів у всеукраїнських заходах, які включені до зазначеного плану. Участь вихованців закладів позашкільної освіти в конкурсах, фестивалях, концертах, виставках тощо, які пропонуються різними громадськими, благодійними організаціями, здійснюється на добровільних засадах.

Згаданими державними закладами позашкільної освіти проведено або започатковано ряд нових, цікавих та оригінальних заходів, серед яких: Всеукраїнський конкурс-захист науково-дослідницьких робіт учнів-членів МАН України, учасниками якого тільки у фіналі стали понад 1,2 тис. юних

науковців-дослідників. Вперше проведено Всеукраїнську олімпіаду креативності «Destination Imagination», Форум юних натуралістів (Міжнародний дитячий центр «Артек»), Всеукраїнський конкурс «Світ дитячої вишиванки», акцію «Живий Ланцюг Соборності», Всеукраїнську краєзнавчу акцію учнівської молоді «Українська революція: 100 років надії і боротьби», Всеукраїнську дитячо-юнацьку військово-патріотичну гру «Сокіл» («Джура») – «Школу джур козацьких» «Котигорошко» (молодша вікова група). Започатковано науково-освітній проект «Екологічний моніторинг Антарктиди» в межах Міжнародного наукового проекту «Дослідження стану виводкових колоній пінгвінів *P. papua* та *P. Adeliae* в підрайоні ККАМЛР 48.1 з використанням мережі фотокамер CEMP (CCAMLR Ecosystem Monitoring Program)». Високою активністю та підвищеним інтересом учасників вирізнялися дитячо-юнацький фестиваль мистецтв «Сурми звитяги» (2,5 тис. дітей), Всеукраїнський фестиваль-конкурс духових оркестрів «Армія дітям» (1,5 тис.), Всеукраїнська дитячо-юнацька військово-патріотична гра «Сокіл» («Джура») – «Джура»-2018 (понад 70 тис.), Всеукраїнський конкурс з інформаційних технологій для дітей та молоді «ITalent» (понад 1,6 тис.); Чемпіонат України серед юніорів з пішохідного туризму (понад 6 тис.), Всеукраїнський конкурс дослідницько-експериментальних робіт з природознавства «Юний дослідник» (понад 3 тис.), Всеукраїнський конкурс «Земля – наш спільний дім» (майже 20 тис.), Всеукраїнські змагання учнівської молоді з різних видів технічної творчості (авіамоделного, судномодельного, автомобільного, ракетомодельного спорту та ін.).

Однією з форм підтримки, стимулювання та заохочення роботи творчих колективів, підвищення рівня їх майстерності, удосконалення форм, методів і засобів естетичного розвитку учнівської молоді є присвоєння їм почесних звань. За активну участь у справі відродження та примноження надбань національної культури і спадщини українського народу та високий рівень виконавської майстерності у 2018-2019 навчальному році почесні звання «Народний художній колектив» присвоєно 120 дитячим творчим колективам України, а «Зразковий художній колектив» – 278. Нагадуємо, що присвоєння цих звань здійснюється відповідно до Положення про почесні звання «Народний художній колектив» і «Зразковий художній колектив» системи Міністерства освіти і науки України, затвердженого наказом від 14.08.2002 № 461 (зі змінами), зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 29.11.2002 за № 936/7224.

Підвищенню ролі закладів позашкільної освіти, презентуванню досвіду їх роботи та досягнень сприяє участь педагогічних працівників у **фахових конкурсах, виставках, фестивалях**. Всеукраїнські заходи з педпрацівниками проводяться відповідно до Плану семінарів-практикумів для педагогічних працівників закладів позашкільної освіти на 2019 рік, затвердженого наказом МОН від 21.11.2018 № 1292.

Зокрема, з метою підвищення кваліфікації педагогічних кадрів, стимулювання педагогічної творчості Міністерство щорічно організовує **Всеукраїнський конкурс «Джерело творчості»**. Починаючи з 2018-2019 навчального року, організація та проведення конкурсу проходить відповідно до вимог Положення про

Всеукраїнський конкурс «Джерело творчості», затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 23.11.2017 № 1527, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 15.12.2017 за № 1517/31385.

Минулого навчального року конкурс проводився в номінації «Керівник гуртка». Учасниками заочного туру III етапу конкурсу стали понад 90 керівників гуртків закладів позашкільної освіти з 22 областей України та міста Києва. На фінальний тур, що проходив 4-6 червня у м. Київ, були запрошені 37 конкурсантів у секціях «Керівник гуртка дослідницько-експериментального напрямку позашкільної освіти», «Керівник гуртка військово-патріотичного напрямку позашкільної освіти», «Керівник гуртка художньо-естетичного напрямку позашкільної освіти», «Керівник гуртка еколого-натуралістичного напрямку позашкільної освіти» та «Керівник гуртка туристсько-краєзнавчого напрямку». Професійним журі відзначено глибокі знання та розуміння учасниками Конкурсу сучасних тенденцій розвитку освіти; новизну та оригінальність змісту й форм проведення занять; професійну взаємодію з аудиторією; методичну цінність презентованої освітньої діяльності; загальну культуру, педагогічний такт, ерудицію, креативність педагогічного мислення учасників.

Всеукраїнський конкурс рукописів навчальної літератури для закладів позашкільної освіти системи освіти проводиться відповідно до Положення, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 09.09.2014 № 1008, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 25.09.2014 за № 1166/25943. Минулого навчального року на конкурс усього було подано 100 рукописів.

Крім того, з метою формування інформаційного освітнього середовища позашкільної освіти, виявлення, поширення та впровадження досвіду використання інноваційних та інформаційно-комунікаційних технологій у роботі закладів позашкільної освіти, підвищення ефективності освітнього процесу в них щодо використання можливостей Інтернету щорічно проводиться **Всеукраїнський конкурс веб-сайтів закладів освіти**.

Результатом позашкільної освіти мають бути індивідуальні досягнення, особистісні позитивні зміни у навчанні, вихованні та розвитку кожної дитини. Командний підхід, задоволення індивідуальних потреб вихованців (учнів і слухачів), співпраця з батьками, психолого-педагогічний супровід, толерантне ставлення та створення безбар'єрного освітньо-розвивального середовища мають бути актуальним завжди.

Додаток 2
до листа МОН
від _____ № _____

ПЕРЕЛІК
навчальної літератури, рекомендованої для використання в закладах позашкільної освіти
в 2019-2020 навчальному році

№ з/п	Назва навчального видання	Автор/автори	Рішення науково-методичної комісії
Дослідницько-експериментальний напрям позашкільної освіти			
1	Навчальна програма з позашкільної освіти дослідницько-експериментального напрямку «Психологія»	Кравець С. Г., Романкова Л. М.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 27.03.2019 № 22.1/12-Г-137)
2	Навчальна програма з позашкільної освіти дослідницько-експериментального напрямку «Всесвітня історія»	Коляда І. А., Камбалова Я. М.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 27.03.2019 № 22.1/12-Г-145)
3	Навчальний посібник дистанційного зондування Землі: історія та практичне застосування»	Довгий С. О., Лялько В. І., Бабійчук С. М., Кучма Т. Л., Томченко О. В., Юрків Л. Я.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 27.03.2019 № 22.1/12-Г-141)
4	Навчально-методичний посібник «Як написати науково-дослідну роботу: запитання та відповіді (історичне краєзнавство)»	І. Коляда, О. Кирієнко, Я. Камбалова	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 26.06.2019 № 2; лист ІМЗО від 08.07.2019 № 22.1/12-Г-593)

5	Навчальна програма з позашкільної освіти дослідницько-експериментального напрямку «Історичне краєзнавство»	І. Коляда, Я. Камбалова	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 26.06.2019 № 2; лист ІМЗО від 08.07.2019 № 22.1/12-Г-591)
6	Збірник навчальних програм дослідницько-експериментального напрямку «Науки про Землю»: «Основи науково-дослідницької діяльності у галузі географії»; «Основи науково-дослідницької діяльності у галузі географії»; «Наукові дослідження в галузі географії»; «Географія та ландшафтознавство»; «Наукові дослідження у галузі геології»; «Геологія, геохімія та мінералогія»; «Гідрологія»; «Метеорологія та кліматологія»; «Геоінформаційні системи у географії»; «Прикладна метеорологія та кліматологія».	Білокінь В. В., Бреус С. М., Ворончук В. А., Денисенко О. О., Жданов Д. К., Костащук І. І., Курлова З. О., Лихота С. О., Паламарчук Л. Слободянюк Т. В., Сніжко С. І., Романів О. Я., Халупко Н. О., Швець С. А., Шевченко І. М., Щербань І. М.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 26.06.2019 № 2; лист ІМЗО від 08.07.2019 № 22.1/12-Г-587)
Еколого-натуралістичний напрям позашкільної освіти			
7	Навчальна програма з позашкільної освіти еколого-натуралістичного напрямку «Біологія людини засобами STEM-освіти»	Вержицька І. В., Манжос О. Ю., Петрова О. Ю., Ярова Є. В.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 27.03.2019 № 22.1/12-Г-144)

8	Навчальна програма з позашкільної освіти еколого-натуралістичного напрямку «Юні дослідники біорізноманіття»	Росоха В. В.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 27.03.2019 № 22.1/12-Г-142)
Науково-технічний напрям позашкільної освіти			
9	Навчальна програма з позашкільної освіти науково-технічного напрямку «Фізико-технічний гурток»	Биковський Я. Т.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 26.06.2019 № 2; лист ІМЗО від 08.07.2019 № 22.1/12-Г-594)
Оздоровчий напрям позашкільної освіти			
10	Навчальна програма з позашкільної освіти фізкультурно-спортивного напрямку «Оздоровча гімнастика»	Маринич В. Л.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 26.06.2019 № 2; лист ІМЗО від 08.07.2019 № 22.1/12-Г-590)
11	Навчальна програма з позашкільної освіти фізкультурно-спортивного напрямку «Оздоровчий волейбол»	Маринич В. Л.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 26.06.2019 № 2; лист ІМЗО від 08.07.2019 № 22.1/12-Г-589)
Соціально-реабілітаційний напрям позашкільної освіти			
12	Навчальна програма з позашкільної освіти соціально-реабілітаційного напрямку «Європейський клуб»	Арутюнян О. С.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 27.03.2019 № 22.1/12-Г-143)
Туристсько-краєзнавчий напрям позашкільної освіти			
13	Навчальна програма з позашкільної освіти туристсько-краєзнавчого напрямку «Юні скаути»	Майдубура А. В.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 03.2019 № 22.1/12-Г-138)

14	Навчальна програма з позашкільної освіти туристсько-краєзнавчого напрямку «Скелелазіння»	Неізнвстний І. М., Гончарова-Тисяцька А. Ю.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 27.03.2019 № 22.1/12-Г-139)
15	Навчальні програми з позашкільної освіти туристсько-краєзнавчого та військово-патріотичного напрямків»	Заг. ред. Косило М. Ю., Кімакович В. Є.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 27.03.2019 № 22.1/12-Г-136)
16	Навчально-методичний посібник «Скаутинг – освітня система»	Галецький Ю. С., Ніколаєв О. С.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 26.06.2019 № 2; лист ІМЗО від 08.07.2019 № 22.1/12-Г-586)
17	Навчальна програма з позашкільної освіти туристсько-краєзнавчого напрямку «Вітрильний туризм»	Колотуха О. В.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 26.06.2019 № 2; лист ІМЗО від 08.07.2019 № 22.1/12-Г-592)
Фізкультурно-спортивний напрям позашкільної освіти			
18	Навчальна програма з позашкільної освіти фізкультурно-спортивного напрямку «Карате – тренуємося разом»	Когут І. О., Маринич В. Л., Чебанова К. В.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 26.06.2019 № 2; лист ІМЗО від 08.07.2019 № 22.1/12-Г-588)
Художньо-естетичний напрям позашкільної освіти			
19	Навчальна програма з позашкільної освіти художньо-естетичного напрямку «Петриківський розпис»	Корнієнко А. В.	«Схвалено для використання в позашкільних навчальних закладах» (протокол засідання науково-методичної комісії з позашкільної освіти Науково-методичної ради з питань освіти МОН від 15.03.2019 № 1; лист ІМЗО від 27.03.2019 № 22.1/12-Г-140)

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр. Перемоги, 10, м. Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96

E-mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Органам управління освітою обласних,
Київської міської державних
адміністрацій, закладам післядипломної
педагогічної освіти, закладам загальної
середньої та дошкільної освіти,
спеціальним закладам загальної
середньої освіти для дітей з
особливими освітніми потребами

Про переліки навчальної літератури, рекомендованої
Міністерством освіти і науки України для використання
у закладах освіти у 2019/2020 навчальному році

Шановні колеги!

З метою упорядкування навчальної літератури, що рекомендується для використання в освітньому процесі закладів освіти, Міністерство освіти і науки України розміщує на офіційному веб-сайті Міністерства переліки навчальної літератури, рекомендованої Міністерством освіти і науки України для використання у закладах освіти у 2019/2020 навчальному році:

Перелік навчальних програм, підручників та навчально-методичних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України для використання у **початкових класах** закладів загальної середньої освіти з навчанням українською мовою (<https://goo.gl/Zgfw1C>);

Перелік навчальних програм, підручників та навчально-методичних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України для

9085746772

використання **в основній та старшій школі** закладів загальної середньої освіти з навчанням українською мовою (<https://goo.gl/93BNko>);

Перелік навчальних програм, підручників та навчально-методичних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України для використання у закладах загальної середньої освіти з **навчанням мовами національних меншин** (<http://bit.ly/2Wn1Goi>);

Перелік навчальної літератури, програм рекомендованих Міністерством освіти і науки України для використання у **закладах дошкільної освіти** (<https://goo.gl/17YmaJ>);

Перелік навчальної літератури, рекомендованої Міністерством освіти і науки України для використання у **спеціальних** закладах загальної середньої освіти для дітей з **особливими освітніми потребами** (<http://bit.ly/2InbGsO>).

Ознайомитися із зазначеними переліками можна за вказаними посиланнями.

Окрім цього, звертаємо увагу на те, що вказані переліки постійно доповнюватимуться новими назвами навчально-методичних посібників за результатами розгляду відповідних предметних комісій Науково-методичної ради з питань освіти Міністерства освіти і науки України, оновлюватимуться з урахуванням терміну дії грифів, наданих навчальній літературі Міністерством освіти і науки України, та буде доступний для ознайомлення в режимі онлайн.

З повагою
Заступник Міністра

Вадим Карандій

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр. Перемоги, 10, м. Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96
E-mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Департаменти (управління) освіти і науки
обласних, Київської міської державних
адміністрацій

Заклади післядипломної
педагогічної освіти

Деякі питання щодо створення
у 2019/2020 н. р. безпечного освітнього
середовища, формування в дітей та
учнівської молоді ціннісних життєвих навичок

Міністерство надсилає інформаційні матеріали щодо створення у
2019/2020 н. р. безпечного освітнього середовища, формування в дітей та
учнівської молоді ціннісних життєвих навичок.

Зміст листа просимо довести до відома керівників органів управління
освітою різного рівня, керівників та педагогічних працівників закладів освіти з
метою організації діяльності щодо захисту прав та інтересів дітей, врахування
при плануванні роботи з учнівськими колективами, беручи до уваги потенціал
закладу і залучаючи до освітнього процесу партнерів.

Додаток : на 11 арк.

Перший заступник Міністра

 Павло КОБЗЕЙ

Березіна Н. О. 481-32-31
Корецька Л. В. 248-21-38

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
№1/9-414 від 27.06.2019

0775529773

Інформаційні матеріали щодо створення безпечного освітнього середовища, формування в дітей та учнівської молоді ціннісних життєвих навичок у 2019/2020 н. р.

Завдання освітян робити все, аби сучасні діти могли навчатися без страху і насилля, отримувати ціннісні життєві навички, які відповідають світу що змінюється.

Програма «Нова українська школа» у поступі до цінностей», яка розглянута та затверджена Вченими Радами Інституту проблем виховання (протокол № 6 від 02 липня 2018 року) та Інституту модернізації змісту освіти (протокол № 7 від 26 вересня 2018 року) буде в нагоді педагогічним працівникам, класним керівникам, вихователям, адміністрації закладів освіти, щоб усвідомити сучасні виклики виховання та його головні засади, базові моральні цінності сучасного виховання, з обов'язковим урахуванням вікових особливостей учнів. Режим доступу : <https://ipv.org.ua/prohrama-nova-ukrainska-shkola/>

Конвенція ООН про права дитини (режим доступу https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021) вказує на те, що кожна дитина в усьому світі має право жити, рости і бути захищеною від усіх форм насилля.

Насильство над дітьми - це глобальна проблема, яке стало очевидною лише протягом останніх двадцяти років. Насильство над дітьми ставить під загрозу глобальний розвиток людства. Коли діти стають свідками або жертвами емоційного, сексуального чи фізичного насилля, це завдає шкоди їх здоров'ю, добробуту та майбутньому. Проблема насильства стосується не лише для окремих дітей або сімей, а є загрозою сталому розвитку суспільства в цілому.

Принцип запобігання та реагування на насилля, жорстоке поводження та експлуатацію дітей має бути ключовим у організації освітнього процесу закладів освіти.

Дані по Україні свідчать, що проблема насилля над дітьми лишається значною мірою недооціненою в країні. Деякі форми домашнього насильства приймаються як соціальна норма. Згідно зі звітом ЮНІСЕФ 2018 року, 42% батьків вважають, що емоційне насилля є допустимим задля навчання. Частка тих, хто допускає застосування фізичної сили до дитини у якості дисциплінарної міри, становить 14%. ЮНІСЕФ захищає права та інтереси дітей в 190 країнах світу, щоб перевести ці зобов'язання у практичні дії, прикладаючи особливі зусилля для досягнення найбільш вразливих дітей у всьому світі.

Більше інформації www.unicef.org/ukraine

МОН отримало від Представництва Дитячого фонду ООН в Україні в серні 2016 року [концептуальну записку «Безпечні школи в Україні»](#), у якій було запропоновано можливі компоненти програмного підходу до створення безпечних шкіл. Наслідком цього стало створення міжсекторальної і регіональних робочих груп з питань адаптації та пілотування концепції

«Безпечна школа» у пілотних закладах Донецької та Луганської області. На прохання МОН України ця група розробила концепцію «Безпечної і дружної до дитини школи», Представництво ЮНІСЕФ в Україні забезпечило ресурси для впровадження відповідного проекту у 10 пілотних навчальних закладах Донецької та Луганської області. [Листом № 1/9–204 від 04.04.2018 МОН України](#) затвердило план заходів щодо реалізації спільного проекту «Безпечна і дружня до дитини школа» протягом 2018-2019 рр.

В березні 2018 р. МОН залучило всесвітньо відомого оратора Ніка Вуйчича для проведення мотиваційних зустрічей з учителями та учнями та стимулювало початок діалогу про булінг. [Відеоматеріали про ці зустрічі розміщені у вільному доступі на сайті МОН, які можна використовувати в освітньому процесі з метою запобігання булінгу та формування суспільної свідомості неприйняття булінгу в міжособистісних стосунках.](#)

На сайті МОН розміщено створений для вільного доступу банк педагогічних технологій у рубриці [«Корисні посилання щодо теми антибулінгу»](#) для використання в профілактичній роботі в закладах освіти.

Відповідно до [наказу МОН від 9 січня 2019 року № 17](#), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 12 березня 2019 р. за № 250/33221 **«Про затвердження Порядку проведення інституційного аудиту закладів загальної середньої освіти»** оцінювання освітніх і управлінських процесів закладу освіти та внутрішньої системи забезпечення якості освіти здійснюється зокрема за напрямом «освітнє середовище закладу освіти», а саме:

- забезпечення комфортних і безпечних умов навчання та праці;
- створення освітнього середовища, вільного від будь-яких форм насильства та дискримінації.

19 січня 2019 року набув чинності [Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу \(цькуванню\)» від 18 грудня 2018 р. № 2657-VIII.](#)

МОН підготувало рекомендації для закладів освіти щодо застосування норм Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)» від 18 грудня 2018 р. № 2657-VIII ([лист МОН від 29.01.2019 № 1/19-881](#)).

На виконання цього Закону згідно з наказом МОН від 06 березня 2019 року № 310 було утворено робочу групу з розроблення проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації [Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу \(цькуванню\)» від 18 грудня 2018 р. № 2657-VIII.](#) Натепер робочою групою підготовлено проект наказу МОН **«Про затвердження плану заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу (цькуванню) в закладах освіти та порядку реагування на випадки булінгу (цькування) та застосування заходів виховного впливу в закладах освіти»** та подано на затвердження в установленому законодавством України порядку, а згодом буде скерований для реалізації органам управління освітою та закладам освіти.

Насильство над дітьми можна зупинити. Головною метою у закладі освіти є навчання дітей та дорослих безпечній взаємодії у освітньому

процесі, а також захист дітей від насильства та зловживань з боку однолітків та дорослих (батьків, опікунів або працівників закладів освіти).

Для побудови безпечного освітнього середовища у закладі освіти можна скористатися методичним посібником «Кодекс безпечного освітнього середовища», який передбачає навчання школярів, батьків, педагогічних працівників закладів освіти правилам безпечної поведінки особистості, формування навичок уникнення потенційних ризиків та небезпек, а також навичок подолання труднощів у власному житті.

Режим доступу:

<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednva/protidia-bulingu/21kbos.pdf>.

Однією із поширених форм насильства у дитячому середовищі є булінг. Що стає причиною булінгу в закладах освіти, як виявити, попередити та протидіяти цькуванню, а також правильно вирішувати конфлікти?

Відповіді на ці й інші питання можна знайти [в безкоштовному онлайн-курсі «Протидія та попередження булінгу \(цькуванню\) в закладах освіти»](#), який був створений за ініціативи Міністерства освіти і науки (з курсом можна ознайомитися за посиланням: https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:MON+AB101+2019_T2/about).

Конфлікти між різними учасниками та учасницями освітнього процесу, проблеми цькування (булінгу) і насильства в шкільному середовищі найчастіше стають перепорою для формування у школярів таких цінностей як толерантність, повага, підтримка, порядність, гармонійне спілкування та співіснування у суспільстві.

Ситуативний аналіз, проведений ГО «Ла Страда-Україна» у 2017-2018 рр., показує, що у сучасних закладах освіти переважають міжособистісні конфлікти (прізвиська, нападки, піддражнювання, образи, осмикування тощо), а сторонами конфліктів є 48% дівчат та 52% хлопців.

В процесі реформування системи освіти, важливим кроком є побудова безпечного освітнього простору, зменшення рівня конфліктів між учасниками освітнього процесу шляхом впровадження відновних практик у освітній процес

Як показує досвід, **медіація** є ефективним інструментом відновного підходу, який поєднує цінності, принципи, практики і методи вирішення конфліктів. Саме ціннісний підхід став поштовхом до запровадження, за сприяння Міністерства освіти і науки України, ГО «Ла Страда-Україна» медіації та служб порозуміння в закладах освіти України.

Діяльність служб порозуміння сприяє реалізувати два суспільно значущі стратегічні завдання закладів освіти:

1). зменшення соціального напруження міжособистісних взаємин у шкільному колективі засобами медіації (посередництва);

2). формування навичок безконфліктного спілкування та навичок виходу з конфліктних ситуацій в усіх учасників освітнього процесу, виховати гідну особистість зі стійкими навичками ненасильницької поведінки та прагненням створювати мирні стратегії поведінки в суспільстві.

Учасники круглого столу, який відбувся у Міністерстві освіти і науки України 19 червня 2019 року, «Створення системи служб порозуміння для

впровадження медіації та вирішення конфліктів мирним шляхом в закладах освіти» рекомендують:

включати до програм підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації педагогічних працівників інститутів післядипломної педагогічної освіти навчальні курси, лекції та практичні заняття з питань медіації та вирішення конфліктів мирним шляхом, зокрема, програму освітньої діяльності та спецкурс курсів підвищення фахової кваліфікації педагогічних працівників з проблеми «Базові навички медіатора в навчальному закладі. Забезпечення участі жінок і дітей у розв'язанні конфліктів та миробудуванні», з метою підвищення рівня обізнаності керівників та педагогічних працівників закладів освіти щодо впровадження медіації та відновних практик як інструменту профілактики насильства та булінгу в дитячому та молодіжному середовищі, формування безпечного освітнього середовища;

впроваджувати в освітній процес закладів освіти гурток **«Вирішення конфліктів мирним шляхом. Базові навички медіації»** та факультатив **«Вирішую конфлікти та будую мир навколо себе»**.

Режим доступу

<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednva/protidia-bulingu/1-komplekt-programmediatsiva.pdf>

використовувати відеоролик **«Вирішення конфліктів мирним шляхом. Медіація - ровесників і ровесниць»** та освітній електронний курс **«Вирішую конфлікти та будую мир навколо себе»**

Режим доступу:

<https://imzo.gov.ua/osvita/pozashkilna-osvita-ta-vihovna-robota/vihovna-robota-shvaleni-rukopisi/>.

розвивати медіацію-однолітків, створювати служби порозуміння (Створення системи служб порозуміння для впровадження медіації за принципом «рівний-рівному/рівна-рівній» та вирішення конфліктів мирним шляхом у закладах освіти).

Режим доступу:

https://la-strada.org.ua/ucp_mod_news_list_show_616.html

розвивати співробітництво із громадськими та міжнародними організаціями і фондами, широко використовувати досвід у впровадженні медіації та відновних практик;

проводити освітню роботу із батьками та законними представниками дітей з питань профілактики насильства, булінгу, формування ненасильницької моделі поведінки та вирішення конфліктів мирним шляхом.

Міністерство освіти і науки і надалі продовжуватиме роботу щодо створення безпечного освітнього середовища в закладах освіти, вільного від будь-яких проявів насильства, в тому числі булінгу. **23 травня 2019 року** відбулася **робоча зустріч «Міжнародні програми з попередження та протидії булінгу в закладах освіти»**, організованої спільно з Уповноваженим Президента України з прав дитини та за підтримки міжнародних партнерів, в якій взяли участь близько 40 експертів, зокрема Марія Херцог, голова та програмний директор Асоціації молоді, сім'ї та дитини у Будапешті, Угорщина, яка проводить дослідження з питань добробуту та захисту дітей, прав дитини, сімейних питань, вирішення конфліктів більше 30 років. В

результаті зустрічі зокрема було визначено ключові завдання (на 1 рік) з вибору та впровадження міжнародних програми з попередження та протидії булінгу в закладах освіти в Україні.

Особливої уваги педагогічних працівників потребує і така проблема, як домашнє насильство.

У 2019 році Національною поліцією України зареєстровано **566 385 заяв щодо випадків домашнього насильства**. Із них 55 929 заяв подано дорослими, а 709 заяв подані особисто дітьми.

Нагадуємо, що з метою виконання законодавчих вимог **Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» від 7 грудня 2017 року № 2229**, Міністерство освіти і науки України надіслало департаментам (управлінням) освіти і науки обласних, Київської міської державних адміністрацій, Інститутам післядипломної педагогічної освіти для використання у профілактичній освітній діяльності методичні рекомендації щодо формування у дітей та молоді нетерпимого ставлення до насильницьких моделей поведінки, небайдужого ставлення до постраждалих осіб, усвідомлення насильства як порушення прав людини, адресовані усім фахівцям, які працюють з дітьми та молоддю ([лист МОН від 18.05.2018 № 1/11-5480](#)).

Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v5480729-18>

З метою забезпечення комплексного інтегрованого підходу до протидії домашньому насильству та сприяння реалізації прав осіб, постраждалих від домашнього насильства, шляхом проведення превентивних заходів, ефективного реагування на факти домашнього насильства наказом МОН від 02.10.2018 № 1047 затверджено **Методичні рекомендації щодо виявлення, реагування на випадки домашнього насильства і взаємодії педагогічних працівників із іншими органами та службами**.

Режим доступу:

<https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-metodichnih-rekomendacij-shodo-viyavlennya-reaguvannya-na-vipadki-domashnogo-nasilstva-i-vzayemodiyi-pedagogichnih-pracivnikiv-iz-inshimi-organami-ta-sluzhbami>

Пропонуємо педагогічним працівникам скористатися матеріалами з питань запобігання та протидії домашньому насильству, який розміщений на офіційному сайті ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти».

Режим доступу:

<https://drive.google.com/file/d/1kdBNPKwOfNWwoLNI5RaJlvfro7oazdUw/view>

Інтернет відіграє важливу роль в житті сучасної дитини. Глобальна мережа Інтернет – це необмежений ресурс, який може бути використаний як для навчання, так і для відпочинку та спілкування з друзями. Але Інтернет може бути небезпечним та становити певний ризик, особливо для дітей.

Для профілактичної роботи в нагоді може бути **шкільний урок «Інтимне селфі в Інтернеті – жарт чи небезпечний ризик?»** в якому акцентується увага на випадках підліткового секстингу та онлайн -грумінгу – сумні реальності для України де діти все частіше потрапляють у ситуації, коли їх фото безконтрольно розповсюджуються в Інтернеті.

Режим доступу: <http://nus.org.ua/wp-content/uploads/2019/02/rozrobka->

[shklnogo-vroky-na-temy-bezpeki-pdltkv-vd-seksyalnih-rizikv-v-merezh-nternet.pdf](#)

Рекомендуємо скористатися методикою «**Самоорганізований освітній простір (СООП)**», яка допомагає учнівській молоді організувати роботу в інформаційному потоці так, щоб отримати лише корисну для себе інформацію. Використання **СООП** в освітнього процесі допоможе учням сформувати навички інформаційної комунікації, навчатися працювати в команді, критично мислити, логічно обґрунтовувати свою позицію, розвивати лідерські якості тощо.

Режим доступу: <https://imzo.gov.ua/osvita/pozashkilna-osvita-ta-vihovna-robota/vihovna-robota-shvaleni-rukopisi/>

Торгівля людьми є однією з найганебніших форм порушення основних прав і свобод людини, що суперечить міжнародним нормам та Конституції України. Проте це явище було і залишається актуальною проблемою для України.

За січень - травень 2019 року поліцією зареєстровано **5 кримінальних правопорушень за торгівлю, учинену відносно дітей (ст. 149 КК України)**, що може свідчити про те, що учасники освітнього процесу недостатньо обізнані з ризиками потрапляння у ситуації, пов'язані з цим негативним явищем.

З метою належного виконання статей 7, 9, 20, 21, 22, 23, 24 **Закону України «Про протидію торгівлі людьми» від 20 вересня 2011 року № 3739-І**, вважаємо за доцільне:

продовжувати включати до програм підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації педагогічних працівників інститутів післядипломної педагогічної освіти курси, лекції та практичні заняття з питань протидії торгівлі людьми, зокрема, використання електронного курсу «**Основи протидії торгівлі людьми**». Режим доступу: www.ctcourse.org.ua

створювати умови для розвитку особистості учня, його життєвих компетентностей шляхом впровадження виховної програми для учнів 7-10 класів з питань протидії торгівлі людьми «**Особиста гідність. Безпека життя. Громадянська позиція**» у формі проведення тематичних виховних годин (*16-19 годин навчального року для кожного класу*). Режим доступу:

<https://mon.gov.ua/ua/osvita/pozashkilna-osvita/vihovna-robota-ta-zahist-prav-ditini/osobista-gidnist-bezpeka-zhittva-gromadyanska-poziciya>

впроваджувати гуртки та факультативи для учнів 7 – 10 класів закладів загальної середньої освіти «**Особиста гідність. Безпека життя. Громадянська позиція**». Режим доступу:

<https://mon.gov.ua/ua/osvita/pozashkilna-osvita/vihovna-robota-ta-zahist-prav-ditini/protidiya-torgivli-lyudmi>

проводити інформаційні кампанії до 30 липня - Всесвітнього дня протидії торгівлі людьми; 18 жовтня - Європейського дня боротьби з торгівлею людьми; 2 грудня - Міжнародного дня за відміну рабства; 10 грудня – Міжнародного дня захисту прав людини;

розвивати співробітництво із громадськими та міжнародними організаціями і фондами;

налагодити освітню роботу із батьками та законними представниками дітей з питань профілактики торгівлі людьми;

поширювати серед учасників освітнього процесу інформацію про діяльність Кол-центру Міністерства соціальної політики України з питань протидії торгівлі людьми, запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей за скороченими телефонними номерами: **1578** з питань протидії торгівлі людьми; **1588** з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей;

Національної безкоштовної гаряча лінія з протидії торгівлі людьми та консультування мігрантів Представництва Міжнародної організації з міграцій (МОМ) в Україні **0 800 505 501** (безкоштовно зі стаціонарних) **527** (безкоштовно з мобільних) www.527.org.ua

Національної дитячої «гарячої» лінії **0 800 500 225** або **116 111** (для дзвінків з мобільного) та Національної «гарячої» лінії з попередження насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації **0 800 500 335** або **116 123** (для дзвінків з мобільного) Громадської організації «Ла Страда-Україна».

Постійної уваги потребує питання **профілактики наркоманії** серед дітей та учнівської молоді. Державна установа «Центр психічного здоров'я і моніторингу наркотиків та алкоголю» Міністерства охорони здоров'я України оприлюднила **Національний звіт щодо наркотичної ситуації в Україні за 2018 рік** (за даними 2017 року).

Режим доступу:

<http://blog.ummeda.org.ua/%D0%BC%D0%BE%D0%BD%D1%96%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B8%D0%BD%D0%B3-%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%BA%D0%BE%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%BE%D1%97-%D1%82%D0%B0-%D0%B0%D0%BB%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D0%BD/>

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 6 лютого 2019 року № 56 затверджено План заходів на 2019-2020 роки з реалізації Стратегії державної політики щодо наркотиків на період до 2020 року.

Режим доступу <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/56-2019-%D1%80>).

Просимо в межах компетенції організувати виконання заходів, довести зміст цього Розпорядження до відома керівників органів управління освітою різного рівня та керівників закладів освіти, зокрема :

впроваджувати апробовані передовою міжнародною та вітчизняною практикою профілактичних стратегій формування життєвих навичок, розроблення нових і удосконалення чинних програм та методик розв'язання наркотичних і алкогольних проблем згідно з вимогами МОН до наукових, науково-методичних та освітніх видань;

забезпечувати підтримки розвитку системи позашкільної освіти;

формувати в дітей, учнівської та студентської молоді життєвих навичок, уміння протистояти ризикам і загрозам, пов'язаним з наркотиками;

здійснювати комплекс профілактичних заходів, спрямованих на підвищення психолого-педагогічної компетентності батьків, формування у

них свідомого відповідального ставлення до виконання обов'язків, пов'язаних з утриманням, вихованням та освітою дітей;

впроваджувати в програми підготовки та перепідготовки педагогічних працівників сучасні методики профілактичної роботи з подолання негативних проявів серед дітей, учнівської та студентської молоді;

створювати методики раннього виявлення дітей, які належать до груп ризику через їх незахищеність та інші чинники, що можуть призвести до початку вживання наркотиків (діти, батьки яких перебувають у трудовій еміграції за кордоном; діти із сімей з проблемами залежності; діти, що отримали психологічні травми внаслідок жорстокого поводження або сексуального насильства, безпритульні), сприяння захисту їх прав та недопущення соціального відторгнення тощо.

Зосереджуємо увагу, що профілактика правопорушень серед неповнолітніх потребує особливої уваги.

Згідно із інформацією Управління ювенальної превенції ДПД Національної поліції України у порівнянні із аналогічним періодом минулого року упродовж 5 місяців 2019 цього року дітьми скоєно на 16,2 % менше (з 2451 до 2055) кримінальних правопорушень, у тому числі на 17,4 % менше (з 1063 до 878) тяжких та особливо тяжких злочинів.

Разом з тим маємо негативну динаміку в порівнянні з минулим роком за видами злочинів: вимагання – у 17 разів (із 1 до 18); згвалтування – на 166,7 % (із 3 до 8); умисне тяжке тілесне ушкодження – на 40,0 % (із 13 до 24); злочини у сфері незаконного обігу наркотиків – на 5,3 % (із 76 до 80).

Спостерігається позитивна динаміка зменшення на 12,6 % (з 1846 до 1613) кількості дітей, які скоїли правопорушення.

Найбільше зросла кількість кримінальних правопорушень, що вчинені дітьми або за їх участю, на території Чернівецької на 92,0 % (із 25 до 48), Львівської на 29,3 % (із 75 до 97) та Миколаївської на 23,1 % (із 108 до 133) областей. Найбільш позитивна динаміка до зменшення кількості злочинів, учинених дітьми у Херсонській на 49,2 % (із 65 до 33), Чернігівській на 47,4 % (із 38 до 20) та Київській на 45,5 % (із 101 до 55) областях.

Збільшилася кількість дітей, які вчинили кримінальні правопорушення, на території Волинської на 75,0 % (із 20 до 35), Чернівецької на 34,4 % (із 32 до 43), Кіровоградської на 15,3 % (із 72 до 83) областей. Найбільш позитивна динаміка до зменшення кількості дітей, які вчинили злочини у Київській на 48,1 % (із 77 до 40), Херсонській на 41,7 % (із 36 до 21) та Полтавській на 40,7 % (із 86 до 51) областях.

Упродовж січня-травня 2019 року відносно дітей учинено на 13,2 % менше (із 2336 до 2028) кримінальних правопорушень.

Від кримінальних правопорушень потерпіло 575 дітей від тяжких та особливо тяжких злочинів.

Зареєстровано:

92 кримінальних правопорушення за розбещення неповнолітніх;

23 – за статеві зносини з особою, яка не досягла статевої зрілості;

32 – за згвалтування та 8 – за насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом.

Найбільше зросла кількість дітей, які потерпіли від кримінальних правопорушень у Чернівецькій на 50,0 % (з 28 до 42), Полтавській на 28,8 % (з 52 до 67) та Тернопільській на 24,4 % (з 45 до 56) областях. Найменше дітей потерпіло від злочинів у Київській на 61,8 % (з 178 до 68), Львівській на 47,5 % (200 до 105) та Харківській на 36,9 % (130 до 82) областях.

З початку 2019 року до територіальних підрозділів поліції надійшло 5795 (2018 рік - 4251) заяв та повідомлень щодо безвісного зникнення неповнолітніх.

Збільшилась кількість звернень у Івано-Франківській – на 229,2 (з 24 до 79), Харківській – на 104,5 % (з 199 до 407) та Чернігівській – на 91,7 % (з 48 до 92) областях. Зменшилась кількість звернень щодо розшуку дітей у Закарпатській на 29,7 % (з 111 до 78), Черкаській на 9,9 % (з 151 до 136) та Херсонській на 7,7 % (з 194 до 179) областях.

Упродовж доби по гарячих слідах розшукано 91,8 % (5319) дітей, що зменшує ризик учинення відносно дитини протиправних дій. З метою встановлення місцезнаходження 226 дітей заведено ОРС, тривають заходи по встановленню місцезнаходження 51 дитини (26 – з минулих років).

За фактами безвісного зникнення дітей відкрито 276 кримінальних проваджень за ознаками злочину, передбаченого ст. 115 КК України (Умисне вбивство). До органів державної влади надіслано 921 інформація для вжиття спільних із зацікавленими відомствами профілактично-виховних заходів. (Статистична інформація додається).

Протидія злочинності неповнолітніх полягає у проведенні вповноваженими суб'єктами системи заходів, спрямованих на усунення або нейтралізацію факторів, що викликають вчинення неповнолітніми злочинів. Беручи до уваги збільшення світлового часу доби, а також літні канікули, просимо уважно проаналізувати та сприяти організованій зайнятості підлітків у літній період, а також у позанавчальний час.

У 2019-2020 навчальному році в планах роботи закладів освіти радимо передбачити заходи щодо відзначення важливих пам'ятних та ювілейних дат.

Режим доступу:

<https://sites.google.com/site/sajtbibliotekaravinnikmarini/korisna-informacia/kalendar-znamennih-i-pam-atnih-dat-2015-rik-i-pivricca>

**СТАН ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЗА СІЧЕНЬ-ТРАВЕНЬ 2019 РОКУ**

ЗАРЕЄСТРОВАНО КРИМ.ПРАВОПОРУШЕНЬ, ВЧИНЕНИХ ДІТЬМИ ТА ЗА ЇХ УЧАСТЮ			
	2018 рік	2019 рік	Динаміка у %
Всього:	2451	2055	-16,2
тяжких та особливо тяжких	1063	878	-17,4
умисне вбивство (ст. 115 ККУ)	15	13	-13,3
умисне тяжке тілесне ушкодження (ст. 121 ККУ)	20	28	40,0
згвалтування (ст. 152 ККУ)	3	8	166,7
грабіж (ст. 186 ККУ)	203	200	-1,5
розбій (ст. 187 ККУ)	61	56	-8,2
шахрайство (ст. 190 ККУ)	62	24	-61,3
вимагання (ст. 189 ККУ)	1	18	у 17 раз
крадіжка (ст. 185 ККУ)	1493	1175	-21,3
	складають 57,2 % від загальної кількості		
хуліганство (ст. 296 ККУ)	52	45	-13,5
незаконний обіг наркотиків (ст. 307-309 ККУ)	76	80	5,3
ВИЯВЛЕНО Н/Л, ЯКІ ВЧИНИЛИ КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ			
Всього:	1846	1613	-12,6
у стані алкогольного сп'яніння	36	3	-91,7
які раніше вчиняли злочини	262	223	-14,9
у т.ч. у яких судимість не знята і не погашена	89	79	-11,2
учнів шкіл, ліцеїв	699	601	-14,0
учнів ПТУ	441	362	-17,9
працевдатні, які не працюють і не навчаються	467	451	-3,4
СКОЄНО ЗЛОЧИНІВ СТОСОВНО ДІТЕЙ			
Всього:	2336	2028	-13,2
насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом (ст. 153 ККУ)	131	8	-93,9
статеві зносини з особою, яка не досягла статевої зрілості (ст. 155 ККУ)	51	23	-54,9
розбещення неповнолітніх (ст. 156 ККУ)	107	92	-14,0
втягнення у злочинну діяльність (ст. 304 ККУ)	118	70	-40,7
використання малолітньої дитини для заняття жебрацтвом (ст. 150-1 ККУ)	0	3	втричі
схиляння до вживання наркотичних засобів (ч. 2 ст. 315 ККУ)	0	2	удвічі
ПОТЕРПІЛО ДІТЕЙ ВІД КРИМ.ПРАВОПОРУШЕНЬ			
Всього:	2499	2145	-14,2
тяжких та особливо тяжких	703	575	-18,2
умисне убивство (ст. 115-118 ККУ)	47	51	8,5
згвалтування (ст. 152 ККУ)	27	32	18,5
умисне тяжке тілесне ушкодження (ст. 121 ККУ)	13	13	0,0
розбій (ст. 187 ККУ)	27	25	-7,4
грабіж (ст. 186 ККУ)	147	120	-18,4
торгівля людьми (ст. 149 ККУ)	5	5	0,0
Працівниками ЮП розкрито кримінальних правопорушень:	безпосередньо	за участю з ін. підрозділами	
	1869 (2,2 %)	27756 (33,2 %)	
АДМІНІСТРАТИВНА ПРАКТИКА			
Всього складено адміністративних протоколів:	33804	31087	-8,0

продаж пива алкогольних напоїв або тютюнових виробів н/л особі (ч. 2 ст. 156 КУпАП)	1255	1179	-6,1	
розпивання н/л алкогольних напоїв або поява в заборон. законом місцях у п'яному вигляді (ст. 178 КУпАП)	1335	1459	9,3	
доведення н/л до стану сп'яніння (ст. 180 КУпАП)	1225	1250	2,0	
невиконання батьками обов'язків щодо виховання дітей (ст. 184 КУпАП)	20183	14781	-26,8	
вчинення домашнього насильства (ст. 173-2 КУпАП)	924	1395	51,0	
з них	на дорослих	867	1360	56,9
	на неповнолітніх	57	35	-38,6
булінг (цькування) учасника освітнього процесу (ст. 173-4 КУпАП)	---	180	---	
ДОСТАВЛЕНО ДІТЕЙ ДО ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ				
Загальна кількість доставлених дітей:	2942	1810	-38,5	
доставлено за вчинення кримінальних і адміністративних правопорушень	2200	1498	-31,9	
доставлено до т/органів поліції дітей, які залишились без догляду, залишили місце прож.	1785	1699	-4,8	
з них	повторно	184	245	33,2
	вихованців навчально-виховних закладів	174	61	-64,9
РОЗШУК ДІТЕЙ				
станом на	04.06.18	27.05.19	%	
Зареєстровано заяв та повідомлень в ЖСО	4251	5795	36,3	
розшукано протягом доби без заведення справ	3789 (82,1%)	5319 (91,8%)	9,7	
залишилося в розшуку (поточний рік)	45	51 (22)	13,3	
ПРОФІЛАКТИЧНИЙ ОБЛІК ДІТЕЙ				
Усього дітей, які перебувають на обліку	3845	3624	-5,7	
учнів загальноосвітніх закладів	1622	1565	-3,5	
учнів професійно-технічних навчальних закладів	1644	1357	-17,5	
студентів, курсантів вищих навчальних закладів	77	70	-9,1	
проживають в школах-інтернатах та дит. будинках	87	69	-20,7	
які вчиняють насильство в сім'ї	81	53	-34,6	
які схильні до вчинення правопорушень	1057	1079	2,1	
звільнених з місць позбавлення волі	6	4	-33,3	
ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО				
Зареєстровано заяв та повідомлень пов'язаних з домашнім насильством	---	56638	---	
з них подані	дорослими	---	55929	---
	особисто дітьми	---	709	---
перебуває на обліках ЮП осіб, схильних до вчинення домашнього насильства	---	64	---	
кількість кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством	---	645	---	
виявлено н/л осіб, які вчинили крим. правопор.	---	4	---	
потерпіло н/л осіб, від крим. правопор.	---	44	---	
з них	малолітніх	---	26	---
	неповнолітніх	---	18	---